

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΣΤ'

Δευτέρα 17 Δεκεμβρίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 17 Δεκεμβρίου 2001, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.55' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ανδρέα Λοβέρδο, Βουλευτή Β' Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ** και **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Γονέων και οι Δ/ντές των Σχολείων Αρκαλοχωρίου Ηρακλείου Κρήτης ζητούν την άμεση κάλυψη των κενών θέσεων καθηγητών στα Σχολεία του Αρκαλοχωρίου.

2) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ξενοδοχοϋπαλλήλων Νομού Ηρακλείου ζητεί την άμεση τοποθέτηση ελεγκτών ιατρών στο παράρτημα ΤΑΕΥ Ηρακλείου.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Πολιτικών Συν/χων Νομού Ηρακλείου ζητεί την άμεση καταβολή του οικογενειακού επιδόματος και στους δύο συζύγους.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Κρητών Σαντορίνης «ΤΟ ΑΡΚΑΔΙ» ζητεί την ακτοπλοϊκή σύνδεση της Σαντορίνης με την Κρήτη.

5) Οι Βουλευτές κύριοι **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ** και **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ξάνθης «Η ΕΝΟΤΗΤΑ» ζητεί την άμεση πληρωμή με ενιαία τιμή όλης της παραγωγής βαμβακιού.

6) Οι Βουλευτές κύριοι **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ** και **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Πελασγίας Φθιώτιδας ζητεί τη λήψη μέτρων για την απορρόφηση της παραγωγής ελαιολάδου περιόδου 1999-2000.

7) Οι Βουλευτές κύριοι **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** και **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενο-

δόχων Κέρκυρας ζητεί την εξάλειψη του θέματος των πανωτοκίων.

8) Οι Βουλευτές κύριοι **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ**, **ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ** και **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας ζητεί τη συμπλήρωση των διατάξεων των άρθρων 7,8 και 18 του ν. 2882/2001 προκειμένου να διασφαλισθεί η καταβολή της δικαστικής δαπάνης και η αμοιβή των πληρεξουσίων δικηγόρων σε υποθέσεις απαλλοτριώσεων.

9) Οι Βουλευτές κύριοι **ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ** και **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Οινιάδων Αιτωλ/νίας ζητεί πρόσθετη οικονομική ενίσχυση για την εύρυθμη λειτουργία των Δημοτικών Παιδικών Σταθμών του.

10) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Οινιάδων Αιτωλ/νίας ζητεί πρόσθετη οικονομική ενίσχυση για την εύρυθμη λειτουργία των Δημοτικών Παιδικών Σταθμών του.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο καταγγέλλεται η έλλειψη καθηγητών σε ΤΕΕ των Πατρών Αχαΐας.

12) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αναφέρεται στον έλεγχο που πραγματοποιήθηκε στο πολεοδομικό γραφείο Πατρών Αχαΐας.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η διαπλάτυνση του δρόμου Πατρών – Πύργου.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η κατασκευή οδικού κόμβου στην περιοχή Διακονιάρη Πατρών Αχαΐας.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η ικανοποίηση αιτημάτων αγροτών του Νομού Αχαΐας.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που προκαλεί στο περιβάλλον της περιοχής του Δήμου Λευκασίου Αχαΐας η λειτουργία της μονάδας παραγωγής κάρβουνου.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αρνητικές επιπτώσεις σε θέματα ασφαλείας από την παράλληλη ανάπτυξη των αεροδρομίων Αράξου και Ανδραβίδας.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται να μην ιδιωτικοποιηθεί το εστιατόριο και το κυλικείο της φοιτητικής Εστίας Πατρών Αχαΐας.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία των Σχολείων του Δήμου Μεσσήνιδος Αχαΐας.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε προβλήματα κατασκευής του έργου βιολογικού καθαρισμού λυμάτων του Δήμου Παράλιας Αχαΐας.

21) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Αγρότες Τυρνάβου Λάρισας ζητούν να μην ισχύσει ο κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα οπωροκηπευτικά.

22) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συνταξιούχων Αυτοκ/στών ΤΣΑ Νομού Κορινθίας ζητεί την αύξηση των συντάξεων του ΤΣΑ κ.λπ.

23) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 10^{ου} ΤΕΕ Αργοστολίου Κεφαλονιάς ζητεί τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του ΤΕΕ.

24) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Μηχανικών Ε.Ν. ζητεί την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες των ναυτεργατών.

25) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Πάρου καταγγέλλει την έλλειψη του απαραίτητου εκπαιδευτικού προσωπικού στο Ενιαίο Λύκειο και ΤΕΕ Πάρου.

26) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Σταθμού «Κανάλι 6 Α.Ε.» ζητεί να ενταχθεί στο πρόγραμμα διαφημιστικής δαπάνης.

27) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Διευθυντής του 6/θέσιου Δημοτικού Σχολείου Μύτικα Αιτωλίας ζητεί την κατασκευή νέου και σύγχρονου διδακτηρίου σε χώρο που έχει προβλεφθεί.

28) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Φορέων και Συνδικαλιστών του Αναπηρικού Κινήματος ζητεί την αύξηση των δημοσίων δαπανών για τις ανάγκες των αναπήρων της Χώρας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1178/30-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1030/20-9-2001 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1178/30-8-2001 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Στρατάκη σχετι-

κά με τη χορήγηση ειδικών μηνιαίων πρόσθετων αμοιβών στους υπαλλήλους της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, σας γνωρίζουμε ότι:

Η καταβολή της αποζημίωσης στους Υπαλλήλους της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας αφορούσε σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και για την ενεργοποίηση αυτών για την αντιμετώπιση των αυξημένων υπηρεσιακών αναγκών που προέκυψαν από την υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων που επιχειρούνται στο χώρο της Υγείας.

Στους προαναφερόμενους υπαλλήλους θα καταβληθεί ειδική μηνιαία αποζημίωση, όπως αυτή καθορίζεται από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, στα πλαίσια της γενικότερης μισθολογικής πολιτικής της κυβέρνησης.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

2. Στην με αριθμό 1172/30-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1032/20-9-2001 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στη με αριθμό 1172/30-08-01 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Σωτήρη Χατζηγάκη αναφορικά με την πρόβλεψη δαπάνης για τη μισθοδοσία του προσωπικού του Ξενώνα στα πλαίσια του προγράμματος «ΨΥΧΑΡΓΩΣ», σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι πιστώσεις αυτές καθώς και για εκείνο το προσωπικό που συντρέχουν οι προϋποθέσεις του αρ. 18 του ν. 2889/02-3-01 έχουν προβλεφθεί στον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου μας και συγκεκριμένα στον Φ210 στην ομάδα 0300 στους οικείους ΚΑΕ, όπως ακριβώς προβλέπονται και οι δαπάνες για μισθοδοσία του λοιπού προσωπικού που υπηρετεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού Δικαίου. Ως εκ τούτου η Υπηρεσία μας με το αρ. ΔΥ5δ/10339/27-8-01 έγγραφω της διαβίβασε στην Υ.Δ.Ε. την έγκριση για βεβαίωση πίστωσης των (26) ατόμων που υπηρετούν στο Ψυχικό Νοσοκομείο Πέτρας Ολύμπου στα πλαίσια λειτουργίας του εν λόγω προγράμματος.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

3. Στην με αριθμό 1148/30-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 124/21-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1148/30-8-2001 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σταύρος Δήμας, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΕ - Αυτοκινητόδρομος ΠΑΘΕ και της ΕΥΔΕ - Συντήρησης Αυτοκινητοδρόμων τα εξής:

Κατασκευάζεται ήδη με εν ενεργεία εργολαβία στον αυτοκινητόδρομο Αθηνών - Κορίνθου ο ηλεκτροφωτισμός αυτού στις ακόλουθες θέσεις:

1. Κόμβος Μεγάρων: από χθ 38+400 έως χθ 43+600 όπου θα ηλεκτροφωτισθεί ο εν λόγω αυτοκινητόδρομος, ο ημικόμβος Μεγάρων και οι κάθετοι οδοί.

2. Περιοχή Καλαμακίου: από χθ 72+700 έως χθ 76+657 όπου και ολοκληρώνεται ο ηλεκτροφωτισμός από διόδια Καλαμακίου μέχρι Ισθμό καθώς και ο παράπλευρος στα διόδια.

Τα παραπάνω έργα θα αποπερατωθούν μέσα στο μήνα Οκτώβριο του 2001 οπότε και θα δοθεί σε λειτουργία.

Τέλος πληροφορούμε τον κ. Βουλευτή ότι η αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ για τη συντήρηση των αυτοκινητοδρόμων συνεχώς επεμβαίνει για τη συντήρηση του ηλεκτροφωτισμού του οδικού άξονα Αθηνών - Κορίνθου - Πατρών με εγκατεστημένη εργολαβία, η οποία είναι σε εξέλιξη.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

4. Στην με αριθμό 1135/29-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1950/18-9-2001 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1135/29-8-2001 κατέθεσε ο Βου-

λευτής κ. Σ. Στολίδης, σας πληροφορούμε τα εξής.

Σε ό,τι αφορά την αποζημίωση για τη θανάτωση ζώων λόγω αφθώδους πυρετού, αναφέρονται τα ακόλουθα:

Στο Νομό Ξάνθης το πρόβλημα αφορά μόνο δύο (2) κτηνοτρόφους τα ζώα των οποίων θανατώθηκαν υποχρεωτικά το έτος 2000 λόγω προσβολής από αφθώδη πυρετό.

Για τον ένα τουλάχιστον εκ των κτηνοτρόφων αυτών υπάρχουν ενδείξεις σοβαρών αμελειών και παραλείψεων που οδήγησαν στη μόλυνση των ζώων του και, κυρίως, συνέβαλλαν στην επέκταση του αφθώδους από το Νομό Έβρου και έθεσαν σε κίνδυνο την κτηνοτροφία του Νομού Ξάνθης.

Για το λόγο αυτό το Υπ. Γεωργίας έκρινε σκόπιμο να κινήσει δικαστική διαδικασία κατά των δύο κτηνοτρόφων του Νομού Ξάνθης και, μάλιστα, πρωτοδίκως ο φερόμενος ως κυρίως υπεύθυνος καταδικάστηκε σε φυλάκιση έξι (6) μηνών. Το γεγονός ότι τελικά και οι δύο κτηνοτρόφοι αθώωθηκαν μετά από άσκηση έφεσης, σε καμία περίπτωση δεν απαλλάσσει τους κτηνοτρόφους από την ευθύνη άσκησης αυτο-ελέγχων και εφαρμογής καλής υγιεινής πρακτικής, ιδίως σε περιπτώσεις επαπειλούμενης επιζωοτίας.

Ασφαλώς, σε κάθε περίπτωση, το Υπ. Γεωργίας ανέστειλε την καταβολή κάθε οικονομικής ενίσχυσης μέχρις ότου εκδοθεί οριστική δικαστική απόφαση και το γεγονός αυτό δικαιολογεί την καθυστέρηση της εξόφλησης των κτηνοτρόφων.

Ως προς το ύψος της καταβληθείσας αποζημίωσης, αυτό καθορίζεται από τριμελή επιτροπή που προβαίνει σε ατομική εκτίμηση της εν ζώῃ αξίας των ζώων σύμφωνα με θεσμοθετημένα αντικειμενικά κριτήρια, όπως η φυλή, η υγιεινή και παραγωγική κατάσταση των ζώων, η ηλικία κλπ.

Η τριμελής επιτροπή συστήνεται και λειτουργεί σε τοπικό επίπεδο χωρίς καμία ανάμειξη ή επιρροή από το Υπουργείο Γεωργίας, το οποίο απλώς μεταβιβάζει τις αιτούμενες πιστώσεις μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών εκτίμησης.

Στην περίπτωση των συγκεκριμένων κτηνοτρόφων του Νομού Ξάνθης, σύμφωνα με τις προτάσεις της τριμελούς επιτροπής, η ατομική αξία των ζώων εκτιμήθηκε για μεν το πρώτο κτηνοτρόφο σε 320, 428 δρχ./ζώο κ.μ.ο. για δε το δεύτερο κτηνοτρόφο σε 231.111 δρχ./ζώο κ.μ.ο. ποσά που υπολείπονται μεν της αντίστοιχης αποζημίωσης που έτυχαν οι κτηνοτρόφοι του Νομού Έβρου, ανταποκρίνονται δε στην πραγματική αξία των ζώων που θανατώθηκαν στο Νομό Ξάνθης.

Επιπλέον, το Υπ. Γεωργίας κάνοντας χρήση της δυνατότητας που παρέχει η απόφαση Υπουργού Γεωργίας αρ. 386452/13.9.2000 επέβαλε στον πρώτο κτηνοτρόφο διοικητικό πρόστιμο, υπό μορφή μείωσης της ενίσχυσης, σε ποσοστό 17% της προταθείσας οικονομικής ενίσχυσης λόγω αμέλειας στη λήψη μέτρων αποτροπής της επέκτασης του αφθώδους πυρετού, ώστε τελικά το ύψος της καταβληθείσας αποζημίωσης στον κτηνοτρόφο αυτόν ανήλθε σε 265.786 δρχ./ζώο κ.μ.ο.

Το γενικό συμπέρασμα που εξάγεται από το χειρισμό του αφθώδους πυρετού στο Νομό Ξάνθης είναι ότι οι οικονομικές κυρώσεις, όταν συντρέχουν αποχρώντες λόγοι, σε συνδυασμό με τα μέτρα ελέγχου και διασφάλισης, συμβάλλουν αποφασιστικά στον περιορισμό της εξάπλωσης και την ταχεία εκρίζωση της νόσου και εξυπηρετούν το γενικότερο συμφέρον σε τοπικό και εθνικό επίπεδο.

Σε ό,τι αφορά την επιδότηση αγοράς ζωοτροφών, το Υπουργείο Γεωργίας αναγνωρίζοντας τη συνεργασία και τη συμβολή του συνόλου των κτηνοτρόφων του Νομού Ξάνθης στην προσπάθεια ελέγχου του αφθώδους πυρετού, διέθεσε από εθνικούς πόρους και πέραν των τακτικών προβλέψεων, συμπληρωματικό ποσό 70.000.000 δρχ. για την ενίσχυση των κτηνοτρόφων του Νομού οι οποίοι αναγκάστηκαν να αγοράσουν πρόσθετες ζωοτροφές εξ' αιτίας των περιοριστικών μέτρων που επιβλήθηκαν για τον έλεγχο του αφθώδους.

Το ποσό αυτό προσδιορίστηκε μετά από σχετικά αιτήματα των τοπικών Υπηρεσιών και ήδη κατανεμήθηκε στους δικαιούχους με αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ»

5. Στην με αριθμό 757/25-7-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'

αριθμ. 1881/20-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 757/25-7-2001, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Τσιαρσιώνης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η ιολογική ασθένεια «κηλιδωτή νέκρωση» ή «νεκρωτική ίωση» του καπνού ή «κηλιδωτός μαρασμός» είναι η πλέον καταστρεπτική απ' όλες τις ιολογικές ασθένειες στις καπνοπαραγωγικές περιοχές της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και τα τελευταία χρόνια σε περιοχές της Δυτικής Μακεδονίας.

Η ασθένεια αυτή είναι ενδημική και δεν αποτελεί επιδημία στις εν λόγω περιοχές. Ο κανόνας για τον περιορισμό της εκδήλωσης της ιολογικής αυτής ασθένειας όπως και κάθε άλλης ιολογικής τσιούτης, είναι η πρόληψη, που αποτελεί το μοναδικό αντίδοτο και είναι γνωστό αυτό, και όχι η θεραπεία.

Οι Δ/νσεις Γεωργίας των Νομών Κοζάνης, Καστοριάς και Γρεβενών και τα τοπικά γραφεία του Ελληνικού Οργανισμού Καπνού σε συνεργασία με τη Γεωπονική Σχολή του Α.Π. Θεσσαλονίκης (Εργαστήριο Ιολογίας) και τη Δ/ση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής του ΥΠ.ΓΕ. μετά τον εντοπισμό του παθογόνου που προκαλεί την ασθένεια, το παρελθόν έτος, προέβησαν στη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Τα μέτρα αφορούσαν τη χημική καταπολέμηση του εντόμου *Thrips tabaci*, το οποίο είναι ο κύριος φορέας μετάδοσης της ίωσης και διάφορα καλλιεργητικά μέτρα που στόχο είχαν τον περιορισμό του μολύσματος στα καπνοχώραφα.

Τα μέτρα φυτοπροστασίας στην καπνοκαλλιέργεια υλοποιήθηκαν ως εξής:

Συντάχθηκαν ενημερωτικά φυλλάδια και έγιναν πολλές συγκεντρώσεις καπνοπαραγωγών στις εστίες τους, όπου γεωπόνοι των ως άνω υπηρεσιών τους έδωσαν λεπτομερείς τεχνικές οδηγίες για την έγκαιρη καταπολέμηση του εντόμου φορέα *Thrips tabaci* τόσο στα καπνοσπορεία όσο και στις καπνοφυτείες καθώς και για τα καλλιεργητικά μέτρα που έπρεπε να ληφθούν.

Όσοι εκ των καπνοπαραγωγών εφάρμοσαν τα μέτρα αντιμετώπισης της ασθένειας τη φετινή περίοδο, είχαν πολύ λίγες ζημιές στα καπνοχώραφά τους σε αντίθεση με εκείνους που τα αγνόησαν και εξακολουθούν να έχουν έντονα προβλήματα.

Το Υπ. Γεωργίας όσον αφορά τις ζημιές στην παραγωγή καπνού έτους 2000 (Ν. Καστοριάς και Κοζάνης), έχει προωθήσει σχέδιο απόφασης στην Ε.Ε. για έγκριση, στο οποίο προβλέπεται η χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης στους σοβαρά ζημιωθέντες αγρότες.

Σημειώνεται ότι η καταβολή τα των προβλεπομένων οικονομικών ενισχύσεων θα είναι δυνατή μετά την έγκριση του σχεδίου απόφασης από την Ε.Ε.

Όσον αφορά τις ζημιές του 2001 (Ν. Γρεβενών) το Υπουργείο συγκεντρώνει στοιχεία προκειμένου να διαπιστωθεί η έκταση και το ύψος των προκληθεισών ζημιών και στη συνέχεια θα εξετάσει τη δυνατότητα και αναγκαιότητα λήψης μέτρων υπέρ των ζημιωθέντων παραγωγών.

Τέλος αναφέρεται ότι το Υπουργείο Γεωργίας σε συνεργασία με την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση για την εκτίμηση των ζημιών και σε κάθε περίπτωση δεσμεύεται ότι δεν θα υπάρξουν επιπτώσεις στις ποσοστώσεις των παραγωγών, που ενδεχόμενα θα υποστούν σημαντική μείωση της παραγωγής εξ' αιτίας της προσβολής.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»

6. Στην με αριθμό 1151/30-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35946/21-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 1151/30-8-01 του Βουλευτή κ. Δ. Τζαμπζή, αναφορικά με το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α. Το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ε.Π.Τ.Α.), το οποίο νομοθετήθηκε με το άρθρο 13 του ν. 2539/1997, στο-

χεύει στη δημιουργία ενός χρηματοδοτικού και προγραμματικού εργαλείου για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση με στόχο την ενίσχυση της περιφέρειας.

Η Επιτροπή Παρακολούθησης του Ε.Π.Τ.Α. προχωρεί σταδιακά στην ένταξη έργων και δράσεων με φορείς χρηματοδότησης διάφορα Υπουργεία και φορείς υλοποίησης τους ΟΤΑ.

Επίσης, έχει ολοκληρωθεί και η προέκταση έργων για όλη τη προγραμματική περίοδο λειτουργίας του Ε.Π.Τ.Α. με χρηματοδότηση από το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.

Στόχος είναι να αποδοθεί το σύνολο των πόρων που έχουν εξαγγελθεί για την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση, και που οι πηγές τους καθορίζονται αναλυτικά στο άρθρο 13 του ν. 2539/97, με τη συμμετοχή όλων των χρηματοδοτικών φορέων στην προσπάθεια αυτή.

Έτσι, τόσο οι προγραμματιζόμενες ενέργειες, που γίνονται με πρωτοβουλία των επιμέρους Υπουργείων, όσο και ο προγραμματισμός του Γ' Κ.Π.Σ. στο βαθμό που απευθύνονται στην πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση, αποτελούν μέρος της συνολικής προσπάθειας ενίσχυσής τους.

Ειδικότερα, στο πρόγραμμα ΕΠΤΑ έχουν ενταχθεί ή προεβλεπόμενα, με χρηματοδότηση ΥΠΕΣΔΔΑ, έργα των ΟΤΑ και οριζόντιες δράσεις με συνολικό ποσό ανεπιληπμένων υποχρεώσεων ύψους 753 δις δρχ., για τα οποία μέχρι σήμερα έχουν απορροφηθεί χρηματοδοτήσεις ύψους 302 δις δρχ., όπως αναλυτικότερα φαίνεται στους συνημμένους πίνακες. Η μέχρι σήμερα χρηματοδότηση από άλλα Υπουργεία στο ΕΠΤΑ ανέρχεται στο ποσό των 40 δις δρχ.

Β. Από το πρόγραμμα ΣΑΤΑ, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία κατανέμονται κάθε χρόνο πιστώσεις σε όλους τους ΟΤΑ της Χώρας για την κάλυψη επενδυτικών δραστηριοτήτων.

Συγκεκριμένα, το έτος 1999 διατέθηκε ποσό ύψους 130 δις δρχ., το έτος 2000, ποσό ύψους 155 δις δρχ., ήτοι αύξηση 16%, ενώ το έτος 2001 προβλέπεται να διατεθεί ποσό ύψους 190 δις δρχ., ήτοι αύξηση 18,4%.

Ειδικότερα στην παραπάνω συνολική πίστωση του τρέχοντος έτους συμπεριλαμβάνεται και η χρηματοδότηση των δύο νέων οριζοντίων δράσεων που εντάχθηκαν στο πρόγραμμα ΣΑΤΑ όπως: α) η επισκευή και συντήρηση σχολικών κτιρίων με πίστωση 20 δις δρχ. και β) η πολιτική προστασία των ΟΤΑ με πίστωση 10 δις δρχ.

Η χρηματοδότηση των ΟΤΑ από το Γ' ΚΠΣ θα γίνει μέσω των σχετικών επιχειρησιακών προγραμμάτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες του ν. 2860/2000.

Γ. Το Υπουργείο μας, στα πλαίσια της επιδιωκόμενης βελτιστοποίησης του τρόπου κατανομής των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων στους ΟΤΑ της Χώρας, με σκοπό την κατοχύρωση της οικονομικής αυτοδυναμίας τους, θέσπισε νέα κριτήρια κατανομής τους σε αυτούς.

Οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι από την καθιέρωσή τους μέχρι και σήμερα παρουσιάζουν κάθε χρόνο σημαντική αύξηση.

Συγκεκριμένα, το έτος 1999 διατέθηκε από τους ΚΑΠ, ποσό δραχμών 333.106.000.000, το έτος 2000 ποσό δραχμών 386.547.000.000, ήτοι αύξηση 16,05%, ενώ το έτος 2001 προβλέπεται να διατεθεί ποσό δραχμών 485.000.000.000 δραχμών, ήτοι αύξηση 25,5% έναντι του έτους 2000.

Ειδικά για το έτος 2001, με την αριθμ. 9995/21-3-01 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, αναφορικά με τα κριτήρια και τη διαδικασία κατανομής των ΚΑΠ, η οποία εκδόθηκε ύστερα από πρόταση της ΚΕΔΚΕ, ελήφθησαν υπόψη για την τακτική ετήσια κατανομή αυτών στους ΟΤΑ, το ελάχιστο λειτουργικό κόστος, ο αριθμός των δημοτικών διαμερισμάτων, η έκταση καθώς και ο πληθυσμός τους.

Παράλληλα με την ανωτέρω ΚΥΑ καθορίστηκε η χρηματοδότηση σειράς οριζόντιων δράσεων των ΟΤΑ.

Δ. Αναφορικά με την κατάρτιση, την ψήφηση και τον έλεγχο του προϋπολογισμού των ΟΤΑ, σας γνωρίζουμε ότι εφαρμογή έχουν οι διατάξεις των άρθρων 215-222 του Δ.Κ.Κ. και 1 του Β.Δ. 17-5/15-6-59, «περί οικονομικής διοίκησης και λογιστικού των δήμων και κοινοτήτων» όπου καθορίζεται η κατά έτος σύνταξη του και η ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας το

αργότερο μέχρι το τέλος Νοεμβρίου. Επισημαίνεται ότι κάθε έτος, το Υπουργείο μας εκδίδει και αποστέλλει στους ΟΤΑ, σχετική εγκύκλιο με οδηγίες για την έγκαιρη και σύννομη κατάρτιση των ετήσιων προϋπολογισμών τους.

Ε. Με τις διατάξεις του ν. 2539/97, η πολιτεία ικανοποίησε πάγιο αίτημα των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ των οποίων τις αρχές εξέλεξε ο Ελληνικός λαός κατά τις γενικές Δημοτικές και Κοινοτικές Εκλογές της 11^{ης} Οκτωβρίου 1998.

Το ΥΠΕΣΔΔΑ δεν αντιμετωπίζει θέμα γενικότερης τροποποίησης των διατάξεων του νόμου αυτού με περαιτέρω συνενώσεις των ήδη υφιστάμενων Δήμων και Κοινοτήτων κατά το άρθρο 1 του ν. 2539/97.

Τέλος, δεν προβλέπεται αλλαγή του εκλογικού συστήματος.

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 1163/30-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1670/19-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της 1163/30-8-01 ερώτησης του Βουλευτή Αν. Νεράντζη, σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Από το ισχύον καταστατικό της Ελληνικό Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας, προκύπτει ότι αυτή, ως μόνη ανώτατη υπερκείμενη αθλητική Ομοσπονδία και προς επίτευξη του σκοπού της, που μεταξύ των άλλων είναι η οργάνωση, η διάδοση και η προαγωγή του ποδοσφαίρου, είναι η μόνη αρμόδια για την οργάνωση και τέλεση των πάσης φύσεως πρωταθλημάτων.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια η ΕΠΟ είχε τη δυνατότητα να εντάξει κατά το φετινό πρωτάθλημα της Δ' ερασιτεχνικής κατηγορίας τις νησιωτικές ομάδες μαζί με εκείνες της ΕΠΣ Πειραιά, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα παρέμβασης εκ μέρους μας.

Επίσης σας γνωρίζουμε ότι τα έξοδα μετακίνησης και διανυκτέρευσης των ομάδων καλύπτονται από την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία.

Εκτός τούτου τα σωματεία επιχορηγούνται από τη Γ.Γ.Α. και για την αντιμετώπιση των λειτουργικών τους δαπανών και των δαπανών οργάνωσης ή συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

8. Στην με αριθμό 1168/30-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1033/20-9-01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1168/30-8-2001 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Σ. Σκοπελίτη και Π. Κοσιώνη αναφορικά με την προμήθεια και εγκατάσταση νέου Θαλάμου Αποσυμπίεσης δυτών στο ΝΓΝ -Κ.Υ. Καλύμνου σας πληροφορούμε τα εξής:

Σχετικά με τους δύο θανάτους που σημειώθηκαν από τη νόσο των δυτών σας γνωρίζουμε ότι δεν επήλθαν εξαιτίας του παροπλισμού του θαλάμου.

Καταδυστικά ατυχήματα που παρουσιάστηκαν στο Νοσοκομείο διεκομίσθησαν στο ΝΝΑ για τα περαιτέρω.

Όσον αφορά την προμήθεια του Θαλάμου Αποσυμπίεσης, σας γνωρίζουμε ότι ήδη βρισκόμαστε σε διαδικασίες προμήθειας νέου Θαλάμου, προϋπολογισμού 150.000.000 δρχ. με ΦΠΑ.

Ο Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ

9. Στην με αριθμό 647/20-7-01 ερώτηση ΑΚΕ 72 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 102/5-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του από 20/7/01 εγγράφου σας, σχετικά με την

αριθ.647/72/20-7-01 ερώτηση και ΑΚΕ που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ευγένιος Χαϊτίδης, αναφορικά με την εισαγωγή στη χώρα μας προϊόντων ζωϊκής προέλευσης από απαγορευμένες τρίτες χώρες, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Με το αρ.ηρωτ.361479/8-5-01 έγγραφο της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής του Υπουργείου Γεωργίας ζητήθηκαν από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου μας στοιχεία που αφορούν εισαγωγές προϊόντων ζωϊκής προέλευσης από ορισμένες Τρίτες χώρες (Αντίγκουα και Μπαρμπούντα, Μπρουνέι, Γουινέα Ισημερινού, Γουινέα Μπισάου, Σιέρα Λεόνε και Τζιμπουτί).

2. Επισημαίνεται ότι για τις συγκεκριμένες χώρες δεν υφίσταται απαγόρευση κατά την εισαγωγή προϊόντων ζωϊκής προέλευσης και κατά τις εισαγωγές των προϊόντων αυτών από τις ανωτέρω χώρες, όπως και σε κάθε περίπτωση εισαγωγής σε ό,τι αφορά το θέμα των κτηνιατρικών ελέγχων, ακολουθείται η προβλεπόμενη στο π.δ. 120/2000 διαδικασία, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 97/78/ΕΚ.

3. Σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω προεδρικού διατάγματος, απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου να επιτραπεί η εισαγωγή από Τρίτες χώρες προϊόντων ζωϊκής προέλευσης είναι η προγενέστερη διεξαγωγή κτηνιατρικών ελέγχων.

4. Η εισαγωγή γίνεται από σημεία εισόδου που διαθέτουν εγκεκριμένο Σταθμό Κτηνιατρικού Ελέγχου και οι Τελωνειακές Αρχές στις οποίες υπάγεται γεωγραφικά ο σταθμός Επιθεώρησης εγκρίνουν τον Τελωνειακό προορισμό των προϊόντων αυτών, μόνο σύμφωνα με τις επιταγές του πιστοποιητικού που έχει εκδοθεί από αυτόν, κατόπιν των ελέγχων που έχει διεξάγει.

5. Όσον αφορά τα αποτελέσματα της έρευνας που διενεργήθηκε από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου μας, μέσω του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Τελωνείων βάσει του εγγράφου του Υπουργείου Γεωργίας, αυτά έδειξαν την ύπαρξη 9 περιπτώσεων εισαγωγής από Αντίγκουα και Μπαρμπούντα, Μπρουνέι και Σιέρα Λεόνε, με δεδομένη σε κάθε

περίπτωση την τήρηση από τα Τελωνεία όλων των προβλεπόμενων διατυπώσεων.

6. Αναφορικά με τις εισαγωγές τροφίμων, πέραν της αποστολής δείγματος στο Γενικό Χημείο του Κράτους που πραγματοποιείται στις περιπτώσεις αυτές κατά κανόνα από τα Τελωνεία, υπάρχει επιπλέον η δυνατότητα, σύμφωνα με τον Καν. 339/93 του Συμβουλίου, αναστολής της παράδοσης αυτών, όταν οι Τελωνειακές Αρχές διαπιστώνουν:

α) την παρουσία προϊόντων ή παρτίδας προϊόντων που παρουσιάζουν χαρακτηριστικά τα οποία μπορούν να δημιουργήσουν σοβαρές υπόνοιες ως προς την ύπαρξη σοβαρού και άμεσου κινδύνου για την υγεία και ασφάλεια,

β) την έλλειψη εγγράφου το οποίο πρέπει να τα συνοδεύει ή την έλλειψη επισήμανσης που τυχόν προβλέπονται από τους ισχύοντες Κοινοτικούς ή Εθνικούς κανόνες ασφαλείας.

7. Στις ανωτέρω (α) και (β) περιπτώσεις τα Τελωνεία οφείλουν να ενημερώνουν αμέσως το Γενικό Χημείο του Κράτους, προκειμένου να αποφανθεί για την καταλληλότητα ή μη των προϊόντων, των οποίων έχει ανασταλεί η χορήγηση της άδειας παράδοσης σε ελεύθερη κυκλοφορία ή ανάλωση.

8. Η άδεια παραλαβής των εν λόγω εμπορευμάτων χορηγείται στην περίπτωση που η αρμόδια αρχή (Γενικό Χημείο του Κράτους) κρίνει ότι δεν παρουσιάζουν σοβαρό και άμεσο κίνδυνο για την υγεία και την ασφάλεια ή και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν ανταποκρίνονται στην ισχύουσα νομοθεσία, υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι συντρέχουν και οι λοιποί απαιτούμενοι όροι και τηρούνται οι προβλεπόμενες διατυπώσεις και διαδικασίες.

Το ίδιο ισχύει αν εντός προθεσμίας τριών εργάσιμων ημερών από την αναστολή παράδοσης δεν γνωστοποιούνται από την αρμόδια αρχή στα Τελωνεία, τα μέτρα παρέμβασης που έλαβε.

Ο Υφυπουργός
Α. ΦΩΤΙΑΔΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί των σχεδίων νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

Α. Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2002.

Β. Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000.

Γ. Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000.

Για τελευταία φορά φέτος γίνεται η συζήτηση Προϋπολογισμού, Απολογισμού και Ισολογισμού από κοινού –δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα ο νέος Κανονισμός- και από του χρόνου θα γίνεται χωριστά η συζήτηση αυτή. Θα διεξαχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού, σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις. Θα καταβληθεί προσπάθεια να μιλήσουν οι ορισθέντες από τα κόμματα γενικοί και ειδικοί εισηγητές εναλλάξ απόψε. Δυστυχώς όμως, όπως ξέρετε, ο καιρός έχει εμποδίσει την προσέλευση πολλών συναδέλφων, μεταξύ των οποίων και από τους γενικούς και ειδικούς εισηγητές. Θα σας προτείνω επομένως να μιλήσουν και αύριο οι συνάδελφοι αυτοί, αν δεν προφθάσουν να έρθουν απόψε και να μιλήσουν.

Ο χρόνος αγορεύσεων των γενικών εισηγητών είναι πενήντα λεπτά της ώρας και των ειδικών εισηγητών μισή ώρα. Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε να δοθούν από τα κόμματα, που το επιθυμούν, κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο. Ήθελα να σας προτείνω να δεχθείτε, όπως προβλέπει άλλωστε και ο Κανονισμός με το άρθρο 65, παράγραφος 5, την υποβολή καταλόγου ομιλητών από τα κόμματα που το επιθυμούν και την κατάρτιση στη συνέχεια ενιαίου καταλόγου των ομιλητών με εναλλαγή.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να μιλήσουν θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα ως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών, αν θα μιλήσουν όλοι απόψε. Άλλως μέχρι το τέλος της συνεδριάσεως απόψε. Το ίδιο και όσοι από τους συναδέλφους δεν θα συμπεριληφθούν τα ονόματά τους στις καταστάσεις που θα δώσουν τα κόμματα.

Συμφωνήθηκε επίσης στη Διάσκεψη, πριν αρχίσουν οι ομιλίες του καταλόγου να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών, κατά προτεραιότητα, με ομιλητές ένα Βουλευτή από κάθε κόμμα. Στη συνέχεια ο ενιαίος κατάλογος θα έχει πέντε Βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ, τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και ανά έναν από τα μικρότερα κόμματα, τα οποία θα εναλλάσσονται: ένας από τη Συμπολίτευση –τα ονόματα αυτά- και ένας από την Αντιπολίτευση.

Σε κάθε δύο από τις σειρές αυτές θα προστίθενται, αν έχουν εγγραφεί να μιλήσουν, και ένας από τους Ανεξαρτήτους. Θα καταβληθεί προσπάθεια και φέτος όπως και πέρσι, να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατόν αν περιοριστούμε όλοι στο χρόνο, που δικαιούμεθα κατά τον Κανονισμό ή κατά την απόφαση του Σώματος να ομιλήσουμε και να αρχίζουμε ακριβώς στις συνεδριάσεις μας.

Την τελευταία ημέρα, την Παρασκευή, σας προτείνω να κάνουμε και πρωινή συνεδρίαση, η οποία θα αρχίσει στις 10.30' το πρωί. Το βράδυ της Παρασκευής, όπως ορίζεται από τον Κανονισμό, θα κλείσει η συζήτηση ακριβώς στις δώδεκα τα μεσάνυχτα και θα αρχίσει η ψηφοφορία. Για τους συναδέλφους των επαρχιών έχει ληφθεί πρόνοια, επειδή η όλη διαδικασία θα τελειώσει μετά την πρώτη πρωινή, να φύγουν, ώστε να μην αισθάνονται την πίεση της αναχώρησης, προκειμένου να ψηφίσουν νωρίτερα από άλλους.

Αν θα χρειαστεί να βάλουμε και δεύτερη εμβόλιμη συνεδρίαση, θα το δούμε ανάλογα με τον αριθμό των συναδέλφων που θα εγγραφούν.

Σας προτείνω από την έναρξη της συζήτησης, όχι στην πορεία, ο χρόνος ομιλίας να είναι και φέτος οκτώ λεπτά, ώστε να μην αδικηθούν όσοι προηγηθούν αν βάλουμε αργότερα το

χρόνο αυτό.

Η Κυβέρνηση θα παρακληθεί και φέτος, διά του κυρίου Πρωθυπουργού, να βοηθήσει με τον περιορισμό των ομιλιών. Εκτός από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, που θα μιλήσουν το χρόνο που ορίζεται κανονικά, οι άλλοι Υπουργοί παρακαλούνται διά του κυρίου Πρωθυπουργού να μιλήσουν είκοσι λεπτά, ώστε να διευκολυνθεί η συμμετοχή όσο το δυνατόν περισσότερων στη συζήτηση. Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για είκοσι λεπτά, εφόσον προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στο δεκάλεπτο που προβλέπει ο Κανονισμός για δευτερολογία και στο πεντάλεπτο για τριτολογία.

Επίσης, προτείνω απόψε να κλείσουμε τη συζήτησή μας στις μία μετά τα μεσάνυχτα.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς είμεθα όλοι σύμφωνοι.

Καλείται στο Βήμα ο Γενικός Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Θόδωρος Κολιοπάνος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω το λόγο για μια διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ήθελα να τονίσω ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θα καταθέσει κατάλογο ομιλητών, επομένως, θα εγγραφούν οι συνάδελφοι με βάση την κάρτα τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Καλώς, κύριε Παυλόπουλε. Εγώ, ανακοίνωσα την ευχέρεια που έχετε ως κόμματα να κάνετε χρήση αυτού του δικαιώματος. Από κει και πέρα, όποιος θέλει, κάνει.

Ορίστε, κύριε Κολιοπάνο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θέλω να σημειώσω ότι πάγιο αίτημα όλων μας και όλων των πτερυγών ήταν η ανάγκη αλλαγής του τρόπου συζήτησης του Προϋπολογισμού στη Διάρκρη Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων.

Είναι γνωστό ότι, ενώ πρόκειται για το κορυφαίο νομοσχέδιο στη διάρκεια ενός χρόνου, η συζήτηση μέχρι τώρα γινόταν ξέροντας εκ των προτέρων ότι δεν υπάρχει δυνατότητα αλλαγής ούτε μιας λέξης ούτε ενός αριθμού από το σχέδιο του Προϋπολογισμού που έφερνε η Κυβέρνηση στη Βουλή, ακόμα και στην περίπτωση που θα υπήρχε ομοφωνία του Σώματος.

Πέρσι η ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών, δεσμεύθηκε να αλλάξει αυτό το σύστημα και πράγματι φέτος το πραγματοποιήσε. Έτσι, όσοι είμαστε στην Επιτροπή Οικονομικών είδαμε ότι για πρώτη φορά υπήρξε ένα προσχέδιο νόμου του Προϋπολογισμού, πάνω στο οποίο οι Βουλευτές και τα κόμματα είπαν τις απόψεις τους, τις προτάσεις τους και εν πάση περιπτώσει, ξεκινάει ένας άλλος τρόπος συζήτησης για τον Προϋπολογισμό που να μη θυμίζει κύρωση σύμβασης στη Βουλή. Δεν μπορεί παρά αυτό να καταγραφεί σαν μια θετική εξέλιξη στην κοινοβουλευτική διαδικασία και βέβαια ένα δείγμα συνέπειας της Κυβέρνησης προς τη Βουλή.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι ο δεύτερος προϋπολογισμός της χώρας μας μετά τη συμμετοχή στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και αποτελεί αντικειμενικά μια νέα αφετηρία με θετικές προϋποθέσεις για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την ευημερία.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 καταρτίστηκε και θα εκτελεσθεί αποκλειστικά σε ευρώ με ισοτιμία 1 ευρώ ίσον προς 340,75 δραχμές. Η πρόοδος της ελληνικής οικονομίας σε πολλούς τομείς αποτυπώνεται στα βασικά μεγέθη τόσο του εκτελούμενου όσο και του προϋπολογισμού του 2002. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του Απολογισμού του έτους 2000 που κατατέθηκε στη Βουλή, τα τελικά αποτελέσματα αποδεικνύουν την αξιοπιστία της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης.

Το έτος 2000 το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης περιορίστηκε στο 1,1% του ΑΕΠ από 2,5% που ήταν το 1998 και το δημόσιο χρέος μειώθηκε ως ποσοστό του ΑΕΠ κατά 5,5 εκατοστιαίες μονάδες στην περίοδο 1997-2000. Η πορεία εκτέλεσης

του Προϋπολογισμού του 2001 δείχνει ότι οι βασικοί στόχοι που είχαν τεθεί πριν ένα χρόνο υλοποιούνται σε ικανοποιητικό βαθμό, παρά τις απρόβλεπτες δυσμενείς επιδράσεις εξωγενών παραγόντων στην οικονομία της Ελλάδας. Οι εκτιμήσεις βέβαια δείχνουν ότι το πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης θα περιοριστεί ίσως κάτω του 0,1% του ΑΕΠ, έναντι προβλεπόμενου στόχου 0,5%. Το δε έλλειμμα της Κεντρικής Κυβέρνησης θα διαμορφωθεί στο 2,1% έναντι αρχικού στόχου 1,9%.

Επίσης το πρωτογενές πλεόνασμα αναμένεται να φθάσει το 5,3% του ΑΕΠ έναντι αρχικού στόχου 5,6%.

Πριν, λοιπόν, αναφερθεί κανείς σε πιθανές αδυναμίες του νέου Προϋπολογισμού, πρέπει να τονίσει ότι τα επιτεύγματα αυτά δεν είναι αποτέλεσμα ούτε αυτομάτων ρυθμίσεων ούτε απλά και μόνο εισροής κοινωνικών πόρων, αλλά μιας μακρόχρονης, συνεπούς οικονομικής πολιτικής. Είναι αποτέλεσμα της καλής πορείας των εσόδων, αλλά και της συγκράτησης των πρωτογενών δαπανών. Ο συνεχιζόμενος εξορθολογισμός των δαπανών οδήγησε στη συγκράτησή τους το 2001 στα επίπεδα των αρχικών προβλέψεων. Η προσαρμογή των στόχων του Προϋπολογισμού του 2001 σε επίπεδα λίγο χαμηλότερα των αρχικά σχεδιασθέντων οφείλεται κυρίως σε εξωγενείς παράγοντες, οι οποίοι επηρέασαν αρνητικά την παγκόσμια και εν μέρει και τη δική μας οικονομία.

Η θετική πορεία των μεγεθών του Προϋπολογισμού τα τελευταία χρόνια επέτρεψε στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να κατευθύνει περισσότερους πόρους στη χρηματοδότηση της κοινωνικής της πολιτικής για περαιτέρω ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής.

Είναι προφανές ότι παρά τις δυσμενείς εξωγενείς επιδράσεις η Κυβέρνηση συνεχίζει την προσπάθεια για δημοσιονομική εξυγίανση, μείωση του δημόσιου χρέους και επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών με στόχο να ενισχυθεί η αναπτυξιακή διαδικασία, να αυξηθεί η απασχόληση και να πραγματοποιηθεί η πραγματική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας με εκείνες των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στις κατευθύνσεις αυτές πιστεύω ότι είναι απόλυτα προσανατολισμένοι και ο Προϋπολογισμός του 2002.

Μέσω του Προϋπολογισμού αυτού επιδιώκονται κυρίως πρώτον, η επίτευξη πλεονασμάτων στη Γενική Κυβέρνηση, η συγκράτηση και ο έλεγχος των δαπανών, η συνέχιση δημιουργίας πρωτογενών πλεονασμάτων, η περαιτέρω αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους, η ενίσχυση της απασχόλησης της επιχειρηματικότητας και της ανάπτυξης και τέλος η περιφερειακή σύγκλιση και η μεγαλύτερη κοινωνική δικαιοσύνη.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει ενσωματώσει τις δεσμεύσεις της κοινωνικής μας πολιτικής. Ο νέος Προϋπολογισμός δίνει ένα σαφές μήνυμα για δημοσιονομική σταθερότητα, διαρθρωτικές αλλαγές, αλλά και φορολογική αποτελεσματικότητα. Πέραν των βελτιώσεων των μεγεθών του σε μακροοικονομικό επίπεδο προωθεί και συγκεκριμένους κοινωνικούς και αναπτυξιακούς στόχους, όπως στήριξη του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων, δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, ενίσχυση τομέων πρώτης κοινωνικής προτεραιότητας, όπως η υγεία, η παιδεία, η απασχόληση, ο πολιτισμός, η ασφάλεια και η άμυνα.

Τέταρτον εξασφάλιση των αναγκών πόρων για την υλοποίηση προγραμμάτων αναπτυξιακού και επενδυτικού χαρακτήρα.

Πέμπτον συνέχιση της προετοιμασίας της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στην Αθήνα.

Οι διεθνείς οικονομικές εξελίξεις. Ο ρυθμός αύξησης της παγκόσμιας οικονομικής δραστηριότητας παρουσίαζε υποχώρηση ήδη πριν από την 11η Σεπτεμβρίου. Η επιβράδυνση της οικονομικής δραστηριότητας στις ΗΠΑ, την Ιαπωνία, αλλά και τις οικονομίες της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής που παρατηρήθηκε τους πρώτους οκτώ μήνες του 2001, επηρέασε τελικά την οικονομική δραστηριότητα και στην οικονομική ένωση. Τα δραματικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου επηρέασαν αρνητικά το ήδη επιβαρημένο διεθνές οικονομικό κλίμα. Η ανασφάλεια που κυριαρχεί στις αγορές και ο κλονισμός της εμπιστοσύνης των καταναλωτών ιδιαίτερα στις ΗΠΑ, οδηγούν σε περιορισμό της ζήτησης, αλλά και σε αλλαγή καταναλωτικών

προτύπων.

Ορισμένες από τις επιπτώσεις του τρομοκρατικού χτυπήματος στη διεθνή οικονομία είναι η μείωση της ενεργούς ζήτησης, ο περιορισμός της αποτελεσματικότητας των πολιτικών, καταπολέμηση της ανεργίας, η αναγκαιότητα διαρθρωτικών αλλαγών και η ενίσχυση των κρατικών παρεμβατικών πολιτικών. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία του διεθνούς νομισματικού ταμείου πριν την 11η Σεπτεμβρίου η οικονομική δραστηριότητα παγκοσμίως μειώθηκε και θα διαμορφωθεί στο 2,6% για το 2001 σε σχέση με 4,7% το 2000.

Ως βασικότεροι λόγοι αυτής της επιβράδυνσης επισημαίνονται: Πρώτον ο περιορισμός της ενεργούς ζήτησης, δεύτερον οι υψηλές πετρελαϊκές τιμές στη διάρκεια του 2000 και στις αρχές του 2001, τρίτον η άνοδος στις τιμές των τροφίμων που επηρεάζει το δείκτη τιμών καταναλωτή, τέταρτον, η ραγδαία πτώση των χρηματιστηριακών τιμών στις μετοχές επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας τηλεπικοινωνιών και αερομεταφορών και πέμπτον η αποδυνάμωση των καθαρών εξαγωγών λόγω των περιορισμών της οικονομικής δραστηριότητας στις ΗΠΑ, την Ιαπωνία και το μεγαλύτερο μέρος της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής.

Η οικονομική δραστηριότητα στην ευρωζώνη. Στη ζώνη του ευρώ σύμφωνα πάντα με τις προβλέψεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ο ρυθμός αύξησης του πραγματικού ΑΕΠ εκτιμάται ότι θα επιβραδυνθεί και θα διαμορφωθεί στο 1,2% έναντι 3% του 2000. Οι υψηλότεροι ρυθμοί μεγέθυνσης του ΑΕΠ στη διάρκεια του 2000 παρατηρήθηκαν στην Ιρλανδία με 11,5% στο Λουξεμβούργο 8,5% και στην Ισπανία και στην Ελλάδα 4,3%. Σύμφωνα με τις ίδιες εκτιμήσεις, παρατηρείται μείωση του ρυθμού αύξησης του πραγματικού ΑΕΠ των πραγματικών μελών της ευρωζώνης. Η μείωση αυτή θεωρείται προσωρινή και οφείλεται κυρίως στην επιβράδυνση της αμερικάνικης οικονομίας. Η οικονομία της ευρωζώνης επηρεάζεται σε σημαντικό βαθμό και από τις εξελίξεις στη γερμανική οικονομία, γιατί από μόνη της αντιπροσωπεύει περίπου το 1/3 της οικονομίας των χωρών μελών της ζώνης του ευρώ.

Νεότερες εκτιμήσεις προβλέπουν ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ στην ευρωζώνη κατά 1,5%. Ο πληθωρισμός στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει αυξηθεί από 1,8% που ήταν το 1997, διαμορφώθηκε στο 2,3% το 2000 και αναμένεται να αυξηθεί και άλλο το 2001. Χαμηλότεροι ρυθμοί ανάπτυξης σε συνδυασμό με τον περιορισμό της ενεργούς ζήτησης αναμένεται ότι θα επιτρέψουν τη μείωση του πληθωρισμού του 2002 για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος εκτιμάται ότι θα κυμαίνεται στο 1,8%, όσο δηλαδή ήταν και το 1997.

Οι εξελίξεις στην ελληνική οικονομία. Η συμμετοχή της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση από την 1-1-2001 αποτελεί σημαντικό ορόσημο στην πρόσφατη ιστορία της χώρας μας.

Η επιτυχία αυτή ήταν αποτέλεσμα της εφαρμογής μιας συνεπούς και αποτελεσματικής οικονομικής πολιτικής που άρχισε το 1994. Την περίοδο 1994-2000 εφαρμόστηκε μια πολιτική σύγκλισης οικονομίας, η οποία βασίστηκε στους στόχους που είχαν δοθεί στο αναθεωρημένο πρόγραμμα σύγκλισης 1994-1999. Οι στόχοι αυτοί επιτεύχθηκαν στο ακέραιο και μάλιστα με υψηλότερο κατά μισή εκατοστιαία μονάδα ετήσιου ρυθμού ανάπτυξης από εκείνο που αρχικά προβλεπόταν από το πρόγραμμα σύγκλισης.

Την 1.1.2002, ημερομηνία έναρξης κυκλοφορίας του ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος, η Ελλάδα θα είναι μια από τις δώδεκα χώρες που θα το υιοθετήσουν. Στην εντός ONE εποχή αλλάζει το πλαίσιο άσκησης οικονομικής πολιτικής. Η ενιαία νομισματική πολιτική αποφασίζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Η πολιτική αυτή εφαρμόζεται από τις εθνικές τράπεζες και έχει ως πρωταρχικό στόχο τη διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Η συναλλαγματική πολιτική αφορά πλέον το ενιαίο νόμισμα, το ευρώ, και η διακύμανσή του έναντι του δολαρίου και των υπόλοιπων νομισμάτων αντικατοπτρίζει τη συνολική οικονομική κατάσταση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι,

τα κινητά δημιουργούν πρόβλημα στην επικοινωνία μας εδώ.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Ως αποτέλεσμα η δημοσιονομική πολιτική έχει να διαδραματίσει πιο ουσιαστικό ρόλο υλοποίησης των στόχων της εθνικής οικονομικής πολιτικής κάθε κράτους-μέλους.

Οι δημοσιονομικοί μας στόχοι στην εντός ΟΝΕ περίοδο είναι:

Πρώτον, η διατήρηση της μακροοικονομικής σταθερότητας με τη συνέχιση της δημιουργίας πρωτογενών πλεονασμάτων της Γενικής Κυβέρνησης.

Δεύτερον, η μείωση του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης στο 50% ως ποσοστό του ΑΕΠ μέχρι το 2010.

Τρίτον, η συνέχιση και η εμβάθυνση των διαρθρωτικών αλλαγών και η ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και

Τέταρτον, η περαιτέρω ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Έπειτα από τις αυξήσεις στις πραγματικές ακαθάριστες αποδοχές των μισθωτών την επταετία 1994-2000 κατά 2,2% ετησίως και συσσωρευτικά κατά 16,5% έναντι 0,5% της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το 2001 εκτιμάται περαιτέρω άνοδος των πραγματικών αποδοχών κατά 2,3%. Δηλαδή, διπλάσια από εκείνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι προοπτικές του 2002: Το 2002 σύμφωνα με τις πρόσφατες προσωρινές εκτιμήσεις της ευρωπαϊκής επιτροπής αναμένεται συγκρατημένη ανάκαμψη της παγκόσμιας οικονομίας. Ειδικότερα στο σύνολο των προηγμένων οικονομιών θα σημειωθεί ελαφρά επιτάχυνση του ρυθμού ανάπτυξης από 1% το 2001 στο 1,2% το 2002. Στις ΗΠΑ και στο σύνολο της ευρωζώνης ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ θα κινηθεί στα φειντά επίπεδα ενώ οι χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης θα εμφανίσουν μεγαλύτερη άνοδο γύρω στο 4%, όσο δηλαδή και το 2001.

Στη χώρα μας οι μακροοικονομικές συνθήκες παραμένουν ευνοϊκές για την οικονομική δραστηριότητα. Παράλληλα οι αυξημένες δημόσιες επενδύσεις, σε συνδυασμό με τις επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα, αποτελούν ισχυρούς προοπτικούς παράγοντες. Αντίθετα, ο εξωτερικός τομέας εκτιμάται να έχει αρνητική συμβολή με αποτέλεσμα την ελαφρά επιβράδυνση του ρυθμού ανάπτυξης σε 3,8%.

Η οικονομική δραστηριότητα θα υποστηριχθεί επίσης από την περαιτέρω επέκταση και εμβάθυνση των διαρθρωτικών αλλαγών.

Ο πληθωρισμός θα επιβραδυνθεί στο 2,8%, ενώ η Γενική Κυβέρνηση θα σημειώσει υψηλότερο πλεόνασμα γύρω στο 0,8% του ΑΕΠ και το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ θα σημειώσει περαιτέρω μείωση.

Κρατικός Προϋπολογισμός έτους 2001: Όπως ήδη αναφέρθηκε τα βασικά μεγέθη του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2001 εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν σε χαμηλότερα από τα αρχικώς προβλεπόμενα επίπεδα εξαιτίας του δυσμενούς διεθνούς περιβάλλοντος.

Ο Τακτικός Προϋπολογισμός του 2001 εκτιμάται ότι θα εκτελεστεί χωρίς σημαντικές από τις προβλέψεις στο σκέλος των δαπανών και με μικρή απόκλιση στο σκέλος των εσόδων. Τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού προβλέπεται να εμφανίσουν υστέρηση περίπου 290 εκατομμύρια ευρώ, ενώ οι δαπάνες θα σημειώσουν μικρή υπέρβαση περίπου 16 εκατομμύρια ευρώ. Για το λόγο αυτό ο Τακτικός Προϋπολογισμός θα εμφανίσει τελικά ένα έλλειμμα 250 εκατομμυρίων ευρώ.

Οι άμεσοι φόροι. Τα συνολικά έσοδα από την άμεση φορολογία εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν περίπου στα 13,6 δισεκατομμύρια ευρώ, παρουσιάζοντας υστέρηση 4,7% σε σχέση με τις αρχικές προβλέψεις.

Οι έμμεσοι φόροι. Τα συνολικά έσοδα από την έμμεση φορολογία εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στο ποσό των 19,6 δισεκατομμυρίων ευρώ παρουσιάζοντας αύξηση 5,4% σε σχέση με τα έσοδα του έτους 2000.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, οι συνολικές, εκτός χρεολυσίων δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού θα σημειώσουν έναντι των αρχικώς προβλεπόμενων υπέρβαση 16, περίπου, εκατομμυρίων ευρώ. Οι πρωτογενείς δαπάνες προβλέπονται να αυξηθούν με ρυθμό ίσο με την ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ.

Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Η εκτέλεση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2001 πραγματοποιείται με ικανοποιητικούς ρυθμούς και θα ολοκληρωθεί μέσα στο πλαίσιο των προβλέψεων. Και κατά τη διάρκεια του έτους αυτού εγκρίθηκαν αυξημένες πιστώσεις για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από το σεισμό του Σεπτεμβρίου του 1999 στην Αττική και την ενίσχυση των πληγέντων. Επίσης αυξημένες πιστώσεις εγκρίθηκαν και για την προετοιμασία της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στην Αθήνα. Το 2001 το σύνολο των ενταγμένων στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, έργων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, υπερβαίνουν τα 1100. Οι απορροφήσεις θα ανέλθουν συνολικά στο ποσό των 8,1 δισεκατομμυρίων ευρώ, εκ των οποίων ποσοστό 68% θα διατεθούν για έργα που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το υπόλοιπο 32% για έργα που χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους.

Κρατικός Προϋπολογισμός 2002. Ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που καταρτίζεται στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα το ευρώ, το οποίο από την 1η του ερχόμενου έτους τίθεται και σε φυσική κυκλοφορία.

Με την κυκλοφορία του νέου νομίσματος προσφέρονται ουσιαστικά πλεονεκτήματα όπως: Πρώτον, σταθερότητα στις τιμές. Δεύτερον, μείωση ή και εξάλειψη του συναλλαγματικού κινδύνου για τις εντός ζώνες του ευρώ συναλλαγές. Τρίτον, μείωση του κόστους χρηματοδότησης των οικονομικών δραστηριοτήτων και τέταρτον, διευκόλυνση της απελευθέρωσης των αγορών. Η ελληνική οικονομία από το 2002 θα είναι πλήρως ενταγμένη στην οικονομία της ευρωζώνης. Αυτό αλλάζει αρκετά δεδομένα. Θα συμμετέχουμε σε μία Νομισματική Ένωση, όχι με την υιοθέτηση ενός ξένου νομίσματος, αλλά με τη συμμετοχή μας ως συστατικού μέλους αυτής της ένωσης. Αυτό αλλάζει το χαρακτήρα των οικονομικών μεγεθών όπως επίσης τη σημασία και τη φύση αρκετών δεδομένων, στόχων και περιορισμών της μακροοικονομικής πολιτικής.

Η ελληνική οικονομία δεν θα έχει πλέον τη δυνατότητα προσαρμογής της μέσω του συναλλαγματικού μηχανισμού, ανεξάρτητα αν αυτός προσέφερε ή όχι στο παρελθόν στην αντιμετώπιση της υστέρησης της ανταγωνιστικότητας της χώρας. Από την 1.1.2002 ο μηχανισμός αυτός δεν υπάρχει.

Δεν θα πάψουν όμως προφανώς να ισχύουν οι βασικοί νόμοι της οικονομίας. Άρα πρέπει να δούμε πώς με την ενσωμάτωση στην οικονομία της ευρωζώνης, θα αναδείξουμε άλλους ενδιάμεσους στόχους για να ενισχύσουμε την ευημερία, την ανάπτυξη και την απασχόληση στη χώρα μας.

Πρωταρχικός στόχος της οικονομικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ είναι η συνεχής βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής παραγωγής.

Έτσι μπορούμε να διαμορφώσουμε καλύτερους όρους ένταξης στην οικονομία της ευρωζώνης, με προοπτικές απασχόλησης και ισχυρή παρουσία στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον. Αυτό προϋποθέτει ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, αύξηση της παραγωγικότητας, αλλά και αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού.

Τις προηγούμενες δεκαετίες η Ελλάδα έπασχε στην κατάταξη ανταγωνιστικότητας στη διεθνή κλίμακα. Ο κυριότερος ίσως λόγος ήταν η δυσκολία της μακροοικονομικής προσαρμογής, η οποία διαμόρφωνε μία σειρά αρνητικών παραγόντων, που με τη σειρά τους επηρέαζαν και την επιχειρηματική δραστηριότητα. Αυτές οι επιπτώσεις σήμερα αίρονται με την ένταξη στην ΟΝΕ και την υιοθέτηση του ευρώ.

Άρα ένας σημαντικός παράγοντας της υστέρησης που εμφάνιζε η ελληνική οικονομία προς τα έξω εξαφανίζεται. Απομένει να διαμορφώσουμε καλύτερους όρους και στους άλλους παράγοντες της ανταγωνιστικότητας, που μπορεί να είναι απαραίτητες θεσμικές αλλαγές, δυνατότητες των ελληνικών επιχειρήσεων να παράγουν ανταγωνιστικά ή οι δυνατότητες των εργαζομένων να ενσωματώνουν τις σύγχρονες γνώσεις για δημιουργία μεγαλύτερης προστιθέμενης αξίας.

Εντασσομένη η ελληνική οικονομία στο διεθνές περιβάλλον δεν μπορεί να διαθέτει πλέον εργαλεία εθνικής πολιτικής και είναι περισσότερο εκτεθειμένη στο τι συμβαίνει διεθνώς. Κατά

συνέπεια θα πρέπει να δούμε πώς παράλληλα με τη στόχευση της ανάπτυξης, της ευημερίας και της απασχόλησης σταδιακά θα εξοπλίζεται η ελληνική οικονομία, ώστε με μηχανισμούς ευελιξίας και ετοιμότητας θα εμποδίζεται η είσοδος στη χώρα μας υφεσιακών φαινομένων, ενώ παράλληλα θα αξιοποιούνται περισσότερο τα διεθνή αναπτυξιακά φαινόμενα, όποτε αυτά εμφανίζονται.

Στα επόμενα χρόνια η ελληνική οικονομία πρέπει να αποκτήσει μηχανισμούς που δεν είχε ή και που δεν χρειάζονταν στο παρελθόν, αλλά και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα των εργαλείων μακροοικονομικής πολιτικής που της εναπομένουν. Όσον αφορά στα τελευταία, τα οποία καθορίζουν και τη σύνταξη του Προϋπολογισμού, είναι αυτά που έχει το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, οι δαπάνες, η φορολογική πολιτική.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 χαρακτηρίζεται από δημοσιονομική πειθαρχία, συγκράτηση και επιλεκτικότητα των δαπανών, φορολογική δικαιοσύνη και προώθηση διαρθρωτικών αλλαγών.

Στόχοι δημοσιονομικής πολιτικής για το 2002: Η Γενική Κυβέρνηση εκτιμάται ότι θα παρουσιάσει το 2002 πλεόνασμα περίπου 0,8% ως ποσοστό του ΑΕΠ, το οποίο σε απόλυτο μέγεθος ισούται με 1,1 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ. Τα πρωτογενή πλεονάσματα και τα έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις θα συνεχίσουν και το 2002 να συντελούν στη μείωση του χρέους και του λόγου χρέος προς ΑΕΠ, προκειμένου ο λόγος αυτός να διαμορφωθεί στο 97,3% το 2002 από 99,6% που ήταν το 2001 και από 102,7% που ήταν το 2000.

Εδώ πρέπει να πω ότι ένα ζήτημα υψίστης σημασίας είναι το δημόσιο χρέος. Η χώρα μας κατέστη δυνατόν να πετύχει τα κριτήρια του ελλειμματος, έτσι όπως τα όρισε η Συνθήκη του Μάαστριχτ, κατάφερε να πετύχει την απαίτηση μείωσης του δημόσιου χρέους και να εξασφαλίσει έτσι την ένταξη στην ΟΝΕ. Παραμένει όμως μία χώρα με υψηλό δημόσιο χρέος. Μαζί με άλλες δύο χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανήκει σε μία κατηγορία χωρών, οι οποίες έχουν ακόμα μπροστά τους αρκετό δρόμο να διανύσουν προκειμένου να φτάσουν στα επίπεδα επιβάρυνσης που χαρακτηρίζουν το μέσο ευρωπαϊκό όρο.

Όσο το χρέος είναι υψηλό, όσο κι αν εξομαλύνεται κάπως και όσο κι αν διασκεδάζεται με την πιθανή έκταση της παραοικονομίας στην Ελλάδα, δεν παύει να αποτελεί ένα μακροοικονομικό δείκτη, στον οποίο η χώρα μας δεν έχει καλές επιδόσεις. Κατά συνέπεια η μείωση του χρέους θα πρέπει να αποτελεί μία διαρκή προτεραιότητα και μέριμνα της οικονομικής μας πολιτικής. Όσο μειώνουμε το δημόσιο χρέος τόσο διαμορφώνουμε περισσότερες και ισχυρότερες αναπτυξιακές ευκαιρίες για τη χώρα μας.

Το δημόσιο χρέος και σε αυτόν τον Προϋπολογισμό θα κατέχει πρωταρχική θέση και η μείωσή του θα αποτελεί βασική μας επιδίωξη.

Η βελτίωση της δημοσιονομικής θέσης το 2002 προέρχεται κυρίως από τη μείωση, ως ποσοστό του Α.Ε.Π., των τρεχουσών λειτουργικών δαπανών και των πληρωμών για τόκους. Η συγκράτηση των δαπανών εντάσσεται στο πλαίσιο της μεσοπρόθεσμης πολιτικής μείωσης του μεγέθους του κράτους με σκοπό την αύξηση της παραγωγικότητας και τη μείωση του βάρους των εν γένει υποχρεώσεων του Προϋπολογισμού.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 αποβλέπει στην παγίωση της σταθερότητας στην οικονομία μέσω της περαιτέρω βελτίωσης των δημοσιονομικών μεγεθών. Αυτό θα επιτευχθεί με την ολοκλήρωση μιας σειράς μέτρων όπως, πρώτον, η μηχανογραφική υποστήριξη του φορολογικού μας συστήματος, η συνέχιση των φορολογικών μεταρρυθμίσεων, η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής μέσω και της αναδιάρθρωσης των φοροελεγκτικών υπηρεσιών, η εμπέδωση κλίματος δημοσιονομικής πειθαρχίας, ο αποτελεσματικότερος έλεγχος των δαπανών και η βελτίωση των κανόνων διαφάνειας κατά την υλοποίησή τους, η συγκράτηση των πρωτογενών δαπανών με την εφαρμογή σαφών και δεσμευτικών κανόνων επιλεκτικής αξιολόγησής τους, η εφαρμογή σύγχρονων τεχνικών διαχείρισης του δημόσιου χρέους και ο περαιτέρω εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης.

Βασικά μεγέθη Προϋπολογισμού 2002: Στον Προϋπολογισμό

του 2002 προβλέπεται αύξηση των συνολικών καθαρών εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού κατά 5% έναντι των αντίστοιχων εσόδων του 2001. Οι συνολικές, πλην χρεολυσίων, δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού αυξάνονται κατά 3,3%. Οι δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού αυξάνονται κατά 1,8%, ενώ οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 9,7%, γεγονός που καταδεικνύει αφ' ενός μεν την προσπάθεια συγκράτησης των καταναλωτικών δαπανών, αφ' ετέρου δε την ενίσχυση της αναπτυξιακής προσπάθειας και της απασχόλησης μέσω της αύξησης του επενδυτικού χαρακτήρα δαπανών. Οι δαπάνες τόκων μειώνονται το 2002 κατά 7,9%. Το γεγονός αυτό έδωσε τη δυνατότητα ορθολογικότερης διάταξης των διαθέσιμων πόρων.

Σύμφωνα με τις προβλέψεις αυτές, όσον αφορά τα βασικά μεγέθη του Κρατικού Προϋπολογισμού, έσοδα - δαπάνες, το πρωτογενές πλεόνασμα διαμορφώνεται στο 4,9% ως ποσοστό του Α.Ε.Π.

Τακτικός Προϋπολογισμός - έσοδα: Τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού για το έτος 2002 προβλέπεται να φτάσουν τα 38,9 δισεκατομμύρια ευρώ παρουσιάζοντας αύξηση κατά 6,1%.

Η προβλεπόμενη αύξηση των εσόδων το επόμενο έτος στηρίζεται κυρίως στην αναμενόμενη αύξηση του Α.Ε.Π., αλλά και στη βελτιούμενη λειτουργία των φοροτεχνικών υπηρεσιών.

Για το 2002, εκτός των ήδη θεσμοθετημένων φορολογικών ελαφρύνσεων, κρίθηκε αναγκαίο να εφαρμοστούν περαιτέρω μεταβολές στο φορολογικό σύστημα. Στόχος των μεταβολών αυτών είναι η επιτάχυνση της ανάπτυξης μετά τις τελευταίες διεθνείς εξελίξεις, η ενίσχυση του διαθέσιμου εισοδήματος των φορολογουμένων, η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, η αύξηση της απασχόλησης, ο περιορισμός της γραφειοκρατίας και η μείωση του κόστους διαχείρισης του φορολογικού συστήματος.

Οι σημαντικότερες από τις μεταβολές αυτές αναφέρονται σε αλλαγή της φορολογικής κλίμακας με αύξηση του αφορολόγητου ορίου για όλους τους φορολογούμενους κατά 20%, αλλά και στην κατάργηση για τους μισθωτούς του κατώτερου συντελεστή 5%, στη μείωση του συντελεστή φορολόγησης των ανωμύμων και των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης έως και δύο-μίσυ εκατοστιαίες μονάδες με την προϋπόθεση βέβαια ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις θα αυξήσουν ανάλογα το προσωπικό που απασχολούν, στη φορολόγηση των αποδόσεων των ρέπας με συντελεστή 7%, στη μείωση της φορολογίας του μαζούτ κατά 50%, στην κατάργηση τελών χαρτοσήμου στους μισθούς των εργαζομένων με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, στην κατάργηση τελών χαρτοσήμου στις δηλώσεις, στις συναλλαγματικές, στα γραμμάτια, καθώς και στις υπεύθυνες δηλώσεις.

Τα έσοδα από την άμεση φορολογία προβλέπεται να ανέλθουν στα 14,6 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή να αυξηθούν κατά 7,2%. Από την έμμεση φορολογία προβλέπεται να εισπραχθούν 20,6 δισεκατομμύρια ευρώ, αύξηση δηλαδή 5,3%. Αυτή η διαφορά των δύο εκατοστιαίων μονάδων μειώνει ακόμα περισσότερο τη διαφορά ανάμεσα στους άμεσους και στους έμμεσους φόρους.

Δαπάνες: Οι προτεραιότητες της ελληνικής οικονομικής πολιτικής, όσον αφορά στις δαπάνες είναι η επαρκής ενίσχυση μιας σύγχρονης και αποτελεσματικής λειτουργίας του κράτους, ενός κράτους που έχει πλέον επιτακτική την ανάγκη για τους ρυθμούς και το είδος ανάπτυξης που επιδιώκουμε. Ένα κράτος επιτελικό και δημοκρατικό που δεν είναι επιχειρηματίας, αλλά η αποτελεσματική λειτουργία του είναι καθοριστικής σημασίας για τη δημιουργία και λειτουργία επιχειρήσεων, για την προσέλκυση επενδύσεων και τη διαμόρφωση όρων ευημερίας και ανάπτυξης. Ένα κράτος που είναι αρωγός του πολίτη, που προσφέρει δημόσια αγαθά και υπηρεσίες, τις οποίες κανένα, ίσως, ιδιωτικό σύστημα δεν μπορεί να προσφέρει.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, την ανάγκη μετατόπισης των προτεραιοτήτων και των δραστηριοτήτων του κράτους. Το κράτος πρέπει σταδιακά να αποχωρίζεται παραδοσιακές δραστηριότητες, τις οποίες μπορούν να κάνουν άλλοι φορείς με αποτελεσματικότερο τρόπο και θα πρέπει να ενσωματώνει διαρκώς και περισσότερο δημόσια αγαθά και υπηρεσίες όπως είναι αυτές

του κοινωνικού τομέα, του τομέα της παιδείας, της άμυνας, της υγείας που ουδέποτε άλλωστε θα προσφερθούν σε επαρκές επίπεδο εάν αφεθούν αποκλειστικά στον ιδιωτικό τομέα.

Επομένως οι δαπάνες πρέπει να καθορίζονται με κριτήρια αποτελεσματικότητας και με κριτήρια δυνατότητα του Προϋπολογισμού. Γι' αυτό παράλληλα με την αναδιάρθρωση των δαπανών πρέπει να εισάγουμε και νέα κριτήρια, όπως το κριτήριο της επιλεκτικότητας των δαπανών, προκειμένου να είναι δυνατή η αξιολόγηση του αποτελέσματος καθώς και το στοιχείο του μακροχρόνιου σχεδιασμού, διότι πολλές από τις δαπάνες δεν μπορούν να επαφίνονται στις συγκυριακές διακυμάνσεις των οικονομικών εξελίξεων. Η παιδεία, η επιστήμη, η άμυνα, η υγεία πρέπει να χαρακτηρίζονται όλο και περισσότερο από το κριτήριο της συνέχειας, που δεν ανατρέπεται από τις διακυμάνσεις, ώστε να προσανατολιστούν καλύτερα σε μακροχρόνιες και αποτελεσματικές επιλογές. Όμως, αυτό επειδή συντελείται μέσα σε ένα πλαίσιο περιορισμών και στόχων, θα πρέπει να εμπεριέχει και το στοιχείο της ευελιξίας. Γι' αυτό το λόγο αρκετά από τα κονδύλια εντάσσονται μέσα σε ένα πιο μακροχρόνιο προγραμματισμό που θα δίνει τη δυνατότητα σε επιμέρους τομείς άσκησης της πολιτικής και σε συγκεκριμένα Υπουργεία να έχουν ευελιξία και κατά τη διάρκεια του Προϋπολογισμού μέσα στο χρόνο αλλά και από χρόνο σε χρόνο.

Όπως ήδη αναφέρθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δαπάνες του γενικού κρατικού προϋπολογισμού του 2002 ακολουθώντας την τάση των τελευταίων χρόνων μειώνονται περισσότερο ως ποσοστό του ΑΕΠ και διαμορφώνονται στο 32,7% έναντι 33,8% που ήταν το 2001 και 34,4% που ήταν το 2000 παρά τη σημαντική αύξηση των δαπανών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, οι οποίες από 6,1% του ΑΕΠ το 2000 ανέρχονται στο 6,2% το 2001 και στο 6,4% το 2002.

Για την κατανομή των πιστώσεων κατά Υπουργείο πάρθηκαν υπόψη οι κυβερνητικές προτεραιότητες, οι δραστηριότητες που αναπτύσσουν τα επιμέρους Υπουργεία και το προσδοκώμενο από τη διάθεση των πιστώσεων αυτών κοινωνικό και αναπτυξιακό όφελος.

Σημαντικές αυξήσεις παρατηρούνται σε όλα τα Υπουργεία που αναπτύσσουν δραστηριότητες, που σχετίζονται με τομείς ιδιαίτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος, όπως η κοινωνική ασφάλιση, η εκπαίδευση, η υγεία, η Δημόσια Διοίκηση, η άμυνα και η δημόσια ασφάλεια. Παράλληλα σε όλα τα Υπουργεία ενισχύθηκαν εκείνες οι επιμέρους κατηγορίες δαπανών, που εξυπηρετούν στόχους υψηλής προτεραιότητας.

Θα κάνω μια σύντομη αναφορά μόνο σε ένα από τα προαναφερθέντα Υπουργεία, στο Υπουργείο Γεωργίας. Οι πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Γεωργίας εμφανίζονται αυξημένες κατά 11,9%. Οι πιστώσεις αυτές προορίζονται για την αντιμετώπιση των λειτουργικών δαπανών του Υπουργείου, την υλοποίηση προγραμμάτων αύξησης της ανταγωνιστικότητας των επιμέρους τομέων της γεωργικής παραγωγής, την εξασφάλιση αποτελεσματικών διαδικασιών διαχείρισης και ελέγχου των κοινοτικών ενισχύσεων και κυρίως την καταβολή επιδοτήσεων και ενισχύσεων στη γεωργία. Στόχος των ενισχύσεων και των επιδοτήσεων αυτών είναι η περαιτέρω εξυγίανση παραγωγικών κλάδων της γεωργίας, η εν γένει αναδιάρθρωση του αγροτικού τομέα, η στήριξη των τιμών των αγροτικών προϊόντων και η προστασία της αγροτικής παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τον ανταγωνισμό τρίτων χωρών. Για την υλοποίηση των στόχων αυτών διατίθενται κονδύλια τόσο από εθνικούς όσο και από κοινοτικούς πόρους.

Το 2002 προβλέπεται ότι για επιδοτήσεις στη γεωργία θα διατεθούν συνολικά 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα κονδύλια που διατίθενται από εθνικούς πόρους αφορούν είτε τη χρηματοδότηση στο σύνολό τους προγραμμάτων, που είναι συμβατά με το κοινοτικό καθεστώς, κάλυψη διαφοράς τόκων από ρύθμιση οφειλών δανείων που χορηγήθηκαν από την ΑΤΕ σε γεωργοκτηνοτρόφους, αποζημιώσεις αγροτών για καταστροφές από δυσμενείς καιρικές συνθήκες είτε τη συμμετοχή σε προγράμματα συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως πρόωρη συνταξιοδότηση, εξυγίανση κτηνοτροφικού κεφαλαίου κλπ., στα οποία η συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης κυμαί-

νεται από 50% έως 80%.

Το συνολικό ύψος του ορίου πληρωμών για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων 2002 καθορίστηκε στα 8,94 δισεκατομμύρια ευρώ. Το ποσό αυτό κατανέμεται σε 6,2 δισεκατομμύρια ευρώ για την προώθηση των έργων, που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε 2,75 δισεκατομμύρια ευρώ για την προώθηση έργων, που χρηματοδοτούνται μόνο από εθνικούς πόρους. Οι πληρωμές του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων το 2001 εκτιμάται ότι θα ανέλθουν σε 8,15 δισεκατομμύρια ευρώ. Με βάση την εκτίμηση αυτή, η ποσοστιαία αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων 2002 σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο θα είναι 9,7%.

Με την ουσιαστική συμβολή των διαρθρωτικών παρεμβάσεων των κοινοτικών πλαισίων στήριξης, το βιοτικό επίπεδο της χώρας από το 60% του μέσου κοινοτικού όρου στις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας φτάνει σήμερα το 70%. Στο τέλος της προγραμματικής αυτής περιόδου, δηλαδή στο τέλος του 2006 αναμένεται να υπερβεί το 80%. Σε μια κρίσιμη καμπή για τη χώρα μας, που διανύει τα πρώτα της βήματα ως μέλος της ΟΝΕ, το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης 2002-2006 αποτελεί ταυτόχρονα μία μεγάλη πρόκληση, αλλά και ένα ισχυρό εργαλείο για επιτάχυνση των ρυθμών σύγκλισης με τις οικονομίες και το βιοτικό επίπεδο των άλλων προηγμένων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, ο προϋπολογισμός του 2002 κάνει επίσης μια πολύ σημαντική τομή όσον αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία και το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης γενικότερα, σηματοδοτώντας έτσι πολύ καλύτερες συνθήκες για την έναρξη της επιτυχημένης ολοκλήρωση ενός ουσιαστικού διαλόγου στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Ένα χρόνιο θέμα ήταν η συμφωνία για την εξόφληση οφειλών του δημοσίου προς το ΙΚΑ. Η συμφωνία αυτή επιτεύχθηκε και το δημόσιο θα καταβάλει 1,3 τρισεκατομμύρια δραχμές με τη μορφή ομολόγων και με πρώτη δόση απόδοσης 500 δισεκατομμυρίων δραχμές μέσα στο 2002, λύνοντας έτσι μια μακρά εκκρεμότητα μεταξύ του ΙΚΑ και του ελληνικού δημοσίου και διαμορφώνοντας βεβαίως ταυτόχρονα μία καλύτερη χρηματοδοτική βάση για το ασφαλιστικό μας σύστημα. Συνεχίζει και μάλιστα αυξάνει τις επιχορηγήσεις κατά 7% περίπου στα διάφορα ασφαλιστικά ταμεία.

Ενισχύει το ταμείο του ΤΑΠΟΤΕ κατά 30 δισεκατομμύρια δραχμές, ενώ καταβάλλει επίσης στο νεοουσταθέν ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ 97 δισεκατομμύρια δραχμές.

Όλα αυτά, σε συνδυασμό με τις συζητήσεις για την αντιμετώπιση αναλόγων προβλημάτων του ΤΕΒΕ, σημαίνουν ότι η χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης διαμορφώνεται σε καλύτερα επίπεδα δημιουργώντας έτσι ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για το διάλογο της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χωράει αμφιβολία ότι πολλά απομένουν ακόμη να γίνουν. Ο λαός μας έχει εύλογες προσδοκίες, οι οποίες μάλιστα διαφοροποιούνται και μεγαλώνουν μέσα σε ένα ευρύτερο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον, που και αυτό συνεχώς αλλάζει.

Είναι δύσκολο όμως και για τον πλέον κακόπιστο κριτή να αρνηθεί τη μεγάλη αλλαγή και πρόοδο της χώρας μας τα τελευταία οκτώ χρόνια. Η προσπάθεια της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας να μηδενίσει ένα ορατό θετικό αποτέλεσμα δεν βοηθά ούτε την ίδια ούτε τη χώρα και γι' αυτό άλλωστε δεν παράγει πολιτικό αποτέλεσμα. Το Δεκέμβριο του 1993 στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του έτους 1994 ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έλεγε, απ' αυτό εδώ το Βήμα, επί λέξει τα εξής: «Με πλήρη βεβαιότητα μπορούμε να πούμε ότι ο Προϋπολογισμός δεν υπηρετεί την ανάπτυξη και μας απομακρύνει από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Φαίνεται ότι η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται μόνο για το παρόν και δεν έχει στόχους και προοπτική, διότι πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί η πλήρης απομάκρυνση από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ;». Αυτά έλεγε. Ίσως τότε η Νέα Δημοκρατία πράγματι δεν πίστευε σε μια τέτοια εξέλιξη και ίσως και πολλοί από μας δεν το πιστεύαμε. Τα επόμενα χρόνια όμως μέχρι πέρυσι η Αξiomατική Αντιπολίτευση επανειλάμβανε για κάθε προϋπολογισμό, που για λόγους χρόνου δεν

μπορώ να υπενθυμίσω, ακριβώς την ίδια άποψη. Το κακό είναι ότι και από πέρυσι, δηλαδή μετά την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ και την επίσημη διάφευση των προβλέψεων της και των εκτιμήσεων της για την οικονομία, επιμένει στη θέση ότι όλα λίγο πολύ είναι αποτέλεσμα τυχαίων γεγονότων ή πλασματικών στοιχείων. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα ερμηνείας εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης της χώρας ως αποτέλεσμα μόνο της εισροής των κοινοτικών πόρων, les και δεν γνωρίζει ότι ακριβώς τους ίδιους κοινοτικούς πόρους σε ποσοστό του ΑΕΠ είχε και η ίδια κατά τη τελευταία διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία. Και όμως το αποτέλεσμα που παρήχθη τότε ήταν λίγο κάτω ή κοντά στο μηδέν.

Η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων, όμως, γνωρίζει ότι όσα κατορθώσαμε τα τελευταία χρόνια από το 1994 μέχρι σήμερα ήταν αποτέλεσμα μιας συνεπούς και αποτελεσματικής πολιτικής των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, μιας πολιτικής που παρά τα λάθη και τις παραλείψεις δικαίωσε σε μεγάλο βαθμό τις θυσίες του λαού μας και δίνει την ευκαιρία από την αυγή του καινούριου χρόνου να συνεχίσουμε την προσπάθεια μαζί με τους άλλους λαούς της Ευρώπης και σε λίγα χρόνια μαζί με ολόκληρη της ευρωπαϊκή ήπειρο, για ειρήνη, προκοπή και ευημερία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε, λοιπόν, εμείς ένα σωρό λόγους, όχι μόνο να ψηφίσουμε, αλλά και να στηρίξουμε την υλοποίηση του Προϋπολογισμού του 2002.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Ιωάννης Παπαθανασίου, γενικός εισηγητής της Μειοψηφίας, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, για να είμαι ειλικρινής, σκεπτόμουν πόσο θα κουράστηκε, αφού έκανε διπλό κόπο, αφού ο Προϋπολογισμός του 2002 που κατέθεσε ο κ. Χριστοδουλάκης το μήνα Νοέμβριο ελάχιστα θυμίζει το προσχέδιο, που είχε καταθέσει ένα μήνα πριν ο κ. Παπαντωνίου και μάλιστα μετά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου, τηρώντας και στην περίπτωση αυτή, την παράδοση των κυβερνήσεων Σημίτη, η οποία θέλει ο κάθε νέος Υπουργός να αλλάζει την πολιτική του προκάχου του.

Ο κ. Παπουτσής στο Υπουργείο Ναυτιλίας κατεδάφισε την πολιτική του κ. Σουμάκη. Ο κ. Ευθυμίου στο Υπουργείο Παιδείας κατεδάφισε τη μεταρρύθμιση του κ. Αρσένη. Ο κ. Παπαντωνίου στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας κατεδαφίζει τώρα την πολιτική του κ. Τσοχατζόπουλου. Έτσι και τώρα ο κ. Χριστοδουλάκης κατεδάφισε όλες τις προβλέψεις και εκτιμήσεις του κ. Παπαντωνίου για τον Προϋπολογισμό του 2002.

Βέβαια, είναι απορίας άξιον πώς ο Πρωθυπουργός, η κυβερνητική επιτροπή, αλλά και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ στηρίζουν και εγκρίνουν κάθε φορά την πολιτική και των νυν και των διαδόχων τους, μολονότι ο ένας ανατρέπει την πολιτική του άλλου. Αυτά μόνο στην Κυβέρνηση Σημίτη-Λαλιώτη συμβαίνουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δύσκολη η θέση των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ –το είδαμε από τον εισηγητή. Δεν είναι εύκολο να καλείται ο Βουλευτής να υποστηρίξει μέσα σ' ένα μήνα δύο διαφορετικούς προϋπολογισμούς, όχι σε λεπτομέρειες, αλλά σε κρίσιμα μεγέθη. Δεν μιλάμε για διαφορές μερικών χιλιάδων ή εκατομμυρίων, αλλά μιλάμε για διαφορές δισεκατομμυρίων και τρισεκατομμυρίων.

Τι έγινε μέσα σ' ένα μήνα και άλλαξαν όλα; Ήταν ο κ. Παπαντωνίου αθεράπευτα αισιόδοξος ή η Κυβέρνηση αποφάσισε ξαφνικά να φέρει στην επιφάνεια ένα μέρος μόνο από τις κρυφές υποχρεώσεις της, υποχρεώσεις τις οποίες η Νέα Δημοκρατία συστηματικά επισημαίνει τα τελευταία χρόνια; Ποια δικαιολογία δίνει ο κύριος Πρωθυπουργός, τα συλλογικά όργανα της Κυβέρνησης, γι' αυτές τις σημαντικές αποκλίσεις εκτιμήσεων και στόχων;

Στα εύλογα αυτά ερωτήματα η Κυβέρνηση σιωπά. Δεν αισθάνεται την ανάγκη να δώσει ούτε μια εξήγηση. Συνηθίζει να πολιτεύεται με αλαζονεία απέναντι στους πολίτες, απέναντι στο Κοινοβούλιο, απέναντι ακόμα και στους Βουλευτές που τη στηρίζουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002 αποτυπώνει για μια ακόμη φορά την αδυναμία της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας. Για μια ακόμη χρονιά προωθεί ένα μείγμα οικονομικής πολιτικής, που όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει τα υφιστάμενα πραγματικά προβλήματα, αλλά σε σημαντικό βαθμό τα διαιωνίζει.

Οι διακηρυγμένοι στόχοι για τα επόμενα δύο χρόνια είναι δύο: Η σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων με εκείνο των Ευρωπαίων συμπολιτών μας και η δραστική μείωση της ανεργίας. Αυτά είναι τα κριτήρια αξιολόγησης, που και η ίδια η Κυβέρνηση έχει θέσει στον εαυτό της. Ας τα αξιολογήσουμε, λοιπόν, εμείς εδώ.

Παρά τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, παρά τον πακτωλό των κοινοτικών πόρων, παρά το ευνοϊκό διεθνές περιβάλλον, τα τελευταία χρόνια το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων μόλις που προσεγγίζει το 68% του μέσου όρου των χωρών-μελών της ευρωζώνης. Σε λίγες μέρες, με την εισαγωγή του ευρώ, οι Έλληνες εργαζόμενοι θα πρέπει να συγκρίνουν τους μισθούς τους με εκείνους των υπόλοιπων Ευρωπαίων. Τότε, λοιπόν, οι δημόσιοι υπάλληλοι θα διαπιστώσουν ότι οι μέσες μηνιαίες αποδοχές τους, είναι 990 ευρώ στην Ελλάδα και 2.453 ευρώ στην Ιρλανδία. Οι τραπεζοϋπάλληλοι θα διαπιστώσουν ότι οι μέσες μηνιαίες αποδοχές τους, είναι 1.615 ευρώ στην Ελλάδα και 2.468 ευρώ στην Ιρλανδία. Οι εργαζόμενοι στη βιομηχανία θα διαπιστώσουν ότι οι μέσες μηνιαίες αποδοχές τους, είναι 1.325 ευρώ στην Ελλάδα και 2.547 ευρώ στην Ιρλανδία. Στην εποχή του ευρώ όλοι οι εργαζόμενοι στην πράξη θα διαπιστώσουν τι σημαίνει γι' αυτούς η περίφημη φράση του κ. Σημίτη: «Η Ελλάδα δεν θα γίνει Ιρλανδία».

Όσοι, κυρίες και κύριοι, διαβάσουν τη σχετική έκθεση της EUROSTAT, θα διαπιστώσουν τη μεγάλη απόσταση που χωρίζει το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων από το αντίστοιχο των άλλων Ευρωπαίων.

Θέλω να επισημάνω, πάλι με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι το κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ελλάδας, σε σχέση με το μέσο όρο της Ενωμένης Ευρώπης από 60% το 1990, ανήλθε στο 64% το 1993 και στο 67,8% το 2000, σημειώθηκε δηλαδή στα τρία χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, μια άνοδος τεσσάρων ποσοστιαίων μονάδων. Ισόποση άνοδος σημειώθηκε στα επτά χρόνια της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ: τέσσερις μονάδες το 1990-1993, τέσσερις μονάδες το 1994-2000. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Για όλους αυτούς τους λόγους, σας καλώ, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, να προκαλείτε λιγότερο, να ασχολείσθε λιγότερο με το παρελθόν και να ανταγωνιστούμε για τις πολιτικές που προτείνει το κάθε κόμμα για το αύριο για την αύξηση της απασχόλησης και την επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης.

Και μια που μιλάμε για όλα αυτά, για να δούμε τι έχετε πετύχει μέχρι τώρα με την πολιτική σας. Η ανεργία στην Ελλάδα έχει ξεπεράσει το 11% και σύμφωνα με την ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, είναι τρεις ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερη από την αντίστοιχη των χωρών της ευρωζώνης.

Δυστυχώς σήμερα η ανεργία είναι τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα και μετά τις εξελίξεις των γεγονότων της 11ης Σεπτεμβρίου και του διεθνούς ανταγωνισμού που θα ενταθεί με την εισαγωγή του ευρώ, μπορεί να διογκωθεί. Είμαστε η δεύτερη χώρα στην ανεργία των νέων από τις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η τελευταία στην απασχόληση των γυναικών.

Η ευρωπαϊκή επιτροπή πρότεινε να δοθούν συστάσεις στην Ελλάδα προκειμένου να υπάρξουν καλύτερα αποτελέσματα. Αυτά είναι τα επιτεύγματα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Η Ελλάδα επίσης έχει μείνει τραγικά πίσω σε όλους τους δείκτες της πραγματικής σύγκλισης. Συγκεκριμένα: Έχει το τρίτο υψηλότερο δημόσιο χρέος μετά την Ιταλία και το Βέλγιο. Αν προσθέσουμε και το αφανές χρέος που μονίμως καλύπτει η Κυβέρνηση, τότε η Ελλάδα έχει το υψηλότερο χρέος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παράλληλα είναι η πρώτη χώρα σε δαπάνες για τοκοχρεολύσια ως ποσοστό του ΑΕΠ. Έχει έντονα ελλειμματικό ισοζύγιο πληρωμών με έλλειμμα της τάξης 6,5% του ΑΕΠ το 2001. Κατέχει την τελευταία θέση στις διαρθρωτι-

κές μεταρρυθμίσεις, την τελευταία θέση στις δημόσιες δαπάνες για την παιδεία, την τελευταία θέση στις δημόσιες δαπάνες για την υγεία, την τελευταία θέση σε πρόσβαση στο διαδίκτυο, την τελευταία θέση στη δια βίου κατάρτιση, την τελευταία θέση σε διπλώματα ευρεσιτεχνίας, την τελευταία θέση στις δαπάνες για έρευνα και τεχνολογία, την προτελευταία θέση στην παραγωγικότητα και όπως γράφει και η «Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» είμαστε τελευταίοι στην ποιότητα ζωής.

Επίσης κατέχει την τελευταία θέση στην ανταγωνιστικότητα σε σχέση με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του παγκόσμιου οικονομικού φόρουμ η Ελλάδα φέτος υποβιβάστηκε στην 36η θέση με βάση τον ανταγωνισμό από την 34η που ήταν πέρυσι. Η Ελλάδα είναι λιγότερο ανταγωνιστική όχι μόνο από όλες τις χώρες της ευρωζώνης, αλλά και από την Κόστα Ρίκα, την Τζαμάικα και τη Λετονία. Είναι η χειρότερη χώρα της Ενωμένης Ευρώπης στην έκθεση της διαφθοράς. Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση της Transparensy International η Ελλάδα υποβιβάστηκε το 2001 στην 42η θέση από την 35η που ήταν το 2000 και την 28η που ήταν το 1996 και πίσω από χώρες όπως η Μποτσουάνα, η Κόστα Ρίκα και η Ναμίμπια. Κάθε χρόνο επί Κυβερνήσεώς σας η διαφθορά στην Ελλάδα μεγαλώνει. Αυτά είναι επίσημα στοιχεία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αν δεν σας αρέσουν τα στοιχεία, λυπούμαι. Αυτά είναι στοιχεία διεθνών οργανισμών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ να μην υπάρχουν διακοπές και εσείς κύριε συνάδελφε, να απευθύνεστε σε όλη την Αίθουσα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Σε όλη την Αίθουσα απευθύνομαι.

Συνεχίζω. Πέντε από τις δέκα φτωχότερες περιφέρειες της Ευρώπης είναι ελληνικές, συγκεκριμένα Ήπειρος, δυτική Ελλάδα, Πελοπόννησος, ανατολική Μακεδονία και Θράκη, και μάλιστα με εξαιρετικά χαμηλά ποσοστά ΑΕΠ σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πάνω από δυόμισι εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από το όριο φτώχειας. Το αγροτικό εισόδημα μειώνεται σημαντικά, το ίδιο και οι αποταμιεύσεις χιλιάδων επενδυτών μετά την κατάρρευση του Χρηματιστηρίου. Τα εισοδήματα κατανέμονται άνισα.

Την περίοδο 1995-2001, ενώ το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 29%, το πραγματικό εισόδημα αυξήθηκε μόλις κατά 7%. Οι άμεσες επενδύσεις στην Ελλάδα ήταν το 2000 μόλις 0,7% του ΑΕΠ, ενώ στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης 6%, σχεδόν δεκαπλάσιες και στην Ιρλανδία, που μερικοί από εμάς δεν την θέλουν, ανήλθαν στο 19%. Πως θα προσελκύσουμε ξένες επενδύσεις, όταν η φορολογία εταιρειών στην Ελλάδα είναι 37,5% και αυτό χωρίς να υπολογίζουμε τις «άλλες» επιβαρύνσεις που όλοι γνωρίζουμε, ενώ στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι

κατά μέσο όρο 30,4% και στην Ιρλανδία πάλι έχει ήδη μειωθεί στο 12,5%. Όταν οι επιχειρήσεις στη χώρα μας πληρώνουν τις υψηλότερες εργοδοτικές εισφορές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι εισφορές κοινωνικών ασφαλίσεων των εργοδοτών στην Ιρλανδία και Βρετανία είναι 12%, στη Γερμανία 14% και στην Ελλάδα 27%. Όταν η Ελλάδα έχει τις πιο χρονοβόρες και ακριβότερες γραφειοκρατικές διαδικασίες για την ίδρυση και λειτουργία νέων επιχειρήσεων, όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε την πιο διεφθαρμένη και αναποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση από όλες τις υπόλοιπες χώρες της ευρωζώνης. Και η αναποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης φαίνεται κάθε φορά που στη χώρα μας έχουμε να αντιμετωπίσουμε και μια έκτακτη κατάσταση, όπως σήμερα που η μισή χώρα είναι αποκλεισμένη. Και κάθε φορά αποδίδουμε τα πάντα σε φοβερές θεωρητικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτά τα δεδομένα, είναι φυσικό οι διεθνείς επενδυτές να κατευθύνονται σε άλλες, περισσότερο ελκυστικές χώρες, όπως στην Ιρλανδία και την Πορτογαλία, για να παραμένουν οι νέοι άνεργοι στην Ελλάδα, να ερμηνώνεται η περιφέρεια της χώρας και να είναι οι Έλληνες ο φτωχότερος λαός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, έχετε επιτύχει μέχρι σήμερα και για αυτά περηφανεύεστε. Αυτή είναι η Ελλάδα του κ. Σημίτη.

Ο Προϋπολογισμός του 2002 για άλλη μία φορά δεν απεικονίζει την πραγματικότητα. Πέρσι η Κυβέρνηση επιτέθηκε στη Νέα Δημοκρατία –το ακούσαμε και σήμερα από το γενικό εισηγητή– διότι τόλμησε να υποστηρίξει ότι ο Προϋπολογισμός του 2001 ήταν πλασματικός. Πέρασε ένας χρόνος από τότε και σήμερα μπορούμε να κάνουμε ένα μικρό τεστ αξιοπιστίας. Να πιάσουμε το έτος 2002 που έχουμε απολογιστικά στοιχεία. Θα αναφέρω δύο παραδείγματα. Το οικονομικό αποτέλεσμα των ΔΕΚΟ εμφανίζει ζημιές 140 δισεκατομμυρίων. Είναι μέσα στην εισηγητική έκθεση. Πέρσι τέτοια εποχή σε αυτήν την αίθουσα στην εκτίμηση του Προϋπολογισμού προβλέπατε κέρδη 1,6 δισεκατομμύρια.

Για τις εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου, που εμφανίζονται στον Απολογισμό με 515 δισεκατομμύρια, στον πίνακα 5.6 της εισηγητικής έκθεσης, στις εκτιμήσεις πέρσι προβλέπατε 360 δισεκατομμύρια. Εκτός εάν τα 160 δισεκατομμύρια δεν είναι μεγάλο νούμερο για σας και η απόκλιση είναι μικρή. Αυτά είναι δικά σας στοιχεία.

Για το έτος 2001 η πραγματική υστέρηση στα έσοδα θα είναι τουλάχιστον 700 δισεκατομμύρια. Θα καταθέσω πίνακα για το πώς αναλύονται αυτά. Μάλιστα τα τελευταία επίσημα στοιχεία του ενδεκαμήνου που προχθές ανακοινώθηκαν επιβεβαιώνουν μεγάλη υστέρηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Παπαθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Και πώς έρχονται τώρα να καλύψουν αυτήν τη μεγάλη υστέρηση οι αλχημιστές του Υπουργείου Οικονομικών; Κάνουν συγκεκριμένες παρεμβάσεις. Θα αναφέρω πάλι δύο χαρακτηριστικά. Προεισπράξανε φέτος τα τέλη κυκλοφορίας και του 2002 επειδή θα μπει το ευρώ. Λες και δεν μπορούσαμε να εισπράξουμε τα τέλη σε ευρώ. Δεύτερον τα έσοδα από τις νέες άδειες τηλεφωνίας 170 δισεκατομμυρίων αντί να πάνε στη μείωση του χρέους χρησιμοποιήθηκαν για την κάλυψη αυτής της υστέρησης των εσόδων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κυρίως της Συμπολίτευσης, εάν τα παραπάνω στοιχεία που σας ανέφερα δεν αρκούν για να πειστείτε για την αποτυχία της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης να θέσει στέρεες βάσεις για την επιτάχυνση του ρυθμού πραγματικής σύγκλισης και αύξησης της απασχόλησης, τότε οφείλει ο καθένας από σας να απαντήσει στο εξής κρίσιμο αλλά απλό ερώτημα: Πώς είναι δυνατόν να έχουμε πλεονασματικούς προϋπολογισμούς και την ίδια στιγμή το δημόσιο χρέος σε απόλυτα νούμερα να αυξάνεται; Εγώ δεν ξέρω κανέναν οικογενειακό προϋπολογισμό που στο τέλος του χρόνου να περισσεύουν 10 δραχμές και συγχρόνως να χρωστά πιο πολλά. Ποιον επιχειρείτε να κοροϊδέσετε;

Η πραγματικότητα είναι ότι η Κυβέρνησή σας απέτυχε όλα αυτά τα χρόνια να εκτελέσει πλεονασματικούς προϋπολογισμούς. Κουκουλώνει τα ελλείμματα της σπάταλης διαχείρισης των άγνωστης προέλευσης πλεονάσματα δημοσίων επιχειρήσεων και ασφαλιστικών ταμείων. Αυτά, είναι πάνω από 1 τρισεκατομμύριο.

Εμείς αλλά και όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, έχουμε ζητήσει επανειλημμένως να φέρετε στη Βουλή μία κατάσταση στην οποία φαίνεται αναλυτικά από πού προέρχονται αυτά τα πλεονάσματα. Η Κυβέρνηση δεν μας έχει δώσει ακόμα αυτή την κατάσταση. Επιπλέον αποκρύπτει κρατικές δαπάνες ύψους 650 δισεκατομμυρίων, που είναι κυρίως επιδοτήσεις σε ζημιόγones δημόσιες επιχειρήσεις και τις βαπτίζει κεφαλαιακές μεταβιβάσεις. Με τα περίφημα προμέτοχα και προέσοδα, που ήδη είδαμε τις επιπτώσεις τους στους επενδυτές στην περίπτωση της εισαγωγής της ΔΕΗ στο Χρηματιστήριο, εξωραΐζει την εικόνα του σήμερα υπονομεύοντας την μελλοντική πορεία της χώρας.

Αλλά η Κυβέρνηση δεν σταματά εδώ. Πρόσφατα το κράτος ρύθμισε υποχρεώσεις δικές του προς το ΙΚΑ ύψους 1,5 τρισεκατομμυρίου σε δεκαπέντε χρόνια, με 2% επιτόκιο του χρόνου. Αν κάποιος μικρομεσαίος χρωστάει στο ΙΚΑ ολίγες χιλιάδες, υποχρεούται να πληρώσει 5% πρόστιμο τον πρώτο μήνα και 2% για κάθε μήνα μετά. Αυτό είναι το κράτος δικαίου;

Η δημιουργική λογιστική έχει χρησιμοποιηθεί και εμείς την ανεχθήκαμε προκειμένου να πετύχουμε τους στόχους της ΟΝΕ. Το ξέραμε, το λέγαμε, αλλά κάναμε και τα στραβά μάτια. Είναι όμως επικίνδυνο αυτή την εικονική πραγματικότητα να την εμφανίζετε ως πραγματική. Και είναι ακόμα χειρότερο να την έχετε πιστέψει και εσείς οι ίδιοι. Εθελουφλείτε. Επιτέλους ήλθε

η ώρα για λίγη ειλικρίνεια πρώτα με τον ίδιο σας τον εαυτό. Είναι πραγματικά αθλιότης το ίδιο το κράτος, που ζητά από τους πολίτες του ειλικρίνεια, να δίνει ένα τόσο κακό παράδειγμα. Είναι γνωστό σε όλους το αρνητικό γεγονός, ότι η παραοικονομία στη χώρα μας είναι σήμερα περίπου 35%. Ρωτώ. Με ποιο ηθικό δικαίωμα μετά από όλα αυτά απευθύνεστε σε όσους κινούνται στην παραοικονομία και τους ζητάτε να ενταχθούν στη νόμιμη οικονομία, όταν εσείς πρώτοι αρνείστε να παρουσιάσετε την πραγματική εικόνα των δημοσίων οικονομικών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002 θα έχει υστέρηση στα έσοδα πολύ περισσότερη από 1 τρισεκατομμύριο δραχμές.

Σας καταθέτω εδώ άλλον ένα πίνακα με τις προβλέψεις και τις εκτιμήσεις αυτές, που δεν είναι εκτιμήσεις στον αέρα. Ξεκινάμε από τα 700 δισεκατομμύρια τα φετινά και προχωράμε. Ενδεικτικά μόνο αναφέρω ότι η Κυβέρνηση περιμένει τα έσοδα από τη φορολογία νομικών προσώπων για το 2002 να είναι αυξημένα κατά 6% έως 7%, όταν όλοι γνωρίζουμε –σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσίευσε η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς– ότι τα κέρδη του Α' εξαμήνου του 2001 των εισηγμένων εταιρειών παρουσιάζουν υστέρηση 11%, ενώ και για τις μη εισηγμένες –θυμίζω ότι είχε ψηφιστεί μείωση του συντελεστού φορολόγησης από 40% σε 37,5%– και αυτών η κερδοφορία είναι μειωμένη.

Επίσης από τα κίνητρα για τις συγχωνεύσεις θα προκύψουν σημαντικά μειωμένα έσοδα. Μόνο η συγχώνευση των δύο τραπεζών, Εθνικής και Πίστεως, θα δημιουργήσει ένα δημοσιονομικό κόστος για τους επόμενους δύο προϋπολογισμούς της τάξεως των 100 δισεκατομμυρίων. Αυτό θα έπρεπε να το πείτε.

Θα ακολουθήσουν και άλλες συγχωνεύσεις. Δεν είμαστε αντίθετοι με τις συγχωνεύσεις, αλλά έχουν κόστος. Ποια είναι η πρόβλεψη για το δημοσιονομικό κόστος αυτής της πολιτικής; Το έχετε πει; Με ποια «κόλπα» σκοπεύετε το 2002 να καλύψετε την υστέρηση στα έσοδα; Μήπως σκοπεύετε να προεισπράξετε τα τέλη κυκλοφορίας όλης της δεκαετίας για να μην ταλαιπωρούμαστε, να πηγαίνουμε κάθε χρόνο να πληρώνουμε; Κάντε το μια και έξω.

Οι δαπάνες δεν υπάρχει περίπτωση να συγκρατηθούν στα επίπεδα του 2001. Υπολογίζεται ότι το εθνικό σκέλος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, το σκέλος δηλαδή που χρησιμοποιείται μόνο από εθνικούς πόρους και αφορά κυρίως τα έργα της Ολυμπιάδας και όσα έργα δεν μπορούν να καλυφθούν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, βρίσκεται μπροστά σε ένα εν δυνάμει έλλειμμα 700-800 δισεκατομμυρίων, το οποίο προφανώς θα καλυφθεί είτε με δανεισμό είτε με τη γνωστή μέθοδο των προεσόδων είτε μπορούν να μειωθούν και να ματαιωθούν οι κατασκευές των έργων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ι. Παπαθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κι αν οι δικές μας εκτιμήσεις, όσον αφορά τον Προϋπολογισμό δεν σας πείθουν, γιατί δεν ρωτάτε τον Υπουργό Υγείας, τον κ. Παπαδόπουλο που σε συνέντευξη στον «Οικονομικό Ταχυδρόμο» δηλώνει ότι τα κονδύλια που έχουν εγγραφεί στον Προϋπολογισμό μόνο για το δικό του Υπουργείο υπολείπονται κατά πολύ των πραγματικών δαπανών.

Καταθέτω τη συνέντευξη του κ. Παπαδόπουλου στον «Οικονομικό Ταχυδρόμο» και θα σας συνιστούσα να τη διαβάσετε. Σ' αυτήν αποτυπώνονται και η οικτρή κατάσταση του τομέα της υγείας, αλλά και η αναξιопιστία του Προϋπολογισμού σας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ι. Παπαθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα συνέντευξη του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας στον «Οικονομικό Ταχυδρόμο», η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Κυβέρνηση απέτυχε να τηρήσει τη δέσμευσή της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για μείωση του δημοσίου χρέους κατά 5% του ΑΕΠ ετησίως. Η διαρκής όμως αύξηση του δημοσίου χρέους περιορίζει τους διαθέσιμους πόρους για αναπτυξιακή και κοινωνική πολιτική. Η αδυναμία της Κυβέρνησης να περιορίσει το τέρμα του χρέους οφείλεται στην επιλογή της να συντηρεί το σπάταλο και υπερτροφικό κράτος, για να προωθεί τα κομματικά της συμφέροντα. Η δημοσιονομική εξυγίανση με αυτά τα δεδομένα δεν προχωρά. Ο κίνδυνος της επιδείνωσης είναι παρκτός και αυτό είναι το χειρότερο μήνυμα και για τους πολίτες, αλλά και για τις αγορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει γενικά δεκτό ότι η οικονομική διαχείριση του κράτους είναι προβληματική. Χαρακτηριστικά του προβλήματος είναι οι υπερβάσεις, η σπατάλη, η ανορθολογική χρήση των περιορισμένων πόρων, με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα την κακή διαχείριση του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που είχε σαν αποτέλεσμα να κατασκευαστούν μόνο πεντακόσια χιλιόμετρα εθνικών οδών αντί για χίλια τριάντα τρία που ήταν προγραμματισμένα, δηλαδή λιγότερο από τα μισά. Επίσης, εβδομήντα επτά χιλιόμετρα σιδηροδρομικού δικτύου, αντί για πεντακόσια εξήντα, δηλαδή ούτε το 1/8. Από το συνολικό μήκος των εξακοσίων ογδόντα χιλιομέτρων της Εγνατίας Οδού έγιναν 173,5, δηλαδή το 1/4 από τα οποία τα εκατόν είκοσι χιλιόμετρα είχαν γίνει πριν από 1994.

Τα επόμενα χρόνια το πρόβλημα θα πάρει μεγαλύτερες διαστάσεις, αφού στο διάστημα αυτό θα εκταμειωθούν οι τεράστιοι πόροι του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και θα κορυφωθούν και οι δαπάνες για τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Σύμφωνα με τη νέα κοινοτική νομοθεσία, η Ευρωπαϊκή Ένωση –το ξέρουμε όλοι αυτό– μπορεί να διακόπτει τη χρηματοδότηση ήδη εκτελουμένων έργων, όταν διαπιστώνει ανεπαρκή έλεγχο ή μη δικαιολόγηση της δαπάνης. Υπάρχουν, δυστυχώς, αποδείξεις για τη χώρα μας του νέου καθεστώτος. Τον περασμένο Ιούλιο η Ευρωπαϊκή Ένωση ζήτησε την επιστροφή 36,5 δισεκατομμυρίων που είχαν διατεθεί άνευ επαρκούς ελέγχου ή αδικαιολογήτως από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας.

Πρόσφατα προέκυψε το μέγα θέμα του Κτηματολογίου και των έργων του ΟΣΕ. Αλήθεια κανένας δεν ευθύνεται για τα δισεκατομμύρια που πετάχτηκαν ή χαρίστηκαν, για το έργο που δεν έγινε και για το διεθνή διασυρμό της χώρας; Και αντί να κρύβεστε από τον ελληνικό λαό, τολμάτε και ζητάτε να ρέστα και γίνεστε και τιμητές; Ο ελληνικός λαός πάντως γνωρίζει και θα θυμάται ότι οι υπεύθυνοι για τα είκοσι δισεκατομμύρια που υποχρεωνόμαστε να επιστρέψουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν ονοματεπώνυμο: Είναι ο κ. Κώστας Λαλιώτης και ο κ. Κώστας Σημίτης. Με τα 20 δισεκατομμύρια θα μπορούσαμε να κατασκευάσουμε 20 νέα σχολεία ή ένα νέο μεγάλο νοσοκομείο. Είναι συγκεκριμένες οι συγκρίσεις και αυτές πρέπει να τις ξέρουμε.

Τι έχει κάνει η Κυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια που βρίσκεται στην εξουσία για τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού μηχανισμού ελέγχου και αξιολόγησης των κρατικών δαπανών; Ελάχιστα πράγματα. Δεν το υποστηρίζω εγώ, αλλά ο ίδιος ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ο κ. Φλωρίδης που σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ» στις 9 Δεκεμ-

βρίου 2001 ομολογεί τα εξής: «Δεν πρόκειται να υπάρξει ουσιαστικός έλεγχος και αξιολόγηση των δαπανών αν δεν εφαρμοστεί το ενιαίο διπλογραφικό λογιστικό σύστημα στην κεντρική Κυβέρνηση. Διότι ενώ η Κυβέρνηση προωθεί την εφαρμογή του στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα νοσοκομεία, τους ΟΤΑ κλπ. η ίδια δεν το διαθέτει».

Ομολογεί δηλαδή ο Υφυπουργός ότι η Κυβέρνηση δεν διαθέτει μέχρι σήμερα ένα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου και αξιολόγησης των δημοσίων δαπανών, παρ' όλο ότι αυτή η Κυβέρνηση αναδείχτηκε τα τελευταία χρόνια δεύτερη μετά την Τουρκία από τις χώρες μέλη του ΟΟΣΑ στην αύξηση των φόρων. Ξέρει να αυξάνει τους φόρους, αλλά όσον αφορά για τις δαπάνες εκεί δεν ξέρει τίποτα και δεν κάνει τίποτα, παρ' όλο που έχει να διαχειριστεί τους τεράστιους πόρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Τι κάνετε γι' αυτό; Τίποτα. Απλώς διαπιστώσεις. Αυτό είναι το σπάταλο, το αναποτελεσματικό και το διεφθαρμένο κράτος της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο κύριος στόχος του Προϋπολογισμού του 2002 είναι η ενίσχυση των τομέων πρώτης προτεραιότητας όπως η παιδεία, η υγεία, η απασχόληση, η στήριξη του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων, η δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών.

Εγώ δεν ανήκω στην κατηγορία εκείνων που θεωρούν ότι αρκεί η αύξηση των κρατικών δαπανών για να βελτιωθεί η ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας στον πολίτη. Κάθε άλλο. Η αύξηση των κρατικών δαπανών πολλές φορές καταλήγει στις στέπες διαφόρων επιτηδείων που ωφελούνται από το σαθρό σύστημα διοίκησης και οργάνωσης της Δημόσιας Διοίκησης. Για να πιάσει τόπο η αύξηση αυτή των δαπανών χρειάζεται να εισαχθούν στοιχεία ανταγωνισμού, αξιολόγησης και διαφάνειας σε όλους τους φορείς που παρέχουν σήμερα υπηρεσίες υγείας, παιδείας και ασφάλισης.

Αξίζει να επισημανθεί όμως η μεγάλη απόσταση που υπάρχει ανάμεσα στις εξαγγελίες της Κυβέρνησης και την πραγματικότητα. Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού του 2002, το ποσοστό του ΑΕΠ που αντιπροσωπεύουν οι δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού –Τακτικού και Επενδύσεων– για την παιδεία το 2001 ήταν στο 3,56% του ΑΕΠ και το 2002 προβλέπεται ότι θα είναι 3,51%, πιο λίγο. Είναι σαφές ότι καμία ενίσχυση της παιδείας δεν επιτυγχάνεται τουλάχιστον με τα δικά σας κριτήρια. Και το 2002 η Ελλάδα θα έχει τις μικρότερες κρατικές δαπάνες στην παιδεία από τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα αποτελέσματα όμως είναι ήδη υπαρκτά και είναι εδώ και αποτυπώνονται σε μια πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ όπου οι Έλληνες μαθητές σε διεθνή διαγωνισμό «πάτωσαν» και στη γλώσσα και στα μαθηματικά και στη φυσικοχημεία.

Επισημαίνω επίσης ότι σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα του Ινστιτούτου Καταναλωτών ο κάθε μαθητής δημόσιου σχολείου κοστίζει στην οικογένειά του από 637.000 έως 930.000 δραχμές περίπου ετησίως για πρόσθετες υπηρεσίες παιδείας. Και η συνολική επιβάρυνση των ελληνικών οικογενειών για την εκπαίδευση υπολογίζεται μεταξύ 885 δισεκατομμυρίων και 1,3 τρισεκατομμυρίων περίπου. Αυτή είναι η δωρεάν παιδεία; Είναι σαφές ότι η οικονομική αιμορραγία κάθε ελληνικής οικογένειας που στέλνει τα παιδιά της στο δημόσιο σχολείο θα συνεχιστεί και θα αυξηθεί και το 2002. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Για την υγεία και την πρόνοια η κρατική δαπάνη το 2001 ήταν στο 2,76% του ΑΕΠ και το 2002 προβλέπεται να είναι πάλι 2,76% του ΑΕΠ. Πώς αλήθεια θα χρηματοδοτηθεί η περίφημη μεταρρύθμιση του κ. Παπαδόπουλου; Πώς θα αλλάξει το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι ουραγός στις δημόσιες δαπάνες για πρωταθλήτρια στις ιδιωτικές δαπάνες για την υγεία, από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την κοινωνική ασφάλιση, τη χρονιά μάλιστα που αναμένεται να αρχίσει για τρίτη φορά επί Κυβερνήσεώς σας εθνικός διάλογος για το ασφαλιστικό;

Η κρατική δαπάνη το 2001 ανήλθε στο 2,99% και το 2002 προβλέπεται ότι θα είναι 2,98%, δηλαδή σχεδόν αμετάβλητη.

Για τα επιδόματα των πολυτέκνων το 2001 η κρατική δαπάνη ήταν στο ασημένιο ποσοστό 0,31% και το 2002 θα είναι 0,30%.

Με αυτήν την πολιτική όμως πως θα γίνει η εφαρμογή της νέας διάταξης του Συντάγματος για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος;

Και βέβαια για άλλη μία φορά ο Προϋπολογισμός έξεχσε τον πολιτισμό. Για το 2002 η κρατική δαπάνη θα ανέλθει στο 0,55% και είναι στα ίδια επίπεδα με το 2001. Και είναι φανερό ότι το ποσοστό αυτό είναι ελάχιστο για μία χώρα που έχει ως κύριο μέσο προβολής τον πολιτισμό και που ταυτόχρονα σε λιγότερο από εννιακόσιες μέρες διοργανώνει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 και υποτίθεται ότι είναι σε εξέλιξη η πολιτιστική Ολυμπιάδα. Αυτές είναι οι πιστώσεις και είναι οι χαμηλότερες σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ας πάμε τώρα στους μισθούς και στις συντάξεις. Η κρατική δαπάνη για μισθούς το 2001 ήταν 6,01% και το 2002 είναι 6%. Αν ο αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων αυξηθεί -πράγμα σύνηθες μια και το 2002 θα έχουμε νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές, αλλά έχουν αναφερθεί και δεσμεύσεις για προσλήψεις καινούριων υπαλλήλων- είναι σαφές ότι η θέση των δημοσίων υπαλλήλων θα χειροτερεύσει. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι θα δώσει πραγματικές αυξήσεις και ότι και με τις φοροαπαλλαγές η κατάσταση θα βελτιωθεί. Έχει ρωτήσει ο κ. Χριστοδουλάκης μία οικογένεια με δύο εργαζόμενους και με δύο παιδιά, για τους οποίους υποστηρίζει ότι πρέπει να είναι ευτυχείς με τις αυξήσεις που θα πάρουν είτε είτε αλλιώς, πόσα υπολογίζουν να τους μείνουν στην τσέπη και εάν και πως τα βγάζουν πέρα; Και η εικόνα για τους συνταξιούχους δεν είναι καλύτερη. Η κρατική δαπάνη για τις συντάξεις του 2001 ήταν 2,31% του ΑΕΠ και το 2002 προβλέπεται 2,27% του ΑΕΠ. Με δεδομένο ότι ο αριθμός των συνταξιούχων του δημοσίου είναι βέβαιο ότι θα αυξηθεί το 2002 σε σχέση με το 2001, είναι σαφές ότι και η σχετική θέση των συνταξιούχων θα χειροτερεύσει.

Αυτά λένε τα στοιχεία της Κυβέρνησης που περιλαμβάνονται στην εισηγητική έκθεση. Εγώ απλώς σας τα επιστημαίνω για να αποδείξω την αναντιστοιχία λόγων και πράξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές η Κυβέρνηση προκαλεί τη Νέα Δημοκρατία και ρωτάει: Από πού να μειώσουμε τις κρατικές δαπάνες -πείτε μας - για να δημιουργηθούν τα περισσούμενα για να τολμηρότερη φορολογική μεταρρύθμιση, για μεγαλύτερη ανάπτυξη, για αποτελεσματικότερη κοινωνική πολιτική; Εγώ θα μπορούσα να σας απαριθμήσω πολλά παραδείγματα, αλλά θα περιορισθώ μόνο σε μερικά.

Πρώτο παράδειγμα: Ένα μήνα πριν τις προηγούμενες εκλογές η Κυβέρνηση ανέθεσε στα ναυπηγεία Σκαρμαγκά σε συνεργασία με τα γερμανικά ναυπηγεία την προμήθεια χωρίς διαγωνισμό τριών υποβρυχίων με ένα κόστος πάνω από 420 δισεκατομμύρια. Θα μπορούσε με διεθνή διαγωνισμό -και αυτό λένε τα στοιχεία- να αγοράσει με 120 δισεκατομμύρια λιγότερα τέσσερα υποβρύχια αντί για τρία. Στη συνέχεια σε όλη αυτή τη συμφωνία θα πληρώσουμε σαν κράτος άλλα 19 δισεκατομμύρια για πρόωρες συνταξιοδοτήσεις και τελικά το τίμημα για τα ναυπηγεία θα είναι 1,5 δισεκατομμύριο. Και αυτό το 1,5 δισεκατομμύριο θα το πάρουμε από το γερμανό αγοραστή των ναυπηγείων που κατά σύμπτωση είναι ο ίδιος που πήρε την απευθείας ανάθεση των υποβρυχίων!

Αυτές είναι οι ιδιωτικοποιήσεις τύπου ΠΑΣΟΚ. Πληρώνουν οι Έλληνες φορολογούμενοι τους αγοραστές των ναυπηγείων Σκαρμαγκά. Και δεν υπάρχει προηγούμενο τέτοιας ληστρικής ιδιωτικοποίησης.

Δεύτερο παράδειγμα: Η κατασκευή των ιππικών εγκαταστάσεων για τους Ολυμπιακούς Αγώνες είχε προβλεφθεί από τη δική σας Κυβέρνηση να γίνει με αυτοχρηματοδότηση. Η Κυβέρνησή σας, είτε λόγω ανικανότητας είτε λόγω διαμάχης συμφερόντων, ματαίωσε την αυτοχρηματοδότηση και αποφάσισε να κατασκευάσει το έργο ως δημόσιο με αποτέλεσμα να επιβαρυνθεί ο κρατικός προϋπολογισμός με το ποσό των 60 δισεκατομμυρίων. Και για να ξέρουμε γιατί ποσό μιλάμε με τα 60 δισεκατομμύρια θα μπορούσαμε να αγοράσουμε δεκαπέντε χιλιάδες κομπιούτερ για τα δημόσια σχολεία μας ή να καταβάλατε το οικογενειακό επίδομα από το Α' εξάμηνο του 2002 και να σας περισσέψουν και 20 δισεκατομμύρια. Και για να μην παρεξηγηθώ μιλάω για κομπιούτερ, δεν μιλάω για κουλοχέρηδες. Δεν

βλέπω εδώ τον Υφυπουργό, αλλά υπάρχει εδώ σαφής διαφορά.

Το Ολυμπιακό Χωριό αντί να γίνει με αυτοχρηματοδότηση κατασκευάζεται και αυτό από το δημόσιο με ένα κόστος 120 δισεκατομμύρια. Και για να ξέρουμε και εδώ για τι ποσό μιλάμε με 120 δισεκατομμύρια θα μπορούσαμε να μειώσουμε το φόρο των μη εισηγμένων επιχειρήσεων κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες. Μια σειρά άλλων ολυμπιακών έργων θα μπορούσε να γίνει με αυτοχρηματοδότηση και να εξοικονομηθούν εκατοντάδες δισεκατομμύρια. Για να μην αναφέρουμε τις εξωφρενικές αμοιβές των μελών του διοικητικού συμβουλίου και στελεχών του «Ολυμπιακό Χωριό Α.Ε.» που κατήγγειλε ο κ. Καρκαγιάννης στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» σε άρθρο του και αναγκάστηκε ο αρμόδιος Υπουργός να τις ματαιώσει.

Το διεθνές κέντρο ραδιοτηλεόρασης, πάλι για τους Ολυμπιακούς Αγώνες: Οι απαιτήσεις της Δ.Ο.Ε. ήταν και είναι για ένα απλό και φθηνό κτίριο. Η Κυβέρνηση προχωράει στην ανέγερση ενός πολυτελούς κτιρίου, κόστους 32 δισεκατομμυρίων, τη μεταολυμπιακή χρήση του οποίου ακόμα δεν έχει καθορίσει.

Μ' αυτά και μ' αυτά, κυρίες και κύριοι, οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για τα ολυμπιακά έργα αυξάνονται κατά 182,4% το 2002, ενώ οι αντίστοιχες δαπάνες για εγγειοβελτιωτικά έργα, χρήσιμα για τον αγροτικό πληθυσμό της χώρας, μειώνονται κατά 15,6%. Στον τουρισμό, απ' τον οποίο ζει και αναπτύσσεται ολόκληρη η περιφερειακή Ελλάδα, μειώνονται κατά 22,7%. Στην εκπαίδευση μειώνονται κατά 8,2% και στην υγεία και πρόνοια κατά 5,7%.

Αυτή η πραγματικότητα προκαλεί -φαίνεται- τη δυσανεμία του Υπουργού Υγείας, ο οποίος σύμφωνα με «ΤΟ ΒΗΜΑ» της 23ης Νοεμβρίου του 2001 φέρεται να δήλωσε, ότι με τα χρήματα που δίνονται δεν μπορούν να λειτουργήσουν τα νοσοκομεία, χωρίς βέβαια ακόμη να διαψεύσει το δημοσίευμα αυτό.

Άλλο παράδειγμα: Ο διευθυντής του «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ», ο κ. Νικολάου, απέκαλυψε με άρθρο του στο «ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» πριν μερικές εβδομάδες δύο περιπτώσεις για κρατικές σπατάλες που του ανέφεραν δύο Υπουργοί της Κυβέρνησης. Δεν τα λέω εγώ, οι Υπουργοί σας.

Ο κ. Φλωρίδης ανέφερε το παράδειγμα ενός μεγάλου κρατικού νοσοκομείου, το οποίο λόγω εργασιών συντήρησης και επισκευών έκλεισε τα μαγειρεία του για δεκαπέντε και πλέον ημέρες. Οι ανάγκες καλύφθηκαν από ιδιωτική επιχείρηση παρασκευής φαγητού, οι ασθενείς -λέει το άρθρο- είδαν με έκπληξη την καλύτερη ποιότητα φαγητού, αλλά εκείνος που εντυπωσιάστηκε -κατά τον Υπουργό- ήταν ο αρχιλογιστής του νοσοκομείου, όταν πλήρωσε τα μισά από εκείνα που ξόδεψε για το χειρότερο φαγητό.

Όταν στην Ελλάδα παρασκευάζεται καθημερινά φαγητό για εκατόν πενήντα χιλιάδες στρατιώτες, εκατό χιλιάδες φοιτητές και διακόσιες χιλιάδες και πλέον ασθενείς, γίνεται αντιληπτό τι περιθώρια υπάρχουν για να μειωθούν οι σπατάλες και να βελτιωθεί η ποιότητα, που οι ίδιοι οι Υπουργοί σας διαπιστώνουν.

Ο κ. Ευθυμίου επίσης αποκάλυψε ότι πληροφόρησε το Υπουργείο Οικονομικών, ότι οι διακόσιες χιλιάδες και πλέον εκπαιδευτικοί της χώρας αμείβονται με χειρόγραφες καταστάσεις, τις οποίες συντάσσουν συνάδελφοι τους δάσκαλοι ή καθηγητές, που μάλιστα για το λόγο αυτό απαλλάσσονται από ώρες διδασκαλίας. Λες και μας περισσεύουν οι δάσκαλοι! Κατά τον Υπουργό Παιδείας, λοιπόν, αν όλο το σύστημα αμοιβών μηχανογραφείτο, θα εξοικονομείτο δαπάνη άνω των 30 δισεκατομμυρίων, ενώ ταυτόχρονα θα αυξανόταν οι απασχόληση. Δεν είναι δικά μας λόγια δικά σας!

Θα μπορούσα, λοιπόν, να σας παραθέσω και άλλα πολλά παραδείγματα τέτοιας κρατικής σπατάλης. Και υπάρχουν τεράστια περιθώρια μείωσής της και βελτίωσης της παρεχόμενης ποιότητας.

Μόνο που οι Υπουργοί αυτής της Κυβέρνησης περιορίζονται σε διαπιστώσεις. Αυτοί δεν είναι υπουργοί, πολιτικοί σχολιαστές έχουν γίνει! Διότι όταν ένας Υπουργός διαπιστώνει σπατάλη δημοσίου χρήματος πρέπει να παίρνει και δραστικές αποφάσεις. Αποφάσεις, όμως, από τους Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης για μείωση των κρατικών δαπανών δεν έχουμε δει. Το αντίθετο συμβαίνει.

Κυρίες και κύριοι, η δική μας θέση είναι ότι μπορεί και πρέπει να υπάρξει σημαντική μείωση των κρατικών δαπανών για την αύξηση του πρωτογενούς πλεονάσματος, προκειμένου να μειωθεί με ταχύτερους ρυθμούς το δημόσιο χρέος και να μειωθεί η φορολογία εργαζόμενων και επιχειρήσεων.

Η φορολογία είναι ένα κρίσιμο θέμα για την αύξηση της απασχόλησης και η πρόσφατη μείωση της φορολογίας στα κέρδη των επιχειρήσεων, υπό τον όρο της αύξησης της απασχόλησης, πρακτικά δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα και θα το δείτε.

Και λίγες ημέρες μετά από την ανακοίνωση του μέτρου, ο κ. Χριστοδουλάκης αντιλαμβανόμενος την αντίδραση της αγοράς, που δεν ήταν ικανοποιημένη με τα μέτρα που ανακοίνωσε, έσπευσε να προαναγγείλει νέα φορολογική μεταρρύθμιση με μείωση της φορολογίας στο 25% και αύξηση του αφορολογημένου ποσού για τα φυσικά πρόσωπα στα 4 εκατομμύρια δραχμές. Αυτό ονομάζεται εκσυγχρονιστικός σχεδιασμός; Επισημαίνω παρεμπιπτόντως ότι στην Ιρλανδία –που, πάλι, υπενθυμίζω ότι μερικοί δεν θέλουμε να γίνουμε- ο αντίστοιχος φορολογικός συντελεστής των επιχειρήσεων είναι περίπου 10%.

Ας έχει, λοιπόν, υπόψη του ο κ. Χριστοδουλάκης και οι άλλοι Υπουργοί ότι δεν πρέπει να μιλούν, αλλά να πράττουν. Αν κάνουν το αντίθετο –μιλούν δηλαδή πολύ και πράττουν ελάχιστα- τότε στο τέλος καθίστανται αναξιόπιστοι. Και θυμίζω, ότι πριν από τρία χρόνια η Κυβέρνηση είχε πάλι εξαγγείλει ριζική φορολογική μεταρρύθμιση, που μετά από μήνες συζητήσεων κατέληξε σε ασήμαντες τροποποιήσεις. Γιατί να σας πιστέψουμε τώρα; Τι άλλαξε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τον περιορισμό της ανεργίας η θέση μας είναι: Βοηθείστε τις υπάρχουσες επιχειρήσεις και την ίδρυση νέων, μειώνοντας τους φόρους και περιορίστε τις κρατικές δαπάνες. Παράλληλα θα πρέπει άμεσα να εκσυγχρονίσουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα, να αναπτύξουμε σύγχρονα συστήματα επαγγελματικής κατάρτισης, να αναπτύξουμε τη δια βίου κατάρτιση, για να μπορέσουν οι Έλληνες να αποκτήσουν γνώσεις και δεξιότητες που θα τους επιτρέψει να βελτιώσουν τα εισοδήματά τους και την επαγγελματική τους προοπτική.

Μετά την ONE, η πορεία των διαρθρωτικών αλλαγών είναι πλέον το κλειδί στις επιδόσεις της οικονομίας. Ταχύτεροι ρυθμοί ιδιωτικοποιήσεων, απελευθέρωση των αγορών και εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης είναι αναγκαίοι για να καταστεί η Ελλάδα πιο ελκυστικός προορισμός για άμεσες ξένες επενδύσεις και για να καρπωθεί τα οφέλη της γρήγορης τεχνολογικής εξέλιξης.

Η Ελλάδα προχωρεί σ' αυτόν τον τομέα με βήμα σημειωτόν. Οι μέχρι σήμερα μετοχοποιήσεις κρατικών επιχειρήσεων δεν συνιστούν διαρθρωτική αλλαγή, εφόσον δεν δημιουργούνται διασυνοριακές συμμαχίες, δεν αποκτάται νέα τεχνονομία και εφόσον το κράτος διατηρεί το μοναδικό, το οποίο στις περισσότερες των περιπτώσεων και κομματικό είναι και ανίκανο.

Πάρτε για παράδειγμα την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας. Έτσι όπως πάει να γίνει, είναι εικονική, αφού όλα τελούν υπό την αίρεση της ΔΕΗ και ο ανταγωνισμός δεν υπάρχει, δεν εξασφαλίζεται. Και αυτά δεν τα λέμε μόνο εμείς. Διαβάστε τη χθεσινή συνέντευξη στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» του κ. Παπαδήμου, του Διοικητού της Τραπεζής της Ελλάδος.

Εμείς πιστεύουμε ότι ο ρόλος του κράτους είναι η εξασφάλιση συνθηκών ανταγωνισμού με τη δημιουργία πραγματικά ανεξάρτητων εποπτικών αρχών, που θα λειτουργούν με γνώμονα το συμφέρον του καταναλωτή και όχι υπέρ συγκεκριμένων επιχειρήσεων, κρατικών ή ιδιωτικών. Η Ελλάδα δεν χρειάζεται τη θέση των κρατικών μονοπωλίων να την αναλάβουν ιδιωτικά μονοπώλια, χρειάζεται περισσότερο ανταγωνισμό παντού.

Σ' αυτήν την καθαρή πρόταση της Νέας Δημοκρατίας οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ αντέτειναν μέχρι χθες ότι αυτές οι αλλαγές θα πρέπει να γίνουν, αλλά θα πρέπει να προχωρούμε σιγά-σιγά, να μη βιαστούμε.

Δεν βιάστηκε και η Κυβέρνηση στην περίπτωση της Ολυμπιακής Αεροπορίας, καθόλου δεν βιάστηκε. Κατάρτισε τρία προγράμματα εξυγίανσης, επιβάρυνε τον Έλληνα φορολογούμενο με περισσότερο από 1 τρισεκατομμύριο και η εταιρία έχει

φτάσει πάλι σε αδιέξοδο. Και σήμερα δεν υπάρχει κανένας σοβαρός ενδιαφερόμενος.

Και πρέπει να καταλάβει η Κυβέρνηση, ότι το κόστος του χαμένου χρόνου και της αργοπορίας της θα το πληρώσει μεν πολιτικά η ίδια, αλλά οικονομικά κυρίως θα το πληρώσουμε όλοι εμείς. Ακόμη πιο σημαντικό είναι ότι κανένας υπεύθυνος μέχρι σήμερα δεν έχει πληρώσει ούτε για λάθη ούτε για παραλείψεις ούτε για κακοδιαχείριση.

Πέρσι ο κ. Παπαντωνίου μας είχε πει ότι η Κυβέρνηση θα αναζητήσει στρατηγικό επενδυτή για τον ΟΤΕ. Τι έγινε άραγε με αυτήν την προσπάθεια; Το αποτέλεσμα είναι ότι με όλα αυτά ότι η Ελλάδα είναι στην τελευταία θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών.

Και ας μας λέει ο ΟΟΣΑ ότι από την πραγματική απελευθέρωση των αγορών στην ενέργεια, στις μεταφορές και στις τηλεπικοινωνίες η Ελλάδα μπορεί να ωφεληθεί από δέκα έως έντεκα ποσοστιαίες μονάδες αύξησης του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης και κάθε μονάδα επιπλέον ανάπτυξης –κι αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε- σημαίνει περισσότερες θέσεις εργασίας για τους νέους και τις γυναίκες και μεγαλύτερη άνοδο του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων. Όλες αυτές οι ευκαιρίες για την Ελλάδα χάνονται εξαιτίας της ανεπάρκειας της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση στην τεκμηριωμένη κριτική μας και την εναλλακτική μας πρόταση διαφημίζει και υποστηρίζει την ταχύτερη αύξηση του ΑΕΠ από τις υπόλοιπες χώρες της ευρωζώνης, που αναμένει να πετύχει και φέτος.

Ωστόσο θα πρέπει να πούμε ότι όχι ο μοναδικός, αλλά ο κυριότερος λόγος που θα πετύχει αυτήν την ταχύτερη ανάπτυξη –αν την πετύχει, εμείς θέλουμε να την πετύχει και ελπίζουμε να την πετύχει, γιατί υπάρχει και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που μιλάει για 3% ή ο ΟΟΣΑ για 3,5% από 3,8% και μακάρι να πετύχει το 3,8%- είναι γιατί έχουμε μεγάλες εισροές χρημάτων από τις Βρυξέλλες. Γιατί αν από την αναμενόμενη αύξηση του ΑΕΠ αφαιρέσουμε τη συμβολή των χρημάτων αυτών, τότε η διαφορά είναι οριακά θετική κι αυτή είναι πάλι η πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι, οι περισσότεροι Έλληνες αισθάνονται ότι η Ελλάδα μένει πίσω και κοιτάζοντας προς το μέλλον, αντικρύζουμε έναν ομιχλώδη ορίζοντα, που προκαλεί ανασφάλεια και αβεβαιότητα. Μη συγκρίνουμε πάντα τι κάναμε στο παρελθόν, πού είμαστε και πού πήγαμε. Το έχουμε ακούσει πολλές φορές αυτό. Δεν είμαστε μόνοι μας σ' αυτόν τον κόσμο. Πρέπει να δούμε πού ήμασταν τότε και πού ήταν οι άλλοι τότε, πού πήγαμε εμείς τώρα και πού έχουν πάει οι άλλοι τώρα. Δεν ζούμε μόνοι μας και αποκομμένοι. Κάποια στιγμή η αγελάδα με τους κοινοτικούς πόρους θα στερέψει. Και τότε θα φανεί και η γύμνια μας. Και στην εποχή της παγκοσμιοποίησης δεν χωρούν αναβολές, δεν χωρούν συμβιβασμοί και δεν επιτρέπονται εμμονές σε πολιτικές του παρελθόντος.

Η Κυβέρνηση μπροστά στο δίλημμα να παρουσιάσει όλη την αλήθεια στον ελληνικό λαό και να λάβει κρίσιμες πολιτικές αποφάσεις για το μέλλον της χώρας, ή να συνεχίσει την τακτική της κατάθεσης ανειλικρινών προϋπολογισμών και της μετάθεσης των αποφάσεων για το μέλλον, προτίμησε να ακολουθήσει και πάλι τη δεύτερη πολιτική.

Η Κυβέρνηση δεν τόλμησε. Έχασε τα δύο πρώτα χρόνια της νέας τετραετίας, διότι δεν διαθέτει πρόγραμμα και όραμα για τη μετά ONE εποχή. Και σε όλους τους τομείς της πραγματικής οικονομίας, η Κυβέρνηση με τον προϋπολογισμό που κατέθεσε, δεν έχει θέσει ούτε ένα φιλόδοξο στόχο.

Ποιος είναι ο μετρήσιμος στόχος της Ελλάδας, για παράδειγμα, για την ανταγωνιστικότητα για το επόμενο έτος; Από την τριακοστή θέση που πήγαμε, ποιες θέσεις και πόσες θέλουμε να ανέβουμε; Το έχουμε βάλει σαν στόχο ποτέ; Ποιοι είναι οι μετρήσιμοι στόχοι της Κυβέρνησης για την παραγωγικότητα, για τις νέες τεχνολογίες, για την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων; Πορεύμαστε προς το άγνωστο χωρίς στόχους, χωρίς όραμα, χωρίς στρατηγική, χωρίς νέα μέτρα πολιτικής.

Τι έχει να προτείνει η Κυβέρνηση Σημίτη-Λαλιώτη για όλα τα μεγάλα αυτά θέματα; Τον κ. Γρυλλάκη; Τον κ. Μαυρίκη; Την επι-

στροφή στο παρελθόν; Την πόλωση και τον διχασμό; Όσοι αναμοχλεύουν το παρελθόν, όσοι επιχειρούν να γυρίσουν την Ελλάδα πίσω στο παρελθόν δεν έχουν ούτε παρόν ούτε μέλλον. Και πρέπει να γίνει σαφές ότι η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη και του κ. Λαλιώτη θα έχει μοναδικούς συνομιλητές για το χτες και το παρελθόν τον κ. Γκυλλάκη και τον κ. Μαυρίκη. Η Κυβέρνηση έχει συμβιβαστεί με την ιδέα ότι η Ελλάδα και οι Έλληνες πρέπει να είναι στον πάτο της Ευρώπης και το έχει ρίξει στο σκληρό ροκ. Το χορεύει μάλιστα τον τελευταίο καιρό με το δίδυμο Σημίτη-Λαλιώτη. Και η αισθητική αυτής της εικόνας είναι τέτοια, που σας ευχόμαστε να τη συνεχίσετε μέχρι τις επόμενες εκλογές. Μόνοι σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η Νέα Δημοκρατία και ο Κώστας Καραμανλής πιστεύουν αντίθετα ότι η Ελλάδα και οι Έλληνες μπορεί και πρέπει να πάνε ψηλότερα, μπορεί και πρέπει να πρωτοπορήσουν. Μπορούμε, αρκεί να ασκήσουμε τα επόμενα χρόνια μια πραγματικά φιλελεύθερη πολιτική με κοινωνική ευαισθησία, χωρίς τις κακέκτυπες αντιγραφές της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Εμείς πράγματι πιστεύουμε ότι αξίζουμε μια καλύτερη Ελλάδα και εμείς θα τη δημιουργήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από όλα αυτά είναι ευθύνη και υποχρέωσή μας να καταψηφίσουμε το σύνολο του Προϋπολογισμού, όλα τα κονδύλια και σε όλα τα Υπουργεία. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης εισηγητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι ο πρώτος που συντάχθηκε και θα εκτελεστεί με νόμιση της χώρας... (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καθίστε στις θέσεις σας, κύριοι συνάδελφοι. Δεν έχει νόημα γιατί ο κατάλογος θα γίνει όπως είπα στην αρχή. Δεν έχει νόημα να κοιτάζετε εδώ.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 είναι ο πρώτος που συντάχθηκε και θα εκτελεστεί με νόμιση της χώρας το ευρώ. Δυστυχώς, όμως, είμαι υποχρεωμένος να πω ότι η Κυβέρνηση κάνει κακή αρχή με το ευρώ, γιατί μαζί με το ευρώ έχουμε ενώπιόν μας έναν από τους πιο μελαγχολικούς και γκρίζους προϋπολογισμούς των τελευταίων ετών, έναν Προϋπολογισμό ο οποίος επιχειρεί να διαχειριστεί με σχοινοβασίες τη δύσκολη οικονομική κατάσταση της χώρας μας και τη διεθνή καπιταλιστική ύφεση. Οι μέρες που τα τύμπανα της νεοφιλελεύθερης μυθολογίας εξήγγελλαν ανά τον κόσμο την αέναη, χωρίς δυσκολίες, αγοραία ανάπτυξη έχουν περάσει. Η καλπάζουσα ύφεση της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης διαλύει παντού τις ψευδαισθήσεις. Και όμως η Κυβέρνηση, μπροστά στην κρίση των αγορών νεοφιλελεύθερων δογμάτων, δεν μπορεί να βγάλει θετικά συμπεράσματα. Αντιθέτως επιχειρεί να απαντήσει με τη φυγή προς ένα ακόμη σκληρότερο νεοφιλελευθερισμό. Αυτό δυστυχώς αντιπροσωπεύει ο Προϋπολογισμός του 2002 από τον οποίο απουσιάζει κάθε κοινωνική και αναπτυξιακή διάσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε κουραστεί κάθε χρόνο να τονίζουμε εκ μέρους του Συνασπισμού την ανάγκη να αλλάξει ριζικά ο τρόπος συζήτησης, διαμόρφωσης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού, να γίνει πιο δημοκρατικός και διαφανέστερος. Φωνές όμως βοούσες στην έρημο!

Ο κύριος εισηγητής του ΠΑΣΟΚ εγκώμιασε τον τρόπο που συζητήθηκε φέτος ο Προϋπολογισμός. Πράγματι, κύριε εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, έγινε ένα θετικό βήμα σε αυτήν την κατεύθυνση με την κατ' επιταγήν του Συντάγματος κατάθεση και συζήτηση του προσχεδίου του Προϋπολογισμού.

Και αυτό όμως το βήμα έμεινε μισό και μετέωρο, διότι το προσχέδιο που κατετέθη ήταν απολύτως πρόχειρο. Συζητήθηκε δε καθυστερημένα, εκτός συνταγματικών προθεσμιών, σε δύο μόνο υποβαθμισμένες συνεδριάσεις της αρμόδιας επιτροπής από τις οποίες στη μία απουσίαζε ο αρμόδιος Υπουργός Οικονομίας.

Τι να πει κανείς, όμως, όταν οι Βουλευτές –και αναφέρομαι στους Βουλευτές όλων των πτερύγων- μαθαίνουν από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης την πρόσφατη αναθεώρηση του προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης 2002-2004! Γνωρίζετε πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σε αυτό το επικαιροποιημένο πρόγραμμα θα στηριχθεί η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης τα επόμενα χρόνια. Σε αυτό το επικαιροποιημένο πρόγραμμα στηρίζεται ο Προϋπολογισμός του 2002 και θα στηριχθούν και οι επόμενοι προϋπολογισμοί. Όπως εξίσου γνωρίζετε όλοι καλά ότι αυτό το επικαιροποιημένο πρόγραμμα θα συζητηθεί εκτενώς και θα εγκριθεί στο ΕΚΟΦΙΝ, στους αρμόδιους Υπουργούς Οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μόνο η ελληνική Βουλή δεν θα συζητήσει αυτό το επικαιροποιημένο οικονομικό πρόγραμμα 2002-2004.

Καλείται μόνο η ελληνική Βουλή και οι Έλληνες Βουλευτές χωρίς φωνή να επικυρώσουν εκ των υστέρων ως μονόδρομο όλα όσα αυτό το πρόγραμμα μας επιβάλλει. Το θεωρούμε δημοκρατία αυτό πλέον; Το γεγονός αυτό αποτελεί μείζονα αντιδημοκρατική οπισθοδρόμηση, η οποία υποβαθμίζει απολύτως την ελληνική Βουλή και δυστυχώς γίνεται συνέχεια. Η Βουλή εκ των υστέρων έρχεται να επικυρώνει τα τετελεσμένα και μάλιστα να αποκαλούνται τα τετελεσμένα ως μονόδρομος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αδιαφάνεια με την οποία συνεχιζόταν να καλύπτεται η δημοσιονομική διαχείριση της χώρας δεν είναι καθόλου τυχαία. Επιχειρείται έτσι να συγκαλυφθεί ένα καθοριστικό γνώρισμα και του φετινού προϋπολογισμού: Η αναξιοπιστία του, η οποία αγγίζει τα όρια της πλασματικότητας.

Εκείνο που εντυπωσιάζει είναι ότι η Κυβέρνηση, αδιάδακτη από το περσινό φιάσκο επιμένει και φέτος να θριαμβολογεί –είναι αλήθεια σε λιγότερους τόνους- για το νέο πλεόνασμα του Προϋπολογισμού του 2002, το οποίο, σύμφωνα με τις κυβερνητικές προβλέψεις, θα φθάσει το 0,8% του ΑΕΠ.

Υπάρχει όμως πλεόνασμα ή εκ νέου πλεόνασμα λογιστικών τεχνασμάτων και προπαγάνδας; Κατ' αρχάς η ίδια η Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης για το 2002 θα ανέλθει στο 2,9% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Πώς όμως μετατρέπεται αυτό το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης αιφνιδίως σε πλεόνασμα της γενικής κυβέρνησης, που ως γνωστό η γενική κυβέρνηση περιλαμβάνει τον ευρύτερο δημόσιο τομέα;

Αυτό το θαύμα το επιτυγχάνετε, κύριοι της κυβέρνησης, με δύο τεχνάσματα. Πρώτο τεχνάσμα: Η Κυβέρνηση αυθαίρετως επιχορηγεί σε δημόσιους οργανισμούς –λεφτά που πληρώνει για να καλύψει τα ελλείμματά τους- αλλά και χρηματοδοτήσεις για την εκτέλεση δημόσιων έργων -πολλές φορές αυτά τα έργα είναι ταυτόχρονα χρηματοδοτούμενα και από την Ευρωπαϊκή Ένωση- τις μετατρέπει σε συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο, όπως μας λέει, των αντίστοιχων δημόσιων εταιρειών. Έτσι αντί να προσθέσει αυτά τα ποσά που φθάνουν τα δύο δισεκατομμύρια ευρώ, περίπου 680 δισεκατομμύρια δραχμές, ως δαπάνες στο έλλειμμα, τα αφαιρεί κιάλας απ' αυτό το έλλειμμα. Κάνετε έτσι διπλή λαθροχειρία και νομίζω προφανέστατη. Κάποτε πρέπει να απαντήσετε γιατί χρησιμοποιείτε αυτήν τη μέθοδο. Ποια είναι η εγκυρότητά της; Δεν είναι δυνατόν συνεχώς να σας εγκαλούμε και να σιωπάτε γι' αυτό το κρίσιμο θέμα.

Δεύτερο τεχνάσμα, το οποίο κάνετε. Παρουσιάζετε ένα πλεόνασμα του ευρύτερου δημόσιου τομέα ίσο με 2,4% του ΑΕΠ σε σχέση με πέρυσι αυξημένο κατά 17% και σε σχέση με πέρυσι κατά 53%. Η Κυβέρνηση, παρ' όλο που επίμονα ζητάμε κάθε χρόνο να μας καταθέσει αναλυτικά κατά δημόσιο οργανισμό, δημόσια επιχείρηση και ασφαλιστικό οργανισμό πώς προκύπτει αυτό το πλεόνασμα, ποτέ δεν μας έχει καταθέσει τους σχετικούς πίνακες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Ελπίζω να έχετε την ευαισθησία να μας καταθέσετε αυτούς τους πίνακες, μέχρι να τελειώσει η συζήτηση του Προϋπολογισμού. Διότι εδώ εμφανίζεται το εξής παράλογο. Όταν το οικονομικό επιτελείο θέλει να εμφανίσει πλεονάσματα στη Γενική Κυβέρνηση, εμφανίζει ταυτόχρονα και πλεονάσματα στον ευρύ-

τερο δημόσιο τομέα και μάλιστα καλπάζοντα, χρόνο με το χρόνο πλεονάσματα. Όταν, όμως, η Κυβέρνηση όμηρος των νεοφιλελεύθερων δοξασιών, με τη συναίνεση και της Νέας Δημοκρατίας, θέλει να προχωρήσει σε ιδιωτικοποιήσεις ή σε αντισφαλιστικά μέτρα, τότε ως δια μαγείας, ο ευρύτερος δημόσιος τομέας μετατρέπεται σε προβληματικό, πηγή ελλειμμάτων για το δημόσιο και χωρίς προοπτική.

Εν πάση περιπτώσει πρέπει να επιλέξετε, αλλά δεν μπορείτε να πατάτε σε δύο βάρες. Πλεόνασμα ο ευρύτερος δημόσιος τομέας, προκειμένου να εμφανίσουμε πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης, έλλειμμα, προβληματικότητα και χωρίς προοπτική, όταν είναι να τον ιδιωτικοποιήσουμε, όταν είναι να περικόψουμε ασφαλιστικά δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ταχυδακτυλουργίες γίνονται επίσης σε μεγάλη έκταση, για να εμφανιστεί μειωμένο το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης, ως ποσοστό του ΑΕΠ. Έτσι, ενώ το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης αυξάνεται σταθερά σε απόλυτους αριθμούς και είναι περίπου στάσιμο, ως ποσοστό του ΑΕΠ, το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης, παρ' ότι αυξάνεται και αυτό απόλυτα, προβλέπεται να μειωθεί, ως ποσοστό του ΑΕΠ και να φθάσει στο 97,3% το 2002.

Δεν θα αναφερθώ για να μην αναλώσω το χρόνο μου στο λεγόμενο ενδοκυβερνητικό χρέος που το αφαιρείτε προκειμένου να μειώσετε το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης. Διότι και γι' αυτό το περίφημο ενδοκυβερνητικό χρέος, ουδέποτε έχετε παρουσιάσει αναλυτικά τα στοιχεία. Και έτσι, για άλλη μια φορά φαίνεται ότι ο ευρύτερος δημόσιος τομέας δεν είναι μόνο πλεονασματικός κατά τα λεγόμενά σας, αλλά του χρωστά η Κεντρική Κυβέρνηση όλο και μεγαλύτερα ποσά.

Πέρα αυτού, όμως, το δημόσιο χρέος εμφανίζεται να μειώνεται σε σχέση με το ΑΕΠ, κυρίως με μια σειρά άλλα πρωτότυπα χρηματοδοτικά εργαλεία. Πώς λέγονται αυτά τα καινοφανή χρηματοδοτικά εργαλεία; Άλλοτε η Κυβέρνηση τα ονομάζει προμήτοχα, άλλοτε τα βαπτίζει προέσοδα και άλλοτε τα αποκαλεί προεισπράξεις.

Τι κάνετε, κύριοι της Κυβέρνησης, μ' αυτές τις μεθοδεύσεις; Προεισπράττετε μελλοντικές μετοχοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις. Δηλαδή, εκποιήσεις του δημοσίου πλούτου που δεν έχετε κάνει, αλλά σκοπεύετε να κάνετε στο μέλλον. Προεισπράττετε επίσης μελλοντικά κέρδη κρατικών επιχειρήσεων, όπως μελλοντικά κέρδη των κρατικών λαχείων, του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, πρόσφατα του EUROCONTROL. Φθάσατε ακόμα στο σημείο, κύριοι Υπουργοί, να προεισπράττετε -πράγμα που δεν έχει κάνει καμία άλλη χώρα της συνοχής- έσοδα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο, τα οποία έφθασαν το 2001 στα 680 δισεκατομμύρια δραχμές. Τα περισσότερα απ' αυτά τα εργαλεία είναι ελληνική πατέντα, ελληνική ευρεσιτεχνία. Σε τι ύψος ανέρχονται συνολικά αυτού του είδους οι προεισπράξεις; Ιλιγγιώδες. Φθάνουν στο 8% του προβλεπόμενου για το 2002 ακαθάριστου προϊόντος. Το 8% του ΑΕΠ το έχετε προεισπράξει από τα έσοδα των επόμενων χρόνων και το έχετε προεισπράξει με επαχθείς για το δημόσιο όρους και σε όφελος ξένων και εγχώριων τραπεζών, οι οποίες επωφελούνται απ' αυτές τις προεισπράξεις, τις οποίες κάνουν συνήθως με ομόλογα, με υψηλότατα επιτόκια. Και το χειρότερο. Αυτές οι προεισπράξεις αντί να εμφανίζονται, ως δανεισμός, όπως πράγματι είναι, ερχόσαστε μετά να τις αφαιρείτε από το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης. Μειώνετε κατ' αυτόν τον τρόπο κατά οκτώ ολόκληρες μονάδες το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης, προεξοφλώντας το μέλλον. Ιδού, λοιπόν, πώς κλείνετε τις μαύρες τρύπες και μειώνετε τεχνητά το δημόσιο χρέος. Διότι, αν θέλουμε να λέμε την πραγματικότητα, το δημόσιο χρέος δεν μειώνεται, δυστυχώς αυξάνεται. Στην πραγματικότητα, αυξάνεται. Και αυτό επιβεβαιώνεται αν δούμε το ακαθάριστο έλλειμμα του Προϋπολογισμού που έχετε καταθέσει. Το ακαθάριστο έλλειμμα που μου έκανε εντύπωση ότι για πρώτη φορά δεν αναγράφεται και στο σχετικό πίνακα. Το μέγεθος το αποκρύψατε.

Ξέρετε πόσο είναι το ακαθάριστο έλλειμμα του Προϋπολογισμού του 2002; Θα φτάσει στο αστρονομικό ποσό που σπάει όλα τα ρεκόρ των τελευταίων χρόνων του 17,5% του ΑΕΠ. Αυτό τι σημαίνει; Ότι το 17,5% του ΑΕΠ θα το δανειστείτε μέσα στο

2000 για να κλείσετε τον Προϋπολογισμό, είτε με την ανανέωση παλαιών χρεών είτε με νέο δανεισμό. Νέο δανεισμό ο οποίος θα φτάσει στα ύψη. Και αν προσθέσουμε στο νέο δανεισμό και τα δάνεια για τα εξοπλιστικά προγράμματα τα οποία δεν τα γράφετε στον Προϋπολογισμό, τότε λέμε με σιγουριά ότι πάνω από το 20% του ΑΕΠ, θα το δανειστείτε εντός του 2002. Και ερωτώ: Είναι δυνατόν με τέτοιο δανεισμό να μιλάτε για πλεόνασμα του 0,8%; Δυο τρόπους εφαρμόζετε για να μειώνετε τεχνητά το δημόσιο χρέος. Προεισπράξεις που ανέφερα προηγουμένως και ιδιωτικοποιήσεις.

Γι' αυτό και η Κυβέρνηση, ιδιαίτερα με τις ιδιωτικοποιήσεις, στο άγχος της να μειώσει το δημόσιο χρέος, δεν ιδιωτικοποιεί απλώς όλα τα στρατηγικά μεγέθη του δημόσιου τομέα, κάτι που φυσικά μας βρίσκει αντίθετους. Στην ουσία για ταμειακούς λόγους και για να είναι εντός των πλαισίων του συμφώνου σταθερότητας, προπωλεί, χαρίζει όσο-όσο και άρον-άρον τη δημόσια περιουσία στα ιδιωτικά συμφέροντα. Γι' αυτό εκποιήσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, άρον-άρον τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά, το μεγαλύτερο ναυπηγείο της Ανατολικής Μεσογείου με κρατικές παραγγελίες για τα επόμενα χρόνια ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών το εκποιήσατε στη Γερμανική HDVFS έναντι 2 δισεκατομμυρίων δραχμών. Ούτε μισή πολυκατοικία δεν αγοράζει κανείς μ' αυτό το ποσό. Και σεις εκποιήσατε ολόκληρο ναυπηγείο, το μεγαλύτερο της Ανατολικής Μεσογείου, με κρατικές παραγγελίες και τώρα έρχεται από πάνω η HDFS

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Έτσι κυβερνούν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε συνάδελφε, δεν έχω ακούσει τη Νέα Δημοκρατία να αντιτίθεται σ' αυτές τις ιδιωτικοποιήσεις. Τις χειροκροτεί και ζητάει και περισσότερες. Δυστυχώς, αυτή είναι η συναίνεση ανάμεσά σας.

Και σας εκβιάζει λοιπόν η HDVS να ακυρώσετε προηγούμενες συμφωνίες και να την πληρώσετε και από πάνω, και να δούμε τι θα κάνετε. Γι' αυτό πουλήσατε την ΕΤΒΑ παρ' όλο ότι προκηρύξατε πλειοδοτικό διαγωνισμό όχι στον πλειοδότη που ήταν η Αγροτική Τράπεζα Ελλάδας, αλλά στο μειοδότη, που ήταν η Τράπεζα Πειραιώς, για να εισπράξετε άρον-άρον και να μειώσετε το δημόσιο χρέος.

Γι' αυτό προχωρήσατε βεβιασμένα και στη μετοχοποίηση της ΔΕΗ, καταγράφοντας γι' αυτόν τον ενεργειακό κολοσσό της χώρας μας χρηματιστηριακή αξία πολύ μικρότερη από σειρά επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα που είναι νάνοι μπροστά στη ΔΕΗ. Γι' αυτό βγάξετε εσπευσμένα την Αγροτική Τράπεζα στο σφυρί, δίνοντας και τη χαριστική βολή στον αγροτικό τομέα και στον Έλληνα αγρότη. Γι' αυτό σκοπεύετε να πουλήσετε ακόμα και τα Ελληνικά Πετρέλαια, παραβλέποντας τη στρατηγική τους αξία και τον κρίσιμο ρόλο τους στην ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της χώρας μας. Γι' αυτό φτάσατε ακόμα στο σημείο να πωλείτε ακόμα και τις ακτές της Αττικής σε ιδιώτες, όπως κάνατε με τις ακτές του Σαρωνικού. Και σκοπεύετε, κύριοι της Κυβέρνησης, να συνεχίσετε αυτό τον απαράδεκτο δρόμο με την ουσιαστική συναίνεση και τη στήριξη της Νέας Δημοκρατίας, τον οποίο αποκαλείτε δρόμο διαρθρωτικών αλλαγών. Αυτές, όμως, οι μέθοδοι έχουν κοντά ποδάρια, γιατί τι θα προεισπράξετε αύριο για να μειώσετε το δημόσιο χρέος, όταν έχετε ήδη προεξοφλήσει και προεισπράξει το μέλλον; Και τι θα πουλήσετε όταν θα έχετε εκποιήσει ήδη τα πάντα στο δημόσιο τομέα στους ιδιώτες; Ιδού το επερχόμενο αδιέξοδο, το οποίο θα είναι αδιέξοδο τους επόμενους χρόνους.

Γιατί τα τονίζουμε αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι μόνο για την αποκατάσταση της πραγματικότητας στα δημοσιονομικά της χώρας, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή που σας αναφέραμε και παρακαλώ αν υπάρχει αντίλογος, να με αντικρούσετε, αλλά και για ένα πρόσθετο και πολύ ουσιαστικό λόγο. Γιατί δείχνουν ότι η Κυβέρνηση δεν πάει καλά σ' αυτό που πολλοί θεωρούν ως ισχυρό της σημείο, δηλαδή στην αποκατάσταση της δημοσιονομικής ισορροπίας στη χώρα μας. Επιβεβαιώνετε ότι οι πολυδιαφημιζόμενες νεοφιλελεύθερες αναδιαρθρώσεις και οι συνταγές της μονόπλευρης λιτότητας που ακολουθήθηκαν όλη τη δεκαετία και από τη Νέα Δημοκρατία και από την Κυβέρνηση του κ. Σημίτη, δεν αποκαθιστούν ουσιαστικά τη δημοσιονομική ισορροπία.

Αντιθέτως, εμείς πιστεύουμε ότι η καταπολέμηση των ελλειμμάτων και η ουσιαστική και σταδιακή μείωση του δημόσιου χρέους χρειάζονται διαφορετικές πολιτικές, οι οποίες να ευνοούν, αντί να φυλακίζουν σε μονεταριστικές συνταγές την ανάπτυξη, να ενισχύουν την παραγωγικότητα με νέες επενδύσεις και όχι με τη μονομερή συμπίεση των μισθών, να προωθούν την πλήρη απασχόληση ως βασικό παράγοντα ανάπτυξης και όχι την αύξηση της ανεργίας, να αναβαθμίζουν το κοινωνικό κράτος ως συντελεστή ασφάλειας των πολιτών αντί να το αποδυναμώνουν, να μειώνουν τις κοινωνικές ανισότητες που υπονομεύουν την οικονομία και τη σταθερότητα, αντί να πλήττουν την κοινωνική συνοχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ακούμε ότι η Κυβέρνηση θα ανακουφίσει φορολογικά τα οικονομικά ασθενέστερα στρώματα. Απαντάμε ευθέως και κατηγορηματικά: τίποτα πιο αναληθές απ' αυτούς τους ισχυρισμούς. Τα ίδια μας λέγατε, κύριοι της Κυβέρνησης και πέρσι, ότι θα υπάρξει φοροελάφρυνση με την αύξηση του αφορολόγητου των μικρομεσαίων στρωμάτων για τα εισοδήματα του 2000.

Σας αντικρούσαμε τότε με αδιάψευστα στοιχεία. Τώρα έρχονται να σας διαψεύσουν οι ίδιοι οι δικοί σας αριθμοί. Έτσι, σύμφωνα με τις δικές σας εκτιμήσεις, έχουμε άνοδο των άμεσων φόρων για τα εισοδήματα του 2001 σε ποσοστό 11%, πολύ πάνω από την ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ. Έχουμε και αυξήσεις των εμμέσων φόρων, κυρίως του ΦΠΑ, πάλι πάνω από την ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ.

Ποιοι θα πληρώσουν αυτούς τους άμεσους φόρους; Κατά κύριο λόγο τα μόνιμα υποζύγια, οι μισθωτοί. Διότι το 61% των άμεσων φόρων συνεχίζει ακόμη και σήμερα να το πληρώνουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Και αυτά, όταν την ίδια χρονιά η φορολογία των κερδών των επιχειρήσεων εμφανίζεται μειωμένη κατά 15%. Άνθρακες, λοιπόν, ο θησαυρός των φοροελαφρύνσεων για τους ασθενέστερους.

Η ίδια κατάσταση προβλέπεται να ισχύσει και για τους φόρους που θα πληρώσουν οι μικρομεσαίες κοινωνικές τάξεις για τα φετινά εισοδήματα.

Ισχυρίζεσθε, κύριοι Υπουργοί, ότι η κατά 5% τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας που κάνετε για φέτος, θα μειώσει τα φορολογικά βάρη. Δεν είναι αλήθεια. Αυτό που επιβεβαιώνει αντιθέτως αυτή η κουτσουρεμένη τιμαριθμοποίηση, η οποία είχε χρόνια να γίνει, είναι η φορολογική λεηλασία που υφίσταντο οι μισθωτοί όλα αυτά τα χρόνια από την μη ύπαρξη της. Διότι κατά τα άλλα, αυτή η περιορισμένη και καθυστερημένη τιμαριθμοποίηση των φορολογικών κλιμακίων, όταν δεν συνοδεύεται με τη δίκαιη αναδιάρθρωσή του, ενώ θα ανακουφίσει προφανώς τους φορολογούμενους, δεν είναι αρκετή για να μειώσει το φορολογικό βάρος στα μικρομεσαία εισοδήματα. Αντιθέτως, παρά την τιμαριθμοποίηση αυτή τα μικρομεσαία στρώματα θα πληρώσουν τελικώς για τα ίδια φετινά εισοδήματα σε σχέση με πέρσι, περισσότερους φόρους.

Έτσι, παίρνω ως παράδειγμα μια οικογένεια μισθωτών με 6 εκατομμύρια δραχμές το χρόνο, που εργάζονται και οι δύο σύζυγοι, απολαβές δηλαδή που αντιστοιχούν σε 400 χιλιάδες δραχμές περίπου το μήνα, με τα μέτρα που έχετε πάρει, δηλαδή την τιμαριθμοποίηση, αν το εισόδημά τους αυξηθεί μόνο κατά τον πληθωρισμό, η φορολογική επιβάρυνση που θα προκύψει τελικά είναι 2%. Αν δε προσθέσουμε και την εξομάλυνση, την ωρίμανση που μπορεί να έχουν αυτοί οι μισθωτοί, τότε η φορολογική επιβάρυνση ανεβαίνει στο 7%. Αυτό σεις το αποκαλείτε φοροελάφρυνση;

Τα ίδια και χειρότερα θα ισχύσουν για το 2002, παρά τις εξαγγελίες του Υπουργού Οικονομίας για αύξηση του αφορολόγητου κατά 500 χιλιάδες δραχμές περίπου. Αυτή η αύξηση του αφορολόγητου ασφαλώς θα ανακουφίσει σχετικώς τους φορολογούμενους. Χωρίς, όμως, την αναδιάρθρωση των φορολογικών κλιμακίων, χωρίς την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας που δεν θα ισχύσει για το 2002, το παράδειγμα που σας ανάφερα μιας οικογένειας μισθωτών με 6 εκατομμύρια θα πληρώσει παραπάνω φόρο αντιστοίχως, σε σχέση με όσα έλεγα προηγουμένως, 3,5% και 11%.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αφορολόγητοι είναι αυτοί τελείως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, τι λέτε τώρα, κύριε Υπουργέ; Ισχυρίζεσθε κάτι τέτοιο; Να κάνω εγώ μία δήλωση με 6 εκατομμύρια και να είμαι αφορολόγητος; Αυτοί πληρώνουν.

Και ενώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φοροελαφρύνσεις για τα μικρομεσαία εισοδήματα δεν υπάρχουν, αλλά μόνο φοροεπιβαρύνσεις, γενναίες, χειροπιαστές και αναμφισβήτητες φοροελαφρύνσεις υπάρχουν για τα μεγάλα εισοδήματα και τα κέρδη των επιχειρήσεων.

Και πιο συγκεκριμένα. Μειώσατε, κύριοι Υπουργοί, από το 45% στο 40% το συντελεστή φορολογίας των μεγάλων εισοδημάτων, των εισοδημάτων πάνω από 17 εκατομμύρια δραχμές ετησίως. Και ρωτάμε, γιατί κάνατε αυτόν τον πλουσιοπάροχο μπουναμά δεκάδων δισεκατομμυρίων στα μεγάλα εισοδήματα; Αυτοί είναι οι αναξιοπαθούντες της ελληνικής κοινωνίας; Όσοι δηλαδή δηλώνουν εισοδήματα πάνω από 17 εκατομμύρια το χρόνο;

Αλλά μια και κάνατε, κύριοι της Κυβέρνησης, πολύ λόγο για την πάταξη της φοροδιαφυγής, ξέρετε πόσα νοικοκυριά στην Ελλάδα δηλώνουν εισόδημα πάνω από 17 εκατομμύρια ετησίως; Το γνωρίζετε πολύ καλά. Δεν είναι πάνω από εξήντα χιλιάδες. Μάλιστα. Είναι εξήντα χιλιάδες στα τέσσερα εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες δηλώσεις. Είναι αυτές που δηλώνουν πάνω από 17 εκατομμύρια. Όχι την ημέρα ή το μήνα, αλλά ετησίως.

Ιδού, λοιπόν, πού βρίσκεται η μαύρη τρύπα της φοροδιαφυγής. Βρίσκεται πρώτα απ' όλα και κυρίως στα μεγάλα εισοδήματα. Κι εσείς αντί να στρέψετε εκεί την προσοχή σας για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, ερχόσαστε από πάνω και τους δίνετε φορολογικά δώρα.

Πέραν αυτού, σπεύσατε επίσης να μειώσετε το συντελεστή φορολογίας των μη εισηγμένων ανωνύμων εταιριών από 40% σε 35%, ενώ εξαγγείλατε για το 2002 την περαιτέρω μείωση κατά 2,5 μονάδες του συντελεστή φορολογίας όλων των επιχειρήσεων με το άλλοθι της αύξησης της απασχόλησης. Ταυτόχρονα προτίθεσθε με βάση τις εξαγγελίες σας με το νομοσχέδιο περί επιχειρηματικότητας, να μειώσετε το συντελεστή φορολογίας στις επιχειρήσεις που συγχωνεύονται κατά δέκα ολόκληρες μονάδες τον πρώτο χρόνο και πέντε το δεύτερο. Ξέρετε πόσο κοστίζουν αυτά τα μέτρα σας στον Κρατικό Προϋπολογισμό; Αρκετά πάνω από 300 δισεκατομμύρια δραχμές για το 2001 και το 2002 και έπεται συνέχεια για τα επόμενα χρόνια. Ιδού λοιπόν τα αληθινά έργα σας. Γενναίες φοροελαφρύνσεις για τα κέρδη και τα μεγάλα εισοδήματα, περαιτέρω φορολογικές επιβαρύνσεις για τα μικρομεσαία εισοδήματα. Και αυτήν την κατεύθυνση όχι μόνο θέλετε να τη συνεχίσετε, αλλά και να την ενισχύσετε.

Με τη φορολογική μεταρρύθμιση που προετοιμάζετε εντός του 2003 -στην πραγματικότητα αντιμεταρρύθμιση- επιδιώκετε τρεις βασικούς στόχους. Να συντηρήσετε τη φορολογική αδικία, ιδιαίτερα για τα μικρά και μεσαία εισοδήματα, να αυξήσετε δραστηκώς τους έμμεσους φόρους, τους φόρους στην κατανάλωση, όπως λέτε στην εισηγητική σας έκθεση, και στις οικοδομές και κυρίως να μειώσετε δραστηκώς τη φορολογία στα κέρδη των επιχειρήσεων.

Ήδη έσπευσε ο κύριος Υπουργός Οικονομίας να εξαγγείλει ότι θα μειώσει στο 25% το συντελεστή φορολογίας των κερδών για τις ανώνυμες εταιρίες. Και άκουσα και τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να χειροκροτεί αυτό το μέτρο και να υπερθεματίζει. Αυτή η πολιτική σας δυστυχώς έχει όνομα. Δεν είναι απλώς φιλελευθερισμός, είναι υπερφιλελευθερισμός, διότι ο στόχος σας είναι υψηλά κέρδη, αλλά χωρίς φόρους.

Αυτό είναι το εκσυγχρονιστικό όραμα το οποίο δυστυχώς υποστηρίζει θερμώς και η Νέα Δημοκρατία, η οποία μας έφερε όπως είπε ο εισηγητής της προηγουμένως, ως παράδειγμα και πρότυπο την Ιρλανδία. Την Ιρλανδία όπως μας είπε που έχει φέρει το συντελεστή κερδών των επιχειρήσεων στο 10%.

Πού οδηγείται το φορολογικό μας σύστημα έτσι; Πώς θα στηριχθούν κοινωνικές δαπάνες; Όλους τους φόρους θα τους πληρώνουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι ή η έμμεση φορολογία δηλαδή η κατανάλωση; Τα κέρδη θα είναι στο απυρόβλητο;

Αυτό θα είναι το μήνυμα που έστειλε ο Μπους στον πλανήτη. Αλλά κάποιος φαίνεται ότι το ακολουθούν, το παρακολουθούν, το χειροκροτούν και το εφαρμόζουν και στην Ελλάδα. Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άλλο μέγα θέμα του Προϋπολογισμού είναι οι δαπάνες. Ας πάρουμε τις δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού, τακτικού και επενδύσεων, για την παιδεία. Αυτές οι δαπάνες φτάνουν στο 3,5% του προβλεπόμενου για το 2002 ΑΕΠ και είναι μικρότερες από τα αντίστοιχα ποσοστά και του 2001 και του 2002, διότι αυτό είναι το μέτρο, το ποσοστό του ΑΕΠ, για τις δαπάνες που δίνονται σε κάθε τομέα.

Ακόμα πιο μελαγχολική είναι η εικόνα με τις δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού, τακτικού και επενδύσεων, για την υγεία και την πρόνοια. Οι δαπάνες αυτές προβλέπεται να φτάσουν το 2002 στο 2,24%, πολύ πιο μικρές από τα αντίστοιχα ποσοστά του 2001 και 2000. Και τα ερωτήματα που προκύπτουν από αυτήν την κατάσταση είναι πελώρια. Πως είναι δυνατόν να καλυφθούν με αυτά τα περιορισμένα ποσά και τα φθίνοντα ποσοστά, οι υπάρχουσες και διευρυνόμενες ανάγκες στην παιδεία και στην υγεία; Αυτός είναι ένας από τους κύριους λόγους, κύριοι της Κυβέρνησης, που αποδυναμώνονται χρόνο με το χρόνο το δημόσιο σχολείο και το δημόσιο νοσοκομείο, με αποτέλεσμα να εμπορευματοποιούνται όλο και περισσότερο αυτά τα κοινωνικά αγαθά και να παραδίδονται σε ιδιωτικά χέρια. Και αυτή η πολιτική διευρυνόμενης ιδιωτικοποίησης της παιδείας και της υγείας, την οποία ενθαρρύνουν στο όνομα των αγορών και τα δύο μεγάλα κόμματα, είναι η πιο επαχθής, η πιο βάνουσα και η πιο αντικοινωνική ιδιωτικοποίηση που συντελείται σ' αυτήν τη χώρα. Την ίδια ώρα βέβαια που περιορίζονται οι δαπάνες στην παιδεία και την υγεία, βλέπουμε και δραστικό περιορισμό των επιχορηγήσεων στα ασφαλιστικά ταμεία με πρώτο και κύριο το ΙΚΑ του οποίου μειώνονται οι κρατικές επιχορηγήσεις το 2002 κατά 30%. Την ίδια ώρα όμως οι αμυντικές δαπάνες πέραν των άλλων, για να μην αναφερθώ σε άλλα κονδύλια, έχουν σπάσει όλα τα ρεκόρ τα τελευταία χρόνια και το 2002 προβλέπεται να φτάσουν στο μαγικό αριθμό του 5,1% του ΑΕΠ. Διπλάσιες και υπερδιπλάσιες, δηλαδή, από τα αντίστοιχα ποσοστά που δίνονται είτε στην παιδεία είτε στην υγεία. Και είναι επίσης και πρέπει να το υπογραμμίσουμε αυτό, υπερδιπλάσιες από το μέσο όρο που ξοδεύουν οι υπόλοιπες χώρες του ΝΑΤΟ για στρατιωτικές δαπάνες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Το ίδιο είμαστε με τη Γαλλία και τη Γερμανία;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ασφαλώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας οφείλει να στηρίξει ουσιαστικά την άμυνα και την ασφάλειά της στην ταραγμένη περιοχή που ζούμε. Οι δυσθεώρητες όμως, δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης δεν έχουν σχέση ή για να είμαι ακριβέστερος, συχνά δεν έχουν σχέση με τα πραγματικά αμυντικά προβλήματα της χώρας μας. Αντιθέτως, πάρα πολλές φορές υπηρετούν ατλαντικές και υπερατλαντικές προτεραιότητες. Και το κυριότερο: Οι δυσθεώρητες δαπάνες για τα εξοπλιστικά προγράμματα αποφασίζονται με πλήρη αδιαφάνεια, χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής, μοναδικό προηγούμενο στην Ευρώπη ολόκληρη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς διαγωνισμό και χωρίς καμία ενημέρωση για τη σκοπιμότητά τους.

Τα χειρότερα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πολύ χειρότερα θα έλεγα, συμβαίνουν με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, που είναι καθοριστικό εργαλείο του κράτους για την ανάπτυξη. Φέτος το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων έχει μια σχετική αύξηση 9,7% σε σχέση με πέρσι. Το πιο σοβαρό όμως ζήτημα είναι πού πάνε αυτά τα χρήματα, αυτές οι σχετικά αυξημένες δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Οι πόροι δυστυχώς του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων κατά κύριο λόγο, βασικό λόγο κατευθύνονται για την προετοιμασία και τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων 2004. Οι δαπάνες για τα ολυμπιακά έργα στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων έχουν τριπλασιαστεί και έχουν φτάσει σε υπέρογκα ύψη. Αν δε προσθέσουμε σ' αυτές τις δαπάνες και τις άλλες που άμεσα ή έμμεσα πάνε στους Ολυμπιακούς Αγώνες και είναι μέσα στα υπόλοιπα κονδύλια, τότε φτάνουμε σε ένα μυθώδες ποσό.

Πού οδηγεί αυτή η κατάσταση; Σε θλιβερά συμπεράσματα:

Σε υποβάθμιση και απόλυτη μείωση όλων των υπόλοιπων παραγωγικών και αναπτυξιακών δαπανών. Έτσι οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για τα δάση και την αλιεία –τεράστια προβλήματα για τη χώρα– είναι μειωμένες κατά 6%. Οι δαπάνες για την εκπαίδευση είναι μειωμένες κατά 8%. Οι δαπάνες για τον οικισμό και το περιβάλλον είναι μειωμένες κατά 11%. Για βιομηχανία, βιοτεχνία είναι μειωμένες κατά 16%. Για τον τουρισμό, όπου έχουμε τόσα προβλήματα φέτος λόγω των γνωστών γεγονότων, είναι μειωμένες κατά 31,4%. Για έρευνα, τεχνολογία, όπου έχουμε τέτοια καθυστέρηση, είναι μειωμένες κατά 40%. Για ύδρευση, αποχέτευση κατά 43%. Πρόκειται για μία πραγματική κατάρρευση των αναπτυξιακών δαπανών.

Γίνεται σαφές ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες με το υπέρογκο κόστος τους, κύριοι συνάδελφοι, υποθηκεύουν το αναπτυξιακό μέλλον της χώρας μας, κάτι που θα επιδεινωθεί στα επόμενα χρόνια που θα πληρώσουμε ακόμα περισσότερα γι' αυτούς. Δεν θέλω να πω εδώ ότι επιβεβαιώνεται η θέση του Συνασπισμού που είχε ταχθεί κατά της ανάληψης των Ολυμπιακών Αγώνων από τη χώρα μας. Το δυστύχημα είναι ότι αυτή η θέση επιβεβαιώνεται με δραματικό τρόπο, διότι με την τακτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση, αυτές οι δαπάνες για τους Ολυμπιακούς Αγώνες θα φθάσουν σε απίστευτους μαγικούς αριθμούς αρκετών τρισεκατομμυρίων δραχμών. Έτσι το 2004 από ασήκωτο βάρος για τη χώρα κινδυνεύει να μετατραπεί, με την τακτική σας, σε θηλιά στο λαιμό της χώρας που μπορεί να πνίξει την ανάπτυξή της και ιδιαίτερα στη περιφέρεια. Εδώ είμαστε και θα κριθούμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την τελευταία δεκαπενταετία, ιδιαίτερα τη δεκαετία του 1990 και εν όψει της ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ, εξελίχθηκε μία πρωτοφανής λεηλασία στα εισοδήματα από μισθούς και συντάξεις. Δεν θέλω τώρα να αναφέρω νούμερα. Δεν έχω το χρόνο.

Ασφαλώς από την 1-1-2002 θα έχουμε το ίδιο νόμισμα με όλες σχεδόν τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την ίδια ώρα, όμως, οι μισθοί που θα παίρνουν σε ευρώ οι Έλληνες θα βρίσκονται περίπου στο μισό των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών. Και το χειρότερο, θα παίρνουν αυτούς τους μισθούς ενώ η χώρα μας είναι η τέταρτη υψηλότερη στις τιμές των βασικών προϊόντων μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σημειώστε το αυτό: Η τέταρτη υψηλότερη στις τιμές στα βασικά προϊόντα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Κομισιόν.

Δυστυχώς, αυτή η κατάσταση δεν φαίνεται να βελτιώνεται μέσα στο 2002. Η εισοδηματική πολιτική λιτότητας με πενιχρές αυξήσεις της τάξης του 2,5% που αποφάσισε για το 2002 η Κυβέρνηση, θα σηματοδοτήσουν μία νέα αφαίμαξη των εισοδημάτων των μισθωτών. Και οι πραγματικές απώλειες για τους μισθωτούς από την εισοδηματική πολιτική του 2,5% δεν θα προέλθουν μόνο από τον πληθωρισμό, που θα είναι πολύ πιο πάνω σύμφωνα με τις δικές σας προβλέψεις. Οι απώλειες των μισθωτών θα είναι πολύ μεγαλύτερες για τέσσερις βασικούς λόγους:

Πρώτος λόγος: Η νέα απώλεια θα προκύψει, όπως ανέφερα προηγουμένως, από την άμεση φορολογία που θα αυξηθεί από 2% τουλάχιστον έως 7% στον επόμενο χρόνο.

Δεύτερος λόγος: Σημαντικές απώλειες θα υπάρξουν για τους μισθούς και τις συντάξεις από τις βέβαιες ανατιμήσεις που θα προκύψουν στα είδη πλατιάς κατανάλωσης εν όψει της μετατροπής της δραχμής σε ευρώ. Ήδη αυτές οι ανατιμήσεις έχουν ξεκινήσει και απλώς τις παρακολουθείτε χωρίς έλεγχο. Αυτό βεβαίως σημαίνει ότι εάν γίνουν αυτές οι ανατιμήσεις, κύριε Υπουργέ –που είναι βέβαιο κι έχουν ξεκινήσει– σε 13% ήδη τις υπολογίζουν ορισμένοι– βεβαίως θα συμπεριληφθεί στον πληθωρισμό. Αλλά τότε ο πληθωρισμός σας δεν θα είναι 3,1%, όπως προβλέπετε. Θα πάει πολύ παραπάνω.

Τρίτος λόγος: Νέα επιβάρυνση για τις οικογένειες των μισθωτών θα προκύψει από την όλο και μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση κοινωνικών αγαθών, όπως η παιδεία, η ασφάλιση, η υγειονομική περίθαλψη.

Τέταρτος λόγος: Μεγάλη αφαίμαξη τέλος θα προκύψει στα εισοδήματα των μισθωτών από τις μικροαπαταμιεύσεις τους στις τράπεζες. Κι αυτό διότι τα επιτόκια καταθέσεων έχουν

κυριολεκτικά καταρρέυσει. Τετρακόσια δισεκατομμύρια προβλέπεται για φέτος ότι θα καρπωθούν οι τράπεζες από τα ληστροικά επιτόκια πολύ κάτω του πληθωρισμού που έχουν επιβάλει ιδιαίτερα στους μικροαποταμιευτές. Και αυτό την ώρα που τα επιτόκια χορηγήσεων καταναλωτικών δανείων και καρτών, παρ' όλο ότι έχουν πέσει, η ψαλίδα τους με τα επιτόκια καταθέσεων έχει διευρυνθεί.

Τι θα γίνει με αυτήν την κατάσταση, κύριοι της Κυβέρνησης, που πνίγει την ελληνική οικονομία και λεηλατεί τους πολίτες, ιδιαίτερα τις ασθενέστερες τάξεις; Γιατί δεν προχωράτε τουλάχιστον στο να εγγυηθείτε ένα κατώτερο επιτόκιο, πάνω από τον πληθωρισμό, για τις μικροαποταμιεύσεις; Τι είναι επιτέλους οι τράπεζες; Κράτος εν κράτει; Κράτος εν κράτει είναι οι τραπεζίτες, οι οποίοι φακελώνουν οικονομικά μέσω του ΤΕΙΡΕΣΙΑ όλους τους Έλληνες πολίτες; Και εσείς αδιαφορείτε και δεν υπάρχει αρχή προστασίας των προσωπικών δεδομένων για να ελέγξει; Κράτος εν κράτει είναι το κυβερνητικοϊδιωτικό μονοπώλιο ALPHA BANK - ΕΘΝΙΚΗΣ; Υπάρχει επιτέλους επιτροπή ανταγωνισμού; Γιατί δεν κινείται αυτή η επιτροπή; Γιατί, κύριοι της Κυβέρνησης, την κρατάτε φιμωμένη, απενεργοποιημένη, χωρίς προσωπικό και χωρίς υποδομές; Για να μη μπορεί να παίξει το ρόλο της;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα υπογραμμίζω αυτά για ένα πρόσθετο λόγο. Διότι σε αυτή τη χώρα, εν μέσω αυξανόμενου πλούτου και χλιδής των υψηλών στρωμάτων, διογκώνονται οι κοινωνικές ανισότητες και κυρίως διογκώνεται το φαινόμενο της νέας φτώχειας την οποία, σας διαβεβαιώνω, δεν έχει ουδμία σημασία αν θα τη μετράμε σε ευρώ ή σε δραχμές. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της EUROSTAT το 10% των πλουσιότερων Ελλήνων διαθέτει εισοδήματα όσα το μισό του ελληνικού πληθυσμού. Θεωρείται φυσιολογική αυτή η κατάσταση;

Την ίδια ώρα, επίσης, πάνω από το 20% του ελληνικού πληθυσμού ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Τα αμφισβητείτε αυτά τα στοιχεία; Τι κάνει ο πλεονασματικός Προϋπολογισμός, κατά τα άλλα, γι' αυτούς τους ανθρώπους; Τίποτα το ουσιαστικό.

Οι ίδιοι εσείς αναγνωρίζετε ότι εκατόν σαράντα χιλιάδες νοικοκυριά σε ορεινές και ημιορεινές περιοχές ζουν με εισόδημα το χρόνο κάτω από επτακόσιες πενήντα χιλιάδες δραχμές. Το αναγνωρίζετε στην εισηγητική σας έκθεση. Μερικά από αυτά ζουν με εισοδήματα το χρόνο κάτω από πεντακόσιες χιλιάδες δραχμές.

Εσείς οι ίδιοι αναγνωρίζετε ότι πέραν αυτών, εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες οικογένειες με παιδιά -ίσως και πεντακόσιες χιλιάδες άνθρωποι- ζουν με ετήσια εισοδήματα κάτω από ένα εκατομμύριο το χρόνο. Εσείς πάλι αναγνωρίζετε ότι τριάντα πέντε χιλιάδες μακροχρόνια άνεργοι κατορθώνουν να ζουν με οικογενειακό εισόδημα ένα εκατομμύριο δραχμές και κάτω.

Τι κάνετε για όλον αυτόν τον κόσμο; Αρκείστε σε φιλανθρωπικές επιδοματικές ενέσεις που συντηρούν απλώς την εξαθλίωσή τους. Αυτό είναι το νέο κοινωνικό σας κράτος. Προσπαθείτε να σώσετε την κατάσταση με δεκαχίλιαρα και εικοσαχίλιαρα, αντί να καταπολεμήσετε τις ανισότητες για να υπερβούμε τη φτώχεια.

Και έρχεσθε με την πολιτική που αποφασίζετε, που κατευθύνετε, η οποία δημιουργεί αυτό το μείζον κοινωνικό πρόβλημα, το οποίο εσείς αναγνωρίζετε στην εισηγητική σας έκθεση με συγκεκριμένα νούμερα, να προσφέρετε αυτά τα φιλανθρωπικά επιδόματα προκειμένου να αποφύγουν αυτοί οι άνθρωποι τον δια της πείνας θάνατο. Διότι όταν μιλάμε για ετήσια οικογενειακά εισοδήματα επτακόσιες πενήντα χιλιάδες δραχμές, αυτή η οικογένεια λιμοκτονεί και δεν σώζεται με τις πενήντα χιλιάδες ή τις εκατό χιλιάδες επίδομα ετησίως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια από τις κύριες πηγές της υποβάθμισης, της νέας φτώχειας και της σύγχρονης εξαθλίωσης είναι η ανεργία. Η Κυβέρνηση επιφέρει διότι το 2000 οι άνεργοι μειώθηκαν περίπου κατά τριάντα χιλιάδες και έφθασαν, όπως λέει, τα τετρακόσια ενενήντα δύο χιλιάδες άτομα. Δεν θα αναφερθώ στο αν τα κυβερνητικά στοιχεία είναι αληθή, διότι δεν είναι αληθή. Αντιθέτως, είναι αποτέλεσμα των αλχημικών των διορισμένων στην ΕΣΥΕ, στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία

-τους καταγγέλαμε- και για τις οποίες αλχημείες γελάνε στην Ευρώπη. Και ξέρετε ότι η EUROSTAT δεν καταχωρεί τις στατιστικές της ΕΣΥΕ για την ανεργία στους αντίστοιχους πίνακες.

Πέραν αυτών, όμως, είναι προς θριαμβολογία το ότι έχουμε στην Ελλάδα πεντακόσιες χιλιάδες ανέργους οι οποίοι, όπως όλα δείχνουν, θα αυξηθούν τα επόμενα χρόνια λόγω της ύφεσης;

Απορρίψατε τις ολοκληρωμένες προτάσεις του Συνασπισμού για την αντιμετώπιση της ανεργίας, τριανταπεντάωρο για τους μακροχρόνια ανέργους κλπ. Τι προτείνετε εσείς; Το κυβερνητικό φάρμακο, το φάρμακο που προτείνετε εσείς για την ανεργία είναι οι ευέλικτες και ελαστικές εργασιακές σχέσεις, οι εργαζόμενοι του ωρομισθίου και της μερικής απασχόλησης που συνεχώς αυξάνονται, η σταδιακή απελευθέρωση των απολύσεων την οποία πράττετε, η μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, την ξεκινήσατε και αυτή. Πρόσφατα μάλιστα η Κυβέρνηση προχώρησε και στη νομιμοποίηση της επικοινωνίας των εργαζομένων, κάτι που αποτελεί ένα σύγχρονο όνειδος, ένα σύγχρονο δουλεμπόριο.

Έτσι όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν αντιμετωπίζεται η ανεργία. Έτσι ίσως μπορεί να μοιραστεί μία θέση απασχολούμενου σε δύο. Έτσι διαμορφώνετε μόνο ένα νέου τύπου εργαζόμενο που θα έχει καθολική ανασφάλεια, μισά δικαιώματα, μισό μισθό, μισή σύνταξη και τελικά μισή ζωή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της μεγάλης ανεργίας στη χώρα μας σχετίζεται με την αγροτική οικονομία και τον αγρότη, γιατί από εκεί προέρχεται η αύξηση της ανεργίας, όπως συνδέεται και με τη μικρομεσαία επιχείρηση, διότι κυρίως η μικρομεσαία επιχείρηση μπορεί να αυξήσει τις θέσεις απασχόλησης. Τι κάνετε, όμως, για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Ο Προϋπολογισμός τις αγνοεί παντελώς. Κάνετε, όμως, τίποτα για τον αγρότη; Εδώ υπάρχει πραγματική τραγωδία.

Λυπάμαι για τις τυμπανοκρουσίες της Κυβέρνησης ότι αυξάνει τις δαπάνες για τη γεωργία, διότι οι δαπάνες για τη γεωργία, κοινοτικές και εθνικές δεν αυξάνονται και παραμένουν περίπου στα όρια του πληθωρισμού. Και κυρίως, οι κοινοτικές δαπάνες από το Ταμείο FEOGA εγγυήσεων, αυτές που στηρίζουν τα εισοδήματα των αγροτών, είναι για πρώτη φορά μειωμένες κατά απόλυτο τρόπο, κατά 3%, πράγμα που σημαίνει κατάρρευση των εισοδημάτων για τους αγρότες.

Το αγροτικό πρόβλημα είναι μείζον πρόβλημα για τη χώρα, μείζον περιφερειακό πρώτα απ' όλα πρόβλημα και η πολιτική που ακολουθείται συνιστά ένα εθνικό έγκλημα, διότι χωρίς τον αγρότη δεν μπορεί να υπάρξει ελληνική περιφέρεια και χωρίς την ελληνική περιφέρεια αυτή η χώρα δεν έχει μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε κουραστεί σ' αυτόν τον τόπο να ακούμε από την Κυβέρνηση να μας προβάλλει με περησσή σεμνότητα το μύθο της ισχυρής οικονομίας. Η ισχύς, όμως, μιας οικονομίας δεν κρίνεται από τα υπερκέρδη των επιχειρήσεων, διότι τότε απλούστατα η Ελλάδα θα διεκδικούσε παγκόσμια πρωτεία. Η ισχύς μια οικονομίας κρίνεται και από άλλα πράγματα. Διότι δεν είναι δυνατόν να βλέπουμε με αισιοδοξία το μέλλον όταν έχουμε εξαγωγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση που μπορούν να συγκριθούν μόνο με το Λουξεμβούργο, εξαγωγές που φθάνουν το 1/3 των εισαγωγών μας.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι παρά την ύφεση θα εξασφαλίσει για το 2002 διπλάσιους ρυθμούς ανάπτυξης από το μέσο κοινοτικό όρο. Θα φθάσει το 2002, 3,8% η ανάπτυξη. Δεν μας λέει όμως ότι οι αντίστοιχες καθαρές δημοσιονομικές εισροές από την Ε.Ε. για το 2002 είναι 3,6%. Ποια είναι η ενδογενής ανάπτυξη της χώρας μας με αυτά τα μεγέθη;

Η επίκληση της έλευσης του ευρώ δεν αρκεί ως πειστήριο αισιόδοξης προοπτικής, γιατί στο ευρώ μπήκε η χώρα μας με μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού. Ποια είναι τα αποτελέσματα όμως; Από το 1981 που μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα μέχρι σήμερα το μέσο ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος που έχουμε έναντι των υπολοίπων χωρών της Κοινότητας δυστυχώς δεν αυξήθηκε αλλά μειώθηκε. Επομένως δεν είχαμε σύγκλιση όλα αυτά τα είκοσι χρόνια αλλά απόκλιση. Από το 68,5% του μέσου κοινοτικού ΑΕΠ που είχαμε το 1981, το 2000 φθάσαμε να έχουμε το 67,2%. Είμασθε η μόνη

χώρα που οπισθοχώρησε. Έτσι θα συνεχίσουμε και εντός του ευρώ;

Εμείς έχουμε επανειλημμένα διακηρύξει την αντίθεσή μας σε όλη τη νεοφιλελεύθερη συνταγογραφία, στο πλαίσιο της οποίας κινείται και η κυβερνητική πολιτική αλλά συναινετικά και η Νέα Δημοκρατία.

Αυτό που χρειάζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι η χώρα μας, είναι ριζική αλλαγή πολιτικής. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι η ενίσχυση των εισοδημάτων από τους μισθούς και όχι η περαιτέρω αποδυνάμωσή τους, η δραστηκή μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων και όχι η διεύρυνσή τους, η αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους και πρώτα απ' όλα του δημόσιου εκπαιδευτικού και υγειονομικού συστήματος της χώρας, η στήριξη των συνταξιωτικών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων αντί της εξάρθρωσής τους που προετοιμάζει και συνεχίζει να έχει ως στόχο η Κυβέρνηση.

Αυτό που χρειαζόμαστε επίσης είναι η εξυγίανση και η χειραφέτηση των δημόσιων επιχειρήσεων από τον κυβερνητικό, κομματικό εναγκαλισμό, ώστε να λειτουργήσουν με κριτήριο αποδοτικότητας και κοινωνικού προσανατολισμού και όχι να τις πουλάμε όσο όσο, χαριστικά και άρον άρον. Και πολύ περισσότερο χρειαζόμαστε νέες πολιτικές, νέους θεσμούς κοινωνικού ελέγχου και νέα πλαίσια διαφάνειας κατά της εκτεταμένης διαπλοκής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους που σας προανέφερα ο Συνασπισμός θα καταψηφίσει στο σύνολό του τον Προϋπολογισμό του 2002.

Είναι όλοι αυτοί οι λόγοι που μας κάνουν να τονίζουμε ότι το οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα της χώρας μας είναι κατ'εξοχήν πολιτικό πρόβλημα. Η νεοφιλελεύθερη ομηρία της Κυβέρνησης δεν απαντά στα μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα. Τα επιδεινώνει αντιθέτως. Παρωθεί σε νέο αδιέξοδο. Απάντηση στα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα δεν μπορεί να δώσει φυσικά η Νέα Δημοκρατία, δεν μπορεί να δώσει ο συναινετικός νεοφιλελεύθερος δικομματισμός, ο οποίος ακολουθεί τις προτεραιότητες της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης.

Η λύση για τη χώρα δεν μπορεί να δοθεί με τη φυγή, βέβαια, στο παρελθόν και την ακατάσχετη διαμάχη γι' αυτό το παρελθόν, την ακατάσχετη παρελθοντολογία. Η λύση μπορεί να δοθεί μόνο με την ήττα των ασκούμενων πολιτικών, με τη ριζική και σε βάθος ανασύνθεση προς τα αριστερά του πολιτικού σκηνικού, με την αλλαγή προς τα αριστερά των πολιτικών και κοινωνικών συσχετισμών και κυρίως με την ενίσχυση της σύγχρονης, ριζοσπαστικής, δημοκρατικής αριστεράς του Συνασπισμού και την ενίσχυση των κοινωνικών αγώνων και των κοινωνικών κινημάτων. Αυτή είναι η ελπίδα για τον τόπο. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Μακρυπιδης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Κρατικού Προϋπολογισμού έχει καταγραφεί στη συνείδηση του απλού πολίτη σαν μία διαδικασία στερεότυπη, πολλές φορές ανούσια. Κυρίως βρίσκεται σε μεγάλη απόσταση από τα «μικρά» τα καθημερινά του προβλήματα. Αυτή είναι η εντύπωση που έχει ο μέσος πολίτης.

Σήμερα πιστεύω ότι μας δίνεται η ευκαιρία και η δυνατότητα συγχρόνως με τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2002 να προχωρήσουμε σε μία πιο ουσιαστική και σε βάθος ανάλυση της οικονομικής και πολιτικής κατάστασης της χώρας, μέσα σε ένα νέο ευρωπαϊκό και διεθνές οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον. Θα έκανα έκκληση να μην αφήσουμε αυτήν την ευκαιρία να πάει χαμένη. Εάν, όμως, κρίνω από τις τοποθετήσεις των εισηγητών δεν είμαι και τόσο αισιόδοξος. Θα έλεγα να μην μετατρέψουμε μία ακόμα συζήτηση σε απολύτικη και αδιέξοδη σύγκρουση. Γιατί πρέπει να αντιληφθούμε ότι για κάτι τέτοιο δεν υπάρχουν πλέον πρόθυμοι χειροκροτητές.

Τα μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας τα δύσκολα χρόνια που προηγήθηκαν ξεπεράστηκαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και έτσι σήμερα εμείς εδώ σαν Βουλευτές είμαστε στην ευχάριστη θέση να συζητάμε, έναν προϋπολογισμό σε ευρώ, σε συνθήκες σταθερότητας,

ανάπτυξης και ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας. Κάναμε πολύ δρόμο, πετύχαμε πολλά και φυσικά συνεχίζουμε την πορεία της χώρας απ' ενός μεν με βάση την ισχυρή οικονομία απ' ετέρου με στόχο την κοινωνική δικαιοσύνη, την κοινωνική αλληλεγγύη και την πραγματική κοινωνική σύγκλιση με τις άλλες χώρες.

Είμαστε στην ευχάριστη θέση να κουβεντιάζουμε έναν Προϋπολογισμό στόχων, ευκαιριών και δυνατοτήτων και όχι ένα Προϋπολογισμό μιζέριας, καταστροφολογίας, απαισιοδοξίας σαν αυτόν που συνεχώς εξαγγέλλουν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, χωρίς να κατανοούν ότι έτσι θα παραμείνουν μονίμως αντιπολιτευόμενοι.

Ποια ήταν όλα αυτά τα χρόνια η κριτική της Αντιπολίτευσης και κύρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στον προϋπολογισμό; Προέβλεψε την αδυναμία ένταξής μας στην ΟΝΕ. Προέβλεψε αδυναμία υλοποίησης στόχων. Προέβλεψε έκτακτα μέτρα, όπως είχε πει πέρυσι τέτοια μέρα που συζητούσαμε τον προϋπολογισμό ο κ. Παυλόπουλος και ο κ. Αλογοσκούφης. Προέβλεψε εκτίναξη της ανεργίας, τον πληθωρισμού, καταστροφική πτώση του ρυθμού ανάπτυξης και μια σειρά ακόμη πολιτικούς και οικονομικούς «καταποντισμούς».

Επιτέλους ας αντιληφθούμε ότι η ελληνική πολιτική ζωή σήμερα δεν απαιτεί τον πολιτικό λόγο του Νοστράδαμου, απαιτεί σοβαρότητα, επεξεργασία, πρόβλεψη, εκτίμηση, σκληρή δουλειά, προγραμματισμό και φυσικά συνέχεια και συνέπεια.

Συνέχεια και συνέπεια που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποδεικνύει ότι διαθέτει και θα συνεχίζει να την επιδεικνύει παρά τη δημαγωγία, την καταστροφολογία, την άρνηση που κάποιοι εξακολουθούν να επιδεικνύουν.

Αδιάφευστο επιχείρημα είναι η πορεία του νομισματός μας. Θα μπορούσα πολύ απλά να πω ότι το 1981 το νόμισμα της Ελλάδας ήταν η «δραχμούλα». Οι πολιτικές των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ έκαναν το νόμισμά μας από «δραχμούλα» σε δραχμή και σήμερα μπορούμε να λέμε ότι μετά από είκοσι χρόνια ότι το νόμισμά μας είναι ευρώ.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να δούμε κάτω από ποιες συνθήκες, σε ποια διεθνή συγκυρία μέσα στην οποία συζητάμε σήμερα τον Προϋπολογισμό, προβλέπουμε και προγραμματίζουμε, προϋπολογίζουμε τα οικονομικά μεγέθη και την πορεία της χώρας. Οι επιτυχίες και η δυναμική της ελληνικής οικονομίας αποδείχθηκαν περίτρανα τους τελευταίους μήνες μέσα σε μια θεμελιώδη διεθνή οικονομική συγκυρία, μέσα σε συγκρούσεις και ανατροπές που αντικρίζει η ανθρωπότητα για πρώτη φορά σε ένα τέτοιο βαθμό. Μπορούμε σήμερα να κουβεντιάσουμε έναν Προϋπολογισμό σταθερότητας ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης. Μέσα σε αυτήν την πραγματικότητα της διεθνούς ύφεσης η οικονομική πολιτική μας με μετρημένα και προσεκτικά βήματα εξασφαλίζει ρυθμούς ανάπτυξης και δείκτες που στο παρελθόν δεν μπορούσαμε ούτε καν να φανταστούμε. Και αυτό είναι μια πραγματικότητα. Και αυτό είναι μια επιτυχία. Και αυτό είναι πολιτικό αποτέλεσμα που απαντά με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο στην απουσία πολιτικής αντιπρότασης όσων ένθεν και ένθεν του ΠΑΣΟΚ συνεχίζουν να δοξάζουν τα εικονίσματα της άρνησης, του δογματισμού και της δημαγωγίας.

Και είναι δική μας ευθύνη να συνεχίσουμε την πολιτική μας, να συνεχίσουμε το δύσκολο δρόμο για τον οποίο ο ελληνικός λαός με την ψήφο του μας τίμησε και μας πρόσταξε να συνεχίσουμε, και σίγουρα θα το κάνουμε όχι γιατί πρέπει να το κάνουμε, αλλά γιατί το οφείλουμε στον απλό πολίτη, το οφείλουμε στην ίδια την ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι, ποιος μπορεί πλέον να αμφισβητήσει τα σοβαρά πολιτικά επιτεύγματα και όχι με κραυγές άρνησης, τη γιγιοιρία, τη σταθερότητα που προσφέρει για τη χώρα μας η ένταξή μας στην ΟΝΕ, η ένταξή μας στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια; Αυτή ακριβώς η σταθερότητα και η δημοσιονομική προοπτική που έχει εξασφαλίσει και δημιουργεί παραπέρα δυνατότητες να απολαμβάνουμε σταθερές χρηματοοικονομικές, συναλλαγματικές και νομισματικές καταστάσεις, μας προσφέρει το σίγουρο λιμάνι των θεσμικών διαδικασιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των λειτουργιών και των οργάνων που προστατεύουν την οικονομική και κοινωνική λειτουργία της χώρας

μας. Και όχι μόνο σιγουριά στα θέματα οικονομίας. Δεν είναι στις προθέσεις μου και δεν υπάρχει και ο απαιτούμενος χρόνος, αλλά επιτρέψτε μου μια μικρή αναφορά στα όσα συνέβησαν τις τελευταίες ημέρες στο Λάακεν του Βελγίου.

Η επιτυχημένη πορεία της εξωτερικής μας πολιτικής αποδείχθηκε για μια ακόμη φορά, προχωρώντας σε νέα σταθερά βήματα, σε νέες επιτυχίες διαψεύδοντας τις Κασσάνδρες της καταστροφολογίας και τους επαγγελματίες πατριδοκάπηλους της συντηρητικής παράταξης. Η επιτυχία της εξωτερικής μας πολιτικής αποδείχθηκε μέσα στα κοινοτικά όργανα, μέσα στη σταθερότητα και τη σιγουριά των ευρωπαϊκών οργάνων αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά τα θετικά αποτελέσματα της πολιτικής του Υπουργείου Εξωτερικών που διασφαλίζουν με τον καλύτερο τρόπο τα εθνικά μας συμφέροντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε βεβαίως να ισχυριστούμε ότι όλα τα μεγέθη, όλοι οι πίνακες, όλες οι στατιστικές, όλοι οι δείκτες αντιμετωπίζουν τα υπαρκτά κοινωνικά προβλήματα. Βέβαια δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι δεν έχει γίνει και τίποτα. Επιτέλους αν κάποιος άλλος έχει το μαγικό ραβδί να αλλάξουν όλα αυτά αυτόματα δεν έχει παρά να το καταθέσει στον ελληνικό λαό.

Ο Προϋπολογισμός είναι αναγκασμένος να κινηθεί μέσα σ' ένα μείγμα ανάπτυξης σταθερότητας αλλά και κοινωνικής δικαιοσύνης που απαιτεί και καθορίζει η δυναμική το μέγεθος και τα όρια της οικονομίας της χώρας μας.

Δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι λύσαμε όλα τα προβλήματα και κυρίως τα κοινωνικά προβλήματα.

Δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι υπάρχει άλλη πολιτική για να πετύχει καλύτερα αποτελέσματα, γιατί, αν υπήρχε θα την είχαμε εφαρμόσει.

Επιδιώξαμε να καταρτίσουμε ένα Προϋπολογισμό, ο οποίος ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στις προσδοκίες της ελληνικής κοινωνίας. Ο Προϋπολογισμός του 2002 έχει ενσωματώσει όλες τις δεσμεύσεις της συνολικής μας πολιτικής. Ο νέος Προϋπολογισμός δίνει ένα σαφέστατο μήνυμα για τη δημοσιονομική σταθερότητα, τις διαρθρωτικές αλλαγές και τη φορολογική αποτελεσματικότητα.

Πέραν των βελτιώσεων των μεγεθών, σε μακροοικονομικό επίπεδο ο Προϋπολογισμός του 2002 προωθεί συγχρόνως συγκεκριμένους κοινωνικούς και αναπτυξιακούς στόχους όπως, για παράδειγμα: στήριξη του εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων, δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, ενίσχυση τομέων πρώτης κοινωνικής προτεραιότητας (υγεία, παιδεία, απασχόληση, πολιτισμός, ασφάλεια, άμυνα), εξασφάλιση των αναγκαίων πόρων για την υλοποίηση αναπτυξιακών και επενδυτικού χαρακτήρα προγραμμάτων.

Μπορούν να γίνουν και θα γίνουν πολλά ακόμα. Οι προσπάθειες που ξεκίνησαν τα προηγούμενα χρόνια, θα συνεχιστούν, ώστε στο πλαίσιο αυτό να ενισχυθεί η κοινωνική πολιτική και η αλληλεγγύη με μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση των παροχών σύνταξης, στην αύξηση των παροχών πρόνοιας, όπως είναι το επίδομα αλληλεγγύης στο ΕΚΑΣ, στην αύξηση του επιδόματος ανεργίας, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, μείωση ασφαλιστικών εισφορών, φορολογικές ελαφρύνσεις που αποσκοπούν στη βελτίωση του πραγματικού εισοδήματος ιδιαίτερα των πιο φτωχών κοινωνικών στρωμάτων, μείωση φορολογικού συντελεστή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με επίπτωση στην αύξηση της άμεσης απασχόλησης και την καλύτερη κατανομή του εισοδήματος.

Συγχρόνως, γίνεται προσπάθεια με νέες κοινωνικές παρεμβάσεις στον κοινωνικό τομέα, όπως μέτρα που έχουν στόχο την ενίσχυση των ασθενέστερων εισοδημάτων και την προώθηση της κοινωνικής αλληλεγγύης. Δηλαδή, εισοδηματική ενίσχυση σε νοικοκυριά μονίμων κατοίκων ορεινών και μειονεκτικών περιοχών που έχουν ετήσιο οικογενειακό εισόδημα μικρότερο από 750.000 δραχμές, επίδομα σε μακροχρόνια άνεργους ηλικίας σαράντα πέντε έως εξήντα πέντε ετών, προσχολικό και σχολικό επίδομα σε οικογένειες με παιδιά μέχρι δέκαεξι ετών, ίδρυση αγροτικής εστίας κοκ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2001 η εξέλιξη των εσόδων του Τακτικού Προϋ-

πολογισμού για το έτος 2001 εμφανίζεται θετική. Σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος τα έσοδα παρουσιάζουν μία αύξηση της τάξης του 7,1%. Η θετική αυτή πορεία των εσόδων θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν προέρχεται από αύξηση ούτε υφιστάμενων φόρων ούτε την επιβολή νέων. Αντίθετα, το 2001 όπως και το 2000, αλλά και το 1999 έγιναν πολλές και σημαντικές φορολογικές ελαφρύνσεις.

Εδώ αξίζει να αναφέρω κάποια συγκεκριμένα στοιχεία και γεγονότα. Το 1999 η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορούσε ότι οι οποίες φορολογικές ελαφρύνσεις και οι οποίες κοινωνικές παροχές, ήταν επειδή το 1999 ήταν προεκλογική χρονιά. Και όμως, αυτές οι φορολογικές ελαφρύνσεις και οι κοινωνικές παροχές ήταν της τάξεως των 321 δισεκατομμυρίων και έγιναν πράξη. Το 2000, πρώτος χρόνος μετεκλογικά, για πρώτη φορά στα μεταπολιτευτικά χρόνια έχουμε φορολογικές ελαφρύνσεις και κοινωνικές παροχές την πρώτη χρονιά μετά τις εκλογές.

Θα γυρίσω λίγο πίσω. Το 1978, μετά τις εκλογές του 1977 –θυμούνται οι παλαιότεροι πολύ καλύτερα από εμένα– είχαμε τα φορολογικά μέτρα, τα τεκμήρια, το ν.820, είχαμε επιβολή στην έμμεση φορολογία για να υλοποιηθεί ο προϋπολογισμός του 1978. Ακούγαμε στην τηλεόραση, φοιτητές τότε, ότι αυξάνονται οι φόροι στα καύσιμα, στα οινόπνευμα, στον καπνό, δηλαδή στην έμμεση φορολογία. Αυτή ήταν η μόνιμη επωδός υλοποίησης των προϋπολογισμών των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας.

Και είχαμε και κάτι άλλο, γιατί άκουσα στην Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων τον κ. Έβερτ, όντως, αρμόδιος Υφυπουργός το 1978 και αρμόδιος Υπουργός το 1980. Πήρανε τα πιο σκληρά φορολογικά μέτρα το 1978 και το 1980-1981 είχαμε επιστροφή αυξημένων παρακρατήσεων φόρων με τη μορφή των επιταγών «απόρων κορασίδων» εν' όψει των εκλογών του 1981. Εάν αυτό δεν είναι λαϊκισμός, εάν αυτό δεν είναι δημιουργία, εάν αυτό δεν είναι ανορθόδοξος τρόπος πολιτικής λειτουργίας στο θέμα της φορολογικής πολιτικής, τότε τι είναι, αγαπητοί συνάδελφοι;

Θα έλθω και στην περίοδο 1990-1993 που ήταν η τελευταία περίοδος της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Μπροστά κοιτάτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Φορολογικά μέτρα το 2000 και ελαφρύνσεις και κοινωνικές παροχές, επαναλαμβάνω τον πρώτο χρόνο μετά τις εκλογές ύψους 345 δισεκατομμυρίων. Το 2001 φορολογικά μέτρα και κοινωνικές παροχές ύψους 120 δισεκατομμυρίων. Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή είναι η διαφορά μας με τη Νέα Δημοκρατία. Στα έργα και στην πολιτική μας αξιοπιστία.

Η επίτευξη του στόχου των εσόδων είναι κυρίως αποτέλεσμα όχι πρόσθετων μέτρων, αλλά αποτέλεσμα της ανάπτυξης της οικονομίας, της συστηματικής προσπάθειας που καταβάλλεται τα τελευταία χρόνια για την πάταξη της φοροδιαφυγής, τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, τη βελτίωση του φορολογικού μας συστήματος, τη μηχανοργάνωση, την αποτελεσματικότητα όσον αφορά την ενιαία και σταθερή στάση για την περιστολή της φοροδιαφυγής και την πάταξη του οικονομικού εγκλήματος μέσα από τις νέες καταξιωμένες πλέον υπηρεσίες που έγιναν στο Υπουργείο Οικονομικών, όπως το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, τα Ελεγκτικά Κέντρα και μέσα από το ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα το γνωστό taxis.

Η φορολογική πολιτική της Κυβέρνησης και ειδικότερα οι εκτεταμένες φορολογικές ελαφρύνσεις που θεσμοθετήθηκαν τον τελευταίο χρόνο σχεδιάστηκαν με στόχο τη βελτίωση της κατανομής των φορολογικών βαρών, σε όφελος των μεσαίων και χαμηλών εισοδηματικών τάξεων, την ενίσχυση των οικονομικών κινήτρων για αύξηση της προσφοράς εργασίας και ενθάρρυνση νέων επενδύσεων, την ενίσχυση των οικογενειών με περισσότερα από δύο παιδιά, με σκοπό τον περιορισμό του δημογραφικού προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα μας, αύξηση των εκπλάσεων φόρου λόγω τέκνων, αύξηση του φορολογήτου ποσού για απόκτηση πρώτης κατοικίας κλπ., την ενίσχυση των αγροτών με σκοπό την επιτάχυνση της περιφερεια-

κής ανάπτυξης και τη συγκράτηση του πληθυσμού στις εστίες τους, αύξηση των γεωργικών αφορολογήτων ορίων στις περιπτώσεις μεταβιβάσεων ακινήτων, κληρονομιών, γονικών παροχών, δωρεών κλπ. Τέλος ταχύτερη απλοποίηση του φορολογικού συστήματος μέσω της κατάργησης ιδίως των φορολογικών επιβαρύνσεων που ενώ δεν απέδιδαν σοβαρά φορολογικά έσοδα, ήταν μεγάλο το κόστος λειτουργίας.

Πώς κύριοι συνάδελφοι, υλοποιούνταν οι προϋπολογισμοί του παρελθόντος; Μην ξεχνάμε την αύξηση στην έμμεση φορολογία, που, όπως είπα προηγουμένως, αποτελούσε τη μόνιμη και σταθερή επωδό.

Θα ήθελα, όμως, μιας και προκλήθηκα από μία παρέμβαση, να δούμε το μέλλον. Ας δούμε τα στοιχεία του Προϋπολογισμού για το 2002. Τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού για το 2002 προβλέπεται να φθάσουν τα 38.920 εκατομμύρια ευρώ, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 6,1%. Η προβλεπόμενη αύξηση των εσόδων το επόμενο έτος στηρίζεται κυρίως στην αναμενόμενη αύξηση του ΑΕΠ, στη συνεχή βελτιούμενη λειτουργία των φοροτεχνικών υπηρεσιών, στην περιστολή της φοροδιαφυγής και στη διεύρυνση της φορολογικής βάσης. Και επειδή όλα αυτά μπορεί να είναι θεωρητικά και λόγια, θα ήθελα για του λόγου το αληθές, να αναφέρω κάποια στοιχεία σχετικά με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, που επικαλούμαι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, 31.12.1993, αριθμός φορολογουμένων, τρία εκατομμύρια μηδέν ογδόντα εννέα χιλιάδες. Στις 31.12.2000 αριθμός φορολογουμένων τέσσερα εκατομμύρια επτακόσιες πενήντα μία χιλιάδες. Όταν μιλάμε για διεύρυνση φορολογικής βάσης, τα στοιχεία απαντούν. Μέσα σε μία επταετία είχαμε 60% διεύρυνση της φορολογικής βάσης. Εισοδήματα και φορολογούμενοι που μέχρι χθες ήταν στο απυρόβλητο, έχουν ήδη καταγραφεί και καταβάλλουν τα νόμιμα, όπως όλοι οι άλλοι Έλληνες φορολογούμενοι. Να πως επιτυγχάνουμε αυτό που κάποιοι δεν μπορούν να καταλάβουν. Πώς γίνεται να μιλάμε για ελαφρύνσεις, για μείωση των συντελεστών και να έχουμε αυξημένα φορολογικά έσοδα.

Άκουσα στην επιτροπή τον αρμόδιο τομεάρχη της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρει το εξής παράδοξο και παράλογο. Προβλέπονται π.χ. έσοδα 765 δισεκατομμύρια στον τρέχοντα Προϋπολογισμό. Διαιρεί τον αριθμό των οικογενειών και μιλά για 190.000 δρχ. επιβάρυνση σε κάθε οικογένεια. Άγνωστ ότι η αύξηση των φορολογικών εσόδων προέρχεται από τις σταθερές που προηγούμενως ανέφερα, που είναι η αύξηση του ΑΕΠ, η περιστολή της φοροδιαφυγής και η διεύρυνση της φορολογικής βάσης.

Οι σημαντικότερες μεταβολές αναφέρονται όσον αφορά τα φορολογικά μέτρα του 2002, στην αλλαγή της φορολογικής κλίμακας με αύξηση του αφορολογήτου ορίου για όλους τους φορολογούμενους κατά 20% και συγχρόνως στην κατάργηση για τους μισθωτούς του κατώτερου συντελεστή 5%. Το 1990 το αφορολόγητο κυμαίνονταν γύρω στις 700-900 χιλιάδες δραχμές για τους μισθωτούς και συνταξιούχους. Το 2002 θα φθάσει στα 2.870.000. Για τις λοιπές περιπτώσεις φορολογουμένων θα είναι 2.530.000.

Προηγούμενως ο εισηγητής του Συνασπισμού ανέφερε ένα παράδειγμα και είπε ότι τετραμελής οικογένεια με 6 εκατομμύρια εισόδημα, θα έχει φορολογική επιβάρυνση. Είναι λάθος. Μέχρι 6.850.000 τετραμελής οικογένεια με δύο εργαζόμενους δεν φορολογείται.

Έχουμε μείωση του συντελεστή φορολόγησης ανωνύμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης μέχρι 2,5 ποσοστιαίες μονάδες με την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις θα αυξήσουν ανάλογα το προσωπικό που απασχολούν. Το ποσοστό είναι μικρό, αλλά δείχνει μια απόφαση της Κυβέρνησης να τολμήσουμε για πρώτη φορά να συνδέσουμε το φορολογικό σύστημα με την αντιμετώπιση της ανεργίας. Είναι ένα δειλό βήμα, αλλά η πρώτη εφαρμογή θα μας δώσει τη δυνατότητα να κάνουμε το μεγάλο βήμα την επόμενη χρονιά για την ουσιαστική αλλαγή του φορολογικού συστήματος.

Προχωράμε στη φορολόγηση των αποδόσεων των τρέψων με συντελεστή 7% για εισοδήματα που προηγούμενως βρισκότουσαν στο απυρόβλητο. Μείωση φορολογίας του μαζού κατά

50%. Κατάργηση των τελών χαρτοσήμου στους μισθούς των εργαζομένων με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, επ' ωφελεία των εργαζομένων και των επιχειρήσεων. Κατάργηση τελών χαρτοσήμου σε μια σειρά από άλλες περιπτώσεις.

Τα έσοδα από την άμεση φορολογία προβλέπεται να ανέλθουν στα 14.617.075 εκατομμύρια ευρώ. Θα αυξηθούν σε ποσοστό περίπου 7,2%. Από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων προβλέπεται αύξηση 7,7%. Από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων, προβλέπεται αύξηση 6,3%. Από ειδικές κατηγορίες φόρου εισοδήματος θα έχουμε μείωση 2,8%. Από τους φόρους στην περιουσία προβλέπονται αυξημένα έσοδα κατά 6,7%.

Τα έσοδα από τους άμεσους φόρους παρελθόντων ετών, προβλέπεται να παρουσιάσουν μια αύξηση 19,7% και αυτό εξαιτίας του εκσυγχρονισμού και της νέας λειτουργικής δομής των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών. Τα έσοδα από τους λοιπούς άμεσους φόρους, προβλέπεται να αυξηθούν κατά 7,7%.

Από την έμμεση φορολογία, προβλέπεται να εισπραχθούν 20.666.000.000 ευρώ. Αύξηση 5,3%. Αναλυτικότερα προβλέπεται αύξηση στο φόρο προστιθέμενης αξίας κατά 8,4%, εξέλιξη που οφείλεται κυρίως στην επιτάχυνση της οικονομικής δραστηριότητας, στην αύξηση του ονομαστικού Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος κατά 6,9% και στους ελέγχους των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών.

Τα έσοδα από τους φόρους μεταβίβασης κεφαλαίων, προβλέπεται να αυξηθούν κατά 17,2% και οι εισπράξεις των εσόδων από έμμεσους φόρους περασμένων οικονομικών ετών, προβλέπεται να αυξηθούν κατά 20%.

Εδώ, πρέπει να απαντήσουμε σε κάτι που ειπώθηκε από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Αφορά το δίκαιο ή το άδικο του φορολογικού συστήματος. Γνωρίζουμε ότι η πιο άδικη, η πιο σκληρή φορολογική επιβάρυνση, είναι αυτή που προέρχεται από την έμμεση φορολογία. Το 1992 οι άμεσοι φόροι ήταν 29% και οι έμμεσοι 71%. Το 2001 η σχέση μεταξύ άμεσης και έμμεσης φορολογίας ήταν 41% με 59%.

Μια ουσιαστική μείωση, των εσόδων από την έμμεση φορολογία, μία ουσιαστική άμβλυνση της σχέσης αμέσων – έμμεσων φόρων. Αυτά ακριβώς για την αποκατάσταση της αλήθειας και για το ποιο ασκούν κοινωνική φορολογική πολιτική και ποιο ασκούν πολιτική υπέρ των ολίγων και υπέρ της υλοποίησης και μόνον των προϋπολογισμών, μη εχόντων τη δυνατότητα και την τόλμη να προχωρήσουν σε άλλα μέτρα.

Γεννάται, αγαπητοί συνάδελφοι το ερώτημα: Όλες αυτές οι εξαγγελίες, όλα αυτά τα μέτρα, πώς θα υλοποιηθούν; Πώς θα γίνουν πράξη; Είναι γεγονός ότι υπάρχουν αυτή τη στιγμή σε εξέλιξη μια σειρά μέτρα στο Υπουργείο Οικονομικών που αφορούν και το θεσμικό νομικό πλαίσιο, αλλά και τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών.

Η επιτυχής άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής προϋποθέτει την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος, την αναμόρφωση του συστήματος ελέγχου και αξιολόγησης των δαπανών του δημοσίου, τον εκσυγχρονισμό των εισπρακτικών και ελεγκτικών μηχανισμών του φορολογικού συστήματος. Σημαντικό ρόλο στη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό των μηχανισμών έχει να επιτελέσει η Γενική Γραμματεία Πληροφορικών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών. Οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες του TAXIS καλύπτουν σήμερα βασικές περιπτώσεις φορολογικών συναλλαγών, όπως ηλεκτρονική υποβολή μηδενικών και χρεωστικών δηλώσεων του φόρου προστιθέμενης αξίας σε συνεργασία με το τραπεζικό σύστημα για την καταβολή των οικονομικών ποσών, ηλεκτρονική υποβολή δηλώσεων φόρου εισοδήματος, το κύριο έντυπο το Ε1, ηλεκτρονική έκδοση αποδεικτικών φορολογικής ενημερότητας κλπ.

Θα αναφέρω μόνο ότι το 1999, το πρώτο εξάμηνο εκδόθηκαν από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών ένα εκατομμύριο φορολογικές ενημερότητες. Η έκδοση της ενημερότητας προϋποθέτει αυτοπρόσωπη παρουσία του πολίτη φορολογούμενου στις υπηρεσίες. Αυτό μετά την ολοκλήρωση της μηχανογράφησης σημαίνει μόλις το 1/100 της προσέλευσης, είναι αναγκαίο και όλοι οι άλλοι εξυπηρετούνται μηχανογραφικά

μέσα από τις υπηρεσίες με τις οποίες συναλλάσσονται είτε είναι τράπεζες είτε είναι συμβολαιογράφοι είτε δικηγορικοί σύλλογοι είτε λογιστικά γραφεία. Αυτό και μόνο το στοιχείο αποδεικνύει την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών μας, σχετικά με την εξυπηρέτηση του πολίτη. Είχαμε όφελος και χρόνο και κόστος, γιατί το προσωπικό που απελευθερώθηκε, ασχολήθηκε με το κύριο αντικείμενο, που ήταν η πάταξη της φοροδιαφυγής και οι φορολογικοί έλεγχοι.

Θα μπορούσα να αναφέρω και μια σειρά άλλα μέτρα δράσης που προγραμματίζονται για τον επόμενο χρόνο, όπως είναι η υποβολή όλων των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος ηλεκτρονικά, η ηλεκτρονική επίσης υποβολή δηλώσεων φόρου μισθωτών υπηρεσιών, η ηλεκτρονική υποβολή δηλώσεων VIES και INTRASTAT –είναι για το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας- αλλά και μια σειρά άλλα μέτρα, στα πλαίσια εξυπηρέτησης του Έλληνα πολίτη και αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να πω δύο λόγια σχετικά με τη φορολογική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και ποιες είναι οι εξαγγελίες και οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησής μας για τον επόμενο χρόνο όσον αφορά τη φορολογική πολιτική.

Προηγουμένως κάποιος συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία είπε ότι πήγα πολύ μακριά όταν αναφέρθηκα στα έτη 1978-81. Ας έλθουμε, είπα, στην τελευταία χρονική περίοδο, που είχε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας η Νέα Δημοκρατία. Πάμε στην περίοδο 1990-1993. Δεκαέξι φορολογικά νομοσχέδια, διαφορετικά το ένα από το άλλο, αλληλοσυγκρουόμενα, που αποδεικνύουν τουλάχιστον ότι δεν υπήρχε σταθερή και ξεκάθαρη φορολογική πολιτική.

Ποια είναι τα αποτελέσματα αυτών των φορολογικών νομοσχεδίων: Επιβάρυνση φορολογική μισθωτών και συνταξιούχων. Είπα και προηγουμένως ότι το αφορολόγητο κυμαίνονταν από 700-900 χιλιάδες δραχμές. Επιβάρυνση φορολογική των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με καθιέρωση για πρώτη φορά με τον ν. 2065/92 τη φορολόγηση 35% των προσωπικών επιχειρήσεων, των μικρομεσαίων, για τους οποίους κόπτεται σήμερα η Νέα Δημοκρατία, τις Ο.Ε., Ε.Ε., κλπ.

Άλλο στοιχείο: Την 1.1.1993 έχουμε την απελευθέρωση των ενδοοικονομικών συναλλαγών, με την κατάργηση των τελωνειακών συνόρων. Τι διαπιστώσαμε τότε: Όργιο φοροδιαφυγής. Η χώρα μας έγινε ένα ξέφραγο αμπέλι, γιατί δεν υπήρχε πρόβλεψη να παρθούν ούτε θεσμικά μέτρα ούτε οργανωτικές αλλαγές στο μηχανισμό των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών για την περιστολή της φοροδιαφυγής, του ΦΠΑ, αφού είχαμε πλέον ελεύθερες συναλλαγές μεταξύ όλων των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και τότε φθάσαμε να έχουμε 1,5 τρισεκατομμύριο σε ετήσια βάση φοροδιαφυγή στο Φόρο Προστιθέμενης Αξίας.

Αρα, αγαπητοί συνάδελφοι, μπορούμε κάλλιστα να πούμε ότι η τελευταία χρονική περίοδος που διακυβέρνησε τη χώρα η Νέα Δημοκρατία από φορολογικής απόψεως ήταν η πιο ανάλγητη πολιτική και ασκήθηκε από την πιο ακραία νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση.

Ο Προϋπολογισμός του 1992 ήταν ελλειμματικός και τον Αύγουστο είχαμε έκτακτα εισπρακτικά μέτρα την πιο σκληρή όπως είπα και άδικη φορολογία με επιβολή 50 δραχμών –τον Αύγουστο του 1992- στα καύσιμα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς μετά από μια σοβαρή προσπάθεια αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών και αναμόρφωσης του συστήματος μπορούμε να πούμε ότι σήμερα είμαστε στο σημείο να κάνουμε και το μεγάλο άλμα όσον αφορά το φορολογικό μας σύστημα. Πιστεύω ότι οι μικρές επαναστάσεις ωριμάζουν τις συνθήκες για τη μεγάλη επανάσταση. Οι μικρές φορολογικές αλλαγές που προηγήθηκαν τα τελευταία χρόνια ωρίμασαν τις συνθήκες για τη ριζική φορολογική μεταρρύθμιση του 2002.

Ποιες είναι οι επιδιώξεις της επιχειρούμενης φορολογικής αναμόρφωσης; Είναι η απλοποίηση του φορολογικού συστήματος, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, η ενίσχυση της αναδιανεμητικής λειτουργίας του φορολογικού συστήματος προκειμένου να γίνει κοινωνικά δικαιότερη η

κατανομή των φορολογικών βαρών και η ενθάρρυνση της οικειοθελούς συμμόρφωσης των φορολογουμένων στην προσπάθεια να αποκτήσουμε επιτέλους στη χώρα μας φορολογική συνείδηση.

Οι προσαρμογές αυτές θα ισχύσουν από το 2003. Με την ένταξή μας στη ζώνη του ευρώ βρισκόμαστε και πορευόμαστε σε ένα νέο οικονομικό περιβάλλον ανταγωνιστικό σκληρό, αλλά και ελπιδοφόρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Τ ελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άμεση προτεραιότητά μας είναι να δημιουργήσουμε ένα νέο φορολογικό περιβάλλον με ριζική αλλαγή του φορολογικού συστήματος με ένα σταθερό διαχρονικό, κοινωνικά αποδεκτό, δίκαιο, αναπτυξιακό και αποτελεσματικό για ένα νέο ανταγωνιστικό αναπτυξιακό περιβάλλον. Η ψήφιση του Προϋπολογισμού, ενός Προϋπολογισμού στόχων, ευκαιριών και δυνατοτήτων, κυρίως όμως η υλοποίησή του και η πιστή εκτέλεσή του, μας οδηγεί νομοτελειακά σε ήρεμα νερά σε απάνεμα λιμάνια, σε μία εποχή παγκόσμιας τρικυμίας. Γι' αυτό σας καλώ όλους να τον υπερψηφίσουμε. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Καλογιάννης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά το τρομοκρατικό χτύπημα στη Νέα Υόρκη στις 11 Σεπτεμβρίου του 2001 ο κόσμος άλλαξε τίποτα δεν είναι πλέον το ίδιο. Η ανασφάλεια που επικρατεί διεθνώς είχε ως αποτέλεσμα τον κλονισμό των χρηματιστηριακών αγορών, την κατάρρευση του κλάδου των αερομεταφορών που παρασύρει τον τομέα των ασφαλιστικών εταιρειών, αλλά και πολλές άλλες δραστηριότητες, οδηγώντας σε κρίση την ευρισκόμενη σε ύφεση παγκόσμια οικονομία. Σε αυτό το διεθνές πλαίσιο κατετέθη ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2002 ο οποίος είναι και ο πρώτος μετά την καθιέρωση του ευρώ ως ενιαίου νομίσματος, με όλες τις δεσμεύσεις που αυτό επιβάλλει.

Πριν ένα χρόνο, το Δεκέμβριο του 2000, η Κυβέρνηση εκτιμούσε ότι ο ρυθμός ανάπτυξης για το 2001 θα είναι της τάξης του 5% και για το 2002 της τάξης του 5,2%. Οι προβλέψεις αυτές σήμερα έχουν αναθεωρηθεί σημαντικά προς τα κάτω και η Κυβέρνηση εκτιμά αύξηση για το 2002 3,8% ενώ όλοι οι διεθνείς οργανισμοί την περιορίζουν στο 3,5%.

Αναγνωρίζουμε όλοι ότι το τρομοκρατικό χτύπημα στη Νέα Υόρκη επιτάχυνε την εκδήλωση της παγκόσμιας κρίσης. Όμως οι ρυθμοί τους οποίους παρουσιάζει η Κυβέρνηση για το 2002 οπωσδήποτε είναι απόρροια και των διαρθρωτικών αδυναμιών της ελληνικής οικονομίας.

Γιατί δεν μειώνεται η ανεργία; Γιατί δεν αυξάνεται το αγροτικό εισόδημα; Γιατί οι περιφερειακές και ενδοπεριφερειακές ανισότητες μεγαλώνουν ενώ σύμφωνα με το Προϋπολογισμό τα τελευταία χρόνια εισρέουν στη χώρα μας από τα ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης 5 δισεκατομμύρια ευρώ;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Θα επιχειρήσω, αναλύοντας το Β' και Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και βασιζόμενος πάντα σε επίσημα στοιχεία, να απαντήσω στα ερωτήματα αυτά. Μιλώντας κατ' αρχήν για τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης οφείλω να πω ότι ως χώρα έχουμε αποτύχει στους στόχους μας. Και τούτο διότι όταν η τότε ΕΟΚ, στα τέλη της δεκαετίας του '80, σχεδίαζε τα Πλαίσια Στήριξης για τις περιφέρειές της οι οποίες ευρίσκοντο σε οικονομική υστέρηση η Ελλάδα ανήκε στο σύνολό της στο Στόχο 1, δηλαδή, στις περιφέρειες των οποίων το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν ανά κάτοικο, με βάση στοιχεία των τριών τελευταίων ετών ήταν κατώτερο του 75% του μέσου κοινοτικού όρου.

Σήμερα, ενώ ουσιαστικά έληξε το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και έχουμε ήδη δύο χρόνια που εφαρμόζεται το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, η χώρα μας στο σύνολό της ανήκει στο Στόχο 1. Καμία περιφέρεια δεν κατάφερε να ξεπεράσει το 75%

του ΑΕΠ του μέσου κοινοτικού όρου. Για ποια σύγκλιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάει συνεπώς η Κυβέρνηση;

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία του ΥΠΕΘΟ στις 31-12-2000 τα αδιάθετα υπόλοιπα του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ανέρχονταν σε 2 δισεκατομμύρια ευρώ χωρίς στο ποσό αυτό να υπολογίζονται τα αδιάθετα του Ταμείου Συνοχής και των Κοινοτικών Πρωτοβουλιών τα οποία προέβλεπαν κονδύλια είναι της τάξεως των 5,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Συνεπώς το ποσό το οποίο θα καλύψει τελικώς η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι άγνωστο και σήμερα μόνο εκτιμήσεις μπορούμε να κάνουμε. Όταν κλείσουν οριστικά τα προγράμματα στις 30 Ιουνίου 2002 τότε θα έχουμε τον πλήρη απολογισμό έργων και δράσεων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Εκτίμησή μας είναι ότι οι απώλειες θα ανέρχονται τελικά σε πολλές δεκάδες δισεκατομμυρίων δραχμών και βεβαίως θα πρέπει η σύγκριση να γίνει και με τις αρχικές δεσμεύσεις του 1994.

Σε τι οφείλεται όμως αυτή η ποιοτική και ποσοτική υστέρηση που παρατηρείται στους στόχους που είχαμε θέσει ως χώρα το 1994; Οι λόγοι είναι πολλοί, καλύπτουν όλο το φάσμα κρίσεων ενός έργου ή μιας δράσης και βεβαίως αυτή η στέρηση οφείλεται και στις μεγάλες αδυναμίες της Δημόσιας Διοίκησης.

Ενδεικτικά θα μπορούσα να αναφέρω πρώτον μια απίστευτη προχειρότητα στο σχεδιασμό με συνέπεια τον κατακερματισμό των πόρων ή τη μεταφορά των πόρων σε μη σημαντικά έργα με γνώμονα πολλές φορές είτε το πολιτικό μικροσυμφέρον είτε μία καλύτερη, μία ευκολότερη απορρόφηση των κονδυλίων.

Δεύτερον δαιδαλώδεις και χρονοβόρες διαδικασίες μέχρι την έκδοση σημαντικών για την πορεία των έργων αποφάσεων.

Τρίτον, διαρθρωτικές αδυναμίες της Δημόσιας Διοίκησης που την καθιστούν ανίκανη να διαχειριστεί μεγάλο μεγέθους έργα.

Τέταρτον, ανεπάρκεια σαφέστατη στη ποιότητα των έργων. Οι εκθέσεις των αρμόδιων ελεγκτικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και οι ετήσιες εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τα δημόσια έργα αναφέρουν συγκεκριμένα στοιχεία για αδιαφάνεια με υπερβάσεις πολλαπλάσιες των αρχικών προϋπολογισμών. Ένα στα δύο ελεγχθέντα έργα παρουσιάζει σοβαρές παραλείψεις.

Περνώντας στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, ασφαλώς θα πρέπει να πούμε ότι η μεγάλη καινοτομία έγκειται στο γεγονός πως έχουμε πλέον νέους κανονισμούς στα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τίποτα πλέον και εδώ δεν είναι ίδιο με παλιά. Ο έλεγχος κατ' αρχήν και η διαχείριση περνά σε τρία επίπεδα: τις διαχειριστικές αρχές, την αρχή πληρωμής και την ειδική ελεγκτική υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών.

Για τον τρόπο διαχείρισης των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης διατηρούμε σοβαρότατες επιφυλάξεις για τις οποίες θα επανέλθω στη συνέχεια.

Δεύτερον, δεν επιτρέπεται μεταφορά πιστώσεων πέραν των δύο ετών από την ημερομηνία δέσμευσης των συγκεκριμένων πιστώσεων.

Τρίτον, οι ετήσιες απολήψεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να υπερβαίνουν το 4% του ΑΣΕΠ.

Τέταρτον, επιβάλλονται πλέον αυστηρότατοι όροι όσον αφορά την ποιοτική εκτέλεση των έργων.

Αυτό που πρέπει να τονίσουμε για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, το οποίο προβλέπει κονδύλια της τάξης των 50 δισεκατομμυρίων ευρώ, είναι ότι ο ιδιωτικός τομέας συμμετέχει με 10,4 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, δηλαδή 3,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Ενδεικτικό των καθυστερήσεων που παρουσιάστηκαν εξ αρχής στην εφαρμογή του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης είναι το χρονοδιάγραμμα που ακολούθησε η Κυβέρνηση. Το Σεπτέμβριο του 1999 υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το Σχέδιο Περιφερειακής Ανάπτυξης. Το Νοέμβριο του 2000, δεκατέσσερις μήνες αργότερα κατάφερε να πετύχει την έγκριση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Και έξι μήνες αργότερα, το Μάρτιο του 2001, άρχισαν να εγκρίνονται και τα επιχειρησιακά προγράμματα.

Αυτό που θα πρέπει να τονίσουμε είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2000 ουσιαστικά έχει μηδενίσει τις πιστώσεις και τις έχει μεταφέρει ισομερώς, ισόποσα, πλέον στα έτη 2002-

2006. Αυτό θα έχει μεγάλες επιπτώσεις στη μελλοντική πορεία των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, γιατί θα υποχρεωθεί η χώρα να απορροφά ακόμα μεγαλύτερα κονδύλια ετησίως.

Όσον αφορά το Κτηματολόγιο, θα πρέπει να πούμε ότι πέραν των 20 δισεκατομμυρίων που καλούμεθα να επιστρέψουμε θα αποτελέσει πλέον ξεχωριστό πρόγραμμα στα πλαίσια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και το πότε θα γίνει είναι ακόμα άγνωστο. Αυτό το οποίο είναι βέβαιο είναι ότι οι οικονομικές εκκρεμότητες οι οποίες ανέρχονται σε δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές και αφορούν τα τρία προγράμματα του Κτηματολογίου θα καλυφθούν από εθνικούς πόρους.

Στον Προϋπολογισμό του 2002 αναφέρονται δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων οι οποίες θα έπρεπε να έχουν γίνει μέσω του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι πρόκειται για εθνικούς πόρους που θα πρέπει να έχουν καταβληθεί από 1ης Ιανουαρίου του 2000 για προ ενταγμένα έργα. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, μόνο 500 δισεκατομμύρια δραχμές έχουν εισρεύσει μέχρι σήμερα από τα ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτά αφορούν μόνο τις προκαταβολές.

Σε ποια έργα όμως αναφέρονται οι συγκεκριμένες δαπάνες; Ουσιαστικά δεν υπάρχουν ενταγμένα στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης νέα έργα, διότι αυτά θα απαιτούσαν προετοιμασία και σχεδιασμό από το 1997, 1998, 1999. Δυστυχώς ο σχεδιασμός αυτός είναι ανύπαρκτος. Οι περισσότερες, λοιπόν, από τις δαπάνες αφορούν είτε έργα-γέφυρες, έργα, δηλαδή, τα οποία ξεκίνησαν από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο και για διάφορους λόγους δεν κατάφεραν να ολοκληρωθούν και έχουν μεταφερθεί στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, είτε έργα τα οποία ωρίμαζαν για να χρηματοδοτηθούν από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και δεν κατάφεραν να χρηματοδοτηθούν. Μάλιστα, πολλά από τα συγκεκριμένα έργα δημοπρατήθηκαν δέκα ή δεκαπέντε μέρες πριν από τις βουλευτικές εκλογές του Απριλίου του 2000 χωρίς καν να έχει ελεγχθεί η επιλεξιμότητά τους, χωρίς το ουσιαστικότερο, να έχουν παρθεί οι αποφάσεις για τα συγκεκριμένα έργα από τα αρμόδια Περιφερειακά Συμβούλια μόνο και μόνο για να ασκηθεί πίεση στο εκλογικό σώμα και μάλιστα σε μονοεδρικές περιφέρειες.

Θα αναφερθώ σε συγκεκριμένους τομείς σχετικά με την κατανομή των πιστώσεων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του 2002:

Πρώτος τομέας τα εγγειοβελτιωτικά έργα: Σύμφωνα με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων υπάρχουν μειωμένα κονδύλια κατά 16% περίπου σε σχέση με το 2001. Το ερώτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι: Τα έργα του συγκεκριμένου τομέα σχετίζονται με μια εθνική πολιτική για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων;

Έχει η Κυβέρνηση μελετήσει και επεξεργαστεί σχέδια διαχείρισης για καθένα από τα υδατικά διαμερίσματα της χώρας; Η απάντηση είναι «όχι», κατηγορηματικά «όχι»! Και τούτο διότι η τελευταία οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης –αναφέρομαι στην 2000/60- η οποία καθορίζει την εφαρμοστέα πολιτική για τους υδάτινους πόρους, στη χώρα μας δεν έχει καν ξεκινήσει.

Τα εγγειοβελτιωτικά έργα, όμως, είναι απολύτως απαραίτητα για την αναδιάρθρωση του τομέα της γεωργίας, σήμερα μάλιστα που επείκονται δραστικές περικοπές στις επιχορηγήσεις των αγροτικών προϊόντων και ο αγροτικός πληθυσμός της χώρας έχει ξεσηκωθεί.

Δεύτερο παράδειγμα: ο τομέας έρευνας και τεχνολογίας, ένας τομέας με εξαιρετικά μεγάλη, κατά την άποψή μας, σημασία για το μέλλον της χώρας, ένας τομέας τον οποίον δυστυχώς η Κυβέρνηση εγκαταλείπει, αφού σύμφωνα με τον Προϋπολογισμό του 2002 προβλέπονται κονδύλια μόνο 89 εκατομμυρίων ευρώ, μειωμένα κατά 40% έναντι του 2001.

Παρότι ο ίδιος ο κύριος Πρωθυπουργός και ο νυν Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών έχουν διατελέσει για πολλά χρόνια Υπουργοί Έρευνας και Τεχνολογίας, δυστυχώς η χώρα μας είναι στην τελευταία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο ποσοστό που διαθέτει για την έρευνα και την τεχνολογία και το οποίο

ανέρχεται μόνο στο 0,5% επί του Α.Ε.Π.

Για ποιους λόγους, όμως, κυρίες και κύριοι, βρισκόμαστε σ' αυτήν την άσχημη θέση όσον αφορά την πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης; Η οποία θέση δεν προκύπτει ξεκάθαρα, μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων;

Πρώτον, ο σχεδιασμός του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης έγινε χωρίς να υπάρχει εθνικός χωροταξικός σχεδιασμός. Στην καλύτερη των περιπτώσεων, η κεντρική διοίκηση συνέθετε τις επιμέρους προτάσεις που υπέβαλλαν οι αρμόδιοι φορείς. Και αναρωτιέται κανείς, πώς είναι δυνατόν να έχουμε υψηλούς στόχους με έναν τέτοιο σχεδιασμό;

Δεύτερον, παρά το γεγονός ότι οι κανονισμοί των διαρθρωτικών ταμείων ήταν γνωστοί από το 1999, ακόμη δεν έχουν συγκροτηθεί πλήρως οι διαχειριστικές αρχές ούτε η αρχή πληρωμής.

Η πρόσληψη των χιλίων πρώτων επιστημόνων, που στελεχώνουν μερικώς τις διαχειριστικές αρχές, έγινε μέσα σε εξαιρετικά σύντομο χρονικό διάστημα, με δικαιολογία τις μεγάλες καθυστερήσεις, και γι' αυτόν το λόγο ακολουθήθηκαν αδιαφανείς διαδικασίες. Για τα υπόλοιπα πεντακόσια περίπου στελέχη από την ελεύθερη αγορά οι διαδικασίες είναι σε εξέλιξη. Υπάρχουν όμως καταγγελίες απ' όλη την Ελλάδα, ότι τα κριτήρια δυστυχώς δεν είναι αξιοκρατικά. Πιστεύουμε όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν θα προχωρήσει με τους «ημέτερους», αλλά με τους άξιους και ικανούς.

Εξαιρετικά αστηρή για το συγκεκριμένο θέμα είναι η έκθεση της αποστολής ελέγχου της Γενικής Διεύθυνσης για την Περιφερειακή Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Τα αποτελέσματα του ελέγχου κοινοποιήθηκαν στη χώρα μας στις 4 Οκτωβρίου του 2001 και στην επιστολή αναφέρονται: «Υπάρχει μια αυξανόμενη ανησυχία σχετικά με τη δυνατότητα της διαχειριστικής αρχής του Κοινοτικού Πλαισίου να εκπληρώσει το συντονιστικό ρόλο της, όπως αυτός περιγράφεται στο κείμενο του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Η διαχειριστική αρχή δεν έχει συσταθεί τυπικά. Και ο συντονισμός του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ρυθμίζεται ακόμη από ad hoc ρυθμίσεις».

Και συνεχίζει η επιστολή: «Υπάρχει μια σημαντική καθυστέρηση από μέρους της διαχειριστικής αρχής του Κοινοτικού Πλαισίου να παράσχει στις 24 διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων την καθοδήγηση σχετικά με σημαντικά ζητήματα. Η εμφανής έλλειψη» -καταλήγει η επιστολή- «αποτελεσματικής καθοδήγησης που διαπιστώθηκε κατά τη διάρκεια του ελέγχου, δημιουργεί τον κίνδυνο ότι βασικά μέρη του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης δεν θα είναι πλήρως λειτουργικά σύντομα».

Πραγματικός κόλαφος, κυρίες και κύριοι, για την Κυβέρνηση!

Τρίτη σημαντική αδυναμία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Οι ενδιάμεσοι φορείς, οι οποίοι θα παίξουν πολύ σημαντικό ρόλο -τον ουσιαστικότερο ρόλο- στην αξιολόγηση των προτάσεων που υποβάλλονται, δεν έχουν καν συγκροτηθεί, ενώ οι γνάμμοτικές επιτροπές στα Υπουργεία δεν έχουν καν συσταθεί.

Αναφέρω ενδεικτικά το πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα» του Υπουργείου Ανάπτυξης, μέτρο 2-8, με τίτλο «Νεανική Επιχειρηματικότητα».

Εδώ και τρεις μήνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν υποβληθεί περισσότερες από χίλιες εκατό αιτήσεις, αλλά επειδή δεν υπάρχουν ούτε ενδιάμεσοι φορείς ούτε γνάμμοτικές επιτροπές, οι υποβληθείσες προτάσεις αραχνιάζουν στα υπόγεια του Υπουργείου.

Εις επίρρωσιν των ανωτέρω, καταθέτω το ενημερωτικό σημείωμα της Ομοσπονδίας Υπαλλήλων του Υπουργείου Ανάπτυξης, που μόνο στη Νέα Δημοκρατία δεν πρόσκειται, με ημερομηνία 7 Νοεμβρίου 2001, προς τον Υπουργό κ. Τσοχατζόπουλο, σχετικά με τους ενδιάμεσους φορείς.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σταύρος Καλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ενημερωτικό σημείωμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αναφέρει η Ομοσπονδία: «Ο σχεδιασμός που έγινε από τη διαχειριστική αρχή για οκτώ ενδιάμεσους φορείς, πιστεύουμε ότι δεν είναι σωστός, διότι δεν είναι ευέλικτος και δημιουργεί τεράστιες δαπάνες ελέγχου και διαχείρισης. Ενώ δεν έχει συσταθεί η Κεντρική Επιτροπή Αξιολόγησης, μία ημέρα πριν τον ανασχηματισμό της Κυβέρνησης, η Διαχειριστική Αρχή ανακοίνωσε την επιλογή οκτώ ενδιάμεσων φορέων και δύο ημέρες αργότερα τους έστειλε ειδοποίηση ότι επελέγησαν και ότι θα έπρεπε να παραλάβουν τις προτάσεις. Πώς είναι δυνατόν -καταλήγει το ενημερωτικό σημείωμα της Ομοσπονδίας Υπαλλήλων- να συμβαίνει κάτι τέτοιο, όταν μέχρι σήμερα δεν έχουν υπογραφεί οι συμβάσεις ανάθεσης με τους ενδιάμεσους φορείς, από τις οποίες προκύπτουν οι διαδικασίες ελέγχου και αξιολόγησης;»

Προκύπτει καθαρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πλέον έχει ξεφύγει ο έλεγχος σε όλα τα Υπουργεία. Απόρροια των αδυναμιών αυτών είναι να έχουν βαλτώσει όλα τα μικρά και μεγάλα έργα υποδομής, τα οποία θα συμβάλουν ουσιαστικά στην άρση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων. Σε μία προσπάθεια να βελτιώσει η Κυβέρνηση την κατάσταση στο κύκλωμα των δημοσίων έργων, έφερε προς ψήφιση, προ διμήνου περίπου, νόμο περί αναγκαστικών συγχωνεύσεων των κατασκευαστικών εταιρειών.

Σήμερα, δέκα ημέρες πριν τη λήξη της προθεσμίας οριστικοποίησης των νέων σχημάτων και απόκτησης των νέων εργοληπτικών πτυχίων, ουσιαστικά τίποτα δεν έχει προχωρήσει και είναι απολύτως βέβαιο ότι θα πάμε σε παράταση. Εδώ, όμως, θα πρέπει να συνυπολογίσουμε ένα, κατά την άποψή μας, πολύ σημαντικό στοιχείο, το οποίο επιτείνει την ανησυχία μας για την ορθολογική αξιοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, τα οποία καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής, πριν ένα μήνα το ανεκτέλεστο υπόλοιπο των τριάντα πέντε μεγαλύτερων τεχνικών εταιρειών, που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, ανερχόταν σε 2.166.000.000.000 δραχμές. Δηλαδή, οι εταιρείες αυτές έχουν πλήρως εξασφαλισμένες εργασίες για τα επόμενα δύο χρόνια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σταύρος Καλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πώς είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι, οι εταιρείες αυτές να αναλάβουν νέα έργα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ενώ παράλληλα τρέχουν και τα ολυμπιακά έργα;

Σχετικά με τα ολυμπιακά έργα, θα πρέπει να κάνουμε μία αναφορά και ίσως η καλύτερη αναφορά είναι αυτό που δημοσιεύθηκε χθες στον κυριακάτικο Τύπο, ότι τα έργα τα οποία κατασκευάζονται σήμερα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, πολύ μακρινή συγγένεια έχουν με τα έργα, τα οποία είχαν παρουσιαστεί στο φάκελο υποψηφιότητας της χώρας μας.

Για τα παράλληλα έργα υποδομής των Ολυμπιακών Αγώνων, η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη. Χαρακτηριστικότερο ίσως παράδειγμα είναι οι ανισόπεδοι κόμβοι επί της λεωφόρου Κηφισίας. Αρχικά είχαν σχεδιαστεί επτά ανισόπεδοι κόμβοι, στη συνέχεια μειώθηκαν στους τρεις και τελικά η Κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα κατασκευάσει μόνο έναν ανισόπεδο κόμβο!

Αλλά και στους τομείς όπου είχαμε απελευθέρωση των αγορών, τα πράγματα δυστυχώς δεν είναι πολύ καλύτερα. Ενδεικτικά αναφέρω ότι στις τηλεπικοινωνίες, η απελευθέρωση της αγοράς στη χώρα μας έγινε, αφού εξαντλήθηκε και η πρόσθετη τριετής μεταβατική περίοδος, που είχαμε πάρει από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στον τομέα της σταθερής τηλεφωνίας τίποτα δεν κινείται, δεν υπάρχει απελευθέρωση της αγοράς. Το μονοπώλιο του ΟΤΕ καλά κρατεί.

Στην ενέργεια επίσης η απελευθέρωση της αγοράς τον περασμένο Φεβρουάριο βρήκε εξαιρετικά ανέτοιμη την Κυβέρνηση. Ο μόνος τομέας της ενέργειας ο οποίος πράγματι κινείται, είναι ο τομέας των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Όμως το θεσμικό πλαίσιο είναι διάτρητο και ευθέως μπορούμε να πούμε ότι οι «ημέτεροι» ιδιώτες αναλαμβάνουν χαριστικούς την κατασκευή και εκμετάλλευση έργων πολλών δισεκατομμυρίων δραχμών, κυρίως στον τομέα των υδροηλεκτρικών έργων.

Πρέπει να γίνει σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν κινδυνολογούμε για ενδεχόμενη απώλεια πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, οφείλουμε όμως να εκφράσουμε έγκαιρα και τεκμηριωμένα την ανησυχία μας για την αποτελεσματικότητα και την ποιοτική επάρκεια των μηχανισμών διαχείρισης και ελέγχου των κονδυλίων του νέου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και να καταθέσουμε ασφαλώς συγκεκριμένες προτάσεις.

Αναφέρουμε συγκεκριμένα:

Πρώτον: Προετοιμασία φορέων. Μέχρι στιγμής δεν έχει υπάρξει καμία βελτίωση ούτε στις Γενικές Γραμματείες των Περιφερειών ούτε στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ούτε στους υπόλοιπους φορείς οι οποίοι μελετούν, δημοπρατούν, αναθέτουν επιβλέπουν και παραλαμβάνουν τα έργα. Πώς θα πετύχει η Κυβέρνηση στους στόχους του Προϋπολογισμού λοιπόν;

Προτείνουμε την άμεση ποιοτική και ποσοτική στελέχωση των φορέων με επαρκώς ειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό, το οποίο θα προσληφθεί μόνο με αξιοκρατικά κριτήρια.

Δεύτερον: Απλοποίηση γραφειοκρατικών διαδικασιών. Τα τελευταία χρόνια καμία απλοποίηση δεν έχει γίνει γι' αυτές τις διαδικασίες. Κατά πόσο μειώθηκε, για παράδειγμα, στην πράξη, ο χρόνος έκδοσης μιας προέγκρισης χωροθέτησης ή μιας περιβαλλοντικής αδειοδότησης ενός έργου; Δυστυχώς δεν υπήρξε καμία βελτίωση.

Προτείνουμε αφενός μεν την πιστή εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας όσον αφορά τους χρόνους έκδοσης των αποφάσεων –και αναφέρομαι βεβαίως σε χωροθετήσεις, περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις και απαλλοτριώσεις- αφετέρου δε την απλοποίηση των διαδικασιών με άμεση νομοθετική ρύθμιση. Αναφέρω ενδεικτικά ότι ένα μικρό υδροηλεκτρικό έργο, το οποίο συγχρηματοδοτείται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αλλά και από τον αναπτυξιακό νόμο, απαιτεί δεκάδες εγκρίσεις σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, μέχρις ότου μπορέσει να κατασκευαστεί. Μέσος χρόνος έκδοσης των απαιτούμενων αποφάσεων: Δύο χρόνια.

Τρίτον: Διασφάλιση των χρονοδιαγραμμάτων κατασκευής των έργων. Μέχρι σήμερα δεν υπάρχει καμία απολύτως επίπτωση στους αναδόχους των έργων, οι οποίοι για διάφορους λόγους καθυστερούν να παραδώσουν τα δημόσια έργα. Η ανελαστικότητα όμως στη μεταφορά των κονδυλίων σε συνάρτηση με το ιλιγγιώδες ανεκτέλεστο υπόλοιπο, το οποίο ανέφερα προ ολίγου, θα έχει ανυπολόγιστες επιπτώσεις αν συνεχιστεί η τακτική αυτή.

Τέταρτον: Διευκόλυνση στην προσέλευση των ιδιωτικών κεφαλαίων, τα οποία όπως προείπα, είναι της τάξεως των 10,4 δισεκατομμυρίων ευρώ. Θα έπρεπε ήδη να λειτουργούν τα περίφημα «one stop shop», τα οποία θα απλουστεύσουν ουσιαστικά το επιχειρηματικό περιβάλλον.

Πέμπτον: Αλλαγή του τρόπου εκπόνησης των μελετών και ανάθεσης των δημοσίων έργων.

Προτείνουμε το ριζικό εκσυγχρονισμό προς την κατεύθυνση της διαφάνειας και της αξιοκρατίας, σε συνδυασμό με την οδηγία 92/50 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τόσο του νόμου περί ανάθεσης των μελετών του δημοσίου, όσο και του νόμου περί κατασκευής των δημοσίων έργων.

Παράλληλα, θα έπρεπε τα συναρμόδια Υπουργεία να έχουν συντάξει Πρότυπα Τεύχη ελάχιστων απαιτήσεων για όλα τα έργα. Τα Τεύχη αυτά θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται ως οδηγίο τόσο από τις διαχειριστικές αρχές, όσο και από τους φορείς υλοποίησης στην πορεία απλούστευσης των διαδικασιών δημοπράτησης και παρακολούθησης των έργων.

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έτσι όπως αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό, ότι η εμπειρία του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης με τις παραλείψεις, τις αυθαιρεσίες, τις παρατυπίες, τους κυβερνητικούς ερασιτεχνισμούς πολλές φορές, δεν δίδαξε τίποτα το ΥΠΕΘΟ και την Κυβέρνηση.

Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους δεν προχωρούν τα μεγάλα έργα, γι' αυτό δεν μειώνεται η ανεργία, γι' αυτό δεν συγκλίνουμε με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η υλοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ξεκίνησε, επομένως, με τους χειρότερους οίονους.

Η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός της Κώστας Καραμανλής έχουν διακηρύξει επανειλημμένα ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν αφορά ένα μόνο κόμμα, αλλά αφορά όλους τους Έλληνες. Ζητήσαμε διακομματική συνεργασία και προτείναμε συγκεκριμένες λύσεις για την ορθή αξιοποίηση των πόρων, κάτι το οποίο δεν έγινε δεκτό από την Κυβέρνηση. Δεν έχουμε την πολυτέλεια της μη ορθολογικής αξιοποίησης των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Πρέπει, επομένως, να ξεφύγουμε από τη στενή κυβερνητική λογική των αυτοσχεδιασμών, η οποία έχει οδηγήσει σε μεγάλες καθυστερήσεις τα έργα υποδομής και τα Ολυμπιακά έργα και έχει καταδικάσει, από αναπτυξιακής πλευράς, τις ελληνικές περιφέρειες στις τελευταίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την Ήπειρο να κατέχει τη θλιβερή τελευταία θέση μεταξύ των πλέον φτωχών. Γι' αυτό και θα καταψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Νικόλαος Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, σε καμία συζήτηση στη Βουλή, είτε σε νομοσχέδιο, είτε σε προτάσεις νόμων που έρχονται, είτε σε προϋπολογισμούς κλπ., δεν γίνεται να μην έχουμε το συνηθισμένο καυγά και την αντιπαράθεση ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ για το ποιος ουσιαστικά είναι ο πιο καλός διαχειριστής, για το ποιος θα προχωρήσει σύμφωνα με τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη νέα τάξη πραγμάτων της παγκοσμιοποιημένης αγοράς και θα είναι ο καλύτερος εκφραστής και θα εφαρμόσει την πολιτική αυτή.

Φυσικά και σήμερα και οι δύο εισηγητές του ΠΑΣΟΚ κατά κόρον αναφέρθηκαν –και άρχισε να γίνεται και ενοχλητικό, φυσικά περς-περς το έχουν συνηθίσει και το έχουν πιστέψει και οι ίδιοι- στην ισχυρή Ελλάδα. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να φύγει αυτός ο μύθος γιατί άρχισαν να το πιστεύουν και οι ίδιοι, αφού το επαναλαμβάνουν.

Πότε μία χώρα, επιτέλους, είναι ισχυρή; Κατά την άποψή μας, είναι όταν έχει κατορθώσει να αποκτήσει κύρια την εθνική της ανεξαρτησία. Για να αποκτήσει όμως την εθνική της ανεξαρτησία πρέπει να έχει πρώτα εξασφαλίσει και κατοχυρώσει την εθνική της ανεξάρτητη οικονομία και αυτό προϋποθέτει τον εκδημοκρατισμό της δημόσιας ζωής. Αυτά τα τρία πάνε μαζί.

Έχει γίνει τίποτα στη χώρα μας από αυτά τα τρία, γιατί αυτό είναι παγκόσμιο θεώρημα, δεν είναι του Κ.Κ.Ε. σκέψεις αυτές. Έχει γίνει τίποτα; Έχουμε κατοχυρώσει την εθνική ανεξαρτησία, που σερνόμαστε και υποκύπτουμε και μάλιστα εδώ επικαλέστηκε σήμερα κάποιος ομιλητής ότι στις Βρυξέλλες η Ελλάδα πέτυχε περιφανή νίκη; Να μην αναφέρω άλλα παραδείγματα.

Μήπως η Ελλάδα της φτώχειας, της ανεργίας είναι δείγματα ισχυρής Ελλάδας; Μήπως τελικά οι χθεσινές πλημμύρες, που δημιουργούν αυτά τα προβλήματα, δείχνουν την ισχυρή Ελλάδα; Μήπως οι επτά φτωχότερες περιοχές της Ευρώπης εδώ δείχνουν την ισχυρή Ελλάδα;

Πέρα από αυτά, να έρθω και στον Προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και αυτός ο ιστορικός κατά τα άλλα Προϋπολογισμός βρίσκεται στην ίδια ρότα των προηγούμενων Κρατικών Προϋπολογισμών της αντιλαϊκής και βαθιά ταξικής πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση. Προσαρμόζεται πλήρως στις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου και της νέας τάξης πραγμάτων, στις υποχρεώσεις που καθορίζονται από το Σύμφωνο Σταθερότητας και τις εντός ΟΝΕ απαιτήσεις.

Κινείται αυστηρά μέσα στα πλαίσια ταχύρρυθμης προώθησης των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων σε όφελος της πλουτοκρατίας βέβαια, σε ό,τι οριακά θετικό έχει απομείνει ακόμα από τις κατακτήσεις της εργατικής τάξης και των άλλων εργαζομένων, όπως στο εισόδημα των εργαζομένων και τις συντάξεις, στη δουλειά και την υγεία, στην κοινωνική ασφάλεια και την πρόνοια, στη μόρφωση και τον πολιτισμό, στο περιβάλλον και την ποιότητα ζωής, στην Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, στις ιδιωτικοποιήσεις του δημόσιου πλούτου και των επι-

χειρήσεων στρατηγικής σημασίας για την εθνική οικονομία.

Τα παραπάνω μαζί με το άδικο και ταξικό φορολογικό σύστημα όπου οι σχέσεις άμεσης-έμμεσης φορολογίας είναι 40 προς 60, όπου οι άμεσοι φόροι κατά 85% εισπράττονται από τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους και τους μικρομεσαίους της πόλης και της υπαίθρου κάνουν το πάζλ της κατά τα άλλα κοινωνικής και φιλολαϊκής έκφρασης του προϋπολογισμού του 2002.

Με τις παραπάνω ιστορικές επιλογές της Κυβέρνησης, η ανεργία παίρνει χαρακτηριστικά κοινωνικής συμφοράς, η φτώχεια πολλαπλασιάζεται στα πλατιά λαϊκά στρώματα, με ρυθμούς θα λέγαμε επιδημίας, ενώ η πολυδιαφημισμένη σύγκλιση των οικονομιών, όλο και απομακρύνεται.

Και επειδή, κύριοι Βουλευτές, αντιλαϊκή πολιτική χωρίς αυταρχισμό δεν μπορεί να επιβιώσει, η Κυβέρνηση προσαρμοσμένη στην πολιτική της παγκοσμιοποίησης και της εξάρτησης από τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, εντείνει τον αυταρχισμό και τον περιορισμό των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των εργαζομένων με μέτρα και τρομονόμους που ψήφισε και σκοπεύει να ψηφίσει, εν ονόματι δήθεν της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας.

Πιο συγκεκριμένα. Στην υγεία πρόνοια, που αποτελεί την εικόνα της κοινωνικής πολιτικής μιας κυβέρνησης, με τη διαβόητη μεταρρύθμιση του ΕΣΥ, προετοιμάζετε άγριες περικοπές που αποτυπώνονται και στα κονδύλια του προϋπολογισμού, το ύψος των οποίων φτάνει μόλις το 2,70% του ΑΕΠ. Μειώνεται ο Προϋπολογισμός Επενδύσεων, οι πιστώσεις για την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων, των νοσηλευτικών και προνοιακών ιδρυμάτων, τα ποσά για τις εφημερίες των γιατρών του ΕΣΥ και αυτά που είναι προς εκπαίδευση. Ενώ οι προβλεπόμενες δαπάνες για την κάλυψη νέων θέσεων είναι εντελώς ανεπαρκείς, αφού την ώρα που υπάρχουν είκοσι έξι χιλιάδες κενές θέσεις, τα λεφτά που διατίθενται δεν καλύπτουν παραπάνω από το 50% των προς συνταξιοδότηση υπαλλήλων το 2002.

Κύριοι Βουλευτές, χαρακτηριστικό γνώρισμα του Προϋπολογισμού είναι η ανεπάρκεια και η στασιμότητα, ενώ υπάρχουν και μειωμένα κονδύλια. Ακόμη και αυτές οι πενιχρές δαπάνες που προβλέπονται, προσανατολίζονται στην παραπέρα συρρίκνωση του δημόσιου τομέα, στην εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών, στην οικονομική στήριξη των αντιδραστικών αλλαγών. Όπως δείχνει ο Προϋπολογισμός και ο πίνακας 1, τον οποίο θα καταθέσω, η συμμετοχή του ΑΕΠ είναι εξαιρετικά χαμηλή και μάλιστα παραμένει στάσιμη. Επίσης, η αύξηση που παρουσιάζεται στις δαπάνες του τομέα του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και που εμφανίζεται στον ίδιο πίνακα, οφείλονται στις δαπάνες μισθοδοσίας, οι οποίες μάλιστα θα απορροφήσουν το 80% της συνολικής χρηματοδότησης. Γίνεται, λοιπόν, φανερό ότι οι δαπάνες αυτές που είναι ανελαστικές, αφορούν τη βελτίωση του δημόσιου συστήματος υγείας πρόνοιας και το 2002 θα είναι ουσιαστικά μειωμένες. Μειωμένες είναι και οι δαπάνες για την υγεία πρόνοια του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, κατά 5,77%. Και μιλάμε εδώ, κύριοι Βουλευτές, για ένα από τα πιο αναξίопιστα κεφάλαια του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Είναι γνωστό ότι τα ποσά που διατίθενται για την υγεία από αυτά τα κονδύλια, είναι περικομμένα κατά 30% από αυτά τα οποία έχουν προϋπολογιστεί. Αυτό γίνεται συστηματικά κατ' έτος από την Κυβέρνηση. Γι' αυτό, λοιπόν, τα αντίστοιχα του '99 ήταν 28%. Το '98 ήταν 22,5% και για το 2001 είναι μειωμένα κατά 30,2%.

Το πρόβλημα δεν περιορίζεται μόνο στις επενδύσεις. Το μεγαλύτερο μέρος των πιστώσεων του Τακτικού Προϋπολογισμού για την υγεία πρόνοια, θα απορροφήσουν, όπως είπαμε, η μισθοδοσία και τα επιδόματα του προσωπικού. Είναι δαπάνες, δηλαδή, ανελαστικές.

Με τα ήδη χαμηλά ποσά που χορηγούνται θα δημιουργηθούν καινούρια προβλήματα στη λειτουργία των νοσοκομείων, αφού οι ανάγκες δεν καλύπτονται ουσιαστικά. Εξάλλου προϋπολογίζονται να μειωθούν οι επιχορηγήσεις για μισθοδοσία προσωπικού. Ακόμη μειώσεις θα έχουμε στον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων, στα νοσηλευτικά ιδρύματα για μισθοδοσία των ειδικευόμενων γιατρών, στον Εθνικό Οργανισμό Πρόνοιας, στο Εθνικό

Κό Ίδρυμα Κωφάλλων, στο Εθνικό Ίδρυμα Αποκατάστασης Αναπήρων. Το λειτουργικό, όμως, πρόβλημα που θα παρουσιάσει στα δημόσια ιδρύματα υγείας θα είναι οι ανεπαρκείς πιστώσεις, οι οποίες περικόπτονται άγρια στα νοσηλευτικά ιδρύματα του νόμου 2592, περικοπές 40,16%.

Η δραματική αυτή μείωση, κύριοι Βουλευτές, στην ουσία σημαίνει κατάργηση, αφού σύμφωνα με σχετικές εγκυκλίους, οι προϋπολογισμοί που έρχονται από το Υπουργείο, δεν προβλέπουν κρατική επιχορήγηση για τις λειτουργικές τους ανάγκες και συνδέεται άμεσα με την πολιτική και προσπάθεια της Κυβέρνησης να λειτουργήσουν σαν επιχείρηση, ακυρώνοντας βέβαια σε μεγάλο βαθμό τον κοινωνικό τους χαρακτήρα και δημιουργώντας οικονομικά βάρη στα ασφαλιστικά ταμεία και στους ασφαλισμένους.

Θα πληρώσουν, δηλαδή, ακόμα μια φορά οι εργαζόμενοι γι' αυτά τα οποία έχουν πληρώσει πάρα πολλά με την άμεση φορολογία, με τις κρατήσεις που δίνουν, τις εισφορές στην ασφάλισή τους, αλλά και τα ασφαλιστικά ταμεία. Είναι δε αποτέλεσμα αυτό αυτής της επιλογής της Κυβέρνησης για την εμπορευματοποίηση της υγείας με κριτήρια δικά της, τα οποία έχουν μπει σε ροή -οι ιδιωτικοποιήσεις αυτές- εφόσον οι συμβάσεις των νοσοκομείων γίνονται και με ασφαλιστικές εταιρείες.

Είναι χαρακτηριστικό ότι για το 2002 από το σύνολο των επιχορηγήσεων μόλις, κύριοι Βουλευτές, το 1,6% του Προϋπολογισμού θα πάει για τις λειτουργικές ανάγκες στα νοσοκομεία. Ενώ από τα στοιχεία της εισηγητικής έκθεσης στη σελίδα 89 προκύπτει ότι το 2002 η κρατική συμμετοχή στα λειτουργικά έξοδα των νοσοκομείων θα είναι μόνο 5,56%. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι όλο το λειτουργικό κόστος πηγαίνει σήμερα στα νοσοκομεία, από τους πελάτες πια όπως τους ονομάζει και όχι από τους ασθενείς οι οποίοι επισκέπτονται και πληρώνουν τα νοσήλια. Ανάλογη είναι η κατάσταση και στα ιδρύματα πρόνοιας. Παρ' όλα τα χρόνια προβλήματα της υποχρηματοδότησης τα οποία έχουν, υπάρχει δόλωση του Υπουργού πέρυσιν οι οποία αναφέρει -και σήμερα πάει προς αυτήν την κατεύθυνση- ότι τα ταμεία αυτά υπερχρηματοδοτούνται και άρα υπάρχουν περιθώρια περικοπής των δαπανών στις υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας. Αυτό αναφέρεται στη σελίδα 91 της εισηγητικής έκθεσης, για να το βρίσκει καθέννας εύκολα. Και ενώ είναι πασίγνωστες οι τεράστιες ελλείψεις σε ιατρικό, νοσηλευτικό και βοηθητικό τεχνικό προσωπικό σε όλα τα δημόσια ιδρύματα υγείας, πρόνοιας, οι δαπάνες πλήρωσης θέσεων προσωπικού μειώνονται.

Το κόμμα μας απορρίπτει αυτές τις επιλογές. Θεωρεί ότι οι δαπάνες για την υγεία είναι παραγωγικές δαπάνες και αφορούν άμεσα την αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης και το κράτος αποκλειστικά υπεύθυνο να παρέχει ισότιμη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και φροντίδα στους Έλληνες και αλλοδαπούς εργάτες και στις οικογένειές τους. Αγωνιζόμαστε για ένα λαϊκό δημόσιο δωρεάν σύστημα υγείας, που θα παρέχει υψηλού επιπέδου υγειονομικές υπηρεσίες κάθε μορφής και επιπέδου. Βασικός προσανατολισμός ενός τέτοιου συστήματος είναι η πρόληψη των ασθενειών, η προστασία και η προαγωγή της υγείας του λαού μας, μέσα από την αρμονική ανάπτυξη όλων των βαθμίδων της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, της επείγουσας προνοσοκομειακής φροντίδας, της δευτεροβάθμιας και της τριτοβάθμιας φροντίδας υγείας με την αποφασιστική βελτίωση βέβαια του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων. Βασικός χρηματοδότης για μας αυτού του συστήματος υγείας πρέπει και οφείλει να είναι ο Κρατικός Προϋπολογισμός και η εργοδοσία. Σ' αυτό το σύστημα να λειτουργεί κρατικός οργανισμός φαρμάκων, να αναπτυχθεί κρατική φαρμακοβιομηχανία και υγειονομικό υλικό. Ο λαός μας έχει ανάγκη από δωρεάν και υψηλής ποιότητας φάρμακα.

Το Κ.Κ.Ε. εκτιμά πως ο αγώνας ενάντια στις αντιδραστικές αλλαγές για την υγεία πρέπει να βρει ενωμένους όχι μόνο τους εργάτες, αλλά ευρύτερες λαϊκές δυνάμεις, μάζες, απορρίπτοντας τους κοινωνικούς διαλόγους και την κοινωνική συναίνεση στα πλαίσια της απόκρουσης της συνολικότερης πολιτικής που ακολουθείται.

Αλλά οι περικοπές σοκ γίνονται, κύριοι Βουλευτές, στα ασφα-

λιστικά ταμεία, καθώς για πρώτη φορά τις τελευταίες δεκαετίες, μειώνονται και σε απόλυτα ποσά τα σχετικά κονδύλια των επιχορηγήσεων σε όλα σχεδόν τα ασφαλιστικά ταμεία. Αντί να γίνουν βήματα ώστε μέρος από τα χρέη των τρισεκατομμυρίων που έχει η Κυβέρνηση προς τα ταμεία, χώρια τα κλεμμένα, κλιμακώνει μια πολιτική που τα οδηγεί σε παραπέρα οικονομικό βούλιαγμα με προφανείς σκοπούς. Ιδιαίτερα μεγάλο είναι το πλήγμα που δέχεται το ΙΚΑ, οι επιχορηγήσεις του οποίου μειώνονται κατά 30%. Το ίδιο κλιμακωτά και λιγότερο βέβαια γίνεται για τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία. Την ίδια ακριβώς στιγμή, ακολουθώντας τις γνωστές στατιστικές απάτες η Κυβέρνηση, μεταφέρει μέρος από τα ψαλιδισμένα κονδύλια των ασφαλιστικών ταμείων στην περιβόητη συμμετοχή του δημοσίου στην κοινωνική ασφάλιση. Αποδυναμώνεται δηλαδή, πολύ πριν αρχίσει ο ψευδοδιάλογος για το ασφαλιστικό, γιατί μοναδικός στόχος της Κυβέρνησης είναι η εξαπάτηση και η συμπαγνία σε βάρος των εργαζομένων. Εδώ έχει σημασία να σημειωθεί ότι οι ευθύνες και το παπατζιλίκι της φιλοκυβερνητικής πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ που πριν από καιρό ανακάλυψε ότι η Κυβέρνηση έχει θετικούς προϋπολογισμούς για την κοινωνική ασφάλιση και την υγεία, μαρτυράει το τι στάση θα κρατήσει και παραπέρα.

Στο κονδύλι ουσιαστικά για την κοινωνική ασφάλιση δεν είναι τίποτε άλλο από τα ποσά που η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να καταβάλει στα πλαίσια της λεγόμενης τριμερούς χρηματοδότησης βάση του ασφαλιστικού νόμου του 1992 για τους νεοεισερχόμενους εργάτες στην αγορά εργασίας. Είναι ποσά για τα οποία αρνιόταν η Κυβέρνηση μέχρι σήμερα να καταβάλει και αυτό είναι ένας σοβαρός λόγος που οδήγησε σήμερα τα ασφαλιστικά ταμεία στην κατάσταση αυτή. Θα καταθέσω στα Πρακτικά και τους σχετικούς πίνακες.

Για την παιδεία με την ίδια αντιλαϊκή πολιτική αντιμετωπίζονται από την Κυβέρνηση και εν μέσω του Προϋπολογισμού οι δαπάνες σ' αυτό το μεγάλο και σοβαρό θέμα. Η υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης συνεχίζεται και εντείνεται. Η ελληνική οικογένεια για άλλη μια φορά αναγκάζεται να διπλοπληρώνει την αναχρονιστική και αντιδραστική εκπαίδευση των παιδιών της, ενισχύοντας παράλληλα το σύστημα της παραπαιδείας με έναν ακόμα Κρατικό Προϋπολογισμό, φυσικά στα ταμεία των φροντιστηρίων.

Ο Προϋπολογισμός όσον αφορά τις δαπάνες για την παιδεία το 2000 χαρακτηρίζεται από τη στασιμότητα και τη μιζέρια. Η εσωτερική κατανομή των δαπανών δείχνει ότι η συντριπτική τους πλειοψηφία πάει στις ανελαστικές δαπάνες, πράγμα που σημαίνει ότι δεν θα έχουμε καμιά ανάπτυξη της δημόσιας και δωρεάν παιδείας.

Το σημαντικότερο μέρος των κονδυλίων κατευθύνεται στην ενίσχυση της κατάρτισης και σε βάρος της εκπαίδευσης και στην αξιολόγηση μαθητών και εκπαιδευτικών. Έτσι ο Προϋπολογισμός υπηρετεί μια πολιτική που δεν έρχεται να καλύψει τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες για διεύρυνση της γενικής εκπαίδευσης, καθολική άνοδο του μορφωτικού επιπέδου, υπαγωγή της επιστήμης στις κοινωνικές απαιτήσεις. Το αντίθετο μάλιστα γίνεται σ' όλα αυτά. Εκατοντάδες χιλιάδες μαθητές δεν συνεχίζουν ή υποχρεώνονται να εγκαταλείψουν το λύκειο αποθαρρυνόμενοι από την ψυχοφθόρα λειτουργία και το κόστος των φροντιστηρίων. Και είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό το γεγονός ότι ένας μεγάλος αριθμός αυτής της μαθητικής διαρροής απομακρύνεται γενικά από το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Πρόκειται για μια εκστρατεία αποψίλωσης του λυκείου κυρίως από τους οικονομικά και κοινωνικά αδύνατους μαθητές.

Τα ΤΕΕ στα οποία προανατολίζονται δεκάδες χιλιάδες μαθητών που δίδονται με βίαιο τρόπο από το λύκειο, από τον ίδιο τον στενά εμπειρικό τρόπο και χαρακτήρα τους, δεν προσφέρουν ούτε μόρφωση ούτε επάγγελμα στους αποφοίτους.

Η επιχείρηση καλλωπισμού που επιχειρεί η Κυβέρνηση για να τα κάνει πιο ελκυστικά, δεν μπορεί να κρύψει την πραγματικότητα των ακατάλληλων βιβλίων, των ελλείψεων σε βιβλία, σε καθηγητές, σε εργαστήρια, σε κτιριακή υποδομή, κάτι που ούτε με το νέο Προϋπολογισμό αντιμετωπίζεται. Το λύκειο παραμένει σφικτά δεμένο με το σύστημα εισαγωγής στα ΑΕΙ, έχει μεταβληθεί σε φροντιστήριο με διαρκείς εξετάσεις και πρόγραμμα

που δεν ανταποκρίνεται στη γενική μόρφωση, αλλά στην παρασκευή για τη διαδικασία της κοινωνικής επιλογής. Είναι ένα σχολείο που εξοντώνει χωρίς να μορφώνει. Αυτόν ακριβώς το χαρακτήρα του λυκείου έρχεται να ενισχύσει και ο νέος Προϋπολογισμός.

Ο ανταγωνισμός δε και ο επιλεκτικός χαρακτήρας της εκπαίδευσης εκτινάσσει στα ύψη τα έσοδα των φροντιστηρίων και η λαϊκή οικογένεια και η οποιαδήποτε άλλη οικογένεια θα πρέπει να καταβάλει για τη φοίτηση του μαθητή στο λύκειο διακόσιες χιλιάδες δραχμές μηνιαίως, έναν ακόμα τεκμαρτό μισθό.

Στα ανώτερα ιδρύματα προωθείται η ιδιωτικοοικονομική λειτουργία των πανεπιστημίων που καλύπτεται πίσω από την έννοια της οικονομίας και της διοικητικής αυτοτέλειας. Πρόκειται για οικονομικό στραγγαλισμό των πανεπιστημίων, με σκοπό την υποταγή όλης της δραστηριότητας των ΑΕΙ στις ανάγκες βιοπορισμού και αύξηση των εσόδων τους από ίδια έσοδα μέσα από τα πανεπιστήμια. Αντιμετωπίζονται δε σαν χώροι εμπορίας προϊόντων τα οποία παραδίδουν όπως, όσο και όποτε θέλει ο πελάτης, δηλαδή, οι πολυεθνικές επιχειρήσεις και τα ειδικευμένα συμφέροντά τους. Έτσι κατά τον τρόπο αυτό οι δαπάνες οι οποίες πηγαίνουν για έρευνα υπαγορεύονται καθευθείαν για πού, πότε, πόσες και με ποιο τρόπο θα γίνουν. Από την άλλη πλευρά γιγαντώνεται η αγορά των ψευτοπανεπιστημίων.

Εμείς θεωρούμε ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να παλέψουν για να κατακτηθεί ένα λαϊκό σύστημα υγείας πρόνοιας, ένα πραγματικά δωρεάν δημόσιο σύστημα που δεν θα έχει καμιά μορφή επιχειρηματικής δράσης που θα καταργεί την ιδιωτική δραστηριότητα των επιχειρηματικών ομίλων.

Σ' αυτό το σύστημα να λειτουργεί κρατικός οργανισμός για την έκδοση των βιβλίων και όλα τα άλλα που είναι απαραίτητα. Θα πρέπει η δαπάνη να φθάσει στο ύψος που να καλύπτει όλες τις ανάγκες και έτσι πιστεύουμε ότι το 15% που έβαζε χρόνια το κίνημά μας, θα πρέπει να υλοποιηθεί με την αθρόα πρόσληψη των καθηγητών από την επετηρίδα και την αναβάθμιση όλων των άλλων σπουδών.

Αναφορικά τώρα με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Πάντα, κύριοι Βουλευτές, το κατεστημένο και οι κυβερνήσεις που το υπηρετούν, προσπαθούν να ποδηγετήσουν την Τοπική Αυτοδιοίκηση και από όργανο έκφρασης και διεκδίκησης των λαϊκών και κοινωνικών προβλημάτων, να τη μετατρέψουν σε αναβαθμισμένο εργαλείο διοικητικού μηχανισμού επιβολής και εφαρμογής της αντιλαϊκής τους πολιτικής. Η προσπάθεια αυτή συνεχίζεται και με τον Προϋπολογισμό. Όλα τα μέτρα που παίρνονται και οι ρυθμίσεις που γίνονται για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και αυτές που θεομοθετούνται και προωθούνται, βρίσκονται στην ίδια κατεύθυνση προσαρμογής στα μέτρα και τις ανάγκες των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι στην Αναθεώρηση του Συντάγματος δεν αναφέρεται ποια είναι η πρώτου βαθμού και ποια η δεύτερου βαθμού Τοπική Αυτοδιοίκηση, ώστε εύκολα να καταργηθούν οι εναπομείνουσες κοινότητες αλλά και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Από την άλλη το αποσυγκεντρωμένο όργανο, όπως λέγεται η περιφέρεια και ο εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, ο περιφερειάρχης, ενισχύεται με εξουσίες που επιβάλλουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ώστε αυτή να εφαρμόζει χωρίς παρεκκλίσεις το πλαίσιο που τις θεσπίζουν τόσο στις ιδιωτικοποιήσεις των υπηρεσιών της, όσο και στην ανταποδοτικότητα και στην πρόσθετη φορολογία. Ακόμα και ο έλεγχος νομιμότητας των πράξεων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πέρασε στους περιφερειάρχες χωρίς να έχει δικαίωμα ένστασης και δεύτερου βαθμού ελέγχου, όσοι ακριβώς το χρειάζονται και που ήταν μέχρι τώρα ο περιφερειάρχης. Κατά παράβαση δε του Συντάγματος, γίνονται αναγκαστικές αναθέσεις αρμοδιοτήτων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, χωρίς αυτές οι αρμοδιότητες να ακολουθήσουν τους πόρους. Είναι γνωστό τι γίνεται με τους παιδικούς σταθμούς, με τα γυμναστήρια, τι γίνεται με μια σειρά άλλες αρμοδιότητες.

Εφαρμόστηκε επίσης η αναγκαστική διαδημοτική συνεργασία, η μεταβίβαση αποκλειστικών αρμοδιοτήτων του κράτους, ακόμα και κατασταλτικού χαρακτήρα υπηρεσίες και σε τομείς όπως η υγεία, η παιδεία, η πρόνοια και άλλα. Με σκοπό τι; Την υπονόμευση στη συνείδηση του λαού του ενιαίου δημόσιου

χαρακτήρα των υπηρεσιών αυτών των δημόσιων τομέων. Και ενώ προωθούνται οι διαδικασίες μεταφοράς αρμοδιοτήτων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, το κεφάλαιο, η πλουτοκρατία, που ήδη επιχειρείται να μπει μέσα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, άρχισε από τώρα να νέμεται, αρμοδιότητες και υπηρεσίες των δήμων. Έτσι, έχουμε αναθέσει σε ιδιωτικές εταιρείες κ.λπ για την αποκομιδή απορριμμάτων και μια σειρά από άλλες εργασίες, πράγματα που εφαρμόζουν δυστυχώς τα πρωτοκλασάτα στελέχη που υλοποιούν την πολιτική του ΠΑΣΟΚ στους δήμους.

Δεν εφαρμόζεται επίσης η απλή αναλογική. Επιβάλλετε πρόσθετα μέτρα και περιορισμούς αναφορικά με τη συμμετοχή, την ελεύθερη έκφραση και αντιπροσωπευτική εκλογή. Η δημοκρατία, η συμμετοχή, η αντιπροσωπευτικότητα, υποτάσσονται στην αποτελεσματικότητα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σαν επιχείρηση φορομηχάνης και φοροεισπράκτορας. Οι κατευθύνσεις δε της Λευκής Βίβλου, εφαρμόζονται τόσο με τα τοπικά σύμφωνα, όσο και με άλλες μεθόδους.

Στα ίδια πλαίσια και περισσότερο απονευρωμένη και υποταγμένη βρίσκεται η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, η οποία αποτελεί μηχανισμό επιχείρησης ειλημμένων αποφάσεων και λειτουργεί με το εντέλεσθαι.

Η συνεχής υπονόμευση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης την έχει ετοιμάσει σε τέτοιο βαθμό για να την καταργήσει πάρα πολύ εύκολα.

Τα οικονομικά και οι όποιες ρυθμίσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κύριοι Βουλευτές, είναι υποταγμένα στο πρόγραμμα σύγκλισης και τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση στην εντός ΟΝΕ εποχή.

Από την άλλη μεριά, θα πρέπει να δούμε την αποσύνδεση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με πόρους από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, όπως είχε δηλώσει ο Υπουργός Εσωτερικών, που βρίσκεται στην πορεία υλοποίησής της. Γνωστές φυσικά είναι οι θέσεις και της ΚΕΔΚΕ που συμφώνησε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Πού θα την ρίξουν; Την στρώνουν κατευθείαν στην αυτοτέλη, λέει, χρηματοδότησή τους, στην ανεξάρτητη οικονομική πολιτική η οποία θα αποκτηθεί με την ανάθεση σ' αυτήν φορολογικών εξουσιών με άξονα την πρόσθετη φορολογία σε βάρος των δημοτών της, την ανταποδοτικότητα σε όλες τις υπηρεσίες και την ανάδειξη των δήμων ως επιχείρησης που θα πουλά τις υπηρεσίες, τα έργα και τις αρμοδιότητες.

Από την άλλη παρακρατά παράνομα μέχρι σήμερα 1.750 δισεκατομμύρια από τους τακτικούς πόρους που δικαιούται η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και αν αυτά σήμερα τα προσαρμόσουμε με τις τιμές προσαυξημένες με τον πληθωρισμό, φθάνουν περίπου τα 2,5 τρισεκατομμύρια που στερείται η Τοπική Αυτοδιοίκηση, δηλαδή 250.000 από κάθε Έλληνα πολίτη, που θα πήγαιναν για έργα και υπηρεσίες στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αυτό, το 245 που βγαίνει από τον Προϋπολογισμό, δεν είναι ακριβώς τόσο, κύριοι Βουλευτές, αν δούμε ότι δίνει 10 δισεκατομμύρια ετησίως με απόφαση της ΚΕΔΚΕ από τα έσοδά της η Τοπική Αυτοδιοίκηση στο ΕΠΤΑ τα οποία μέσα στα τέσσερα χρόνια από δέκα που έπρεπε να είναι σαράντα, έχουν φθάσει να πάνε εκατόν πενήντα πέντε. Μείον αυτό το ποσό που κρατάει για το ΕΠΤΑ σήμερα η Κυβέρνηση, έτσι το 245 μειώνεται στο 215. Είμαστε ενάντια σ' αυτήν την πολιτική και μετατροπή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στο «μακρύ χέρι» της αντιλαϊκής και φορομηχανικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση για μας πρέπει να μπορεί να γίνει εκφραστής και διεκδικητής μιας ανάπτυξης με κέντρο τον άνθρωπο και όχι τα κέρδη των λίγων. Μπορεί να γίνει μόνο μέσο ανακούφισης και προώθησης λύσεων και όχι μέσο και μοχλός προώθησης αντιλαϊκών επιλογών.

Η θέση του Κ.Κ.Ε. ότι στις σημερινές συνθήκες η οικονομική επάρκεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης εξασφαλίζεται μόνο όταν οι Ο.Τ.Α. έχουν στη δικαιοδοσία τους ένα σημαντικό ποσοστό από τον Κρατικό Προϋπολογισμό που θα αυξάνει ανάλογα με τις αρμοδιότητες και την κατανόμη της σε όλα τα επίπεδα, δικαιώνεται. Είναι ένα αίτημα πάγιο, χρόνο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που πάλεψαν μέχρι σήμερα οι αιρετοί που υπερασπίζον πραγματικά την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Το περιβάλλον. Το περιβάλλον στη χώρα μας, και συγκεκριμένα ό,τι έχει απομείνει από το φυσικό πλούτο της, βρίσκεται στο έλεος της φύσης και στην κερδοσκοπία των οικοπεδοφάγων, των καταπατητών και στο φιλότιμο δυστυχώς των βιομηχάνων. Κύρια όμως βρίσκεται στο έλεος της πλήρους αδιαφορίας της Κυβέρνησης.

Κύριοι Βουλευτές, οι δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού βρίσκονται σε πλήρη αναντιστοιχία με την αντιμετώπιση έστω των στοιχειωδών επιβεβλημένων παρεμβάσεων και την προστασία του, ύστερα μάλιστα από την καταστροφή των τελευταίων χρόνων που υπέστη το περιβάλλον στη χώρα μας από πυρκαγιές, πλημμύρες και την πρωτοφανή λειψυδρία, κυρίως όμως από την ασυδοσία των μεγαλοβιομηχάνων και την εναέρια ρύπανση.

Για τους Ολυμπιακούς Αγώνες: Στο όνομα της εθνικής ιδέας των Ολυμπιακών Αγώνων καλείται ο ελληνικός λαός να σηκώνει το οικονομικό βάρος της προετοιμασίας όλων των Ολυμπιακών Αγώνων και μη, των υποδομών, το κόστος των οποίων συνεχώς διογκώνεται και σύμφωνα με τις πρόσφατες εκτιμήσεις θα αγγίξει όχι το 1,5 τρισεκατομμύριο, που φαίνεται στον Προϋπολογισμό, αλλά θα ξεπεράσει τα 3 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Η έως τώρα προετοιμασία, ο Προϋπολογισμός και η όλη διαδικασία είναι ξένη από τις λαϊκές ανάγκες για φυσική αγωγή, για αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου και υποστήριξη της υγείας, ενώ το δημόσιο θα επωμισθεί το σύνολο της δαπάνης των κατασκευών.

Οι ποσοτικοί δείκτες του Προϋπολογισμού εκφράζουν τις κεντρικές επιλογές της Κυβέρνησης που είναι μακριά από την εξυπηρέτηση των λαϊκών συμφερόντων. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες αποτελούν εδώ και καιρό χρυσή ευκαιρία για την πλουτοκρατία, η οποία επιζητά την αύξηση της κερδοφορίας της με κάθε τίμημα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η καταστροφή των χώρων του Φαληρικού Όρμου, του Ελληνικού και άλλα θα μπορούσε να αντιπαραθέσει κανείς.

Η αδιασάλευτη κυκλοφορία του κεφαλαίου προϋποθέτει όμως και ενισχυμένους μηχανισμούς. Έτσι εδώ έχουμε ενισχυμένους μηχανισμούς καταστολής σε όποια φωνή διαμαρτυρίας θα επισυνάπτεται –και το έχουμε αυτό επισημάνει από παλιότερα– ότι μέρος του Προϋπολογισμού που πηγαίνει στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης θα αφιερωθεί για τη φύλαξη και την περιφρούρηση των Ολυμπιακών Αγώνων, όπως λέγεται. Για τον εξοπλισμό του όμως εμείς έχουμε ενστάσεις, ότι θα χρησιμοποιηθεί, όπως και η σημερινή Αστυνομία κατά κύριο λόγο, ενάντια στο λαϊκό κίνημα και σε όσους αντιδρούν απέναντι σ' αυτές τις επιλογές.

Πέρα όμως απ' όποιες λογικές αναφορές, ισχύει ότι στο όνομα των Ολυμπιακών Αγώνων επιταχύνονται οι διαδικασίες των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων στη χώρα μας, ιδιαίτερα στους τομείς των κατασκευών, των τηλεπικοινωνιών, των εργασιακών σχέσεων.

Οι συνέπειες αφορούν στα δικαιώματα των λαϊκών στρωμάτων, στις συνθήκες εργασίας όπου γίνεται προσπάθεια να καταστρατηγηθούν, στο περιβάλλον, στην ελευθερία έκφρασης, στην κατοικία. Τα κονδύλια που θα δαπανηθούν δείχνουν ίσως μικρά, όμως εάν κάνουμε μια σύγκριση με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και γενικότερα με τον Προϋπολογισμό, θα δούμε ότι αυτά τα χρήματα είναι πολύ μεγάλα. Και νομίζουμε ότι πρέπει το λαϊκό κίνημα να αναδείξει τις ανάγκες ενός άλλου Προϋπολογισμού.

Για τις στρατιωτικές δαπάνες: Κύριοι Βουλευτές, είναι αλήθεια ότι οι στρατιωτικές δαπάνες έγιναν πολλαπλάσιες μέσα σε πέντε χρόνια από το 1996 μέχρι τώρα. Είναι γεγονός επίσης ότι το 10% του Προϋπολογισμού πηγαίνει για στρατιωτικές δαπάνες.

Είναι επίσης γεγονός ότι οι στρατιωτικές δαπάνες σήμερα έτσι όπως κατανέμονται ακριβώς δεν εξυπηρετούν τις ανάγκες της χώρας. Είναι επίσης γεγονός ότι η Κυβέρνηση διά των διαφόρων Υπουργών της και των Υφυπουργών της έχει παραχωρήσει γη και ύδωρ στις ξένες δυνάμεις για να επιβληθεί και να επιβάλει τα σχέδια της νέας τάξης πραγμάτων στη γειτονική χώρα και αλλού.

Είναι γεγονός ότι πέρα από τα χρήματα αυτά τα οποία δαπα-
νούμε -και είμαστε η μεγαλύτερη χώρα στην Ευρώπη που
δαπανά αυτό το ποσοστό, το 10% φέτος, που επιμερίζεται
όμως σε 5% ετησίως- είμαστε η μόνη χώρα εκτός από την Τουρ-
κία που δαπανά τέτοια μεγάλα ποσοστά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου
ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επίσης, ποτέ μέχρι σήμερα δεν αντιμετωπίστηκαν τα προ-
βλήματα που υπάρχουν στο έμψυχο υλικό τόσο στους εφέ-
δρους, όσο και στο μόνιμο εκτός από τα μεγάλα υψηλά στελέ-
χη των αξιωματικών. Είναι ανάγκη, λοιπόν, να λυθούν αυτά τα
προβλήματα. Είναι ανάγκη επίσης Έλληνες στρατιώτες να μη
φύγουν από τη χώρα μας και όχι να εξαγγέλλει ξανά η Κυβέρ-
νηση να πάνε ακόμα και στο Αφγανιστάν.

Οι στρατιωτικές δαπάνες, κύριοι Βουλευτές, δεν εξοπλίζουν
τη χώρα. Απεναντίας, εξοπλίζουν τη νέα τάξη για την επιβολή
των δυνάμεων ταχείας επέμβασης σε εκείνες τις χώρες όπου
δεν συμμορφώνονται με τα συμφέροντα και τις κατευθύνσεις
της νέας ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων. Ζητάμε, λοιπόν, να
γυρίσουν οι στρατιώτες, οι δαπάνες αυτές να έχουν καταμερι-
σμό για την πραγματική αμυντική θωράκιση της χώρας.

Επίσης, για τα Σώματα Ασφαλείας: Και εδώ έχουμε μία ανά-
λογη αύξηση. Είναι φέτος 22%. Θα πρέπει να δούμε, κύριοι
Βουλευτές, ότι η αύξηση αυτή είναι προανατολισμένη στο να
θωρακίσει τις Ένοπλες Δυνάμεις απέναντι στο λαϊκό κίνημα που
διαμαρτύρεται για την πολιτική της Κυβέρνησης. Δείτε τι ακρι-
βώς δυνάμεις είναι γι' αυτόν ακριβώς το σκοπό τα ΜΑΤ τα λεγό-
μενα, τα οποία κατευθύνονται για να

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Γκα-
τζή, παρακαλώ τελειώνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ο προανατολισμός των Σωμάτων
Ασφαλείας, κύριοι Βουλευτές, βρίσκεται για την αντιμετώπιση
του λαϊκού κινήματος τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτε-
ρικό, με τη συνεργασία σήμερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για
τις διάφορες χώρες με τις οποίες έχουν υπογράψει και συμφω-
νίες. Σ' αυτές τις επιλογές προσαρμόζονται σήμερα και οι
δαπάνες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Η συμμετοχή σ'
αυτά είναι γνωστή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρό-
νου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, δεν είχαμε και εισηγητή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τελειώνετε,
αλλά δεν τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριοι Βουλευτές, θα πρέπει εδώ να
δούμε ότι τα τεράστια ποσά που διατίθενται δεν έχουν κανένα
στόχο για την πραγματική αντιμετώπιση του οργανωμένου
εγκλήματος. Και αυτές οι επτά χιλιάδες των νέων αστυνομικών
που έχουν προσληφθεί για τη φύλαξη των συνόρων, αλλά και
αυτοί που πρόκειται να προσληφθούν δεν έχουν αυτόν το
σκοπό, να αντιμετωπίσουν πραγματικά το έγκλημα. Εμείς λέμε
ότι χρειάζεται νέος προανατολισμός των Σωμάτων Ασφαλείας
για την αντιμετώπιση του εγκλήματος, χρειάζεται από αυτές τις
δαπάνες αρκετά ποσά να πάνε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Γκα-
τζή, παρακαλώ πολύ. Ο εισηγητής σας θα μιλήσει όταν έρθει.
Δεν είναι ανάγκη να τον καλύψετε εσείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε. Τη φράση
μου να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τη φράση
σας, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Θα πρέπει να ικανοποιηθούν τα χρό-
νια αιτήματα του προσωπικού ασφαλείας και μισθολογικά και
επίσης να παίρνουν τις αποζημιώσεις όπως όλοι οι άλλοι εργα-
ζόμενοι για αργίες, υπερωρίες, νυχτερινά και να ενταχθούν
οπωσδήποτε και αυτοί στο εργατικό δυναμικό με όλους τους
νόμους που έχουν οι δημόσιοι υπάλληλοι.

Είναι γεγονός ότι καταψηφίζουμε, με αυτά που είπα, τον Προ-
ϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Γκατζής καταθέ-
τει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρι-

σκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης
Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει
ο ειδικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Ευτύχιος Κοντομάρης.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα
μου επιτρέψετε στα πλαίσια ενός ζωντανού διαλόγου με τους
συναδέλφους να κάνω ορισμένα σχόλια κατ' αρχήν σε αυτά που
ακούστηκαν.

Είναι αλήθεια ότι ακούστηκε πως αυτός ο Προϋπολογισμός
είναι λογιστικός, είναι γκρίζος, είναι μελαγχολικός. Θα έλεγα το
εξής:

Όταν ο ρυθμός ανάπτυξης είναι 3,8%, σε σχέση με ρυθμούς
ανάπτυξης ευρωπαϊκών χωρών 1,5%, όταν υπάρχει αύξηση του
αφορολόγητου των μισθωτών και κατάργηση του κατώτερου
συντελεστή 5% στους μισθωτούς, όταν διατίθενται 230 δισεκα-
τομμύρια δραχμές για ελάφρυνση από αφορολόγητα, από
μισθωτές υπηρεσίες προς τους εργαζόμενους, γενικά προς
τους μικρομεσαίους, όταν υπάρχει αύξηση του αφορολόγητου
κατά 20% -που σημαίνει ότι από 2.400.000 θα πάμε σε 2.870.000
δραχμές και από αυτό ωφελούνται ένα εκατομμύριο επτακό-
σιες χιλιάδες φορολογούμενοι- όταν καταργείται η επιβάρυνση
0,6% στους μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα και έχει ετήσιο
όφελος ο μισθωτός με αποδοχές 300.000 δραχμές μηνιαίως -
και αυτό ωφελεί δύο εκατομμύρια πολίτες- όταν χορηγείται το
οικογενειακό επίδομα στους δύο συζύγους -και ωφελούνται
ογδόντα χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι- όταν ενισχύεται η απα-
σχόληση από τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, όταν αυξά-
νεται το αφορολόγητο όριο των μη μισθωτών από 2.100.000 σε
2.530.000, όταν γίνονται όλα αυτά, όταν αυξάνεται ο προϋπο-
λογισμός του τομέα υγείας και πρόνοιας κατά 7,9%, ο προϋπο-
λογισμός του τομέα παιδείας κατά 8%, ο προϋπολογισμός του
τομέα εργασίας κατά 8,8%, όταν οι δαπάνες του προγράμμα-
τος δημοσίων επενδύσεων αυξάνονται κατά 9,7%, όταν γίνεται
αύξηση των επιχορηγήσεων των ασφαλιστικών ταμείων κατά
6,9%, όταν γίνεται πλέον η έναρξη της εξόφλησης των οφειλών
του δημοσίου προς το Ι.Κ.Α. με έκδοση ομολόγων με πρώτη
απόδοση το 2002, όταν ενισχύεται ο ΤΑΠ-ΟΤΕ με 30 δισεκα-
τομμύρια δραχμές για κάλυψη του ελλείμματος και επίσης όταν
αποδίδονται 97 δισεκατομμύρια δραχμές προς τον ΟΑΠ-ΔΕΗ
σύμφωνα με το νόμο 2773/99, τότε νομίζω ότι αυτός ο Προϋ-
πολογισμός είναι λάθος να λέγεται ότι είναι γκρίζος και μελαγ-
χολικός, είναι λάθος να λέμε -όπως είπε ο κύριος συνάδελφος-
ότι δεν κάνουμε τίποτα, ότι δεν γίνεται τίποτα.

Αναφέρθηκε ότι οι δαπάνες για τον τομέα της υγείας είναι για
αυξήσεις των μισθών των εργαζομένων και δεν είναι για καινο-
ύριες προσλήψεις.

Εάν είναι για αυξήσεις των μισθών των εργαζομένων σημαίνει
ότι οι εργαζόμενοι καλύτερευουν τη θέση τους. Εάν είναι για
προσλήψεις σημαίνει ότι γίνονται και προσλήψεις. Μήπως, λοι-
πόν, γίνονται και τα δύο; Και οι εργαζόμενοι στον τομέα υγείας
ενισχύονται όπως και όλοι οι άλλοι και γίνονται και προσλήψεις
γιατί χρειάζεται να γίνουν προσλήψεις στον τομέα υγείας.

Αναφέρθηκε επίσης ότι στην παιδεία είναι όλα μαύρα και
άραχνα. Η ενισχυτική διδασκαλία -δύο θέματα μόνο- δεν είναι
κάτι που βοηθάει τους μαθητές και την εκπαίδευση; Και βοηθά-
ει βεβαίως και το εισόδημα των καθηγητών. Η επιμόρφωση των
εκπαιδευτικών που δεν αμφισβητείται από κανένα που γίνεται
και θα γίνεται με εντονότερους ρυθμούς, μήπως και αυτή συμ-
βάλει στο να βελτιωθούν τα πράγματα στην εκπαίδευση;

Αναφέρθηκε ακόμα από τον τελευταίο συνάδελφο ότι υπονο-
μεύεται λέει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Είναι γνωστό ότι
υπάρχουν αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας σε
νομοθετικές πρωτοβουλίες που πήραμε -και καλώς τις πήραμε-
οι οποίες λένε ότι ορισμένες υποθέσεις είναι κρατικές και όχι
αυτοδιοικητικές. Εμείς τι έπρεπε να κάνουμε, δηλαδή, ως δημο-
κρατική πολιτεία; Να παραβιάσουμε τις αποφάσεις του Συμ-
βουλίου Επικρατείας και να μη λειτουργήσουμε όπως λέει το
Συμβούλιο Επικρατείας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ'
Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Πρέπει να θυμίσω εδώ στον κύριο συνάδελφο ότι στην Ανα-

θεώρηση του Συντάγματος περάσαμε ακριβώς τέτοια διάταξη. Ποια δηλαδή; Να θεωρούνται τοπικές υποθέσεις πάρα πολλές που ήταν αμφισβητούμενες και συντρέχουσες με αποτέλεσμα βεβαίως, τώρα είναι η ώρα να επακολουθήσει η νομοθεσία, η εκτελεστική όπως λέγεται, η οποία θα δώσει στην Αυτοδιοίκηση και στον πρώτο βαθμό και στο δεύτερο αυτές τις τοπικές υποθέσεις και δεν θα είναι αντισυνταγματικές.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Προσθέσαμε το τεκμήριο απλώς.

ΕΥΤΥΧΗΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Αλλά δεν μπορούμε όταν ήδη προβλέψαμε στο Σύνταγμα και είναι σε εξέλιξη αυτή η διαδικασία να λέμε ότι εμείς υπονομεύουμε νομοθετικά και τον πρώτο και το δεύτερο βαθμό.

Νομίζω ότι πρέπει να ακούγονται αυτά, μας βλέπει ο ελληνικός λαός και πρέπει να προσπαθήσουμε να πούμε την αλήθεια και τις θέσεις μας. Αυτό είναι το λογικό και το σωστό. Δεν μπορεί να υπάρχει διαστρέβλωση γιατί ακούστηκε ότι η αυτοδιοίκηση διαλύεται και ο πρώτος βαθμός και ο δεύτερος.

Ο χάρτης πρόνοιας που είχε ξεκινήσει από προηγούμενα και που συνεχίζεται τώρα με ένα καινούριο πακέτο, θα εξασφαλίσει κατά πάσα πιθανότητα γύρω στις οκτώ χιλιάδες θέσεις εργαζομένων, αλλά κυρίως που θα δώσει στα μικρά παιδιά, παιδικούς σταθμούς για να βοηθηθούν οι εργαζόμενες μητέρες, στους ηλικιωμένους βοήθεια στο σπίτι, που θα δώσει πραγματικά αυτό που θέλει ο κόσμος και οι πολίτες μας, αυτό που δημιουργεί μία πιο ισχυρή κοινωνία, μία κοινωνία που δεν θα είναι αποκλεισμένη. Αυτό είναι υπονόμευση και του πρώτου βαθμού και είναι υπονόμευση της αυτοδιοίκησης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συνολικές πλην των χρεολυσίων δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού αυξάνονται κατά 3,3%. Οι δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού αυξάνονται κατά 1,8% ενώ όπως είπα προηγούμενα οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων αυξάνονται κατά 9,7%, - πλησιάζει το 10%- γεγονός που καταδεικνύει αφ' ενός μεν την προσπάθεια συγκράτησης των καταναλωτικών δαπανών και καλύτερης διαχείρισης των πόρων που διατίθενται για την αντιμετώπιση των τρεχουσών υποχρεώσεων του δημοσίου, αφ' ετέρου ενισχύεται η αναπτυξιακή προσπάθεια και η απασχόληση μέσω της σημαντικής αύξησης του επενδυτικού χαρακτήρα των δαπανών.

Η ποσοστιαία αύξηση των καθαρών πρωτογενών δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού του 2002 5,6% είναι ελαφρώς μεγαλύτερη από την ποσοστιαία μεταβολή των πλην των τόκων δαπανών οι οποίες διαμορφώνονται στο 19,8% του ΑΕΠ από 20,1 που ήταν το 2001. Οι πρωτογενείς δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων αυξάνονται κατά 11,6% και διαμορφώνονται στο 5% του ΑΕΠ έναντι 4,8% το 2001, σηματοδοτώντας έτσι την αναπτυξιακή διάσταση των μεγεθών του Προϋπολογισμού.

Οι δαπάνες του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού κατά το 2002 ακολουθώντας την τάση των τελευταίων χρόνων μειώνονται περαιτέρω ως ποσοστό του ΑΕΠ και διαμορφώνονται στο 32,7% έναντι 33,8 το 2001 και 34,4% το 2000, παρά τη σημαντική αύξηση των δαπανών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που όπως είπα από 6,1% του ΑΕΠ το 2000 ανέρχονται στο 6,2% το 2001 και 6,4% το 2002. Η μείωση των δαπανών για τόκους 7,9% συμβάλλει σημαντικά στον περιορισμό των ελλειμμάτων της Κεντρικής Κυβέρνησης και στην απελευθέρωση πόρων του Προϋπολογισμού που χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση νέων δράσεων και προγραμμάτων που σχετίζονται κυρίως με την κοινωνική και αναπτυξιακή πολιτική της Κυβέρνησης.

Οι δαπάνες αποδοχών το 2002 συνολικά και σε μέσο όρο αυξάνονται κατά 6,5%. Δεν είναι το 2,5% είναι η ωρίμανση είναι όλα αυτά τα θέματα που το φέρνουν στο 6,5%. Οι δαπάνες αυτές αποτελούν τη δεύτερη σε μέγεθος κατηγορία δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού. Το ποσοστό συμμετοχής τους στο σύνολο των δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού αυξάνεται σε 38,5% το 2002 από 36,8 το 2001. Από τις δαπάνες για μισθούς τη μεγαλύτερη ποσοστιαία αύξηση παρουσιάζουν οι δαπάνες μισθοδοσίας του προσωπικού των νοσηλευτικών ιδρυ-

μάτων 11,3% και ακολουθούν οι δαπάνες για μισθούς προσωπικού της κεντρικής διοίκησης 6,8%.

Οι καταναλωτικές δαπάνες που αντιπροσωπεύουν τα λειτουργικά έξοδα, τις μετακινήσεις προσωπικού, τις προμήθειες και τις λοιπές δαπάνες λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών μειώνονται κατά 0,8% το 2002 στο πλαίσιο της προσπάθειας που καταβάλλεται για συγκράτησή τους και εν γένει περιορισμό τους στα απολύτως αναγκαία επίπεδα. Σημαντικές αυξήσεις βεβαίως παρατηρούνται σε όλα τα Υπουργεία που αναπτύσσουν δραστηριότητες που σχετίζονται με τομείς ιδιαίτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος όπως είναι η κοινωνική ασφάλιση, η εκπαίδευση, η υγεία, η Δημόσια Διοίκηση, η άμυνα και η δημόσια ασφάλεια.

Παράλληλα όλα τα Υπουργεία ενισχύουν εκείνες τις επιμέρους κατηγορίες των δαπανών που εξυπηρετούν στόχους υψηλής προτεραιότητας. Οι πιστώσεις του Προϋπολογισμού του 2002 για το Υπουργείο εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης αυξάνονται κατά 4,4%. Με την αύξηση αυτή, πέρα από τις αποδοχές προσωπικού προβλέπεται να αντιμετωπιστούν οι δαπάνες λειτουργίας των νέων υπηρεσιών που συστάθηκαν και των νέων δραστηριοτήτων που ανατέθηκαν στις περιφέρειες. Είναι φανερό ότι για να προχωρήσουν και τα προγράμματα της εξυπηρέτησης του πολίτη αλλά και το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων οι περιφέρειες οφείλουν να ενισχυθούν και ήδη έχουν ενισχυθεί σε προσωπικό για να προχωρήσει αποφασιστικά και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Η αύξηση των αποδιδόμενων στους ΟΤΑ α' και β' βαθμού πόρων οφείλεται στην αύξηση των εσόδων επί των οποίων υπολογίζονται οι εν λόγω αποδόσεις καθώς και στη μεταβίβαση νέων αρμοδιοτήτων στους ΟΤΑ α' βαθμού σύμφωνα με το ν. 2880/2000 -ήταν προς το τέλος του 2000- βρεφονηπιακοί και παιδικοί σταθμοί, εθνικά στάδια στο πλαίσιο της ακολουθούμενης πολιτικής αποκέντρωσης δραστηριοτήτων και ενίσχυσης του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εδώ βεβαίως πρέπει να τονίσουμε ότι ήδη έχουν γίνει προσλήψεις επιστημονικού προσωπικού στις περιφέρειες, στις νομαρχίες και στους δήμους στα πλαίσια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ώστε να μπορεί αυτό να προχωρήσει αποφασιστικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τους διατιθέμενους στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πόρους, θα καλυφθούν ενδεικτικά και οι εξής νέες δράσεις: η πρόσληψη εντός του 2002 έντεκα χιλιάδων επαγγελματιών οπλιτών. Ο θεσμός των επαγγελματιών οπλιτών καθιερώνεται για πρώτη φορά και στοχεύει στην κάλυψη των αναγκών των Ενόπλων Δυνάμεων σε προσωπικό, δεδομένου ότι αφ' ενός μεν μειώνεται συνεχώς ο κατ' έτος αριθμός κατατασσόμενων οπλιτών, αφ' ετέρου δε η αντικατάσταση των εξοπλισμού με σύγχρονα τεχνολογικά εξελιγμένα συστήματα, απαιτεί την ύπαρξη εξειδικευμένου προσωπικού, που θα απασχοληθεί επαγγελματικά και θα είναι σε θέση να αξιοποιήσει τις δυνατότητες των νέων οπλικών συστημάτων.

Ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας είναι αυξημένος κατά 7,9%. Η σημαντική αυτή αύξηση παρέχει τη δυνατότητα υλοποίησης μιας σειράς δράσεων τόσο στους τομείς υγείας όσο και στους τομείς της πρόνοιας.

Η αύξηση των πιστώσεων του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έναντι του 2001, ανέρχεται σε 8%. Η σημαντική αυτή αύξηση της πολιτείας για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος και την αναβάθμιση των παρεχόμενων από τα δημόσια σχολεία υπηρεσιών εκπαίδευσης, γίνεται ακριβώς για να βοηθηθεί η νέα γενιά, το μέλλον της πατρίδας μας.

Οι πρόσθετοι αυτοί πόροι κατευθύνονται σε δράσεις που σχετίζονται με την ολοκλήρωση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, την αξιοποίηση του εκπαιδευτικού δυναμικού, τη βελτίωση της παρεχόμενης εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού έργου, την αναμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών και την προληπτική αντιμετώπιση φαινομένων κοινωνικού αποκλεισμού στους χώρους της εκπαίδευσης γενικά.

Οι πιστώσεις του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αυξάνονται το 2002 κατά 8,8%. Η αύξηση αυτή είναι η μεγαλύτερη που δίνεται με τον Προϋπολογισμό του 2002 και

βέβαια χαρακτηρίζει το ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας που έχουν σχέση με τους εργαζόμενους.

Η αύξηση των δαπανών αυτού του Υπουργείου θα καλύψει κυρίως τις δαπάνες διενέργειας ελέγχων εφαρμογής των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας με τους επιθεωρητές εργασίας και τη δίωξη της παράνομης απασχόλησης, την αύξηση των επιχορηγήσεων στα ασφαλιστικά ταμεία, όπως προανέφερα, και βεβαίως θα έχουμε κάλυψη των δαπανών αύξησης των συντάξεων του ΟΓΑ και του ΕΚΑΣ.

Εδώ, πρέπει να τονίσουμε –και βεβαίως πρέπει να τονίζεται– αυτό που είναι αλήθεια: Η κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ για το 2002 θα είναι, σύμφωνα με τον Προϋπολογισμό και την ανακοίνωση που έκανε ο αρμόδιος Υπουργός, 165.000 δραχμές από 152.000 δραχμές που ήταν το 2001. Μιλάμε για την κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ σε αυτούς βεβαίως που έχουν συμπληρώσει τα έτη τους και το εισόδημά τους είναι χαμηλό και επωφελούνται από το ΕΚΑΣ. Αυτό το λέω για να είμαι συγκεκριμένος.

Έχουν ήδη δρομολογηθεί οι διαδικασίες για την καταβολή οικονομικών ενισχύσεων σε νοικοκυριά ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, καθώς και η καταβολή προσχολικού και σχολικού επιδόματος σε οικογένειες με χαμηλό εισόδημα.

Το μεγαλύτερο μέρος των πιστώσεων δεσμεύεται για τη χρηματοδότηση των έργων που είναι ενταγμένα στα κοινοτικά προγράμματα προκειμένου να καταστεί δυνατή η απρόσκοπτη χρηματοδότηση χωρίς καθυστερήσεις και η απορρόφηση των αντίστοιχων πόρων από τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτό το μεγαλύτερο μέρος είναι 69,2% του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Το υπόλοιπο, 30,8% των πιστώσεων θα διατεθεί για τη χρηματοδότηση των έργων που είναι ενταγμένα μόνο στα εθνικά προγράμματα και έργων που δανειοδοτούνται από διεθνείς οργανισμούς, όπως είναι το ΤΑΣΕ, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και άλλα.

Η χρηματοδότηση των έργων των περιφερειών από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων γίνεται με την έκδοση συλλογικών αποφάσεων, έργων για κάθε περιφέρεια, από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Οι πιστώσεις που έχουν γραφεί στον Προϋπολογισμό του έτους 2002 ανέρχονται στο ποσό των 586 εκατομμυρίων ευρώ έναντι 542 εκατομμυρίων ευρώ το 2001. Η αύξηση είναι 9,1%.

Η αύξηση αυτή είναι πολύ μεγαλύτερη, αν ληφθεί υπόψη ότι εντός του 2001 ολοκληρώνονται τα έργα του Β' ΚΠΣ και το ποσό αυτό θα διατεθεί για την απρόσκοπτη χρηματοδότηση των έργων του Γ' ΚΠΣ.

Η Διεύθυνση Εκκαθάρισης Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής Αποδοχών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους συνέχισε και το 2001 τους ελέγχους των μισθολογικών διαφορών διαφόρων φορέων στο πλαίσιο του άρθρου 28 του ν. 2470/97, με θετικά οικονομικά αποτελέσματα για τον Κρατικό Προϋπολογισμό, καθώς και για τους προϋπολογισμούς των επιχορηγούμενων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό φορέων.

Τα οικονομικά οφέλη που προέκυψαν από τους ελέγχους αυτούς τα έτη 1999 και 2000 ανέρχονται συνολικά σε 2.685 χιλιάδες ευρώ και αφορούν κυρίως μη σύννομες πληρωμές ή επιστροφές αχρεωστήτως καταβληθέντων, που σημαίνει ότι γίνεται ένα νοικοκυριό, μία προσπάθεια διαφάνειας και μία προσπάθεια περισυλλογής όλων αυτών των θεμάτων.

Το 2002 τα παραπάνω θετικά αποτελέσματα προβλέπεται να αυξηθούν περαιτέρω, δεδομένου ότι κατά το έτος αυτό πρέπει να διεξαχθούν έλεγχοι και στην επαρχία με συμμετοχή και υπαλλήλων των ΙΔΕ που έχουν εκπαιδευθεί για το σκοπό αυτό. Τα οφέλη αυτά είναι δυνατόν να αυξηθούν σημαντικά με την ένταξη στο σύστημα ελέγχων και άλλων φορέων. Για παράδειγμα το ΙΚΑ, που επιχορηγείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, με την έναρξη εφαρμογής του νέου τρόπου πληρωμής των συντάξεων είχε στην εν γένει διαδικασία μείωση κόστους 44.000 ευρώ περίπου και ταυτόχρονα πρέπει να τονίσουμε ότι έχει τεθεί σε λειτουργία το υποσύστημα μισθοδοσίας συντάξεων προσωπικού, του ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος, που αποβλέπει στη βελτίωση του ελέγχου της εκκαθάρισης και πληρωμής των αποδοχών, με on line σύνδεση, μεταξύ

της κεντρικής Διεύθυνσης Εκκαθάρισης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών με προοπτικές επέκτασής του σε ολόκληρο το δημόσιο τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι ο Προϋπολογισμός νοιάζεται για τους αγρότες, η σύνταξη που δίνεται με τις 5.000 δραχμές επιπλέον, αλλά και με την ανταποδοτική εισφορά που δίνουν οι αγρότες μας και που παίρνουν τη σύνταξή τους μετά το 1988 προαιρετικά και μετά το 1997 υποχρεωτικά, δημιουργεί ένα αίσθημα ασφάλειας και σιγουριάς στους αγρότες, παράλληλα με αυτό που ψηφίσαμε πρόσφατα και που συστήνεται κλάδος υγείας αγρωτών. Είναι ένα σημαντικό θέμα.

Επίσης, υποβοηθούνται οι ξενοδοχοπάλληλοι με το θέμα της επιθεώρησης εργασίας, αλλά και με το γεγονός ότι δίνονται κίνητρα για την πρόσληψη νέων εργαζομένων με μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων. Αυτό γίνεται με όλες τις επιχειρήσεις, στο βαθμό που μπορούν να αξιοποιήσουν τα κίνητρα. Το 40% της φορολογίας γίνεται 35% και μετά 32,5%. Αν μπορούν να το πράξουν αυτό θα ωφεληθούν και οι εργαζόμενοι.

Όσον αφορά το θέμα των μικρομεσαίων σε σχέση με το αφορολόγητο που αυξάνεται, αλλά και με τα κίνητρα που δίνονται για συγχώνευση ταυτόχρονα με την κοινωνία της πληροφορίας με τη δυνατότητα του internet της δικτύωσης και των νέων προοπτικών, ώστε να συνεργάζονται και να μπορούν από κοινού να προχωρούν τις δουλειές τους, ο προϋπολογισμός δίνει μια βοήθεια, μια στήριξη αυτού του χώρου.

Ταυτόχρονα η Δημόσια Διοίκηση με την καινούρια τεχνολογία με την κοινωνία της πληροφορίας θα έχει προοπτικές για να σταματήσει επιτέλους η γραφειοκρατία, να βελτιωθούν οι υπηρεσίες το ΙΚΑ, οι πολεοδομίες, να προχωρούν και να ελέγχονται πιο σωστά τα έργα, ώστε να είναι πιο αποτελεσματική η δουλειά των δημοσίων υπαλλήλων με αντίκρισμα στην παραγωγή έργου και στην εξυπηρέτηση του πολίτη.

Θαωρώ ότι αυτός ο προϋπολογισμός έχει αναπτυξιακά χαρακτηριστικά. Μίλησα στην αρχή για το 3,8% που είναι πολύ σημαντικό σε σχέση με το διεθνή περίγυρο. Έχει χαρακτηριστικά σταθερότητας, νοικοκυριού, διαφάνειας, ενίσχυσης κοινωνικών δαπανών, ώστε να υπάρχει κοινωνική αλληλεγγύη και συνοχή. Με αυτά τα χαρακτηριστικά θαωρώ ότι είναι ένας προϋπολογισμός που αξίζει όλοι μας να τον στηρίξουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Λαμπρόπουλος έχει το λόγο ως ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε σήμερα το νέο Προϋπολογισμό χωρίς να έχουμε τη δυνατότητα να αλλάξουμε κάτι, αφού οι όποιες θετικές προτάσεις που θα ακουστούν δεν μπορούν να έχουν κάποιο αποτέλεσμα. Αυτό το δημοκρατικό έλλειμμα γίνεται πιο μεγάλο όταν είναι γνωστό ότι η Κυβέρνηση πριν από την κατάρτιση και αυτού του προϋπολογισμού δεν έκανε κανένα διάλογο, δεν άκουσε κανένα φορέα, καμία παραγωγική και επαγγελματική τάξη. Ο Προϋπολογισμός αυτός πιστοποιεί για μια ακόμα φορά τα αδιέξοδα στα οποία έχει οδηγήσει η Κυβέρνηση την οικονομική και δημοσιονομική διαχείριση.

Οι αισιόδοξες κυβερνητικές εκτιμήσεις πέρσι το Δεκέμβριο για ρυθμό ανάπτυξης της τάξεως του 5% το 2001 αναθεωρήθηκαν προς τα κάτω στο 4,6% τον Ιούνιο του 2001 τώρα στο 4,1% και για το 2002 στο 3,5%.

Σήμερα η ελληνική οικονομία είναι, σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τελευταία στην παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα. Είναι χαρακτηριστικό ότι βάσει της ετήσιας έκθεσης του Παγκόσμιου Οικονομικού forum η χώρα μας βρέθηκε φέτος στην τριακοστή έκτη θέση της παγκόσμιας κατάταξης για την ανταγωνιστικότητα, από την τριακοστή τέταρτη θέση που ήταν πέρσι. Έχει από τα υψηλότερα ποσοστά δημοσίου χρέους με 99,6% του ΑΕΠ το 2001. Το 2002 θα φθάσει τα 52 τρισεκατομμύρια δραχμές και για την αποπληρωμή του θα χρειαστούμε μόνο για το νέο χρόνο 10 τρισεκατομμύρια δραχμές. Παρουσιάζει στασιμότητα στις εξαγωγές και έντονα ελλειμματικό ισοζύγιο πληρωμών της τάξης του 6,5% του ΑΕΠ του 2001. Γίναμε, με δύο λόγια, εισαγωγική χώρα, ακόμη και σε

αγροτικά προϊόντα, όταν είμαστε μία χώρα που έχει πάνω από 20% πληθυσμό που ασχολείται με την αγροτική οικονομία. Σημειώθηκε τα τελευταία χρόνια δραματική μείωση του αγροτικού εισοδήματος με τις χαμηλές τιμές σε βασικά προϊόντα, όπως το λάδι, το βαμβάκι, τα καπνά κλπ., από τη μια μεριά και από την αύξηση του κόστους παραγωγής από την άλλη.

Παρατηρείται διεύρυνση των περιφερειακών ανισοτήτων. Μεταξύ των φτωχότερων περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης συγκαταλέγεται η Ήπειρος με ΑΕΠ ίσο με το 41,8% του μέσου κοινοτικού όρου, η δυτική Ελλάδα με αντίστοιχο ποσοστό 52,6%, η Πελοπόννησος με 52,7%, η ανατολική Μακεδονία και Θράκη με 55,4%. Σημειώνεται ότι η Πελοπόννησος είναι πρώτη από πλευράς επιταχυνόμενου ρυθμού της φτώχειας. Ποια; Η Πελοπόννησος πρώτη.

Η χώρα μας έχει το 66,8% του μέσου κοινοτικού ΑΕΠ. Υπάρχει μεγάλη ανισοκατανομή των εισοδημάτων και των φορολογικών βαρών, αφού πάνω από δυόμισι εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Είμαστε πρώτοι στον πληθωρισμό και το ρυθμό αύξησης της ανεργίας στην ευρωζώνη. Είμαστε και θα παραμείνουμε οι φτωχότεροι στην Ευρώπη. Για να φτάσουμε στο επίπεδο του εισοδήματος των άλλων Ευρωπαίων πρέπει να πετύχουμε ρυθμούς ανάπτυξης πολύ υψηλότερους από τις δικές τους οικονομίες, ώστε να ανεβάσουμε το βιοτικό μας επίπεδο κατά 60%. Σήμερα, για κάθε 100 ευρώ που διαθέτουν οι Ευρωπαίοι, οι Έλληνες διαθέτουν 65. Αν έχουμε ρυθμό ανάπτυξης 5% ετησίως, θα φθάσουμε στο ευρωπαϊκό επίπεδο σε δεκαπέντε χρόνια και αυτό για να ισοφαρίσουμε το μέσο όρο των Ευρωπαίων. Όπως γίνεται κανονικά, με ρυθμούς ανάπτυξης της τάξεως του 3,5% που θα έχουμε το 2002, δεν πρόκειται να τους φθάσουμε ούτε σε είκοσι χρόνια. Να, γιατί σας λέμε ότι την πολιτική σας θα την πληρώνει η Ελλάδα για πολλές δεκαετίες.

Συντελέστηκε επί των ημερών σας οικονομική καταστροφική εκατοντάδων χιλιάδων μικροεπενδύσεων με το έγκλημα του χρηματιστηρίου που διαπράξατε, όπου έγινε η μεγαλύτερη μετά τον πόλεμο αναδιανομή πλούτου, αφού πλούτισαν λίγες εκατοντάδες οικογένειες σε βάρος των πολλών.

Σε μια μελαγχολική σύγκριση του ελληνικού κράτους πρόνοιας με τα αντίστοιχα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είμαστε, στον τομέα της υγείας, πρώτοι σε ιδιωτικές δαπάνες. Στην παιδεία οι επιδόσεις των μαθητών μας καταλαμβάνουν την έβδομη από το τέλος θέση σε τριάντα μία χώρες – μέλη του ΟΟΣΑ.

Είκοσι χρόνια που κυβερνάτε τον τόπο, καταφέρατε να είμαστε τελευταίοι σε όλα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρά τα δεκάδες τρισεκατομμύρια δραχμές, περίπου 50 τρισεκατομμύρια δραχμές που εισέρευσαν στη χώρα μας από τα ευρωπαϊκά ταμεία και τα άλλα 52 τρισεκατομμύρια δραχμές που δανειστήκατε και υποθηκεύσατε το μέλλον των νεότερων μοιράζοντας ψεύτικο χρήμα στη δεκαετία του '80, αφού κάθε ελληνική οικογένεια χρωστάει σήμερα στο εξωτερικό 3 εκατομμύρια δραχμές και πάνω.

Οδηγήσατε την ελληνική οικονομία σ' αυτήν τη θέση λόγω των ιδεολογικών αγκυλώσεων και των τριτοκοσμικών σας οραμάτων. Δεν προχωρήσατε στις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές και τη δημιουργία υποδομής. Για παράδειγμα, τα χρέη της Ολυμπιακής που έχει πληρώσει ο Έλληνας φορολογούμενος έχουν ξεπεράσει το 1 τρισεκατομμύριο δραχμές. Δεν προχωρήσατε όταν έπρεπε στην αποκρατικοποίηση της εταιρείας, με αποτέλεσμα σήμερα να τη χαρίζετε και να μην την παίρνει κανένας. Με το 1 τρισεκατομμύριο της Ολυμπιακής θα μπορούσαμε σήμερα να έχουμε κατασκευάσει σε όλη τη χώρα πενήντα καινούρια νοσοκομεία και να έχουμε άλλη εικόνα στην υγεία του λαού μας.

Σπαταλήσατε 600 δισεκατομμύρια δραχμές και πλέον για τα χρέη των συγκοινωνιών στην Αθήνα, άλλα 400 δισεκατομμύρια και πλέον για τα χρέη των σιδηροδρόμων που θα μπορούσαμε να έχουμε φτιάξει τουλάχιστον διακόσια σύγχρονα σχολεία σε όλη την Ελλάδα. Χωρίς αμφιβολία λοιπόν θα έπρεπε, διότι υπήρξαν οι προϋποθέσεις, να είμαστε στις πρώτες θέσεις, έχουμε καλύτερες υπηρεσίες υγείας, καλύτερη παιδεία, λιγότε-

ρη ανεργία, καλύτερη άμυνα και ασφάλεια, καλύτερο κράτος.

Μισθοί και συντάξεις: Με το νέο Προϋπολογισμό προβλέπονται αυξήσεις στους δημοσίους υπαλλήλους 2,5%, που δεν καλύπτουν ούτε τον πληθωρισμό, δηλαδή ούτε ένα πεντοχίλιορο, όταν ο μέσος μισθός των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα –προσέξτε το αυτό– είναι κατά 49% μικρότερος απ' ό,τι στο Βέλγιο, 62% απ' ό,τι στη Δανία, 61% απ' ό,τι στη Γερμανία, 47% απ' ό,τι στην Ιταλία κ.ο.κ. Για ποια σύγκριση λοιπόν μπορείτε να μιλάτε –θα καταθέσω στη Βουλή και αντίστοιχο πίνακα– όταν ο πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ είπε πρόσφατα ότι σε πραγματικές τιμές ο μισθός του δημοσίου υπαλλήλου βρίσκεται στα επίπεδα του 1981, όταν η Κυβέρνηση αρνείται την καταβολή των αναδρομικών για το οικογενειακό επίδομα που έχουν επιδικάσει τα δικαστήρια;

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Λαμπρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για τους αστυνομικούς και πυροσβέστες οι μισθοί παραμένουν χαμηλοί σε σημείο που να τους αναγκάζουν σε αναζήτηση δεύτερης εργασίας, όταν για φροντιστήριο ενός παιδιού τους στο λύκειο χρειάζονται τουλάχιστον 1,5 εκατομμύρια δραχμές το χρόνο, αφού η Κυβέρνηση με τις δήθεν μεταρρυθμίσεις της στην Παιδεία έκανε την επιτυχία στις καλές σχολές προνόμιο μόνο των πλουσίων.

«Ο Προϋπολογισμός διαψεύδει τα αναμενόμενα για τους εργαζόμενους». «Καταρτίστηκε χωρίς προκαταρκτική συζήτηση με τους φορείς και έχει έλλειμμα δημοκρατικότητας, διαφάνειας και συμμετοχής». «Συνεχίζεται η πολιτική αφαίμαξης στο εισόδημα των υπαλλήλων. Μύθος οι εξαγγελόμενες φορολογικές ελαφρύνσεις για τους υπαλλήλους». Αυτά που δίνει από τη μια πόρτα, τα παίρνει από την άλλη».

Δεν είναι λόγια δικά μου αυτά, τα είπε την περασμένη Παρασκευή ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα. Γνωστή η τοποθέτησή του.

Για τα «περήφανα γηρατεία», τους συνταξιούχους, ο νέος Προϋπολογισμός προβλέπει αυξήσεις ψίχουλα, 3,2%, ένα πεντοχίλιορο της ντροπής για το Ε.Κ.Α.Σ., που λίγοι το δικαιούνται, και ένα πεντοχίλιορο για τον αγρότη. Όλα αυτά συμβαίνουν, όταν ο καινούριος Προϋπολογισμός προβλέπει να εισπράξει 689 επιπλέον δισεκατομμύρια το 2002 και όταν από τα μεγέθη του Προϋπολογισμού σε κάθε κατηγορία φόρου προκύπτει ότι τελικά θα υπάρξει επιβάρυνση της μέσης ελληνικής οικογένειας του χρόνου, που θα είναι της τάξης των 190 χιλιάδων δραχμών.

Πιο αναλυτικά, το 2002 η μέση οικογένεια θα πληρώσει 60.000 δραχμές περισσότερους άμεσους φόρους, 120.000 περισσότερους έμμεσους φόρους και τουλάχιστον 10.000 δραχμές περισσότερους φόρους στην περιουσία. Αυτό, διότι οι εκτιμήσεις της Κυβέρνησης για συνολικές ελαφρύνσεις που θα φτάνουν τις 80.000 δραχμές –έτσι λένε– για το 2002, αφήνουν απέξω όλες τις φορολογικές επιβαρύνσεις από την πρόσθετη φορολογία λόγω των ανώτερων φορολογικών κλιμακίων που θα εφαρμοστούν σε όποιους πάρουν εισοδηματικές αυξήσεις, τις νέες αντικειμενικές αξίες, την ιδιοκατοίκηση, τους έμμεσους φόρους κλπ.

Στο σημείο αυτό καλό είναι να θυμηθούμε ότι οι επιβαρύνσεις σε φόρους από το 1993 έως το 2000 στους μισθωτούς αυξήθηκαν κατά 395% και στους συνταξιούχους κατά 316%! Αυτές είναι οι επιβαρύνσεις σε φόρους από το 1993 μέχρι το 2000.

Δημόσια Διοίκηση: Σήμερα έχουμε ένα κράτος που, όταν το χρειάζεται ο πολίτης, δεν το έχει και όταν δεν το χρειάζεται, το βρίσκει μπροστά του να του βάζει εμπόδια σε κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια. Με μια φωτιά καίγουμε, με μια βροχή πνιγνύουμε και με λίγο χιόνι αποκλειόμαστε. Πλημμύρισε πρόσφατα η Αττική, πλημμύρισε η Πάτρα το 1997, δεν κάνατε τίποτα από τότε και πλημμύρισε ξανά εχθές με τραγικές συνέπειες.

Το πανίσχυρο τέρας της γραφειοκρατίας καλά κρατεί, με τον πολίτη να χάνεται στους διαδρόμους της Δημόσιας Διοίκησης και να αναζητεί την ικανοποίηση των αιτημάτων του στο «Συνήγορο του Πολίτη», που για φέτος ίσως ξεπεράσει τις δέκα χιλιά-

δες προσφυγές.

Έχει γίνει Γολγοθάς για τους αγρότες η συνταξιοδότηση τους από τον Ο.Γ.Α., μετά από δεκατέσσερις μήνες, για τους συνταξιούχους του Ι.Κ.Α. μετά από επτά μήνες, του Ταμείου Μετάλλου μετά από τέσσερα χρόνια, κ.ο.κ.

Δυστυχώς αυτό είναι το κράτος μας. Έτσι είτε πέρσι μετά το ναυάγιο του «ΣΑΜΙΝΑ» ο κ. Σημίτης. Αυτό είναι το κράτος μας! Εμείς, λοιπόν, απαντάμε: Όχι, αυτό το κράτος που είκοσι χρόνια έφτιαξε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το απορρίπτουμε!

Εμείς θέλουμε ένα κράτος καλά οργανωμένο και προετοιμασμένο, που θα είναι διαρκώς στην υπηρεσία του πολίτη. Θέλουμε αξιοκρατία στην πρόσληψη, στην τοποθέτηση, στην αξιολόγηση, στην προαγωγή. Θέλουμε σεβασμό στην ιεραρχία και πάταξη της διαφθοράς. Θέλουμε διαρκή επιμόρφωση των δημοσίων υπαλλήλων με εισαγωγή των νέων τεχνολογιών και εξάλειψη της γραφειοκρατίας και της πολυνομίας. Θέλουμε οικονομική και κοινωνική αναβάθμιση των δημοσίων υπαλλήλων, καθώς και μια ενιαία επιδοματική πολιτική, για να μην υπάρχουν υπάλληλοι πρώτης και δεύτερης κατηγορίας.

Δημοτική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση: Σήμερα και οι δύο βαθμοί φυτοζωούν και υπολειπονται, διότι δεν στηρίχθηκαν οικονομικά με το να μην τους αποδίδονται νομοθετημένοι πόροι, που για τον πρώτο μόνο βαθμό υπολογίζονται σε 1,7 τρισεκατομμύρια δραχμές. Αφαιρέθηκαν αρμοδιότητες και από τους δύο βαθμούς και μεταφέρθηκαν στο διορισμένο περιφερειάρχη, που αποφασίζει χωρίς δημοκρατικό προγραμματισμό.

Εμείς θέλουμε όλες οι αρμοδιότητες που αφορούν θέματα των τοπικών κοινωνιών να μεταφερθούν στην αυτοδιοίκηση με παραλλήλη μεταβίβαση των αναγκών των πόρων.

Θεωρούμε αναγκαίο το ΕΠΤΑ να εκταμιευθεί στο σύνολό του και να υπάρξει έγκριση και για το υπόλοιπο 50%. Πρέπει να υπάρξει δέσμευση της Κυβέρνησης για εφαρμογή του ν. 1828 για τους πόρους και για την καταβολή αυτών που οφείλονται, καθώς και για αύξηση των ΚΑΠ, ανάλογη της αύξησης των δαπανών, αλλά και για μείωση των επιτοκίων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων. Δεν μπορεί σήμερα το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων να δανείζει τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης με 6% περίπου, όταν οι τράπεζες δανείζουν με 4%.

Λαθρομετανάστευση. Είναι ένα μεγάλο θέμα, που τον τελευταίο καιρό έχει λάβει απειλητικές διαστάσεις, αφού καθημερινά η χώρα μας κατακλύζεται από άγνωστο αριθμό λαθρομεταναστών. Με πολλή ευκολία περνούν τα χερσαία σύνορά μας, αλλά και βγαίνουν με σκάφη σε όλα τα νησιά, στην Πελοπόννησο, στην Κρήτη, στο Ιόνιο και όπου αλλού θέλουν.

Μόλις πριν λίγες μέρες ο Πρωθυπουργός μας κατάλαβε ότι έχει γίνει ξέφραγο αμπέλι η Ελλάδα μας και συσκέφθηκε με τους Υπουργούς του για το πρόβλημα. Αλλά τώρα όμως είναι αργά. Η ευθύνη της Κυβέρνησης είναι τεράστια, γιατί τόσο χρόνια δεν προσπάθησε σοβαρά να οργανώσει την προστασία των συνόρων μας, ώστε να μη γεμίσει η χώρα μας οικονομικούς πρόσφυγες, τόσο περισσότερους από όσους θα μπορούσε να δεχθεί.

Δεν εξόπλισε με τα απαραίτητα μέσα το Λιμενικό και τις άλλες υπηρεσίες, συνοριοφύλακες κλπ., ώστε να φυλάσσονται ικανοποιητικά τα σύνορά μας και ούτε φαίνεται να γίνεται και τώρα, αφού δεν υπάρχει πρόθεση για διάθεση των απαραίτητων κονδυλίων. Αλλά επίσης δεν δημιούργησε την απαραίτητη υποδομή για υποδοχή και περιθαλψή αυτών των πολιτών, που στοιβάζονται σε εκκλησίες και αποθήκες. Δεν ζήτησε η Κυβέρνηση γρήγορα τη στήριξη και τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν περιοριζόμαστε στην κριτική του Προϋπολογισμού και των κυβερνητικών πεπραγμένων ή προθέσεων. Δίνουμε πάντοτε και τις δικές μας θέσεις για όλα τα θέματα και για όλους τους τομείς. Εμείς πιστεύουμε πως για την οικονομία μας προέχει η ανάπτυξη και η πραγματική σύγκλιση. Η ανάπτυξη πρέπει να επιδιωχθεί μέσω διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, για να μπορέσει να ξεκινήσει από γερά θεμέλια.

Οι προτεραιότητές μας είναι: 1) Ενίσχυση του ανταγωνισμού

με εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, με κατάργηση των κρατικών μονοπωλίων και με την άρση των εμποδίων στην ίδρυση νέων επιχειρήσεων. Ακόμη με αποκρατικοποίηση στο τραπεζικό σύστημα, στις μεταφορές, στις τηλεπικοινωνίες και στην ενέργεια. 2) Η επανίδρυση της Δημόσιας Διοίκησης. 3) Η ουσιαστική δημοσιονομική εξυγίανση και η γενναία φορολογική μεταρρύθμιση. 4) Η μεταρρύθμιση του συστήματος παιδείας. 5) Η ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας στην ύπαιθρο που ερμηνώνει. 6) Η αναμόρφωση του συστήματος Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Η υλοποίηση όλων αυτών δεν μπορεί να γίνει με τη σημερινή Κυβέρνηση. Χάνεται χρόνος για την ελληνική οικονομία και περιορίζονται οι δυνατότητές της, ώστε να καταφέρει να προσαρμοστεί με επιτυχία και να συμμετάσχει ισότιμα στο οικονομικό εγχείρημα της Ενωμένης Ευρώπης. Χρειάζεται πολιτική αλλαγή. Ο λαός θέλει, το ΠΑΣΟΚ θα φύγει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Λαμπρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η κα Αρσένη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να εισηγηθώ στην Ολομέλεια του Σώματος το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του Κρατικού Προϋπολογισμού του έτους 2002, ένα πρόγραμμα που είναι από πλευράς οικονομικών μεγεθών το μεγαλύτερο στην πρόσφατη όσο και στην απώτερη οικονομική ιστορία της χώρας μας.

Ιδιαίτερα αξιοσημείωτη είναι η διαχρονική εξέλιξη του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων μεταξύ των ετών 1994 και 2001. Στο χρονικό διάστημα που η ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας ανήκει στις κυβερνήσεις του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος μετά από μια συνεχή όσο και ραγδαία εξέλιξη κατορθώσαμε μόλις σε μια οκταετία να αυξήσουμε τις δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων από 2368,31 εκατομμύρια ευρώ το έτος 1994 σε 8947,91 εκατομμύρια ευρώ το 2002, σημειώνοντας συνολική ποσοστιαία αύξηση 377,8% μονάδων επί τοις εκατό. Αυτό το επίτευγμα αποδεικνύει τη ζωτικότητα που παρουσιάζει η ελληνική οικονομία μετά την εφαρμογή των προγραμμάτων οικονομικής διαχείρισης της χώρας, που με σύνεση, με εμμονή και οραματική προοπτική εφάρμοσαν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Και είναι επίτευγμα που περιθωριοποιεί την όποια μίζερη εκδοχή που επιμένει να εμφανίζει τη χώρα μας ως ευρισκόμενη στις παρυφές τριτοκοσμικών καταστάσεων.

Στον Προϋπολογισμό του 2002 το όριο πληρωμών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων σε 8947,91 εκατομμύρια ευρώ. Το ποσό αυτό κατανέμεται σε έργα συγχρηματοδοτούμενα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης: 6192,22 εκατομμύρια ευρώ και σε έργα χρηματοδοτούμενα από εθνικούς πόρους 2755,69 εκατομμύρια ευρώ. Στα έργα χρηματοδοτούμενα από εθνικούς πόρους συμπεριλαμβάνονται τα Ολυμπιακά Έργα με όριο πληρωμών 1408,66 εκατομμύρια ευρώ. Κατά το 2002 οι πληρωμές του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων εκτιμάται ότι θα ανέλθει σε 8158,47 εκατομμύρια ευρώ και επομένως θα υπάρξει μια ποσοστιαία αύξηση των διαθέσιμων πόρων μεταξύ των ετών του 2001 και 2002 της τάξης του 9,7%. Το ποσό των 8158,47 εκατομμυρίων ευρώ των συνολικών πληρωμών του 2001 έχει κατανεμηθεί σε έργα συγχρηματοδοτούμενα από το Β' και Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης 5575,95 εκατομμύρια ευρώ, σε έργα χρηματοδοτούμενα από εθνικούς πόρους 2582,54 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία περιλαμβάνουν δαπάνες για Ολυμπιακά Έργα ύψους 498,9 εκατομμύρια ευρώ.

Από τα παραπάνω στοιχεία μπορούμε να εξαγάγουμε τα πρώτα συμπεράσματα:

Πρώτον, οι πιστώσεις για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα θα αυξηθούν μεταξύ των ετών 2001 και 2002 κατά 11% περίπου.

Δεύτερον, το σύνολο των κονδυλίων για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα του 2002 αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στην

πραγματοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης σε αντίθεση με τα αντίστοιχα κονδύλια του 2001 που περιείχαν και δαπάνες ολοκλήρωσης του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Τρίτον, με τα προβλεπόμενα κονδύλια για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα καλύπτονται οι δεσμεύσεις πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για το έτος 2002.

Επομένως δεν υφίσταται ο παραμικρός κίνδυνος, που πολλές φορές ακούγεται, απώλειας κοινοτικών πόρων.

Τέταρτον. Το 2002 μαζί με το 2003 αποτελούν τα έτη αιχμής για την κατασκευή των ολυμπιακών έργων. Με την πρόβλεψη στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2002 ποσού 1.408,66 εκατομμύρια ευρώ η χρηματοδότηση των ολυμπιακών έργων κατά το 2002 είναι απόλυτα εξασφαλισμένη.

Πέμπτον. Συνολικά για τα έτη 2001 και 2002 έχουν διατεθεί ή έχουν δεσμευτεί προς διάθεση συνολικοί οικονομικοί πόροι ύψους 1.907,56 εκατομμύρια ευρώ για τα ολυμπιακά έργα έναντι συνολικού προϋπολογισμού ολυμπιακών έργων προγράμματος δημοσίων επενδύσεων 3.658,6 εκατομμύρια ευρώ.

Επομένως για την περίοδο 2003-2004 θα απομένει η διάθεση πόρων ύψους 1.771,04 εκατομμύρια ευρώ, που είναι εύκολο να εξευρεθούν και να απορροφηθούν.

Έκτον. Το μεγάλο ποσό που διατίθεται για τα ολυμπιακά έργα το 2002 περιορίζει σίγουρα τους οικονομικούς πόρους που θα διατεθούν για τα λοιπά χρηματοδοτούμενα από εθνικούς πόρους έργα από 2.083,64 εκατομμύρια ευρώ το 2001 σε 1.347,03 εκατομμύρια ευρώ το 2002. Το μειούμενο συνολικό ποσό που διατίθεται από εθνικούς πόρους πλην ολυμπιακών έργων, αλλά κυρίως η ανακατανομή που επέφερε τόσο το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με την περιφερειακή διάσταση του προγράμματός του, όσο και η διάρθρωση των ολυμπιακών έργων στις πιστώσεις ανά φορέα οδήγησαν στη μείωση των πιστώσεων κάποιων φορέων για το έτος 2002 σε σχέση με το 2001.

Πιο συγκεκριμένα: Οι φορείς με αύξηση πιστώσεων για το 2002 είναι τα Υπουργεία Εξωτερικών, Αμύνης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης, ΠΕΧΩΔΕ, Πολιτισμού, Μεταφορών-Επικοινωνιών, Δημόσιας Τάξης, Εμπορικής Ναυτιλίας και Μακεδονίας-Θράκης, Υπουργείο Αιγαίου και οι περιφέρειες της χώρας μας. Στα ίδια περίπου επίπεδα πιστώσεων, έστω και με μικρές αυξομειώσεις, παρέμειναν τα Υπουργεία Παιδείας, Εργασίας, Γεωργίας, Δικαιοσύνης. Κάποιες μειώσεις στους προϋπολογισμούς παρουσιάζουν τα Υπουργεία Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Υγείας και Πρόνοιας, για τους λόγους όμως που ανέφερα προηγουμένως.

Η ίδια εικόνα θα διαμορφωθεί πιθανώς και κατά το 2003, ενώ από το 2004, που θα είναι το έτος κυρίως αποπληρωμών των ολυμπιακών έργων, αυτή η εικόνα πρέπει να αναμένεται ότι θα εξομαλυνθεί.

Ανάλογη εικόνα και για τους ίδιους λόγους παρουσιάζουν και οι πιστώσεις κατά τομείς με αρκετούς από αυτούς να έχουν μειωμένες πιστώσεις κατά το 2002 σε σχέση με το 2001.

Η τεράστια προσπάθεια που καταβάλλει η χώρα μας να οργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 δημιουργεί εύλογους προβληματισμούς και αγωνίες για τη συνολική ανάπτυξη της χώρας μας, για την πορεία και την ομαλή εξέλιξη του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Πλανάται το εξής ερώτημα: Είναι δυνατόν μία χώρα μόλις 11 εκατομμυρίων ατόμων να μπορεί να οργανώσει Ολυμπιακούς Αγώνες και παράλληλα να φέρει σε πέρας το πιο φιλόδοξο αναπτυξιακό πρόγραμμα, που επεχείρησε ποτέ η χώρα μας ύψους 50.000 εκατομμυρίων ευρώ ή 17,5 τρισεκατομμυρίων, για να μην ξεχνάμε και τη δραχμούλα μας; Μήπως δεν επαρκέσουν πόροι για την εθνική μας συμμετοχή; Μήπως δεν επαρκέσει το κατασκευαστικό δυναμικό της χώρας μας για ένα πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων ύψους για το επόμενο έτος 8.947,91 εκατομμύρια ευρώ που συνεχώς διευρύνεται στα επόμενα χρόνια;

Από τη θέση αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να δηλώσω την αμετακίνητη πίστη μου ότι δεν πρόκειται να χαθούν διαθέσιμοι οικονομικοί πόροι και ότι θα διατεθούν με κάθε ορθολογισμό για την αναπτυξιακή πορεία του τόπου μας. Αυτή η πεποίθηση δεν εδράζεται σε κάποια υπεραισιοδοξία που θέλει

να κάνει την επιθυμία πραγματικότητα, αλλά σε ισχυρά κατά τη γνώμη μου επιχειρήματα και στοιχεία.

Πρώτον, υπό δυσμενέστερους οργανικούς και οικονομικούς όρους και με πολύ πιο περιορισμένες εμπειρίες, ολοκληρώθηκε το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, με συνολική απορρόφηση όλων των διατιθέμενων πιστώσεων, απορρόφηση που ξεπέρασε το 100%.

Δεύτερον, σχετικά με την πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όπως είναι γνωστό εκτελέστηκε μέχρι τώρα το 1/7 του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και το 1/3 του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη, δηλαδή περίπου 3,5 τρισεκατομμύρια. Παρ' όλες τις διάφορες απόψεις που εκφράζονται για αστοχίες, για αδράνειες, δεν υπάρχει καμία πραγματικότητα σ' αυτές τις απόψεις.

Τρίτον. Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όπως είναι γνωστό, είναι διάρκειας συν δύο ετών και όχι επτά ετών, όπως πολλές φορές ορισμένοι υπολογίζουν. Επομένως υπάρχει υπερεπάρκεια χρόνου.

Τέταρτον. Με την παρατηρούμενη ετήσια αύξηση του ΑΕΠ, πρέπει να θεωρούνται απολύτως εξασφαλισμένοι οι αυξανόμενοι εθνικοί πόροι που απαιτούνται για την πραγματοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Πέμπτον. Το κατασκευαστικό δυναμικό της χώρας είναι απολύτως επαρκές και όταν συμβαίνουν κάποιες χρονικές υστερήσεις κατασκευών, οφείλονται κατά κύριο λόγο σε εξωγενείς παράγοντες, προσφυγές αρχαιοτήτων κλπ. και όχι σε κατασκευαστική ανεπάρκεια. Το κατασκευαστικό δυναμικό της χώρας όχι μόνο είναι επαρκές, αλλά είναι έτοιμο να αναλάβει έργα υψηλών τεχνικών απαιτήσεων. Για να μην αδικούμε μονίμως τους εαυτούς μας και τη χώρα μας, θα πρέπει να αναλογιστούμε την κατασκευή της Αττικής Οδού, την αυτοδύναμη συμμετοχή των ελληνικών κατασκευαστικών εταιρειών στα έργα του μετρό που είναι υψηλής τεχνογνωσίας και τις ικανοποιητικές εξελίξεις στο ολυμπιακό χωριό που αποτελεί το μεγαλύτερο ολυμπιακό έργο.

Τίθεται, όμως, εκ των πραγμάτων το ερώτημα πόσο αποδοτικά είναι για την εθνική οικονομία τα συγχρηματοδοτούμενα έργα που εντάσσονται στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων; Η απόδοση μπορεί να κριθεί από τέσσερα βασικά σημεία:

Τη βελτίωση που προσφέρουν στην ποιότητα ζωής. Τη βελτίωση του περιφερειακού προβλήματος της χώρας μας. Την αύξηση του εθνικού πλούτου που δημιουργούν και πάνω από όλα τη συνεισφορά τους στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της εθνικής οικονομίας.

Πρώτον, ποιότητα ζωής. Με την ολοκλήρωση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης περισσότερες από τετρακόσιες μονάδες βιολογικών καθαρισμών, πόλεων και περιοχών, θα λειτουργούν στη χώρα μας. Θα αντιμετωπισθεί στο μεγαλύτερο βαθμό το πρόβλημα της διάθεσης κάθε είδους απορριμμάτων. Θα έχουν εκτελεστεί σημαντικά έργα ύδρευσης και αποχέτευσης, όπως επίσης και έργα πολεοδομικών διευθετήσεων, πρασίνου, διαμορφώσεως πλατειών, πεζοδρομίων, πεζοδρομήσεων και άλλα ανάλογα που θα βελτιώσουν και θα αναβαθμίσουν την ποιότητα ζωής. Ακόμα και τα μεγάλα οδικά και συγκοινωνιακά έργα που εκτελούνται και θα συνεχίσουν να εκτελούνται σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας επενεργούν, εκτός των άλλων, άμεσα στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής.

Δεύτερον, η βελτίωση του περιφερειακού προβλήματος της χώρας μας. Το μεγαλύτερο μέρος των προγραμμάτων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης έχει περιφερειακή διάρθρωση και το μεγαλύτερο μέρος των διατιθέμενων πόρων κατευθύνεται στην περιφέρεια. Περίπου το 80% του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης κατευθύνεται στην περιφέρεια και καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό.

Τρίτον, αύξηση του εθνικού πλούτου. Η διαμόρφωση των επιλέξιμων έργων και παρεμβάσεων με προτεραιότητα της οικονομίας την ανάπτυξη της παραγωγικής βάσης, την επιμόρφωση του εργατικού δυναμικού και τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης και της παιδείας τόσο στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης όσο και στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στοχεύουν στη δημιουργία προϋποθέσεων ταχείας αύξησης του εθνικού εισο-

δήματος. Τα αποτελέσματα δικαιώνουν αυτήν την προσπάθεια, αν λάβετε υπόψη ότι το 2001 σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία η Ελλάδα σημείωσε το μεγαλύτερο δείκτη μεγέθυνσης του ΑΕΠ μεταξύ όλων των ισχυρών οικονομικών του πλανήτη.

Τέταρτον, ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας από την εφαρμογή των κοινοτικών πλαισίων στήριξης είναι το μεγαλύτερο στοίχημα που έχει θέσει η Κυβέρνηση. Η ίδια διάρθρωση των κοινοτικών πλαισίων, όπως και προηγούμενα ανέφερα, βοηθάει προς αυτήν την κατεύθυνση και ενισχύεται συμπληρωματικώς από τα υπόλοιπα κυβερνητικά έργα, ευθυγράμμιση επιτοκίων προς αυτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μείωση φορολογικών συντελεστών, απελευθέρωση των αγορών, απλοποίηση διαδικασιών, αυξημένη κινητικότητα στην αγορά εργασίας και μια σειρά από άλλα που ωθούν προς την αύξηση της ανταγωνιστικότητας. Παρ' όλα αυτά υπήρξαν συνάδελφοι στην αρμόδια επιτροπή επί του προϋπολογισμού, που παρέδωσαν δείκτες διεθνών οργανισμών που παρουσιάζουν υποχώρηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Νομίζω ότι θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί όταν χρησιμοποιούμε, κυρίως όταν αποδεχόμαστε παρόμοιους δείκτες. Έχει αποδειχθεί ότι σε πολλές περιπτώσεις αυτοί οι δείκτες δεν αντιμετωπίζουν τις πραγματικές καταστάσεις τουλάχιστον με ακρίβεια.

Πρόσφατο παράδειγμα οι εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του ΟΟΣΑ που προσδιορίζουν την αύξηση του ΑΕΠ για τη χώρα μας το επόμενο έτος σε 3% , 3,5%, 4% αντίστοιχα. Θα συμβούλευα λοιπόν τους ενδιαφερόμενους να χρησιμοποιούν τους δείκτες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας που έχουν αποδειχθεί στα τελευταία οκτώ χρόνια ως ιδιαίτερα αξιόπιστοι. Ακόμα και κατά το ρευστό έτος του 2001, το έτος των διεθνών, απρόβλεπτων αναταράξεων, η χώρα μας απέχει λιγότερο από τις αρχικές προβλέψεις σε σχέση με τις αποκλίσεις που σημείωσαν οι υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ.

Έχω στα χέρια μου δύο εκθέσεις δύο διεθνών οργανισμών του «WORLD ECONOMIC FORUM» και του «INTERNATIONAL INSTITUTE FOR MANAGEMENT AND DEVELOPMENT» που προσεγγίζουν από εντελώς διαφορετικούς δρόμους το θέμα της ανταγωνιστικότητας των ισχυρών οικονομιών της υφής.

Χαρακτηριστικό είναι ότι ο μεν πρώτος διεθνής οργανισμός προσεγγίζει το θέμα της ανταγωνιστικότητας με ένα σταθμισμένο σύστημα εκατόν πενήντα τριών δεικτών, ενώ ο δεύτερος με ένα σταθμισμένο σύστημα διακοσίων ογδόντα έξι κριτηρίων. Παρ' όλη τη διαφορετική μεθοδολογία και οι δύο συμπίπτουν σχετικά με την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας ακριβώς στα ίδια συμπεράσματα. Και συγκεκριμένα ότι, πρώτον, η χώρα μας βελτιώνει διαρκώς τη θέση της στο διεθνή ανταγωνισμό, δεύτερον, για το 2001 και οι δύο φορείς συμφωνούν στην εκτίμηση ότι η χώρα μας κατέχει την τριακοστή θέση έναντι της τριακοστής τέταρτης θέσης που κατείχε το 2000.

Τρίτον, υπάρχει ήδη προσέγγιση προς τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιαίτερα προς τις χώρες της Ιταλίας, Ισπανίας, Πορτογαλίας. Ο δεύτερος μάλιστα οργανισμός κατατάσσει την Ελλάδα για το 2001 στην καλύτερη θέση από πλευράς ανταγωνιστικότητας, τόσο ως προς την Ιταλία όσο και ως προς την Πορτογαλία, ενώ σε πολλές κατηγορίες κριτηρίων υπερéchουμε και αυτές της Ισπανίας.

Όλα αυτά τα εξόχως αισιόδοξα στοιχεία έρχονται στην περίοδο που η εφαρμογή του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης είναι ακόμα στο αρχικό στάδιο.

Κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω ότι επέμενα ιδιαίτερα στο θέμα της ανταγωνιστικότητας, γιατί όταν τελειώσει η εφαρμογή του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, εκείνο που κατά κύριο λόγο πρέπει να μείνει είναι μία ικανοποιητική θέση της χώρας στον πίνακα της διεθνούς ανταγωνιστικότητας, που αποτελεί και τη βάση για τις όποιες ικανοποιητικές εξελίξεις στα θέματα του ισοζυγίου εξωτερικών πληρωμών, της επέκτασης της παραγωγικής βάσης της χώρας μας, της αύξησης της απασχόλησης και της ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας.

Πίστη μου είναι ότι και στον τομέα της ανταγωνιστικότητας οι τελικές εξελίξεις θα περάσουν κάθε αρχική πρόβλεψη.

Από όσα είχα την ευκαιρία να αναφέρω και από όσα ανέφεραν οι προηγούμενοι ομιλητές γίνεται φανερό ότι πολλοί είναι αυτοί που πιεζόμενοι κάτω από μία αντιπολιτευτική διάθεση αδικούν τον εαυτό τους, αδικούν τη χώρα μας, επιχειρηματολογώντας για μια Ελλάδα που έπαψε πλέον να υπάρχει. Δεν θέλω να μηδενίσω τα προβλήματα που υπάρχουν και που καθημερινά η ζωή γεννά. Όμως η χώρα μας κοιτάζει μπροστά και προχωρά μπροστά δομώντας διαρκώς ένα διαφορετικό μέλλον, δομώντας διαρκώς μία διαφορετική προοπτική. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να διακόψουμε γιατί οι εισηγητές που προηγήθηκαν είχαν την αξίωση να τους ακούσουμε, αλλά στη συνέχεια δεν παρέμειναν για να ακούσουν και τους άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας αφήνω να μιλάτε, γιατί είστε εκ των ολίγων που παρακολουθούν.

Να μιλήσει, όμως, και ο κ. Νάκος και μετά θα διακόψουμε.

Ορίστε, κύριε Νάκο, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Κύριε συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού θεωρείται κορυφαία στιγμή του κοινοβουλευτισμού, γιατί σε αυτόν αποτυπώνονται οι πολιτικές που θα ακολουθηθούν τη χρονιά που έρχεται.

Μοναδικός τρόπος εκτίμησης και αξιολόγησης είναι βέβαια η σύγκριση, η σύγκριση του κρινόμενου προϋπολογισμού με τους προϋπολογισμούς των προηγούμενων ετών. Γιατί με αυτόν τον τρόπο αντιλαμβάνεται κανείς αν τη χρονιά που έρχεται θα ακολουθηθεί η ίδια πολιτική ή κάποια άλλη.

Τα έσοδα ως σύνολο και κυρίως η κατανομή αυτών ανάλογα με τις πηγές προέλευσης, τα έξοδα ως σύνολο, τα χρέη, η αποπληρωμή τους και κυρίως η κατανομή των δαπανών κατά τομέα είναι τα κύρια στοιχεία που επιδέχονται σύγκριση. Τα μεγέθη τους και η εξέλιξή τους στο χρόνο αποτυπώνουν τις προτεραιότητες που κάθε κυβέρνηση έχει, δηλαδή τον τρόπο με τον οποίον αυτή πολιτεύεται.

Αν βεβαίως κάποιος είναι ευχαριστημένος από τις ακολουθούμενες πολιτικές στα χρόνια που πέρασαν, τότε είναι φυσικό κατά τη διαδικασία της σύγκρισης να αναζητά με πιθανές μικρές βελτιώσεις τη συνέχεια. Αν όμως τα αποτελέσματα των πολιτικών που ακολουθήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια δεν είναι ικανοποιητικά, τότε φυσικό είναι να αναζητούνται αποτυπωμένες εκείνες οι πολιτικές που θα προτείνονται για την επίλυση των προβλημάτων του παρελθόντος.

Αυτή, λοιπόν, τη μέθοδο της σύγκρισης, δηλαδή όταν την εφαρμόσουμε διαπιστώνουμε ότι ο φετινός προϋπολογισμός είναι σχεδόν πανομοιότυπος με αυτούς των παρελθόντων ετών, πράγμα που σημαίνει για την Κυβέρνηση ότι τα πράγματα είναι ικανοποιητικά και καμιά αλλαγή πολιτικής δεν χρειάζεται, καμιά τροποποίηση δεν απαιτείται στις εφαρμοσθείσες πολιτικές, διότι αποδείχθηκαν αποτελεσματικές.

Εκτός και αν σημαίνει κάτι άλλο, ότι η Κυβέρνηση δεν είναι ικανή να εφαρμόσει άλλες πολιτικές πιο αποτελεσματικές, γιατί είτε δεν μπορεί, είτε δεν θέλει για διάφορους λόγους, που βέβαια δεν μπορεί να έχουν σχέση με το γενικό συμφέρον.

Αν κριτήριο μιας πετυχημένης πολιτικής είναι η αύξηση της ευημερίας του συνόλου του λαού, καθώς και η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, τότε δικαίωμα η Κυβέρνηση σήμερα απευθυνόμενη προς αυτόν τον ελληνικό λαό να αισθάνεται ικανοποιημένη από τα επιτεύγματά της; Ας το εξετάσει. Φαντάζομαι πως όλοι συμφωνούμε πως κριτήριο αξιολόγησης κάθε πολιτικής είναι αφ' ενός οι επιδόσεις στα οικονομικά του κράτους, από την επιτυγχανόμενη, δηλαδή, ανάπτυξη που είναι προϋπόθεση για την εφαρμογή των καθοριστικών της ποιότητας του κράτους αποτελεσματικών κοινωνικών πολιτικών, καθώς και πολιτικών προστασίας των εθνικών συμφερόντων, αφ' ετέρου ο τρόπος που κατανέμεται το προϊόν της ανάπτυξης, αν δηλαδή, ο τρόπος κατανομής του παραγόμενου προϊόντος είναι δίκαιος, αν το κράτος επεμβαίνει και με σωστή δοσολογία αναδιανομής ώστε να επιτυγχάνεται το ζητούμενο, που δεν μπορεί να είναι άλλο από την ενίσχυση της κοινωνικής

συνοχής διά της άμβλυνσης των παρουσιαζόμενων μεγάλων ανισοτήτων.

Έτσι, λοιπόν, καλούμεθα να τοποθετηθούμε σε δύο ερωτήματα. Το πρώτο. Υπάρχει ανάπτυξη; Το δεύτερο. Το προϊόν της ανάπτυξης διατίθεται, έτσι ώστε να ικανοποιείται η προαναφερθείσα απαίτηση για ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής;

Η αύξηση του ΑΕΠ είναι βέβαια βασικός οικονομικός δείκτης, ο οποίος όμως από μόνος του δεν μπορεί, γιατί στερείται ποιοτικών χαρακτηριστικών, να αποτυπώσει τη συνολική πραγματικότητα. Γι' αυτό έχουν καθοριστεί άλλοι δείκτες, που αποτυπώνουν αν η βασική αναπτυξιακή, αλυσιδωτή αντίδραση συντελείται, η οποία διαθέτει τις γνωστές συνδεδεμένες μεταξύ τους μεταβλητές, δηλαδή, την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, την παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών περισσότερων ανταγωνιστικών, που αυξάνουν τη ζήτηση στις αγορές του εσωτερικού και εξωτερικού και έχουν ως τελικό αποτέλεσμα την αύξηση της απασχόλησης.

Δυστυχώς, σε καθημερινή βάση ανακοινώνονται από διάφορους διεθνείς οργανισμούς το ένα μετά το άλλο τα αρνητικά ρεκόρ που καταγράφει η ελληνική οικονομία.

Σύμφωνα με ανακοίνωση του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ υπήρξε υποχώρηση της ελληνικής οικονομίας στην κατάταξη των δεικτών ανταγωνιστικότητας κατά δύο θέσεις, όπου από την τριακοστή τετάρτη έπεσε στην τριακοστή έκτη. Μειώθηκε, δηλαδή, ακόμη περισσότερο η ανταγωνιστικότητά μας. Άλλα δύο κράτη προσπάθησαν και τα κατάφεραν καλύτερα και μας ξεπέρασαν. Σε σχέση μάλιστα με το επίπεδο των δημοσίων δαπανών ως προς το ΑΕΠ, έχουμε σύμφωνα με τη EUROSTAT, την πενήντα τρίτη θέση στην επίδοση της ελληνικής οικονομίας, ότι δηλαδή σε πενήντα οκτώ άλλες χώρες οι δημόσιες δαπάνες πιάνουν πιο πολύ τόπο απ' ό,τι στη χώρα μας.

Φυσική συνέπεια της μείωσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας είναι η μείωση της ζήτησης των παραγόμενων ελληνικών προϊόντων. Σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT πάντα, αλλά και με νεότερα στοιχεία της Ένωσης Ελλήνων Εξαγωγών, οι ελληνικές εξαγωγές κατά το πρώτο επτάμηνο του 2001 μειώθηκαν κατά 10% έναντι του προηγούμενου έτους, ενώ οι εισαγωγές μειώθηκαν μόνο κατά 1%. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου να εκτιναχθεί στα 10,9 δισεκατομμύρια ευρώ και στα 11,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτή τη δυσάρεστη εξέλιξη, που αποδεικνύει την κυβερνητική ανεπάρκεια, προσπάθησε η Κυβέρνηση να τη δικαιολογήσει, επικαλούμενη ως συνήθως τη διεθνή συγκυρία. Αποκρύπτει βέβαια την ίδια στιγμή ότι άλλες χώρες ομοειδείς προς τη δική μας, όπως παραδείγματος χάρι η Πορτογαλία, αυξάνουν συνεχώς τις εξαγωγές τους. Σήμερα η Πορτογαλία εξαγει τριπλάσιες αξίας προϊόντα απ' ό,τι η χώρα μας. Η Ιρλανδία παρουσιάζει πλεόνασμα του εμπορικού της ισοζυγίου ίσο με 20,8 δισεκατομμύρια ευρώ, με συνολικές εξαγωγές 54 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι 6,2 δισεκατομμυρίων ευρώ της Ελλάδος.

Δηλαδή, εννέα φορές περισσότερες εξαγωγές πραγματοποιεί μια χώρα που έχει πληθυσμό ίσο με το 1/3 της δικής μας και είναι, όπως και εμείς, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ως εκ τούτου ισχύουν και γι' αυτή όλοι οι περιορισμοί και τα δικαιώματα που ισχύουν και για μας. Αν μάλιστα από τις συνολικές εξαγωγές αφαιρέσει κανείς τις εξαγωγές των πετρελαιοειδών, τότε, σημειώνει ο Σύνδεσμος Εξαγωγών Ελλάδος, η πραγματική μείωση των εξαγωγών, ανέρχεται στο 16%. Τη μεγαλύτερη μείωση μάλιστα παρουσιάζουν τα αγροτικά μας προϊόντα νωπά και μεταποιημένα τα οποία χάνουν ραγδαία παραδοσιακές αγορές του εξωτερικού όπως αυτή της Γερμανίας.

Η παρουσιαζόμενη μείωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας μπορεί να αποδοθεί σε πολλούς αρνητικούς παράγοντες που έχουν σχέση με τις χρόνιες διαρθρωτικές αδυναμίες, τις οποίες η Κυβέρνηση αρκείται από καιρού εις καιρόν μόνο να τις διαπιστώνει σαν να μην είναι η μόνη υπεύθυνη για τη δημιουργία ή τη μη θεραπεία

Κύριος βέβαια παράγων, καθοριστικός της ανταγωνιστικότητας, είναι οι επενδύσεις. Οι επενδύσεις του δημόσιου και οι

επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα. Οι επενδύσεις ιδιωτικών κεφαλαίων και οι επενδύσεις από κεφάλαια προερχόμενα από το εξωτερικό.

Οι επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα συνδέονται άμεσα με τους εκάστοτε ισχύοντες αναπτυξιακούς νόμους. Η αποτυχία του ν. 2601 που το 1998 θεσμοθέτησε η Κυβέρνηση έχει ομολογηθεί από την ίδια μια που συνεχώς εξαγγέλλεται η τροποποίηση του νόμου και αναβάλλεται η θεσμοθέτηση νέου αναπτυξιακού νόμου. Από το Σεπτέμβριο που είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση μετατέθηκε για τον προσεχή Ιούνιο και βλέπουμε.

Τα υπάρχοντα στοιχεία είναι άκρως αποκαλυπτικά. Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας για το έτος 1998 καθορίστηκαν κονδύλια επιχορηγήσεων 90 δισεκατομμύρια. Για το 1999 καθορίστηκαν 100 δισεκατομμύρια και για το 2000 καθορίστηκαν 80 δισεκατομμύρια, λιγότερα δηλαδή. Απ' αυτά παρέμειναν αζήτητα ποσά 70,2 δισεκατομμύρια δραχμές το 1998, 31 δισεκατομμύρια το 1999 και 12,1 δισεκατομμύρια το 2000. Δηλαδή, κατά την τριετία 1998-2000, ενώ υπήρχαν προς διάθεση 270 δισεκατομμύρια, απορροφήθηκαν μόνο τα 156, που αντιστοιχούν σε ποσοστό 42,15%. Κοντολογίς, μόνο τα μισά από τα μειωμένα ποσά που είχε προϋπολογίσει η Κυβέρνηση, απορροφήθηκαν. Αυτό αποδεικνύει την παταγώδη αποτυχία του αναπτυξιακού νόμου. Κατά την προηγούμενη τριετία, με το παλιό θεσμικό πλαίσιο, με τον αναπτυξιακό νόμο 1892 που είχε θεσπιστεί το 1990, τα επενδυτικά σχέδια επιχορηγήθηκαν με 570 δισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή με ποσό τέσσερις φορές μεγαλύτερο.

Παραθέτω έναν πίνακα, ο οποίος δείχνει τη σύγκριση της αποτελεσματικότητας των δύο αναπτυξιακών νόμων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Νάκος, καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Άλλα αντ' άλλων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ : Άλλα αντ' άλλων δεν ξέρω τι είναι, κύριε Υπουργέ, η πολιτική της Κυβέρνησης ή ο πίνακας που είναι από το ΥΠΕΘΟ; Και είσθε υπεύθυνος και εσείς που τον γράφατε. Εμείς που ζούμε στο πεζοδρόμιο, κύριε Υπουργέ, ξέρουμε ότι κάποιες προσπάθειες που έγιναν για να υπάρξουν επενδύσεις με το ν. 2601 σταμάτησαν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Μου επιτρέπετε μια διακοπή;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ : Θα τα πείτε. Έχετε το πάνω χέρι στην Κυβέρνηση, τα ΜΜΕ θα τα κάνουν ό,τι θέλετε, τηλεοράσεις, εφημερίδες. Αφήστε και εμάς εδώ στη μία ή ώρα που διατίθεται από τη NET να πούμε μια κουβέντα, τι άλλο θέλετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Εγώ ρωτάω: Επιτρέπετε μια διακοπή;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ : Όχι, δεν επιτρέπω καμία διακοπή. Τι διακοπή να σας επιτρέψω; Να μου βγάλετε άλλα χαρτιά; Αυτός είναι ένας πίνακας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Εάν εσείς πιστεύετε ότι υπάρχει πλημμυρίδα επενδύσεων, ελάτε στη βιομηχανική περιοχή του Βόλου να μου τη δείξετε και εμένα. Ελάτε στη Β' βιομηχανική περιοχή του Βόλου, να μου τα δείξετε και αυτά, να τα δω και εγώ μήπως είμαι αόματος.

Η αποτυχημένη διάκριση σε νέους και παλιούς επιχειρηματίες, η κατάργηση των αυξημένων ποσοστών επιχορηγήσεων στις φθίνουσες αγρώς κτυπηθείσες από την ανεργία περιοχές της χώρας, η γενικευμένη μείωση σε όλες τις ζώνες των ποσοστών επιχορηγήσεων, καθώς και το δαιδαλώδες και δυσνόητο περιεχόμενο των διατάξεων του αναπτυξιακού νόμου, οδήγησαν σε ανυπέρβλητα εμπόδια.

Το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας έφθασε να εκδίδει περισσότερα έγγραφα διευκρινήσεων περί του περιεχομένου των διατάξεων του νόμου παρά αντίστοιχες εγκριτικές αποφάσεις επενδυτικών προγραμμάτων.

Όσον αφορά στις ξένες επενδύσεις: Σύμφωνα με τα κρατούμενα εξαρτώνται από το ισχύον φορολογικό καθεστώς, την ισχύουσα εργατική νομοθεσία, το εργασιακό κλίμα, την υπάρχουσα διαφάνεια και αποτελεσματικότητα στη λειτουργία της κρατι-

κής μηχανής.

Θα κάνω εδώ μία παρένθεση: Σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT πάντα η Ελλάδα κατέχει την τεσσαρακοστή τέταρτη θέση σε σχέση με το δείκτη διαφθοράς. Είναι δηλαδή πιο πίσω από πολλές χώρες του τρίτου κόσμου. Εξαρτάται βεβαίως και εξαρτώνται οι ξένες επενδύσεις και από το βαθμό επάρκειας της οικονομικής και κοινωνικής υποδομής και βεβαίως με την κατάσταση που επικρατεί φυσικό είναι οι ξένες επενδύσεις να λιγοστεύουν συνεχώς και να τείνουν προς το μηδενισμό.

Μερικά στοιχεία: Την πενταετία 1988-1993 οι ξένες επενδύσεις ήταν 1,3% επί του συνόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες μειώθηκαν και έφτασαν το 0,3% το 1999. Την ίδια περίοδο σε άλλες χώρες τα ποσοστά αυτά αυξήθηκαν θεαματικά. Στην Ιρλανδία από το 1% εκτινάχθηκαν στο 6% και στη Σουηδία από το 3,3% στο εκπληκτικό 19,7%.

Διάλεξα από τον πίνακα τα δύο αυτά κράτη, γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός στην ετήσια συνέλευση του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών απαξίωσε το ιρλανδικό μοντέλο για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Αλήθεια, και για τις σουηδικές επιδόσεις, που είναι ακόμα μεγαλύτερες, τα ίδια έχει να πει; Ή μήπως δεν έχει κοινωνικό κράτος η Σουηδία και έχει η Ελλάδα;

Άμεση φυσική συνέπεια των αναφερθέντων είναι η μεγάλη ανεργία που αποτελεί το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας. Τα καταγγελλόμενα μαγειρέματα των στοιχείων από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος φυσικά δεν είναι δυνατόν να εξωραϊσουν αυτό που βιώνουν σχεδόν όλοι οι Έλληνες και που το βιώνουμε εμείς οι Βουλευτές περισσότερο απ' όλους. Στην περιοχή μου δύσκολα βρίσκεις οικογένειες χωρίς να έχουν κάποιο μέλος άνεργο.

Η ανεργία όμως, κύριοι συνάδελφοι, δημιουργεί σειρά δυσάρεστων φαινομένων που σχηματίζουν ένα μεγάλο φαύλο κύκλο. Δημιουργεί αδιέξοδο στο ασφαλιστικό, δημιουργεί ύφεση στην αγορά, η οποία με τη σειρά της δημιουργεί νέα ανεργία. Η αμφίδρομη αυτή αντίδραση λόγω της τεράστιας σημασίας που έχει στην οικονομική ζωή, ενώ από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιμετωπίζεται με ιδιαίτερη σοβαρότητα και με κατάλληλες πολιτικές, από την Κυβέρνηση σχεδόν παραβλέπεται, όπως για παράδειγμα γίνεται με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Παρ' ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν το 99% του συνόλου των επιχειρήσεων της χώρας, απασχολούν το 60% των εργαζομένων και δημιουργούν επτά στις δέκα νέες θέσεις εργασίας, ουσιαστικά βρίσκονται υπό διωγμό. Τη σημασία τους μπορεί να την κατανοήσει κανείς καλύτερα, αν αναλογιστεί ότι η συνολική ανεργία είναι ένας επιπλέον εργαζόμενος ανά μικρομεσαία επιχείρηση. Ενδεικτικό του ενδιαφέροντος είναι ότι από την Κυβέρνηση αποκλείστηκαν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Εάν δεν υπάρξει αλλαγή πολιτικής και δεν επιλυθούν τα χρόνια προβλήματα, ορατός είναι ο κίνδυνος οι επιχειρήσεις αυτές να αποτελούν σε λίγα χρόνια είδος εν ανεπαρκεία, αφού το 50% των νέων επιχειρήσεων κλείνουν στα δύο πρώτα χρόνια, οι δε παλιές επιχειρήσεις έχουν μειωθεί τα τελευταία χρόνια κατά τριακόσιες χιλιάδες.

Τα χρόνια προβλήματα της ταυτότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων: Δεν υπάρχει καν θεσμικός προσδιορισμός τους. Τα προβλήματα της χρηματοδότησης, της εξουθενωτικής φορολόγησης με ισολογιστικό, εξωλογιστικό σύστημα, η απουσία κινήτρων για την ίδρυση νέων επιχειρήσεων και συγχωνύσεων των παλαιών, τα προβλήματα της επαγγελματικής στέγης. Στα χαρτιά μόνο υπάρχουν οι ΒΙΟΠΑ. Θέματα, όπως, η μετεγκατάσταση συναντούν την αδιαφορία της Κυβέρνησης. Για το μόνο που ενδιαφέρεται η Κυβέρνηση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι η άγρια φορολόγηση. Διάφοροι τρόποι εφευρίσκονται συνεχώς, ώστε η φορολογική επιδρομή που άρχισε από την Κυβέρνηση του κ. Σημίτη πριν από μερικά χρόνια να συνεχίζεται χωρίς την επιβολή νέων κατ' όνομα φόρων.

Να αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: Είναι γνωστό ότι η Κυβέρνηση επειδή ούτε θέλει ούτε μπορεί να φορολογήσει τα πραγματικά εισοδήματα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, έχει επιβάλει σε αυτές το σύστημα των μοναδικών συντελε-

στών προσδιορισμού του καθαρού κέρδους. Αυτοί οι συντελεστές θα εφαρμοστούν όχι μόνο για τον προσδιορισμό των κερδών, όπως μέχρι τώρα, αλλά και για τον εξωλογιστικό, εξωταμειακό καθορισμό του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας αναδρομικά για τα τρία χρόνια που πέρασαν και θα πληρωθούν εφάπαξ το πρώτο δίμηνο του 2002.

Με υπολογισμούς που το ίδιο το Υπουργείο Οικονομικών έχει κάνει, περίπου 1.500.000 δραχμές θα κληθούν να πληρώσουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις εφάπαξ για Φόρο Προστιθέμενης Αξίας. Όχι όλες, αλλά αυτές που έχουν τζίρο της τάξεως των 50.000.000 με 60.000.000 δραχμών. Δηλαδή, αναλογιστείτε, μία μικρομεσαία επιχείρηση με τζίρο 50.000.000 –φοβερός τζίρος!– θα πληρώσει «καπέλο» τώρα, με την αρχή της χρονιάς, εφάπαξ 1.500.000 δραχμές για Φ.Π.Α.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ειπωθεί κατά κόρον ότι η απελευθέρωση των αγορών αποτελεί προϋπόθεση επιβίωσης στο έντονα ανταγωνιστικό περιβάλλον που διαμορφώνεται κάθε μέρα ολοένα και περισσότερο. Είναι επίσης γνωστό σε όλους ότι το κύριο πεδίο ανταγωνισμού των οικονομιών είναι η ενέργεια και οι νέες τεχνολογίες.

Στα πέντε χρόνια που πέρασαν από την έκδοση της Κοινοτικής Οδηγίας για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, τα υπόλοιπα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έσπευσαν να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα επιταχύνοντας τις διαδικασίες, απελευθερώνοντας μεγαλύτερα ποσοστά της αγοράς από εκείνα που η Κοινοτική Οδηγία επέβαλε.

Η εφαρμογή της πολιτικής αυτής εμφάνισε ήδη τα πρώτα αποτελέσματα. Την περίοδο 1999-2000 παρά την ανοδική πορεία της τιμής του αργού πετρελαίου, μειώθηκε η τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος κατά 2%. Σήμερα, δέκα μήνες μετά την τελευταία προθεσμία, τον περασμένο Φεβρουάριο από τον οποίο ισχύει και για τη χώρα μας η Κοινοτική Οδηγία, τα πράγματα όχι μόνο δεν έχουν προχωρήσει, αλλά αντίθετα έχουν οδηγηθεί σε τραγικό αδιέξοδο. Οι δηλώσεις των επιχειρηματιών που έχουν πάρει άδειες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας προ ολίγων ημερών μαρτυρούν την αλήθεια.

Ένας τεράστιος φαύλος κύκλος έχει δημιουργηθεί, εντός του οποίου συνωθούνται όλοι οι εμπλεκόμενοι συντελεστές, με κύρια χαρακτηριστικά τη σύγχυση, την αβεβαιότητα, τις φήμες και κάθε λογής παρεμβάσεις.

Τη στιγμή που η υπόλοιπη Ευρώπη εντείνει τις προσπάθειες για μια πιο ανταγωνιστική ευρωπαϊκή οικονομία, η Κυβέρνηση αδυνατεί να αρχίσει καν τη διαδικασία της απελευθέρωσης.

Οι συνέπειες για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και την ενεργειακή της επάρκεια, αν η αδιαφορία συνεχιστεί, θα είναι τεράστιες.

Και κάτι ακόμη, κύριε Υπουργέ: Είναι απαράδεκτο στον Προϋπολογισμό να καταργείται νόμο. Τα εγγεγραμμένα στον κωδικό αριθμό 7293 για τον ΟΑΠ-ΔΕΗ δεν είναι αντιπαροχή έναντι παραχώρησης περιουσίας του ΟΑΠ-ΔΕΗ. Είναι εισφορά έναντι της περιουσίας του Οργανισμού, που είναι ενσωματωμένη στην περιουσία της ΔΕΗ. Αυτό προβλέπει ο ν. 2773 που ψηφίσαμε όλοι μαζί.

Κατά 16% λιγότερα από εκείνα του 2001 είναι τα κονδύλια που προβλέπονται για τη βιομηχανία, τη βιοτεχνία και κατά 13% για την ενέργεια.

Όσον αφορά δε τις νέες τεχνολογίες και την έρευνα είναι σίγουρο ότι η Κυβέρνηση δεν θα αφήσει να μας πάρει κανείς την τελευταία θέση που χρόνια τώρα κατέχουμε. Από 148.000.000 ευρώ το 2001, 89.000.000 για το 2002, δηλαδή μείωση κατά 40%.

Τα στοιχεία που παρέθεσα, τα προερχόμενα από επίσημες ανακοινώσεις των ευρωπαϊκών και διεθνών οργανισμών, δείχνουν τη δραματική μείωση των αγορών των ελληνικών αγροτικών προϊόντων. Παραδοσιακές αγορές του εξωτερικού χάνονται. Μερικά ελληνικά αγροτικά προϊόντα εκτοπίζονται ακόμα και από την εσωτερική αγορά. Τα αχλάδια μας εκτοπίζονται. Οι νέες αγορές των τώως ανατολικών και των τρίτων χωρών παραμένουν ανεκμετάλλετες. Η Κυβέρνηση αρκείται να παρακολουθεί αμήχανη το άνοιγμα νέων αγορών από τις υπόλοιπες μεσογειακές χώρες για τα αγροτικά τους προϊόντα, για παρά-

δειγμα το λάδι το ισπανικό για τη μακρινή Κίνα.

Παρά την άριστη ποιότητά τους τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα, νωπά και μεταποιημένα, αδυνατούν να βρουν θέση στα ράφια των αγορών του εξωτερικού. Αποτέλεσμα βεβαίως αυτής της κατάστασης είναι η μείωση του αγροτικού εισοδήματος, η αδυναμία προσδιορισμού καλλιεργειών εναλλακτικών προς εκείνες που στηρίζονται κυρίως από τις επιδοτήσεις που η Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχει και η πώληση της πρώτης ύλης σε μεταποιητές του εξωτερικού, οι οποίοι απολαμβάνουν τιμές πολλαπλάσιες από την επεξεργασία και τυποποίηση του μόχθου του Έλληνα αγρότη.

Είναι ντροπή να πωλείται το ελληνικό λάδι σε βυτία στα λησιά, όπως στη Μυτιλήνη και οι Ιταλοί να παίρνουν το δικό μας λάδι να το τυποποιούν και να το πωλούν σε πολλαπλάσιες τιμές στις αγορές του εξωτερικού.

Είχε υποσχεθεί ο Πρωθυπουργός προεκλογικά ότι μετά την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ θα έλθει η ώρα της ελληνικής περιφέρειας. Η ελληνική περιφέρεια όμως χωρίς τη στήριξη του αγροτικού εισοδήματος δεν μπορεί να υπάρξει. Και το αγροτικό εισόδημα δεν στηρίζεται με αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Οι αναγραφόμενες πιστώσεις στον Προϋπολογισμό για τον αγροτικό τομέα διαφέρουν από τις περσινές μόνο κατά 3,9%, δηλαδή, σχεδόν όσο και ο πληθωρισμός, δηλαδή στην πραγματικότητα δεν έγινε καμία αύξηση. Η εισηγητική έκθεση τονίζει ότι οι πιστώσεις του Προϋπολογισμού του 2002, σελίδα 55, είναι αυξημένες κατά 11,9% συγκρίνοντας τις προυπολογισθείσες με τις πραγματοποιηθείσες, δηλαδή συγκρίνοντας μη ομοειδή ποσά. Η Κυβέρνηση καταφεύγει και στη συγκεκριμένη περίπτωση σε τεχνάσματα προκειμένου να παραπλανήσει.

Το ίδιο τέχνασμα όμως κάνει και πιο κάτω στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων «γεωργικά προγράμματα», όπου, ο Προϋπολογισμός στην πραγματικότητα είναι αυξημένος έναντι του περσινού κατά 0,27%. Δηλαδή, εάν αφαιρέσουμε τον πληθωρισμό, λιγότερα χρήματα πραγματικά δίδονται φέτος σε σχέση με πέρυσι για τον αγροτικό τομέα, για τα γεωργικά προγράμματα. Για το σύνολο του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων η μείωση είναι 1,05%, δηλαδή, 7,33 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα. Εάν ανατρέξει κανείς και στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα δει ότι ποσοστιαία, όχι σε απόλυτους αριθμούς, τα προβλεπόμενα για τον αγροτικό τομέα είναι 1% λιγότερα από αυτά που προέβλεπε το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και 16% λιγότερα από το πρώτο.

Δύο χρόνια πέρασαν και τα σχέδια βελτίωσης, οι νέοι αγρότες, οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις καρκινοβατούν εμπλεκόμενες ακόμα περισσότερο σε απίθανες γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Είναι δυνατόν αυτή η αντιμετώπιση, κύριοι συνάδελφοι, να σημαίνει ότι ήλθε η ώρα της ελληνικής περιφέρειας; Μήπως όταν ο Πρωθυπουργός το έλεγε αυτό εννοούσε ότι ήλθε η ώρα του όπως το χρησιμοποιούμε για ετοιμοθάνατους; Μάλλον αυτό θα εννοούσε, γιατί η γεωργία πεθαίνει χωρίς νερό. Το πρόβλημα το ζουν όλοι οι αγρότες και το ζήσαμε από κοντά. Πολλές περιοχές έχουν ερημοποιηθεί ή βρίσκονται πολύ κοντά σε αυτό το στάδιο. Η ανυπαρξία πολιτικής όλα αυτά τα χρόνια αναδείχθηκε από τη Νέα Δημοκρατία και όλους όσους έχουν σχέση με το πρόβλημα τη χρονιά που πέρασε και το καλοκαίρι που πέρασε. Όλοι κρούσαμε τον κώδωνα του κινδύνου, όλο καταθέσαμε προτάσεις. Το πόσο ενδιαφέρθηκε η Κυβέρνηση μπορείτε να το δείτε στον Προϋπολογισμό, στα εγγειοβελτιωτικά έργα όπου αναγράφεται ποσό 61 δισεκατομμυρίων ευρώ, ποσό που είναι κατά 7,5% μικρότερο του περσινού, 50% μικρότερο του προπέρσινου, 52% μικρότερο από τον προηγούμενο χρόνο.

Το απύθμενο θράσος της Κυβέρνησης εμφανίζεται στη σελίδα 58 όπου επί λέξει αναγράφεται «στη νεότερη ιστορία της χώρας δεν υπήρχε προηγούμενο διάθεσης τόσο σημαντικών πόρων για έργα και επενδύσεις». Οι αριθμοί τους οποίους ανέφερα αφορούν προϋπολογισθέντα ποσά.

Εάν ανατρέξει κάποιος στις πραγματοποιηθείσες δαπάνες θα διαπιστώσει τις τεράστιες υστερήσεις στις πραγματοποιηθείσες που παρουσιάζονται έναντι των προϋπολογισθέντων.

Ιδιαίτερα, στα εγγειοβελτιωτικά έργα η υστέρηση φθάνει σε εκπληκτικά ποσά. Είναι 61% μείον για το 1998, 62% μείον για το 1999 και 52% μείον για το 2000. Σε απλά ελληνικά, τα ελάχιστα που διατίθενται δεν απορροφώνται. Αλήθεια, τι άλλο πρέπει να γίνει για να ενδιαφερθεί η Κυβέρνηση;

Η απουσία έργων έχει εκτός των γνωστών προβλημάτων και επιπτώσεις στο κόστος παραγωγής των αγροτικών προϊόντων. Οι γεωτρήσεις του Θεσσαλικού Κάμπου για παράδειγμα, επιβαρύνουν το κόστος του βαμβακιού ως ανάκτηση της επένδυσης και έξοδα λειτουργίας και συντήρησης τουλάχιστον κατά 40 δραχμές το κιλό. Μα αυτή είναι η διαφορά της τιμής για την οποία γίνονται οι κινητοποιήσεις. Αυτό είναι το ποσό για το οποίο αγωνίζεται ο βαμβακοπαραγωγός να εισπράξει για να θρέψει την οικογένειά του. Έχει άδικο ο αγροτικός κόσμος όταν διαμαρτύρεται ότι η Κυβέρνηση τον έχει εγκαταλείψει; Η μήπως η οργή του είναι μικρότερη από την εγκατάλειψη;

Από τα προαναφερθέντα στοιχεία ένα συμπέρασμα μπορεί να προκύψει πως ούτε ενδιαφέρον ούτε ολοκληρωμένη αγροτική πολιτική διαθέτει η Κυβέρνηση. Είναι περισσότερο από εμφανές η έλλειψη αναγκαίας πολιτικής που θα επέφερε τις διαρθρωτικές αλλαγές και θα δημιουργούσε την υποδομή δηλαδή τον κατάλληλο εκείνο μηχανισμό που θα προετοίμαζε τον αγροτικό τομέα για το νέο ρόλο που θα εκαλείτο να διαδραματίσει στο διαμορφούμενο διεθνές περιβάλλον. Έτσι όμως δεν μειώθηκε το κόστος παραγωγής.

Έτσι τα ελληνικά προϊόντα δεν απέκτησαν ταυτότητα, με αποτέλεσμα να χάνουμε παραδοσιακές αγορές του εξωτερικού και να εκτοπίζονται από την εσωτερική αγορά. Έτσι δεν προχώρησαν οι σύγχρονες μορφές οργάνωσης των αγροτών, ούτε έγινε η απαραίτητη εξυγίανση των αγροτικών συνεταιριστικών οργανώσεων. Έτσι ήταν αδύνατον να δημιουργηθεί το πρόσθετο και σημαντικότερο εισόδημα που επιφέρει η αξιοποίηση της άριστης πρώτης ύλης για την τυποποίηση και τη μεταποίηση. Έτσι ήταν αδύνατον η παραγωγή να προσαρμόσεται στα νέα καταναλωτικά πρότυπα. Έτσι δεν δημιουργήθηκαν στην ύπαιθρο συμπληρωματικές απασχολήσεις που θα προσέφεραν εκμεταλλευόμενες τα χαρακτηριστικά και συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε περιοχής διέξοδο απασχόλησης και συμπληρωματικό προς το αγροτικό εισόδημα.

Αποτέλεσμα της ανεπάρκειας της πολιτικής είναι η συνεχής μείωση του αγροτικού εισοδήματος και η αύξηση της φυγής από την περιφέρεια. Πολύς λόγος γίνεται εάν το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 3,8% όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ή κατά 3% όπως υπολογίζει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτό έχει τελικά αξία για τον Έλληνα εργαζόμενο; Αν αθροίσουμε τις αυξήσεις του ΑΕΠ από το 1995 θα δούμε ότι αυξήθηκε συσσωρευτικά κατά 29% και θα μπορούσε κανείς να πει ότι είναι ικανοποιημένος. Το διαθέσιμο όμως εισόδημα των εργαζομένων αυξήθηκε μόνο κατά 7%. Πού πήγε το 22%; Αυτό αποδεικνύει ακόμα μια φορά ότι η ανάπτυξη δεν καταλήγει τελικά στον εργαζόμενο ούτε στον επαγγελματία ούτε στο βιοτέχνη ούτε στο μικρομεσαίο αλλά σε πάρα πολύ λίγους. Ούτε κατανέμεται στις διάφορες περιοχές της χώρας αναλογικά. Πολύ δε περισσότερο δεν κατανέμεται όπως θα έπρεπε για να περιορίσει τις περιφερειακές ανισότητες. Η γενική διεύθυνση πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης ισχυρίζεται ότι η Ήπειρος, η Πελοπόννησος, η Μακεδονία, αντί να βελτιώσουν το ΑΕΠ τους το είδαν να υποχωρεί ως ποσοστό του μέσου κοινοτικού όρου. Η Ήπειρος που ήταν το 1998 η πέμπτη φτωχότερη περιφέρεια στην Ένωση με ΑΕΠ ίσο προς 43,55% του μέσου κοινοτικού, το 1999 πέρασε στην πρώτη θέση με μείωση του αντίστοιχου ΑΕΠ στο 41,6%. Δηλαδή υποσκελίστηκε από τη Γουαδελούπη, Μαδέρα, Αζόρες και Ρεϊνιόν, που είναι μακρινές αποικίες των ευρωπαϊκών κρατών των οποίων το ΑΕΠ ξεπέρασε το 50%.

Νομίζω ότι γίνεται φανερό από τα αποτελέσματα ότι η πολιτική που εφαρμόστηκε παρά τη βοήθεια από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την περιφέρεια, παρά τα κίνητρα και τις νέες τεχνολογίες, που μικραίνουν τις αποστάσεις, απέτυχε. Τα κύρια μέσα άσκησης περιφερειακής πολιτικής, δηλαδή τα περιφερειακά προγράμματα έργων υποδομής και απασχόλησης, οι βιομηχανικές και βιοτεχνικές περιοχές, τα κίνητρα για ιδιωτικές επενδύ-

σεις, τα μεγάλα έργα και η αξιοποίηση του ενδογενούς δυναμικού, αποδείχθηκαν αναποτελεσματικά και δεν μπόρεσαν να αξιοποιήσουν τους κοινοτικούς πόρους.

Από τα παραπάνω εκτεθέντα αβίαστα προκύπτει το συμπέρασμα ότι η χώρα μας έχει ανάγκη από μια άλλη πολιτική μια πολιτική ισόρροπης ανάπτυξης που θα αποκαταστήσει την σε στάδιο διάρρηξης ευρισκόμενη κοινωνική συνοχή. Το 25% που ζει σήμερα κάτω από τα όρια της φτώχειας αποτελεί όνειδος της σημερινής Ελλάδας της ΟΝΕ και αποδεικνύει την κυβερνητική αποτυχία. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Πάχτας για μια μικρή παρέμβαση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Κύριε Πρόεδρε, για ένα ή δύο λεπτά αν μου επιτρέπετε γιατί ο κύριος συνάδελφος κατέθεσε έναν πίνακα. Παρακάλεσα να μου δοθεί η δυνατότητα να μιλήσω για να ζεστάνουμε τη συζήτηση εκείνη τη στιγμή, αλλά το αρνήθηκε. Δεν ήθελα να αφήσω ασχολίαστο αυτόν τον πίνακα.

Ο πίνακας που κατέθεσε αφορά τα επενδυτικά σχέδια για την περίοδο 1995-1997 και 1998-2000 σε σχέση με τον αναπτυξιακό νόμο της χώρας μας.

Κύριε συνάδελφε, θέλω να σας επισημάνω ότι λείπει η ενημέρωση για τα επενδυτικά σχέδια για την περίοδο 1990-1994 για τον ίδιο νόμο του 1990. Είναι χρήσιμο λοιπόν να έχετε την τόλμη...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Εγώ δεν είπα αυτό. Εσείς αν θέλετε να κυνηγάτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Νάκο, αφήστε τον Υπουργό να τελειώσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Είναι χρήσιμο λοιπόν να έχετε την τόλμη να αναδείξετε τον αριθμό και τον προϋπολογισμό των επιχειρηματικών σχεδίων την περίοδο '90-'94 που ίσχυε ο αναπτυξιακός νόμος, ο ν. 1892/90. Δεν το κάνατε. Και ξέρετε γιατί δεν το κάνατε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Πόσο πληθωρισμό είχε το '90, κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Γιατί είναι υποπολλαπλάσια αυτά τα σχέδια σε σχέση με την περίοδο '95-'97 και '98-2000. Να έχετε, λοιπόν, την τόλμη να λέτε την αλήθεια και κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία. Να λέτε τι κάνατε. Να το λέτε εσείς, για να μη σας το λέμε εμείς.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ίσχυε ο νόμος 2000, ναι ή όχι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Πείτε μας για τον Προϋπολογισμό του 2002.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μη μιλάτε όλοι μαζί. Έχω δώσει το λόγο στον κύριο Υπουργό. Αφήστε τον να ολοκληρώσει. Σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Θέλετε να γυρίσουμε στην εποχή του Κολοκοτρώνη; Να γυρίσουμε! Στο Μιλτιάδη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Νάκο, εσείς δεν αφήσατε τον Υπουργό να σας διακόψει και επομένως δεν έχετε δικαίωμα να τον διακόψετε όλη την ώρα. Σας παρακαλώ! Να μην καταγράφονται οι διακοπές του κ. Νάκου για τα Πρακτικά.

Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Θέλω να κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι. Μίλησε ο αγαπητός συνάδελφος και εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας για ανυπαρξία, για άπνοια επενδυτικών δραστηριοτήτων.

Ήθελα να τον ρωτήσω και να απαντήσει ο ίδιος ή οι συνάδελφοί του αύριο, το εξής: Όταν συμβαίνουν όλα αυτά, που ακούσαμε προηγουμένως από εσάς, αγαπητέ συνάδελφε, πώς είναι δυνατόν η Ελλάδα να έχει εισέλθει σε μία μακρά πλέον περίοδο υψηλής έντασης και επενδυτικής δραστηριότητας, όταν γνωρίζετε, πιστεύω, ότι για το 2001 και για το 2002 οι επενδύσεις στην Ελλάδα, τόσο οι δημόσιες όσο και οι ιδιωτικές, αυξάνονται με ρυθμό της τάξης του 10%, που είναι υπερδιπλά-

σιος από το μέσο κοινοτικό όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Έχουμε, λοιπόν, και δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις με ρυθμούς υπερδιπλάσιους του αντίστοιχου μέσου κοινοτικού όρου. Θα ήθελα, σας παρακαλώ, αύριο και εσείς, αγαπητέ εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, και οι άλλοι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας να μας το πείτε αυτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πόση θα είναι η ανάπτυξη το 2002, μας λέτε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Πώς είναι δυνατόν λοιπόν να έχουμε άπνοια επιχειρηματικών σχεδίων και να έχουμε ρυθμούς επενδύσεων που είναι οι πρώτοι στην Ευρώπη; Η Ελλάδα θα έχει μία πρωτιά και στο θέμα των επενδύσεων, ιδιωτικών και δημοσίων το 2002. Πιστεύω ότι γι' αυτό θα μας απαντήσουν αύριο οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μου επιτρέπετε μία παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μη χαλαρώσουμε τώρα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πόσος θα είναι ο ρυθμός ανάπτυξης το 2002; Θα είναι 3,8%, εκ των οποίων το 3,6% από κοινοτικούς πόρους, δηλαδή 0,2 ανάπτυξη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Να συζητήσουμε, αλλά από το Βήμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άξιος ο μισθός σας!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο, για να μη μείνει χωρίς απάντηση ο κ. Παυλόπουλος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για ένα λεπτό, για να τελειώσουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Όποιος και αν είναι ο ρυθμός ανάπτυξης, αυτό που είναι βέβαιο από τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ότι αυτός ο ρυθμός ανάπτυξης της Ελλάδος θα είναι ο μεγαλύτερος μεταξύ της ευρωζώνης των δώδεκα, των δεκαπέντε κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των τριάντα χωρών του ΟΟΣΑ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πόση θα είναι η ανάπτυξη; Περνάει το 4%;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Να μου αναδείξετε, λοιπόν, άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ που το 2002 θα έχει μέσα σε αυτήν την παγκόσμια συγκυρία υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης από τη χώρα μας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η Ιρλανδία με 4,6%, και λυπάμαι γιατί δεν γνωρίζετε ως Υφυπουργός τους ρυθμούς ανάπτυξης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Λυπάμαι γι' αυτό που λέτε, διότι γνωρίζετε ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι ντροπή πραγματικά να συζητάμε υπό αυτούς τους όρους.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Εσείς λοιπόν λέτε ότι θα έχουμε το δεύτερο ρυθμό ανάπτυξης στην Ευρώπη. Αυτό λέτε. Λέτε ότι δεν θα είναι η Ελλάδα η πρώτη, αλλά θα είναι η δεύτερη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, λέω το εξής: Εσείς οδηγείτε σε ρυθμούς απόκλισης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Δεν μας δίνετε το χρυσό μετάλλιο. Μας δίνετε το αργυρό μετάλλιο. Να είσθε βέβαιοι ότι θα έχουμε το χρυσό μετάλλιο το 2002, γιατί είχαμε το αργυρό το 2001.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μια ζωή επιείρεσθε και είσθε τελευταίοι. Είσθε μεταξαστάσιοι και επιείρεσθε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Παυλόπουλε, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας):

Όχι, άλλα σχόλια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Είπε ότι θα είμαστε πρώτοι και μετά ότι θα είμαστε δεύτεροι. Εκτιμήσεις κάνετε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Στην ανάπτυξη.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 27 Νοεμβρίου 2001 (απογευματινής) και ερωτάται το Σώμα αν επικυρούνται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 27 Νοεμβρίου 2001 (απογευματινής) επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.48', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τρίτη 18 Δεκεμβρίου 2001 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2002, β) κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000, γ) κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2000.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

